

T.C.
ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
ARK-YL-2008-0003

ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

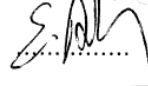
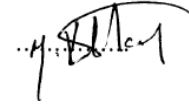
HAZIRLAYAN
Umut BİLEN
059204M07

DANIŞMAN
Doç. Dr Engin AKDENİZ

AYDIN
2008

T.C.
ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ'NE
AYDIN

Arkeoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı öğrencisi Umut BİLEN 11.11.2008 günü yapılan tez savunma sınavında *Anadolu'da Miken Buluntu Merkezleri* başlıklı tezini savunmuş ve aşağıda isimleri bulunan jüri üyeleri tarafından kabul / ~~red~~ edilmiştir.

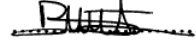
<u>UNVANI-ADI VE SOYADI :</u>	<u>KURUMU :</u>	<u>İMZASI</u>
Doç. Dr. Serap YAYLALI	Adnan Menderes Üniversitesi	
Doç. Dr. Engin AKDENİZ	Adnan Menderes Üniversitesi	
Yrd. Doç. Dr. Mustafa Kemal ŞAHİN	Adnan Menderes Üniversitesi	

Bu tezde görsel, işitsel ve yazılı biçimde sunulan tüm bilgi ve sonuçların akademik ve etik kurallara uyularak tarafımdan elde edildiğini, tez içinde yer alan; ancak bu çalışmaya özgü olmayan tüm sonuç ve bilgileri tezde kaynak göstererek belirttiğimi beyan ederim.

Ad-Soyad

Umut BİLEN

İmza

ÖNSÖZ

“Anadolu’da Miken Buluntu Merkezleri” başlıklı tez konumu belirlememde ilkin ekip üyesi olduğum Kadıkalesi kazıları sırasında ortaya çıkarılan Miken seramikleri etkili olmuştur. Anadolu’da geniş bir alana yayılan Miken buluntu merkezlerinin dağılım alanlarını, buluntu yoğunluğunu ve şuan için mevcut verilerle Anadolu’daki Miken buluntu merkezi sayısını saptamaya çalıştım.

Bu konuyu belirlemede ve tezin her aşamasında her türlü desteğini esirgemeyen değerli hocam Doç.Dr. Engin AKDENİZ’e, değerli görüş ve eleştirileriyle tezi şekillendiren, yetişmemde büyük emekleri olan Bölüm Başkanımız Doç.Dr. Serap YAYLALI’ya, Yrd.Doç.Dr Mustafa Kemal ŞAHİN’e teşekkürlerimi sunarım.

Bu tez çalışması, proje ekip üyesi olarak görev aldığım, Doç Dr. Engin AKDENİZ başkanlığında yürütülen Prehistorik-Protohistorik Çağlarda Manisa ve Çevresi adlı TÜBİTAK Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Destek Grubu (SOBAG) Projesi kapsamında Yüksek Lisans bursiyeri olarak desteklenmiştir. Söz konusu kurum yetkililerine şükranlarımı sunarım.

Ayrıca kaynak yardımında bulunan Prof.Dr. Christopher MEE’ye, Adnan Menderes Üniversitesi Merkez Kütüphanesi yetkililerine, Bilkent Üniversitesi Merkez Kütüphanesi yetkililerine, Boğaziçi Üniversitesi Merkez Kütüphanesi yetkililerine, çevirilerde yardım eden M. Yılmaz Katı’ya teşekkür ederim.

Beni her zaman destekleyen ve yardımlarını esirgemeyen aileme sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Umut Bilen,
Denizli Kasım 2008

ÖZ

Kıta Yunanistan'ın Mora Yarımadası'nda yer alan Mykenai yerleşiminde başlatılan kazılar sonucunda ortaya çıkarılan kültür, kentin adına atıfta bulunularak Miken Kültürü olarak tanımlanmıştır. Son Tunç Çağı'nda Ege Adaları, Batı ve Güney Anadolu kıyıları, Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'e kadar uzanan bir coğrafyada görülen Miken yayılımının nedenleri, Miken halkının kökeni ve yönetim şekli, Mikenler'in M.Ö. II. binyılda nasıl adlandırıldıkları bu bağlamda Mikenler ile Ahhiyawa toplumunun aynı halk olup olmadığı, Anadolu'da gerçek anlamda bir Miken yerleşiminin varlığı ve Hitit-Miken ilişkileri hala üzerinde çok popüler tartışmaların devam ettiği konuları oluşturmaktadır.

Anahtar Sözcükler

Mikenler

Ahhiyawa

M.Ö. II. Binyıl

Hitit

ABSTRACT

The culture, which was unearthed as result of the excavations started in the site of Mycenaean settling area on the Peloponnessos Peninsula of Greek Mainland, has been described as Mycenaean Culture as a reference to the name of the city. The causes for the expansion of Mycenaean Culture during the Late Bronze Age, which is observed in a geography in which Aegean Islands, the Western and Southern coasts of Anatolia, Cyprus and Eastern Mediterranean comprises, the governing regime and the origin of Mycenaean community, how the Mycenaeans were called in the II BC, in this context, whether Mycenaeans and Ahhiyawans were the same nation or not, presence of a Mycenaean settling in Anatolia in the literal sense, and the relations of Hittite and Mycenaean communities; all these are the issues on which extensive and popular discussions still keep going.

Key Words

Mycenaean

Ahhiyawa

II.Millennium BC

Hittites

KISALTMALAR

bkz Bakınız

cm Santimetre

dn Dipnot

m² Metrekare

İKÇ. İlk Kalkolitik Çağ

OKÇ Orta Kalkolitik Çağ

SKÇ Son Kalkolitik Çağ

İTÇ İlk Tunç Çağı

STÇ Son Tunç Çağı

FS Furumark Form

FM Furumark Motive

LH Late Helladic

EM Early Minos

MM Middle Minos

LM Late Minos

Fig. Figür

Fig.P Figür-Plate

Res. Resim

Şek. Şekil

Taf. Tafel

Bei. Beilage

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	i
ÖZ-ABSTRACT.....	ii
KISALTMALAR.....	iii
1. GİRİŞ.....	1-5
2. MİKENLER VE AHHİYAWA SORUNU.....	6-7
3. KUZEYBATI ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ.....	8
3.1 Çanakkale ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	8-42
3.1.1 YENİ BADEMLİ HÖYÜK.....	8-9
3.1.2 TROİA/HİSARLIK TEPESİ.....	10-36
3.1.3 BEŞİK(GE)TEPE.....	37-42
4. BATI ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ.....	42-44
4.1 İzmir ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	45-102
4.1.4 PİTANE/ÇANDARLI.....	45
4.1.5 ELAİA/KAZIKBAĞLARI.....	45
4.1.6 PHOKAİA/FOÇA.....	45-46
4.1.7 LARİSSA/BURUNCUK.....	46
4.1.8 KUMTEPE.....	46
4.1.9 PANAZTEPE.....	47-61
4.1.10 NEMRUT HÖYÜK.....	61
4.1.11 BAYRAKLI HÖYÜĞÜ.....	62-64

4.1.12 İZMİR AGORASI.....	64
4.1.13 SARIMEŞETEPE.....	64-66
4.1.14 LİMANTEPE.....	66-73
4.1.15 ÇEŞME/BAĞLARARASI.....	74
4.1.16 BAKLATEPE.....	74-78
4.1.17 GERMİYAN YALISI-KÜÇÜK ADA.....	78-80
4.1.18 KOLOPHON/DEĞİRMENDERE.....	80
4.1.19 HALKAPINAR.....	81
4.1.20 AYASULUK TEPESİ.....	81-86
4.1.21 BADEMGEDİĞİ TEPE.....	86-102
4.2 Manisa ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	102-106
4.2.22 EĞRİKÖY.....	102
4.2.23 BÜYÜK SÜMBÜLLER KÖYÜ.....	102-104
4.2.24 SARDEİS.....	104
4.2.25 GAVURTEPE HÖYÜĞÜ.....	104-106
4.3 Aydın ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	106-154
4.3.26 KUŞADASI YILANCI BURNU.....	106-107
4.3.27 ANAİA/KADIKALESİ.....	107-134
4.3.28 DEDEKUYUSU HÖYÜĞÜ.....	134-136
4.3.29 KAVAKLIKAHVE HÖYÜĞÜ.....	137-140
4.3.30 KULETEPE/ASARTEPE.....	140
4.3.31 ÇİNE-TEPECİK HÖYÜK.....	140-141

4.3.32 APHRODİSİAS/PEKMEZTEPE HÖYÜĞÜ.....	141-147
4.3.33 MİLETOS/MİLET.....	148-154
4.3.34 DİDYMA/DİDİM.....	154
4.4 Muğla ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	154-211
4.4.35 İASOS/KÜREN.....	154-155
4.4.36 MYLASA/MİLAS.....	156
4.4.37 PİLAVTEPE.....	156
4.4.38 STRATONİKEİA/ESKİHİSAR.....	157-158
4.4.39 MÜSKEBİ/MÜSGEBİ.....	158-200
4.4.40 ÇÖMLEKÇİKÖY.....	200-206
4.4.41 ASSARLIK.....	206
4.4.42 MYNDOS/GÜMÜŞLÜK.....	206-207
4.4.43 HALİKARNASSOS/BODRUM.....	207
4.4.44 BODRUM MÜZESİ BRONZ MİKEN ESERLERİ.....	207-211
4.4.45 TELMESSOS/FETHİYE.....	211
4.4.46 KNİDOS/DATÇA.....	211
4.5 Denizli ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	212-214
4.5.47 SARAYKÖY HÖYÜK.....	212
4.5.48 BEYCESULTAN HÖYÜĞÜ.....	212-214
4.6 Burdur ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	214-216
4.6.49 DEREKÖY II.....	214

4.6.50 DÜVER/YARIŞLI.....	214-216
5. AKDENİZ BÖLGESİNDE MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ.....	216
5.1 Antalya ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	216-229
5.1.51 ELMALI/BEYLERBEY.....	216
5.1.52 PERGE.....	216
5.1.53 ULUBURUN BATIĞI.....	217-227
5.1.54 GELİDONYA BATIĞI.....	227-229
5.2. Mersin ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	230-297
5.2.55 KİLİSETEPE/MALTEPE.....	230
5.2.56 TÖMÜKKALE.....	230-231
5.2.57 SOLİ HÖYÜK.....	231-232
5.2.58 YÜMÜKTEPE.....	232-233
5.2.59 KAZANLI HÖYÜK.....	233-238
5.2.60 GÖZLÜKULE HÖYÜĞÜ.....	238-297
5.3 Adana ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	297-304
5.3.61 DERVİŞLİ HÖYÜK.....	297
5.3.62 ZEYTİNLİ HÖYÜK.....	297
5.3.63 GAVURKÖY HÖYÜK.....	297
5.3.64 TANRIVERDİ HÖYÜK.....	298
5.3.65 DOMUZTEPE.....	298
5.3.66 MİSİS.....	298-299
5.3.67 VESLİ HÖYÜK.....	299

5.3.68 ÇİFTLİK HÖYÜK.....	299
5.3.69 İSLAMKADI/KIRTEKE HÖYÜĞÜ.....	299-300
5.3.70 HESİGİNTEPE/TÜLEK.....	300
5.3.71 SOYALI HÖYÜK.....	300
5.3.72 PASÇU HÖYÜK.....	301
5.3.73 SİRKE Lİ HÖYÜK.....	301
5.3.74 BOZ HÖYÜK.....	301
5.3.75 SULTANTEPE HÖYÜĞÜ.....	302
5.3.76 GEÇEMEY HÖYÜK.....	302-303
5.3.77 ALAPINAR HÖYÜK.....	303
5.3.78 TİLAN HÖYÜK.....	303-304
5.4 Hatay ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	304-305
5.4.79 SABUNİYE HÖYÜK.....	304
5.4.80 TELL TAYİNAT HÖYÜK.....	304-305
6. GÜNEYDOĞU ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ....	305
6.1 Adıyaman ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	305
6.1.81 TİLLE HÖYÜK.....	305
7. İÇ ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ.....	306
7.1 Konya ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	306
7.1.82 GÖDELESİN HÖYÜK.....	306
7.1.83 ÜÇ HÖYÜK.....	306

7.2 Kayseri ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	307
7.2.84 FRAKDİN HÖYÜĞÜ.....	307
7.3 Sivas ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	308
7.3.85 SARİSSA/KUŞAKLI.....	308
7.4 Çorum ve çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	308
7.4.86 HATTUŞA/BOĞAZKÖY.....	308
8. KARADENİZ BÖLGESİ'NDE MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ.....	309-313
8.1 Tokat ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	309-313
8.1.87 MAŞATHÖYÜK.....	309-313
8.2 Samsun ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler.....	313
8.2.88 AKALAN HÖYÜĞÜ.....	313
9. SONUÇ.....	314-317
ÖZET.....	318
SUMMARY.....	319
TEŞEKKÜR.....	320
KAYNAKÇA.....	321-343
HARİTALAR.....	I-III
LEVHALAR.....	1-87

1. GİRİŞ

Orta Tunç Çağı'nın sona ererek Son Tunç Çağı'nın başladığı süreç içerisinde Anadolu, Kıta Yunanistan, Ege Adaları ve Akdeniz Havzasında köklü değişimler yaşanmaktaydı. Bu süreç içerisinde yeni siyasi oluşumlar ortaya çıkarak mevcut güç dengeleri değişmiştir. Ege Havzasında Minos Uygarlığı hızla güç kaybederken, Anadolu'daki Hitit siyasi otoritesi giderek güçlenmiş ve İmparatorluk şeklini almıştır. Bu değişim süreci içerisinde meydana gelen en önemli olay Thera adasında yer alan Akrotiri volkanın patlaması, patlamanın tetiklediği büyük depremler ve bu depremler sonucunda olduğu iddia edilen dev tsunamilerin Minos Uygarlığı'nı yıkıma sürüklemesidir. Aslında Thera adasında M.Ö. II. Binyıl içerisinde birden çok deprem meydana gelmiştir. Meydana gelen büyük patlama için birçok alternatif görüş¹ bulunsa da son yıllarda yapılan çalışmalar sonucunda patlamanın M.Ö. 1628 yılında meydana gelmiş olduğu kesin olarak saptanmıştır². Bu zincirleme reaksiyon sonucunda zamanının en büyük deniz gücü olarak kabul edilen Minos donanması büyük ölçüde etkilenmiş, Minos Uygarlığı'nın en büyük geçim kaynağı olan deniz ticareti büyük bir darbe yemiştir. Bu felaket zinciri sonucunda Konossos, Gurnia, Psyra, Palaikastro ve Zakro gibi birçok Minos kenti yıkılmıştır. Miletos'da yapılan kazılarda LM I A tabakasının patlama sonrasında oluşan şiddetli bir depremle yıkıldığı anlaşılmaktadır³. Hitit kaynaklarında yaşanan bu büyük felaket ile ilgili bilgi bulunmaması şaşırtıcıdır. Hititçe'de henüz deprem için saptanmış kelimeler yoktur⁴.

Son Tunç Çağı ile birlikte Minos etkisi giderek azalır. LH II B dönemiyle birlikte Minos etkisi iyice yok olmuş ve yerini Miken kültürü almaya başlamıştır. Örneğin, Rodos ve Kos'da, Miken gömü biçimi olan oda tipi mezarlar LH II B'de bulunmuştur. Ialysos'daki Trianda mezarlığı ile Eleona-Langada'daki Seraglio mezarlığında da benzer bir durum söz konusudur⁵. H. Schliemann tarafından, Yunanistan'ın Mora Yarımadası'nda yer alan Mykenai yerleşiminde başlatılan kazılar sonucunda ortaya çıkarılan kültür, kentin adına atıfta bulunularak Miken Kültürü olarak tanımlanmıştır. Genel olarak M.Ö 1600 yıllarında ortaya çıktığı düşünülen Miken Kültürü, üç ana evreden oluşmaktadır.

¹ Marinatos 1939, 425 vd; M.Ö. 1580-1500 yılları arasına tarihlenmektedir; Pomerance 1970, 226; M.Ö. 13-12 yy'lar arasına tarihlenmektedir; Hammer 1987, 517; M.Ö. 1644 yılına tarihlenmektedir.

² Kuniholm 1990, 16. Friedrich-Kromer-Friedrich 2006, 548 vd.

³ Greaves 2003, 18

⁴ Ünal 1977, 443.

⁵ Mountjoy 1998, 34.

Kıta Yunanistan, Ege Adaları, Anadolu ve Doğu Akdeniz'e uzanan geniş bir coğrafyada yayılım gösteren Miken kültürünün, siyasi yapısı hakkında net yorumlar yapmak şuan için mümkün değildir. Mykenai merkezli bir siyasi otoriteye bağlı olarak geniş bir coğrafyaya yayılmış bir Miken Krallığından söz etmekte de olası değildir. Bu konudaki en mantıklı düşünce Ege Adaları, Anadolu ve Doğu Akdeniz'de görülen Miken kültürünün bağımsız olarak ele alınmasıdır. Mountjoy, Ege Adaları ve Anadolu'da görülen Miken Kültürünün, Kıta Yunanistan ile birlikte düşünülmeyip, Ege Denizi ortasındaki Miken yerleşimi barındıran adalar, kuzeyde Troia ve güneyde Rodos ile sınırlanan Anadolu hinterlandı arasında kalan Doğu Ege Denizi-Batı Anadolu ara yüzeyi olarak ele alınmasını önermektedir⁶. (Harita II)

Miken kültürü kendi içindeki gelişimini tamamladıktan sonra önce Ege Adaları sonrada Anadolu'ya doğru yayılım göstermiştir. Bu yayılımın daha önceleri Minos kontrolünde olan yerleşimlerde başlaması da oldukça ilginçtir. Miken yayılımına sahne olan bu yerleşimlerin Batı Anadolu'da bu dönem için oldukça önemli bir konumda olduklarını göstermektedir. Anadolu'da bilinen en erken Miken buluntuları LH I döneminden itibaren görülmeye başlanmıştır. Bu dönemde Ege Adalarında görülen yerleşim yoğunluğu Anadolu'dan çok daha fazladır. Ancak Anadolu'da Miken dönemine ait olarak yürütülen sistematik kazılar bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az, mimari tabakalar ise tartışmaya açık ve şüphelidir. Anadolu'da şimdiye kadar tespit edilen en erken Miken buluntuları Limantepe⁷, Iasos⁸, Miletos⁹, Panaztepe¹⁰ ve Kazanlı'dan¹¹ gelmektedir. Bu merkezlerde tespit edilen Miken buluntuları LH I-II A-B dönemine tarihlendirilmektedir. Gerçek anlamda en geniş Miken yayılımı LH III A:1-2 döneminde gerçekleşmiştir. Bu yayılımın önemli faktörlerinden biri, Yunanistan ile adalarda özellikle Girit adası arasındaki kültürel bir gelişmeye bağlanmaktadır¹². Bu dönemle birlikte Anadolu'da Miken buluntuları daha iç kesimlere doğru yayılmaktadır. Bu konuda genel görüş olarak, Mikenlerin Minos kolonileri olan Iasos ve Miletos'u aldıktan sonra kuzeye Ephesos (LH III A:2), ve İzmir'e (LH III B) doğru; ve güneye Müskebi (LH III B) ve Eskihisar'a doğru yayıldıkları düşünülmektedir.

---

⁶ Aynı Eser, 33.

⁷ Mee 1998, 137.

⁸ Mee 1986, 301.

⁹ Özgünel 1996, 10-12.

¹⁰ Günel 1999, 136.

¹¹ Mee 1978, 131.

¹² French 1986, 278.

Mikenler'in daha iç bölgelerdeki metal zengini bölgelere dağılması, genişleyen ticaretin veya metal yataklarının işlenmesinde direk bir hakimiyet mücadelesi içerisine giriştikleri yönünde yorumlanmaktadır¹³. LH III A dönemiyle beraber sadece Batı Anadolu'da değil, doğu Akdeniz'de de bir Miken yayılımından söz edilmektedir. Kıbrıs'ın özellikle bakır konusundaki zenginliği ve Suriye-Filistin sahiline uzanan deniz yolları için, Lykia ve Kilikya ötesinde limanlara duyulan ihtiyaç, bu yayılımın sebebinin oluşturmuş olmalıdır. Kuzey Suriye'den Ege'ye uzanan deniz ticaretini taşıyan dört önemli liman bulunmaktadır, Alasiya (Kıbrıs), Ura (Kilikya), Lykia ve Kapthor (Girit). Kuzey Suriye ve Kıbrıs, Mikenler'e, Miken kontrolündeki limanlar kadar yarar sağlamış olmalıdır¹⁴.

Mikenler'in Anadolu'da yayılımı sırasında yerli halkın rolü ya da engellemede bulunup bulunmadığı henüz anlaşılacakla beraber bu yayılımın Hitit çıkarlarıyla doğrudan çatıştığı ortadadır. M.Ö. II. Binyıl Anadolu'sunun siyasi yapısı da Miken ilerleyişi ile paralel olarak incelenmesi gereken konulardan birini oluşturmaktadır. Hitit metinlerinde adı geçen Arzawa, Ahhiyawa, Lukka, Assuwa gibi ülkelerin lokalizasyonları birçok bilim adamı tarafından Batı Anadolu'da Miken yayılım bölgeleri içerisinde yapılmaktadır. Özellikle Ahhiyawa ülkesi(leri) birçok bilim adamı tarafından Miken kültürünün bir parçası olarak görülmek istenmektedir. Şimdiye kadar sıkça üzerinde durulan Miken-Ahhiyawa/Hitit-Ahhiyawa ilişkilerinin yanı sıra Mikenler'in Anadolu'nun diğer yerli haklarıyla olan ilişkileri de üzerinde durulması gereken bir konudur. (Harita III)

Assuwa, Ahhiyawa, Arzawa ülkelerinin lokalizasyonu için önerilen coğrafyalarda Miken buluntularının yoğunlaştığı gözlenirken, Antik çağlardaki Lykia bölgesine lokalize edilen Lukka ülkesinde Miken buluntularının birkaç merkez dışında yok denecek kadar az olduğu görülmektedir. Ancak dağlık Lykia Bölgesinde prehistorik-protohistorik dönemlere ait yapılan araştırmaların oldukça sınırlı olduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Hititlerin siyasi otoritesinin oldukça güçlü olduğu Kizzuwatna Ülkesinin sahil şeridinde ise şaşırtıcı bir şekilde Miken buluntu merkezlerinin yoğunlaştığı görülmektedir. Hatta bu sahil şeridinde ele geçen Miken buluntularının bir Hitit vasalı olan Alasiya (Kıbrıs) kökenli olduğu, bu merkezlerde ele geçen Kıbrıs kökenli WS II kaplarına dayanılarak iddia edilmektedir. Bu durumda Hitit metinlerinde adı geçen ve Mikenler ile bir tutulmak istenen Ahhiyawa ülkesi(leri) için alternatif iki görüş daha akla gelmektedir.

---

¹³ Yakar 1976, 124.

¹⁴ Aynı Eser, 125.

Ahhiyawa'nın Miken toplumundan bağımsız ancak; Miken kültüründen oldukça fazla etkilenmiş, Mikenler gibi deniz ticaretinde söz sahibi bir toplum olduğu ve Kıyıya yakın Ege Adaları ve Batı Anadolu'nun küçük bir kısmında faaliyet gösterdiği ve Miken dünyası ile yakın ilişkileri bulunduğu ve giderek Mikenleştiği ya da Ahhiyawa'nın yine aynı lokalizasyon bölgesi içerisinde Ege Havzasında birbirinden bağımsız faaliyetler yürüten Mikenli kolonistler tarafından kurulan ve zamanla bulunduğu coğrafyadaki yerli halkla kaynaşarak güçlenen ve bağımsız bir güç haline gelmiş olan bir Miken kolonisi olduğu ve faaliyet alanı içerisinde sınırlı olsa Akdeniz Havzasının da bulunduğu iddia edilebilir.

Anadolu'da gerçek anlamda bir Miken yerleşiminin var olup olmadığı uzun yıllardır üzerinde durulan konulardan birisidir. Bugüne kadar yapılan ve kazı ve araştırmalarında gösterdiği gibi sadece Miletos, Miken tarzı yapıları ve gömütleriyle gerçek anlamda bir Miken yerleşimidir¹⁵. Anadolu'da bugün için Miletos dışında Miken yerleşimi olarak nitelendirilebilecek bir merkez bulunmamaktadır. Batı Anadolu'da erken dönemlere ait veriler oldukça sınırlıdır. Son yıllarda artan kazı ve yüzey araştırmaları sonucunda elde edilen veriler, Miken buluntu merkezi yoğunluğunun düşünülenenden daha fazla olduğunu göstermektedir. Anadolu'da bugüne kadar yapılan kazı, yüzey araştırması ve müzelere satın alma yoluyla kazandırılan eserlerle birlikte tespit edilen Miken buluntu merkezi sayısı toplam 88 civarındadır. (Şekil 3) Ancak sonuçları henüz yayınlanmayan araştırmalar ve yeni çalışmaların verileriyle birlikte bu sayının artması muhtemeldir. Anadolu'daki Miken buluntu merkezleri ve bu merkezlerde ele geçen buluntulara yönelik birçok yayın yapılmıştır. Ancak bu yayınların çoğu güncelliğini yitirmiştir. Tezimizin amacı Anadolu'da geniş bir coğrafyaya yayılan Miken buluntu merkezlerini ve bu merkezlerde ele geçen Miken buluntularını yeni kazı ve yüzey araştırmaları ışığında elde edilen verilerle güncelleyerek, Miken buluntu merkezlerini, bu merkezlerde ele geçen Miken eserlerini irdeleyerek, Anadolu'da Miken eserlerinin yayılım gösterdiği yerleşimleri ve bu yerleşimlerde ele geçen buluntu yoğunluğunu saptamaktır. Tezimizde ele alacağımız Miken buluntuları tamamen yayınlanmış ya da kazı, yüzey araştırması ve müzelere satın alma yoluyla kazandırılmış ancak yayınlanmadığı halde varlığı bilinen eserlerden oluşmaktadır. Miken dönemine ait buluntuların değerlendirilmesine yönelik en kapsamlı çalışma Furumark tarafından yapılmıştır.

---

¹⁵ Greaves 2003, 88.

Furumark, Miken kap formlarını FS (Furumark Form), Kap formları üzerinde görülen bezemeleri ise FM (Furumark Motif) olarak gruplandırmış ve her birine ayrı birer numara vermiştir¹⁶. Tezimizde yer alan Miken eserleri incelenirken Furumark'ın sınıflandırma ve kronolojisine (Şekil 10) sadık kalınmıştır.

Bu tez 107K030 no.lu "Prehistorik-Protohistorik Çağlarda Manisa ve Çevresi", başlıklı TÜBİTAK Projesi kapsamında TÜBİTAK Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Grubu tarafından desteklenmiştir. Bu proje kapsamında 2007 yılından itibaren ekip üyesi olarak görev aldığım Manisa İli sınırları içerisinde yürütülen yüzey araştırmalarında oldukça önemli veriler elde edilmiştir. Bu verilerin en önemlisi Arkeoloji literatürüne Çerkezsultaniye mezar grubu olarak giren ancak buluntu yeri tam olarak saptanamamış önemli bir Miken mezarının asıl buluntu yerinin Büyük Sümbüller Köyü olarak tespit edilmesidir. İleride bu konuya ayrıntılı olarak değinilecektir. Bu sebeple, TÜBİTAK'a göstermiş olduğu destekten dolayı sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

---

¹⁶ A. Furumark, *Mycenaean Pottery, Analysis and Classification*, Stockholm, 1972a; *Mycenaean Pottery II, Cronology*, Stockholm, 1972b.

2. MİKENLER VE AHHIYAWA SORUNU

Birçok batılı araştırmacı tarafından Homeros destanlarında adı geçen Akalarla, Mikenler aynı halk olarak görülme istenmektedir. Bu görüş çerçevesinde Linear B tabletlerinde adı geçen “*aka-wi-ya-de*” kelimesi ile Hitit metinlerinde adı geçen Ahhiya ya da Ahhiyawa ülkesi(leri) bir tutularak Ahhiyawa toplumu ile Mikenlerin doğal olarak Akalar’ın aynı halk olduğu iddia edilmektedir. Miken-Ahhiyawa ilişkilerini inceleyen hemen hemen bütün yayınların klişeleşmiş başlangıcı olarak Miken-Ahhiyawa eşitliği ilk olarak Forrer tarafından ileri sürülmüştür¹⁷. Forrer’ın ortaya sürdüğü ve bilimsel bir temele dayanmayan bu varsayımdan buyana Miken dönemi üzerinde çalışan birçok araştırmacı bu tezi reddetmek ve kabul etmek arasında ikiye bölünmüş durumdadır.

Ahhiyawa adı Hitit metinlerinde yirmi beş kez geçmektedir. Bunlardan yedi tanesi tarihsel metin, altı tanesi mektup, bir tanesi şikayetname yedi tanesi fal metni, iki tanesi idari metin bir tanesi dua metni, biri ise antlaşma metnidir. Pek çok metin üzerinde net bir çıkarım yapılamayacak kadar kırık ele geçmiştir¹⁸. Ahhiyawa Ülkesi(leri) hakkında bilgiler veren Hitit metinleri 15-13. yüzyıllar arasına aittir¹⁹. Genel olarak bu metinlerden şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır: Ahhiyawa, denizsel bir toplumdur. Ancak sahip oldukları toprakların bir kısmı Batı Anadolu sahilinde bulunmaktadır. Ahhiyawalılar’ın, Hititlerinkine benzer savaş arabaları vardır. Ahhiyawalılar deniz ticaretinde söz sahibidirler ve deniz aşırı ülkelerde toprakları vardır. Ahhiyawa ile hediye değiş tokuşu yapılmasına ve diplomatik dildeki nezaket kurallarına rağmen Ahhiyawa kralı hiçbir zaman Hitit Büyük Kralına denk sayılan krallar listesinde yer almamıştır.

IV. Tuthaliya ile Amurru kralı Sausgamuva arasında yapılan antlaşma metninde Mısır, Babil ve Asur yanında eşit krallıklar arasında sayılan Ahhiyawa adının sonradan tablettan silinmiş olması Ortadoğu toplumlarında çok sık olarak rastlanılan bir katip hatası olarak yorumlanmaktadır²⁰. Genel olarak Ahhiyawa-Miken eşitliği savunulurken sadece iki kriter baz alınmıştır. Bunlar Linear B tabletlerinde geçen “*Aka-wi-ya-de*” kelimesinin Hitit metinlerindeki “*Ahhiyawa*” kelimesiyle özdeşleştirilmesi ve Batı Anadolu sahilinde yoğunlaşmış Miken buluntularıdır. Bu durum arkeolojik olarak net bir anlam ifade etmediği halde ilginç bir şekilde birçok araştırmacı tarafından Miken-Ahhiyawa eşitlemesi tartışmasız bir şekilde kabul edilmektedir.

---

¹⁷ Forrer 1924, 1.

¹⁸ Ünal 2002, 115.

¹⁹ Ünal 2001, 244.

²⁰ Ünal 2001, 115.

İlginç olan bir başka nokta ise ortada bu fikri ispatlayacak arkeolojik bir bulgu olmadığını ve bu durumun Miken-Ahhiyawa teziyle çeliştiğinin, bu tezi destekleyenler tarafında da kabul edildiğidir²¹. Buna karşın bazı araştırmacılar ise daha temkinli bir yaklaşımla eğer böyle bir eşitleme varsa bununla Miken uygarlığının bir bölümünün hatta bir döneminin anlatılmak istendiğini vurgulamışlardır. Başta Ahmet Ünal olmak üzere birçok bilim adamı ise bu görüşlere şiddetle karşı çıkarak ses benzerliği ve çanak çömlek buluntularının böyle bir eşitleme için yeterli kanıt teşkil etmeyeceğini savunmaktadır²².

Bu soruna diğer bir yaklaşımda her iki görüşü de olası bulan ve her ikisinin de iyi yönlerini birleştiren Houwink ten Cate'den gelmiştir. Bu yaklaşıma göre aslında Ahhiyawa kuzey-batı Anadolu'daki bir Miken merkezini simgelemektedir; fakat bu yaklaşım M.Ö. 14-13. yüzyıllarda Kıta Yunanistan Mikenlerini kapsayacak kadar gelişmiştir²³. Ahhiyawa-Miken eşitliğini savunan fikirler tarihi ve genel olarak dilbilimsel şekilde ortaya sürüldüğünden sonuçlarından net çıkarımlar yapmak zor gözükmektedir²⁴. Özellikle Batılı araştırmacılar tarafından uzun yıllar boyunca büyük bir kesinlikle kabul edilen Ahhiyawa-Miken eşitlemesini destekleyecek hiçbir veri bugün için mevcut değildir. Dolayısıyla şu an için mevcut verilerle Anadolu'da Mikenli bir Ahhiyawa toplumunun varlığından söz etmek mümkün değildir.

Batı Anadolu'nun M.Ö. II. binyılına ait veriler şu an için oldukça sınırlı ve yoruma açıktır. Gerek Hitit metinlerinde adı geçen ve genellikle Batı Anadolu'da yer aldığı düşünülen Arzawa, Ahhiyawa, Asuwa, Lukka gibi ülkelerin lokalizasyon sorunu gerek Anadolu-Miken ilişkileri, genellikle arkeolojik kanıtlar ışığından uzakta ya da Hitit metinlerindeki sınırlı bir takım bilgilerden yola çıkılarak dilbilimsel açıdan değerlendirilmektedir.

---

²¹ Maqueen 2001, 43.

²² Ünal 2001, 248.

²³ ten Cate 1973, 145 vd.

²⁴ Yakar 1976, 117 vd.

3. KUZEYBATI ANADOLU'DA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ

Batı Anadolu sahil şeridinde yer alan Miken buluntularının dağılımı göz önüne alındığında, Batı Anadolu'nun en kuzeyinde Miken buluntusu saptanan merkezler Çanakkale İli sınırları içerisinde yer almaktadır. Bu dağılıma göre Batı Anadolu'nun en kuzey ucunda Miken buluntularının saptandığı son merkez şu an için mevcut verilere göre Çanakkale il merkezinin 48 km. batı-kuzeybatısında bulunan Gökçeada'da yer alan Yenibademli Höyüktür. Bunun yanı sıra Biga Yarımadası üzerinde bulunan ve Çanakkale il merkezinin 30 km. güneyinde yer alan Troia ve Troia'nın limanı olarak kabul edilen Beşiktepe Kuzey Batı Anadolu'da yer alan diğer önemli Miken buluntu merkezleridir. (Şekil 4)

3.1 Çanakkale ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler

3.1.1 YENİ BADEMLİ HÖYÜK (Harita I,1, Resim 2)

Yeni Bademli Höyük, Çanakkale'nin 48 km. batı-kuzeybatısında bulunan Gökçeada'da, Yeni Bademli Köyü'nün 1,5 km. güneyinde, Büyük Dere vadisinin aşağı kesiminde yer almaktadır. Prehistorik dönemlerde Ria²⁵ tipinde bir koyun doğu yönünde, yarımada konumunda olan sırtın batı ucunda kurulan Yeni Bademli yerleşimi, 120 m. x 130 m. boyutlarındadır ve 15.600 m²'lik bir alana kapsamaktadır. Yeni Bademli höyükteki kazı çalışmaları 1996 yılından beri Hüryılmaz başkanlığında bir heyet tarafından yürütülmektedir²⁶.

Yeni bademli Höyük'de şimdiye kadar İTÇ ve STÇ dönemine tarihlendirilen tabakalar tespit edilmiştir. Yerleşimde Troia I tabakası ile çağdaş güçlü bir İTÇ iskanı bulunmaktadır²⁷. Yenibademli'nin üstten I. yapı katını temsil eden mimari kalıntılar yüzey toprağının hemen altından başlamaktadır. Ege havzasında çok sık rastlanılan dikdörtgen ve apsidal planlı yapılar Yenibademli Höyük'de de inşa edilmiştir. Ayrıca bu yapı katında üç tane sokak keşfedilmiştir. II. yapı katında yerleşimde önemli farklılıkların olmadığı gözlenmektedir. III. yapı katında ise İTÇ dönemi için karakteristik bir özellik olan dizi evler şeklinde tanımlanan yapılarla benzer özellikler gösteren sıkıştırılmış kil tabanlara sahip mimari kalıntılar gün ışığına çıkarılmıştır.

²⁵ Erel-Çağatay 2003, 11; Platoları yaran derin vadilerin sular altında kalmasıyla oluşan kıyı tiplerine bu isim verilmektedir. Ria'lı kıyı morfolojisi yarımadalarla ayrılmış körfezler, akarsu ağzlarından kara içlerine sokulan haliçler, koylar, koylar önünde ada sıralarıyla karakterize edilir.

²⁶ Hüryılmaz 1998, 357 vd; Hüryılmaz 1999, 311 vd; Hüryılmaz 2000, 229 vd; Hüryılmaz 2002, 295 vd; Hüryılmaz 2006, 2.

²⁷ Hüryılmaz 88 vd; Hüryılmaz 2002, 28 vd; Hüryılmaz 2006a 2 vd; Hüryılmaz 2006b, 32 vd.

IV-VII. yapı katlarına ilişkin mimari kalıntıların dar alanda araştırılmış olması ve açığa çıkarılan bölümlerin mimari bir bütünlük sergilememesi, yapıların planlarının ve diziliş biçimlerinin anlaşılmasına olanak tanımamıştır. VII. yapı katında kısmen açığa çıkarılmış bir yapı, Yenibademli’de taştan örülmüş binaların bulunduğunu ortaya koyması açısından önem taşır²⁸. Yenibademli Höyük’de İTÇ döneminde Thermi I-V yerleşimiyle benzer bir şekilde çömlekçi çarkının bilinmediği görülmektedir. Yüzeyleri perdahlı ve astarlı olan seramik örneklerinde siyah, kahverengimsi-siyah, koyu gri, bej ve açık kırmızı renkte, astar tercih edilmiştir. Yenibademli’de ele geçen çanak-çömlek örneklerinde Denizsel Troia Kültürünün etkileri görülmektedir. Kap formları üzerinde kazı, yiv, oluk, çentik, dolgu gibi bezeme örnekleri bulunmaktadır²⁹. Ayrıca taş ve kilden yapılmış figürinler tespit edilmiştir³⁰. Bunların yanı sıra özel taşlardan üretilen makara biçimli objeler ele geçmiştir³¹. Maden eserler ise yok denecek kadar azdır. Yenibademli Höyük’de maden endüstrisinin gelişmediği gözlenmektedir³².

Yeni Bademli Höyük Miken Buluntuları

Yenibademli yerleşmesine girişi sağlayan en az 9 m. uzunluğundaki rampa tepe düzlüğünün, güneybatı yönündeki sura bitişik inşa edilmiştir. İki yönünde korkuluk duvarlarının temelleri korunan rampanın genişliği yaklaşık 2.50 m.dir. Rampanın geç evresi Miken dönemine tarihlendirilmektedir. Höyük üzerinde tespit edilen M.Ö. II. binyıl buluntuları bu rampa alanında tespit edilmiştir. Bu alanda F 11 Açmasında rampanın döşeme taşları arasında Bezemesiz Miken mallarından başka yerel üretim boyalı Miken parçaları ve az sayıda ithal Miken seramiği de ele geçmiştir. Bu alanda ele geçen Miken seramik parçalarının sayısı 200’den fazladır³³. Bu Yenibademli Höyük için oldukça önemli bir miktardır. Höyük bu buluntuları ile Kuzey Batı Anadolu’da Troia ve Beşiktepe’den sonra en önemli Miken buluntu merkezlerinden biri durumuna gelmiştir. Yenibademli’de bulunan Miken seramiği ile ilgili ayrıntılı bir çalışma henüz yapılmamıştır.

---

²⁸ Hüryılmaz 2006, 34 vd.

²⁹ Hüryılmaz 2002, 31.

³⁰ Hüryılmaz 1999, 475 vd.

³¹ Hüryılmaz 2007a, 34 vd.

³² Hüryılmaz 2002, 31 vd.

³³ Hüryılmaz 1998, 366 vd; Hüryılmaz-Sevinç 1999, 314; Hüryılmaz 2002, 28; Hüryılmaz 2006,32; Hüryılmaz 2007b, 87.

3.1.2 TROİA/HİSARLIK TEPESİ (Harita I, 2)

Hisarlık Tepesi, Çanakkale il merkezinin yaklaşık 30 km güneyinde, Ege Denizi'nden 6 km, Çanakkale Boğazı'ndan 4,5 km uzaklıkta, Tevfikiye köyü sınırları içerisinde, Kara Menderes ve Dümrek çaylarının oluşturduğu kıyı ovasına hakim bir noktada yer almaktadır. Hisarlık Tepesi 200 m. x 150 m. boyutlarında ve ovoiden 31,2 m. yüksekliğindedir. Üzerinde çok popüler tartışmaların hala devam ettiği, Homeros destanlarının ünlü kenti Troia, bugün birçok bilim adamı tarafından tartışmasız bir şekilde Hisarlık Tepesi'ne lokalize edilmektedir. Hisarlık Tepesi, ilk olarak Calvert tarafından saptanmış, 1863 ve 1865 yıllarında tepe üzerinde küçük çaplı kazılar yapılmıştır. Daha sonra Schliemann tarafından 1870 yılından başlayarak 1890 yılına kadar kazılmıştır. Ancak yerleşim üzerinde yapılan bu ilk kazılar bilimsel olmaktan uzak defineci bir anlayışla sürdürülmüştür. Bu çalışmalar höyüğün ortadan hendek şeklinde kazılmasına yol açmıştır. Pek çok mimari kalıntı iyi belgelenmeden yok edilmiş, bulunan eserlerin büyük kısmı da izinsiz olarak yurt dışına kaçırılmıştır. Schliemann'ın ardından 1893-94 yılları arasında Dörpfeld tarafından yerleşimde bilimsel sayılabilecek ilk kazı yapılmıştır³⁴. 1932 yılında ise Blegen yönetiminde ilk bilimsel sistematik kazı çalışmaları başlamış ve 1938 yılına kadar aynı ekip tarafından yürütülmüştür³⁵. 1988 yılından itibaren Troia kazıları, Tübingen Üniversitesi adına 2005 yılındaki vefatına kadar Korfmann yönetiminde sürdürülmüş, Korfmann'ın ardından kazı başkanlığını, Pernicka devralmıştır. Ayrıca Cincinati Üniversitesi adına bir ekip de Höyük üzerinde yer alan antikçağ yerleşiminde kazı çalışmalarını sürdürmektedir.

Troia'da yapılan kazılarda toplam 10 tabaka tespit edilmiştir. (Çizim 1- Resim 3)

Troia I-II-III “Denizsel Troia Kültürü”

Troia I-II-III tabakalarını içine alan bu dönemin ilk evreleri M.Ö. III. binyılın başlarına tarihlenmektedir. Kazı ekibi tarafından Troia'nın I-II-III. tabakalarına Denizsel Troia Kültürü adı verilmesinin nedeni, bu kültürü temsil eden çanak-çömlek buluntularının yayılım alanının, Güney Marmara, Ege kıyıları ve Ege adalarını kapsamasıdır. Troia I evresinde toplam 14 yapı katı bulunmaktadır. Troia I döneminin başlangıç evresi İTÇ II dönemine tarihlendirilmektedir. Son yıllarda Schliemann yarması olarak bilinen kuzey-güney yarmasının tabanında yapılan kazılar sırasında, Troia I yerleşmesinden önceye ait bir yanık tabaka kesin olmamakla beraber ortaya çıkartılmıştır. Bu tabaka kazı ekibi tarafından Troia “0” tabakası olarak yorumlanmaktadır³⁶.

³⁴ Korfmann 2001, 4 vd; Latacz 2001, 26 vd; Korfmann 2002, 147 vd; Çalış-Sazcı 2002, 46 vd; Jansen 2001, 338.

³⁵ Blegen 1934, 233 vd; Blegen 1935a, 6 vd; Blegen 1937a, 17 vd; Blegen 1937b, 553 vd; Blegen 1939; 204 vd.

³⁶ Korfmann 1992, 18 vd; Korfmann 2001, 347 vd; Çalış-Sazcı 2002, 56 vd.

Bu dönemde duvarları balıksırtı tekniğiyle örölmüş aynı istikamette yan yana dizilmiş megaron planlı birçok yapı açığa çıkarılmıştır. Troia I seramiği genelde kum katkılı, elde yapılmış ve az derecede fırınlanmıştır. Kahverengiden griye kadar değişen seramik yüzeyi, bazen yalın bırakılmış, bazen düzleştirilmiş kimi zamanda açıklanmıştır. Çizi bezeme Troia I seramiği için tipiktir³⁷.

Troia II dönemi, İTÇ dönemi tabakaları arasında en zengin olanıdır. Bunu anıtsal yapılar ve hazine buluntuları göstermektedir. Bu dönemde Troia'nın stratejik konumu nedeniyle ticari faaliyetlerle birlikte zenginleştii söylenebilir. Bu dönemde hazine buluntularını da içeren sekiz mimari yapı evresi ve üç büyük yanın felaketi saptanmıştır. Taş temel üzerine kerpiç duvarlı megaron yapıları dini faaliyetler amacıyla kullanılmıştır. Troia II seramiğinde iki büyük yenilik söz konusudur. Birincisi seramiğin rengi ikincisi ise Troia II b döneminden itibaren çömlekçi çarkının kullanılmasıdır. Ayrıca bu dönemden itibaren Troia'nın gelişmiş bir metalurjik faaliyetlere sahne olduğu altın, gümüş ve bronz yapılmış kap buluntularından anlaşılmalıdır. Ayrıca bu dönemde metal kapların taklidi kil kaplarda bulunmaktadır. Troia II tipik formları arasında tankard, maşrapalar, çift kulplu fincanlar ve Depaslar yer almaktadır. Troia I döneminde kaselerin yalnızca tutmaklarında görölen insan tasvirleri, Troia II döneminde tüm kap ve kapaklar üzerinde görölmektedir³⁸.

Troia III döneminde, nüfusta bir yoğunluk söz konusudur. Sur içindeki evler monumental değil, daha çok bir arı peteği gibi birbirine yakın yapılmıştır. II. tabakada yoğun olan deniz ticaretinin azalmakla birlikte varlığını sürdürdüğünü, burada bulunan bazı buluntulardan anlaşılmalıdır. Troia III yerleşiminde yeşim taşından yapılmış bir ördek figürü bulunmuştur. Suriye ile olan ticari ilişkilere kanıt olarak "Suriye şişeleri" olarak adlandırılan kap formları ele geçmiştir. Troia III döneminin sonlarına doğru Anadolu'nun iç bölgeleriyle bir etkileşim söz konudur. Anadolu kökenli kubbeli fırınlar Troia III dönemi sonlarına doğru ortaya çıkmıştır³⁹.

---

³⁷ Korfmann 2001, 347 vd; Korfmann 2002, 8 vd; Çalış-Sazcı 2002, 56 vd.

³⁸ Korfmann 1992, 22-23; Korfmann 2001, 347 vd; Korfmann 2002, 8 vd; Çalış-Sazcı 2002, 58 vd.

³⁹ Korfmann 2001, 347 vd; Korfmann 2002, 8 vd; Çalış-Sazcı 2002, 59 vd

Troia IV-V “Anadolu Troia Kùltürü”

Troia IV-V tabakaları İTÇ III dönemi sonları ile OTÇ dönemine tarihlendirilen bir zaman dilimi içerisinde yerleşime sahne olmuştur. Troia IV tabakası kültürel ve teknik yeniliklerine rağmen Troia III tabakasına kesintisiz bir şekilde bağlanmaktadır. Troia IV-V tabakaları büyük ölçüde Schliemann dönemi kazıları sırasında tahribata uğramıştır. Troia IV tabakasına ait olan 2 m. kalınlığında 7 tane yangın geçirmiş evre tespit edilmiştir. Yapıların yönlerinde değişiklikler gözlenmiş olmasına rağmen şehircilik anlayışı Troia III tabakasından farklı değildir. Daha önceki tabakalara ait yapı kalıntılarının üzerleri yeni yapıların inşaatında temel olarak kullanılmadığından molozla örtülmüştür. Aşağı yukarı 50-70 cm. kalınlıkta olan moloz taştan yapılan bir taş temel üzerinde kerpiç, iç ve dış duvarlar inşa edilmiştir. Bütün duvarlar kalın bir kerpiç sıva ile iç duvarlarda da kireç ile sıvanmıştır. Bu şekilde bulunan uzun, en azından dört ayrı bölümü kapsayan ve bir ana ve ön mekana sahip olan yapılar inşa edilmiştir. Troia IV tabakasındaki en önemli yenilik kubbeli fırınların yaygınlaşmasıdır⁴⁰.

Troia V geniş çapta yeni yapılaşma ve yerleşim planının temelli bir yenilenmesi ile başlamış ise de, Troia IV’de başlayan geleneksel ev yapımı devam etmiştir. Tamamıyla moloz taşlardan yapılan, ince duvarları olan 10 m. uzunluğundaki veyamuk şekilli Troia V evlerine genel olarak bakıldığında, teknik bir gelişme gösterdikleri anlaşılmaktadır. İç mimaride yeni öge olarak iç duvarları izleyen yayvan banklar görülmektedir. Troia V yerleşiminin büyüklüğü aşağı yukarı Troia IV ile aynıdır. Troia çömlekçi ustaları kendi kattıkları minerallerle yerel killeri kullanmaktaydılar. Farklı büyüklükte olan kum ve taşçıklar ve çeşitli mineraller belirli oranlarda hamura karıştırılmıştır. Özellikle Troia IV dönemine ait büyük çömleklerin yapımında kilin samanla olan karışımı önemli bir rol oynamaktaydı. Troia seramiğinde OTÇ için oldukça tipik olan kırmızı astarlı mallar olarak bilinen çanak-çömlek en çok rastlanılan türler arasındadır. Bu kaplar iyi arıtılmış hamurlu, ve demiroksit oranı yüksek olan bir astara sahip olup olduklarında pişirilme sırasında oluşan oksidasyon sonucu kırmızı bir renk almaktadırlar. Büyük kaplar, pithoslar, yemek pişirme kaplarının bir kısmı veyayvan güveç kapları hariç, Troia çanak-çömleği bu dönemde tamamen çark yapımıdır. Genel olarak bej, kahverengi ve kırmızı renkler revaçtadır. Bu dönemde en yaygın kap formları kaselerdir. Bu dönemin ana kase formu kırmızı haçlı kaselerdir. Kulplu fincanlar, kantharos ve tankardlar ve depaslar seyrek olarak görülen kap formları arasındadır⁴¹.

⁴⁰ Korfman 1992, 17 vd; Korfmann 2001, 348; Blum 2002, 74 vd.

⁴¹ Blum 2002, 75 vd.

Troia V dönemine ait 3 mezar bulunmuştur. Bir kireç kayasının içinde dolgu maddesi sarı kil olan bir çocuk mezarı bulunmuştur. Mezar içerisinde ölü armağanı olarak gri mal grubundan bir askos ele geçmiştir. Diğer mezarda ise kısmen yakılmış, yanı başına mezar armağanı olarak çok sayıda boncuk bırakılmış bir kadına ait kalıntılar ele geçmiştir. Bunların yanı sıra Troia V evresinin son dönemlerine ait bir taş sanduka mezarda tespit edilmiştir. Bu mezarda 6 yaşlarında bir çocuğa ait hoker pozisyonunda bir ceset saptanmıştır. Mezar armağanı olarak 2 çömlekçik ve makara benzeri bir nesne ele geçmiştir⁴².

Troia VI-VII “Yüksek Troia Kültürü” (Çizim 2-3-4)

Yüksek Troia kültürü OTÇ döneminde M.Ö. 1700’lerde Troia VI tabakası ile başlamakta ve bütün STÇ dönemini kapsamakta ve M.Ö. 1200’lerde Troia VIIa evresi ile sona ermektedir. Bu iki dönem Troia VI h yapı katında M.Ö. 1300’lerde meydana gelen şiddetli bir deprem ile birbirinden ayrılmaktadır. Troia VI tabakası Erken, orta ve geç olarak üç ana evreye ayrılır. Bu evrelerin gelişme süresince savunma duvarının gittikçe daha yüksek, daha kalın ve geniş bir alana yayıldığı görülmektedir⁴³.

Geç VI dönemindeki savunma duvarının uzunluğu 550 m.dir ve 2 hektarlık bir alanı kaplamaktadır. Troia savunma duvarının en önemli özelliği testere dişine benzer çıkıntı yapmasıdır. Troia, orta VI döneminden itibaren sur eğimli olarak yapıldığından daha sağlam bir hale gelmiştir. Troia VI’nın geç döneminde sur duvarı 4-5 m. kalınlığı ve 8 m. yüksekliği ile oldukça etkileyici bir görünüme sahiptir. Eğimli yapılmış duvar temelinin üstünde kerpiçten yapılmış üst bir sur duvarı vardır. Daha sonra kerpiç duvar 2 m.den daha kalın ve 4 m. yüksekliğinde bir taş yapı ile değiştirilmiştir. Troia geç VI döneminin son evresinde savunma surunun dışına, biri güney diğeri doğu kapısına, savunma kuleleri inşa edilmiştir. Kuzeydoğu tarafında bir kuyuyu çevreleyen bastiyon görülmektedir. Kaleye giriş 4 ayrı kapıdan sağlanmaktadır. Ana kapı güneydedir, burada arabayla kalenin içine geçiş sağlayan bir yol bulunmuştur. Troia VIIa döneminde bu yol döşenmiş ve kanalizasyonla donatılmıştır. Diğer kapılara giden yollar çok dik olup sadece rampalar ve merdivenler üzerinden geçiş sağlanmıştır⁴⁴.

---

⁴² Blum 2002, 79 vd.

⁴³ Blegen 1953, 18 vd; Korfmann 2001, 348 vd; Becks 2002, 85 vd; Becks 2003, 41 vd; Mountjoy 1999, 256; Jablonka-Rose 2004, 615 vd; Easton-Hawkins-Sherratt-Sherratt 2002, 75; Hertel-Kolb 2003, 71.

⁴⁴ Blegen 1933, 238; Blegen 1935, 551; Blegen 1937a, 30 vd; Blegen 1937b, 70; Blegen 1939, 204 vd; Korfmann 2001, 348 vd; Aynı eser, 395 vd; Klinkott-Becks 2001,407 vd; Becks 2002, 86.

Troia VI döneminin erken ve orta evrelerine ait az sayıda ev kazılmıştır. Geç dönemden çeşitli ev tiplerinden olan dört tarafı açık büyük yapılar bilinmektedir, ön hollü ve merkez odalı megaron tipi yapılar, L şeklinde bir plana sahip olan çok katlı yapı ve en azından iki katlı destek direkli yapılar ve ayrıca kaliteli bir işçiliğe sahip dikdörtgen “VI E evi” ev tipi örneklerini oluşturmaktadır. Sur ve içteki yapılar Troia VI’nın sonunda ağır bir depremle kısmen tahrip olmuştur. Troia VII a döneminde bu yapıların bazıları onarılarak yeniden kullanılmıştır. Kalenin güneybatı kapısı VI U’nun kapatılması ve doğu kapısı VI S’nin giriş yolunun açılmasıyla sağlamlaştırılmıştır. Kale içinde çok sayıda fakat daha küçük evler yapılmıştır. Bu evlerin birçoğunda büyük boyutlu pitoslar bulunmuştur⁴⁵.

Troia VI’nın orta döneminden itibaren aşağı şehrin bir hendek tarafından çevrelendiği anlaşılmıştır. Bu hendeğin 700 m.lik bölümü tespit edilmiştir. Hendeğin çevrelediği alan yaklaşık 270.000 m².dir. VII a evresinde hendek 100 m. güneye kaydırılmıştır. Bu dönemde Troia çanak-çömlek endüstrisinde görülen en büyük yenilik Anadolu gri mal grubunun Troia’da görülmesidir. Mikalı olan kil muhtemelen metal çanakları taklit edecek olan seramiğe karakteristik bir parlıltı vermektedir. Troia orta VI a döneminde sarımsı-kahverengi mal grubu ortaya çıkmıştır. İthal seramik Troia’da çok nadirdir. Troia VI’da Minos dönemine ait az sayıda buluntu ele geçmiştir⁴⁶. VI d dönemiyle birlikte Miken seramiği ortaya çıkmıştır. Yapılan araştırmalar ve kil analizleri sonucunda Troia’da bulunan Miken seramiğinin büyük bir çoğunluğunu yerel üretim malların oluşturduğu anlaşılmıştır⁴⁷. Bu dönemde, Suriye-Filistin kökenli Kenan Amphoralarının Troia’da Kıbrıs ve Levant bölgesinde ise Anadolu gri mal grubunun bulunması doğrudan yapılan bir ticaretin göstergesidir⁴⁸. Troia bu dönemde Hitit metinlerinde adı geçen Wiluşa ile özdeşleştirilmektedir. Kazı ekibi tarafından bu lokalizasyon tartışma götürmez bir şekilde kabul görmektedir⁴⁹. Troia VII a döneminde büyük bir tahribat tabakası saptanmış ve bu tahribatla birlikte VII a tabakası yıkıma uğramıştır.

Troia VII b 1-3 “Erken Demir Çağı”

Troia VII b döneminin yapı evreleri, hem eski geleneklerin devam ettirildiğini hem de yeni unsurların varlığını göstermektedir. Bu dönemde dikkat çekici miktarda elde şekillendirilmiş çanak-çömlek bulunmaktadır. VII b1 evresinde birçok yapı yeniden inşa edilerek kullanılmıştır.

⁴⁵ Becks 2002, 87.

⁴⁶ Becks 2002, 88, Becks 2004, 73; Pavuk 2002, 35 vd.

⁴⁷ Mountjoy 1997, 259 vd; Mommsen-Hertel-Mountjoy 2001, 169 vd; Korfmann 1997, 145 vd.

⁴⁸ Becks 2002, 89, Becks 2004, 74.

⁴⁹ Starke 2001, 34; Latacz 2001b, 1 vd.

Yapılarda kullanılan yapım tekniği VII a döneminden farklı değildir. VII b 2 döneminde çok odalı yeni yapılar inşa edilmiştir. Troia VII'nin son evresi olan VII b 3'e dair çok az kalıntı bulunmaktadır. VII b 3 döneminde zayıf bir yerleşimin olduğu görülmektedir. VII b 1 evresinde yerel sarımsı-kahverengi ve Miken taklidi Minyas seramiği popüler durumdadır. Tırnak baskılı yatay bantlarla süslü barbar seramiği adı verilen yeni bir tür bu dönemde ortaya çıkmıştır. VII b 2'de daha çok el yapımı ve yumrulu seramik denilen siyah renkli perdahlı seramik türleri görülmektedir. Bunun yanı sıra gri ve sarımsı-kahverengi mal grupları hala devam etmektedir. Son evre olan VII b 3'de bu mal gruplarına ek olarak Protogeometrik amphoralar görülmeye başlanmıştır⁵⁰.

Troia VIII tabakasıyla birlikte Troia'da Antik çağ yerleşimleri başlamaktadır. VII. tabaka erken Arkaik Çağdan Hellenistik döneme, IX. tabaka Roma dönemine, X. tabaka ise Bizans dönemine tarihlenmektedir⁵¹.

Troia Miken Buluntuları (Resim 5-19)

Troia'da yapılan kazılarda Miken dönemine ait buluntuların saptandığı ilk tabaka kazı ekibi tarafından yapılan adlandırmayla, orta VI döneminin VI d yapı katıdır. VI d yapı katından başlayarak VII b dönemine kadar uzanan bir süreç içerisinde Miken buluntuları gün ışığına çıkarılmıştır. İlk dönem kazılarında Blegen, Troia Miken seramiğini üç ana grup altında incelemiştir⁵².

- 1) Argolis üretimi yüksek kaliteli ithal mallar.
- 2) Doğu Akdeniz'de üretim yapan yerel bir atölyeden gelen ithal mallar.
- 3) Yerel üretim düşük kaliteli mallar.

Troia'da ele geçen yaklaşık 500 parça Miken seramiği üzerinde yapılan netron aktivasyon analizleri sonucunda Troia Miken mallarının büyük ölçüde yerel üretim olduğu anlaşılmıştır. Özellikle VII a döneminde ele geçen seramiğin tamamına yakını yerel üretim mallardan oluşmaktadır⁵³. Troia Miken mallarında genellikle pembemsi-kırmızı, soluk sarı, açık ve koyu kızılımsı hamur rengi bulunmaktadır. Hamur içerisinde altın ve gümüş renkte mika kullanılmıştır. Fırınlamadan dolayı bazı parçalarda altın ve gümüş renkteki mika arasındaki fark ortadan kaybolmuştur. Biyotit olarak bilinen siyah renkli mika fırınlama sırasında oksidasyona uğrayarak altınımsı bir renk almış, muscovite olarak bilinen beyaz renkli mika ise oksidasyon sırasında daima gümüş rengini almıştır. Ayrıca kapların yüzeyinde parlak bir görünüm elde etmek amacıyla yüzey pişirme işlemi öncesi mika ile kaplanmıştır.

⁵⁰ Korfmann 2001, 352; Hnila-Pieniazek-Sikora 2002, 94 vd; Becks 2003, 48 vd.

⁵¹ Korfmann 2001, 353 vd.

⁵² Blegen 1953, 38.

⁵³ Mountjoy 1997a, 259 vd; Mommsen-Hertel-Mountjoy 2001, 170 vd.

Troia'da bulunan ithal seramik oldukça parlak görünümlü ve yüksek ısıda fırınlandığı için serttir. İthal seramik yerel üretimlere göre daha yüksek bir ısıda fırınlanmıştır. Mountjoy ithal seramiğin kökenin Argolis olmadığını belirtmektedir⁵⁴. Troia'da bulunan başlıca Miken buluntuları arasında, amphora, armut biçimli testiler, alabastron, goblet, üzengi kulplu emzikli kaplar, kylixler, tek kulplu fincanlar, testiler, çömlekler ve kavanozlar gibi formlar yer almaktadır.

A) VI d ve VI e Yapı katı Miken buluntuları (LH II B)

Troia'da ele geçen en erken Miken buluntusu VI. tabakanın VI d yapı katında tespit edilmiştir⁵⁵. VI d yapı katında ele geçen az sayıdaki Miken buluntusu içerisinde FS 218 örnekleriyle paralel bir fincan ve bir kulp parçası yer almaktadır⁵⁶. Fincan üzerinde FM 46 iç içe spiral bezemesi bulunmaktadır. Bu buluntular LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁵⁷. Özgünel VI d yapı katında LH I dönemine ait Miken malları bulunduğunu bildirmektedir⁵⁸. Ancak VI d yapı katında bu döneme ilişkin bir Miken buluntusu tespit edilememiştir. VI d ve VI e yapı katlarında toplam 40 parça Miken buluntusu ele geçmiştir. VI e yapı katında ise Miken buluntularının sayısında bir artış gözlenmektedir. VI e yapı katında ele geçen Miken buluntularını FS 254 goblet, FS 87 bodur testi, FS 82/83/92 alabastron, FS 20/22 armut biçimli testi, FS 219 fincan, gövde kulp ve kaide parçaları oluşturmaktadır⁵⁹.

a) FS 254 Goblet

FS 254 Goblet formuna sahip toplam 5 parça buluntu ele geçmiştir. Bu buluntular LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁶⁰.

1-2) FS 254 Goblet: Gövde üzerinde FM 12 sarmaşık motifi yer almaktadır⁶¹.

3) FS 254 Goblet: Gövde üzerinde FM 9 zambak motifi yer almaktadır.

4) FS 254 Goblet: Gövde üzerinde FM 48 uçları eğik, dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır.

5) FS 254 Goblet: Gövde üzerinde FM 32 kayalık motifi yer almaktadır.

b) FS 87 Bodur testi

FS 87 Bodur testi formuna ait toplam 9 parça buluntu ele geçmiştir. Bu buluntular LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁶².

---

⁵⁴ Mountjoy 1997a, 262.

⁵⁵ Mee 1978, 146; Özgünel 1983, 699, Mountjoy 1997c, 275.

⁵⁶ Blegen 1953, 206-207.

⁵⁷ Mountjoy 1997c, 276.

⁵⁸ Özgünel 1983, 699.

⁵⁹ Mountjoy 1997c, 275-276.

⁶⁰ Mountjoy 1997c, 276.

⁶¹ Mountjoy 1986, fig. 53,5,8; Mountjoy 1997c, 276.

⁶² Mountjoy 1997c, 276.

- 1) FS 87 Bodur testi: Gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.
  - 2) FS 87 Bodur testi ağız kenarı: Gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.
  - 3) FS 87 Bodur testi ağız kenarı parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.
  - 4) FS 87 Bodur testi kulp parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.
  - 5) FS 87 Bodur testi halka kaide parçası: Parça üzerinde boya bezeme bulunmaktadır.
  - 6) FS 87 Bodur testi: Gövde üzerinde FM 12 sarmaşık motifi yer almaktadır.
  - 7) FS 87 Bodur testi kulp parçası: Parça üzerinde boya bezeme bulunmaktadır.
  - 8) FS 87 Bodur testi gövde parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.
  - 9) FS 89 Bodur testi/FS 83 Alabastron: Gövde üzerinde boya bezeme yer almaktadır.
- c) FS 82/83/92 Alabastron**

FS 82/83/92 Alabastron formuna ait toplam 5 parça buluntu ele geçmiştir. Bu buluntular LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁶³.

1) FS 83 Alabastron: Gövde üzerinde Miken buluntuları içerisinde görülen en ilginç bezemelerden birisi olan FM 32 kayalık motifi yer almaktadır.

2-3) FS 92 Alabastron gövde parçası: 21 ve 22 no.lu parçalar FS 92 Alabastron formuna ait gövde parçalarıdır. Parçalar üzerinde FM 67 kavisli çizgi bezemesi yer almaktadır.

4) FS 82 Alabastron: Gövde üzerinde FM 32 kayalık motifi yer almaktadır.

5) FS 83 Alabastron: Gövde üzerinde FM 32 kayalık motifi yer almaktadır.

d) FS 20/22 Armut biçimli testi

FS 20/22 Armut biçimli testi formuna ait toplam 3 parça ele geçmiştir. Bu buluntular LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁶⁴.

1) FS 20/22 Armut biçimli testi: Gövde üzerinde FM 14 palmiye bezemesi yer almaktadır.

2) FS 20/22 Armut biçimli testi: Gövde üzerinde FM 14 palmiye bezemesi yer almaktadır.

3) FS 20/22 Armut biçimli testi: Gövde üzerinde FM 14 palmiye bezemesi yer almaktadır.

---

⁶³ Mountjoy 1997c, 276.

⁶⁴ Moubtjoy 1997c, 276.

e) Kylix

Bu forma ait tek parça LH III A:2 dönemine tarihlendirilmektedir. Büyük bir olasılıkla üst tabakalardan kaymış bir parça olmalıdır⁶⁵.

1) Kylix: Gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

f) FS 218/219 Fincan

FS 218/219 Fincan formuna ait 4 parça ele geçmiştir. 2-3 no.lu parçalar LH III A:1 dönemine geriye kalan parçalar ise LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁶⁶.

1) FS 218 Fincan: Gövde üzerinde FM 46 iç içe spiral bezemesi yer almaktadır.

2) FS 219 Fincan: Gövde üzerinde FM 77 nokta şeklinde bezeme yer almaktadır.

3) FS 219 Fincan: Gövde üzerinde FM 77 nokta şeklinde bezeme yer almaktadır.

4) FS 219 Fincan/FS 254 Goblet: Gövde üzerinde FM 35,8 uçları kıvrık ağaç dalı bezemesi yer almaktadır.

g) Gövde parçaları

Gövde parçalarına ait toplam 5 parça ele geçmiştir. Bu parçalar LH II dönemi içerisinde bir tarihe ait olmalıdır⁶⁷.

1) Gövde parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

2) Gövde parçası: Üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

3) Gövde parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

4) Gövde parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

5) Gövde parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

h) Kulp parçaları

Toplam 3 adet kulp parçası LH II dönemine tarihlenmektedir⁶⁸.

1) Kulp parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

2) Kulp parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

3) Kulp parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

i) Kaide parçaları

Toplam 3 adet kaide parçası LH II dönemine tarihlenmektedir⁶⁹.

1) Kaide parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

2) Kaide parçası: Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır.

3) Kaide parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

⁶⁵ Mountjoy 1997c, 276.

⁶⁶ Mountjoy 1997c, 276.

⁶⁷ Mountjoy 1997c, 276.

⁶⁸ Mountjoy 1997c, 276.

⁶⁹ Mountjoy 1997c, 276.

B) VI f Yapı katı Miken buluntuları (LH II B)

VI f yapı katında tespit edilen Miken buluntuları VI f evi, A, B, C, D depozitinde ve VI f evi ile sur duvarı arasındaki alanda ele geçmiştir.

VI f evi ve A depoziti

Bu kısımda yapılan kazılarda ele geçen seramiğin sadece % 8'lik bölümünü Miken buluntuları oluşturmaktadır. Bu bölümde en fazla ele geçen seramik türü % 70'lik bir oranla baskın türü oluşturan gri çanak-çömlektir. Bunu % 20'lik bir oranla sarımsı-kahverengi çanak-çömlek izlemektedir. VI f yapı katında ele geçen Miken buluntularını FS 20/25 armut biçimli testi, FS 82 alabastron, FS 164 üzenği kulplu testi örnekleri oluşturmaktadır⁷⁰.

a) FS 20 Armut biçimli testi

FS 20 Armut biçimli testi formuna ait 6 örnek gövde kısmına ait parçalardır. 5 no.lu parça boyun ve kulplar hariç büyük ölçüde korunmuştur. 1, 2, 3, 4 ve 5 no.lu parçalar nispeten daha az korunmuş büyük gövde parçalarıdır. Bu parçalar LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁷¹.

1) FS 20 Armut biçimli testi gövde parçası: Pembemsi-kırmızı renkte hamurlu, hamuru gümüş ve altın renginde mika katkılıdır. Parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 14 palmiye motifi yer almaktadır⁷².

2) FS 20 Armut biçimli testi gövde parçası: Soluk sarı hamurlu, parlak kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boyun kısmının hemen altından başlayarak kulplar arasında kalan dar alan içerisinde FM 61a, üst üste yığılmış üçgen motifi yer almaktadır. Bu alanın hemen altında ikili grup halinde süsleme alanını sınırlayan boya bant bezeme bulunmaktadır. Boya bant bezemenin hemen altında kalın bir FM 61 zig zag süslemesine yer verilmiştir. Zig zag motifinin hemen altında içi taralı boya bant bezeme yer almaktadır. Yine bu boya bant bezemenin hemen altında kalın bir şekilde uygulanmış, FM 61 zig zag motifi bulunmaktadır. Bunun hemen altında ise ikili bir grup halinde kalın bir şekilde boya bant bezemeye yer verilmiştir. Bu kısmın hemen altında ise FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır. Dalgalı çizgi bezemesi ince bir boya bant bezeme ile sonlanmaktadır. Kaideye geçiş kısmında ise kalın bir boya bezemeye sahiptir⁷³.

---

⁷⁰ Mountjoy 1997c, 277-285.

⁷¹ Mountjoy 1997c, 279.

⁷² Mountjoy 1997c, 279.

⁷³ Mountjoy 1997c, 280.

3) FS 20 Armut biçimli testi: Gri hamurlu, hamuru gümüş renkte mika katkılı ve soluk sarı renkte astarlı ve parlak portakal renkte boyalıdır. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Oldukça kısa bir boyun kısmına sahiptir. Boyun kısmında kalın bir boya bant bezeme bulunmaktadır. Boyun kısmının gövde ile birleştiği alandan başlayarak dikey bir şekilde gövdenin büyük bir bölümünü kaplayan ve her biri kap formunun dikey kulpları arasında uygulanan, FM 63 ilmek motifi gövde üzerinde yer alan ana süsleme motifini oluşturmaktadır. Kulplar üzerinde boya bezeme uygulanmıştır. Kulpların hemen altında dikey olarak uygulamış FM 53 dalgalı çizgi bezeği bulunmaktadır. Bu bezeme alanın hemen altında ikili kalın boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu boya bant bezemenin hemen altında tam olarak anlaşılmayan bir bezeme yer almaktadır⁷⁴.

4) FS 20 Armut biçimli testi: Pembemsi-kırmızı renkte hamurlu, hamuru gümüş ve altın renkte mika katkılıdır. Soluk sarı renkte astarlı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boyun kısmının hemen altında FM 67 kavisli çizgi bezemesi bulunmaktadır. Bu alanın hemen altında ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Boya bant bezemenin hemen altında FM 53 dalgalı çizgi bezemesine yer verilmiştir⁷⁵.

5) FS 20 Armut biçimli testi: Pembemsi-kırmızı renkte hamurludur. Soluk sarımsı-portakal renkte astarlıdır. Parlak portakal renkte boyalıdır. Boyun kısmının hemen altından başlayarak gövdenin yarısını kaplayan FM 70 ağ bezemesi uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında ikili grup halinde boya bant bezeme yapılmıştır. Bu kısmın altında FM 67 kavisli çizgi motifi yer almaktadır. Bununla beraber hemen altından başlayarak alçak halka kaideye kadar uzanan bölüm kalın bir boya bezemeye sahiptir⁷⁶.

6) FS 20 Armut biçimli testi: Soluk pembemsi-sarı renkte hamurlu, soluk sarı yüzeyle mat siyah renkte boyalıdır. Parça üzerinde çok sık bir şekilde boşluk bırakmadan uygulanan FM 67 kavisli çizgi bezemesi yer almaktadır⁷⁷.

b) FS 25 Armut biçimli testi

Bu tipe ait tek bir örnek ele geçmiştir. Boyun kısmı ve kulplar hariç büyük ölçüde korunmuştur. LH II B dönemine tarihlendirilmektedir.

1) FS 25 Armut biçimli testi: Pembemsi-soluk sarı renkte hamurludur. Sarımsı-soluk sarı renkte astarlı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır.

---

⁷⁴ Mountjoy 1997c, 283.

⁷⁵ Mountjoy 1997c, 283.

⁷⁶ Mountjoy 1997c, 283.

⁷⁷ Mountjoy 1997c, 283.

Boyun kısmının hemen altından başlayarak gövde yuvarlağının kaybolup, gövdenin koni şeklinde bir kavis aldığı noktaya kadar gövde üzerinde FM 70 ağ bezemesi yer almaktadır. Gövde üzerinde kalan kısımda boya bant bezeme bulunmaktadır⁷⁸.

c) FS 82 Basık gövdeli Alabastron

Basık gövdeli Alabastron tipine ait bir örnek bulunmaktadır. Basık ve geniş gövdesiyle bu tipin erken örnekleri arasında yer almaktadır. LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁷⁹.

1) FS 82 Basık gövdeli Alabastron: Tamamen sağlam durumda ele geçmiştir. Koyu soluk sarı astarlı, parlak siyah renkte boyalıdır. Kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dışa çekik dudaklıdır. Boyun ve ağız kenarında kalın bir boya bezeme bulunmaktadır. Dikey üç kulba sahiptir. Kulpların üzerinde boya bezeme yer almaktadır. Geniş ve basık gövde yapısı düz bir dip geçişi ile sonlanmaktadır. Gövde üzerinde FM 32 kayalık motifi uygulanmıştır⁸⁰.

d) FS 83 Alabastron

FS 83 Alabastron formuna ait küçük gövde parçaları ele geçmiştir. Bunlardan 1 ve 2 no.lu parçalar yerel üretim 3 no.lu parça ise ithal Miken mallarındandır. Bu parçalar LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁸¹.

1) FS 83 Alabastron gövde parçası: Pembemsi-kırmızı renkte hamurlu, hamuru gümüş renkte mika katkılıdır. Donuk sarı renkte astarlı, parlak portakalimsi-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgali çizgi bezemesi yer almaktadır⁸².

2) FS 83 Alabastron gövde parçası: Soluk sarı renkte astarlıdır. Hamuru gümüş renkte mika katkılıdır. Parlak kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır⁸³.

3) FS 83 Alabastron gövde parçası: Soluk sarı renkte astarlıdır. Hamuru gümüş renkte mika katkılıdır. Koyu kahverengi renkte boyalıdır⁸⁴.

e) FS 87 Bodur Testi

FS 87 Bodur testi formuna ait iki örnek ele geçmiştir. 1 no.lu testi, kulbu hariç sağlam durumda ele geçmiştir. 2. no.lu örnek ise küçük bir gövde parçasıdır. Bodur testi örnekleri LH II B dönemine tarihlendirilmektedir⁸⁵.

1) FS 87 Bodur testi: Kısa boyunlu, geniş basık gövdelidir. Portakalimsi-soluk sarı astarlı ve son derece kaliteli perdahlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Dışa çekik dudak yapısına sahiptir. Boyun ve ağız kenarı üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır.

⁷⁸ Mountjoy 1997c, 283.

⁷⁹ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁰ Mountjoy 1997c, 283.

⁸¹ Mountjoy 1997c, 283.

⁸² Mountjoy 1997c, 283.

⁸³ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁴ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁵ Mountjoy 1997c, 283.

Gövde üzerinde FM 12 sarmaşık motifi yer almaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde boya bant bezeme uygulanmıştır. Kap formu düz bir dip kısmına sahiptir⁸⁶.

2) FS 87 Bodur testi gövde parçası: Kirli beyaz renkte astarlıdır. Parlak koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 67 kavisli çizgi bezemesi yer almaktadır⁸⁷.

f) Üzengi Kulplu testi

İlgi çekici buluntulardan diğeri de Minos orijinli ithal üzengi kulplu testilerdir. Bu form yapısına sahip 5 tane testi gün ışığına çıkarılmıştır. Bu testiler arasında bir kısmının yerel üretim olduğu bir kısmının da Troia'ya ithal olarak gelmiş olduğu anlaşılmaktadır⁸⁸.

3) B Depoziti

Bu alanda yapılan kazı çalışmalarında, tahribat sonucu VII a tabakasıyla karışık buluntuların olduğu gözlenmiştir. Bu alanda büyük boyutlu bir armut biçimli testiye ait parçalar gün ışığına çıkarılmıştır⁸⁹.

FS 20 Armut biçimli testi

Boyun ve gövde kısmına ait parçalar ele geçmiştir. Dışa sarkıtılmış dudaklıdır. Nispeten uzun bir boyun kısmına sahiptir. Boyun kısmının üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Soluk sarı hamurlu, yeşilimsi-beyaz renkte astarlı, mat koyu kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi ve nokta şeklinde bezemeler yer almaktadır⁹⁰.

VI f Evi ve sur duvarı arasında kalan alan, C-D depoziti

Bu alanda iki tane armut biçimli testi parçası ele geçmiştir⁹¹.

1) Armut biçimli testi (?) gövde parçası: Kızılımsı hamurlu, soluk sarı astarlı, parlak kahverengimsi-portakal boyalıdır. Parça üzerinde spiral bezemesi yer almaktadır⁹².

2) FS 20 Armut biçimli testi gövde parçası: Kızılımsı hamurlu, kirli beyaz renkte astarlı, parlak koyu kahverengimsi-siyah boyalıdır. Parça üzerinde spiral bezemesi yer almaktadır⁹³.

---

⁸⁶ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁷ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁸ Mountjoy 1997c, 283.

⁸⁹ Mountjoy 1997c, 285.

⁹⁰ Mountjoy 1997c, 285.

⁹¹ Mountjoy 1997c, 286 vd.

⁹² Mountjoy 1997c, 287.

⁹³ Mountjoy 1997c, 287.

C) VI g yapı katı Miken buluntuları (LH III A:1)

VI f evinin üzerine inşa edilmiş VI g evi ve sur duvarı arasında kalan bölümde, E depozitinde Miken buluntuları ele geçmiştir. Bu bölümde ele geçen malzemenin yalnızca küçük bir bölümünü Miken buluntuları oluşturmaktadır. Bu bölümde ele geçen çanak çömleğin % 85'ini gri mallar, % 10'luk bölümünü sarımsı-kahverengi mallar oluşturmaktadır. Bu bölümde ele geçen Miken malları boyalı ve boyasız olmak üzere iki gruptur. VI g yapı katında ele geçen boyalı Miken örnekleri arasında FS 26/31 armut biçimli testi, FS 77 küçük kulpsuz testi, FS 219 fincan, FS (?) kylix, boyasız Miken örnekleri arasında FS 263 goblet, FS 266 Kylix, FS 295 keskin omurgalı kase, FS 101/103 akıtacaklı testi örnekleri yer almaktadır⁹⁴.

1) Boyalı Miken seramiği

a) FS 26/31 Armut biçimli testi

VI g yapı katında FS 26/31 armut biçimli testi formuna ait iki örnek bulunmaktadır.

1) FS 26/31 Armut biçimli testi: Soluk sarı hamurlu, parlak siyah renkte boyalıdır. Kaide kısmı hariç oldukça iyi korunmuştur. Dışa sarkıtılmış dudaklı, uzun boyunludur. Ağız ve boyun üzeri kalın bir boya bezeme ile kaplıdır. Dikey, şerit şeklinde üç kulba sahiptir. Kulplar üzerinde boya bezeme yer almaktadır. Kulplar arasında kalan bezeme alanı içerisinde FM 12 sarmaşık motifi yer almaktadır. Kulpların altında kalan alanda doldurma motifi olarak üçlü ince bir grup halinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümü üzerinde bir sıra oldukça kalın boya bant bezeme ve onu takip eden 4 sıra halinde ince boya bant bezeme birbirini takip eden iki sıra halinde kaideye kadar uygulanmıştır⁹⁵.

2) FS 26/31 Armut biçimli testi: Kızılımsı renkte hamurlu, beyaz astarlı, mat koyu kahverengimsi-kırmızı renkte boyalıdır. Gövde kısmının büyük bir bölümü ve alçak halka kaide korunmuştur. Kulplar ve boyun kısmı günümüze ulaşamamıştır. Gövde üzerinde alt alta üç sıra halinde FM 46 spiral motifi uygulanmıştır. Bu üç sıra bezemenin hemen altından başlayarak alçak halka kaideye kadar uzanan kalın bir boya bant bezemeye sahiptir⁹⁶.

b) FS 77 Kulpsuz testi

FS 77 Kulpsuz testi formuna ait tek bir örnek bulunmaktadır.

1) FS 77 Kulpsuz testi gövde parçası: Soluk sarı hamurlu, kirli beyaz renkte astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Boyun kısmı ve kaide günümüze ulaşamamıştır.

⁹⁴ Mountjoy 1997c, 287 vd.

⁹⁵ Mountjoy 1997c, 289.

⁹⁶ Mountjoy 1997c, 289.

Parça üzerinde boyun kısmının hemen altından başlayan 4 sıra ince boya bant bezeme bulunmaktadır. Bu kısmın hemen altından başlayarak oluşturulan geniş bezeme alanının içerisi FM 77 nokta şeklindeki bezeklerle doldurulmuştur. Bu bezeklerin hemen altında iki sıra orta kalınlıkta boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷.

c) FS 219 Fincan

FS 219 Fincan formuna ait tek bir örnek bulunmaktadır.

1) FS 219 Fincan: Soluk sarı astarlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Ağız kenarının üzerinde orta kalınlıkta boya bant bezeme yer almaktadır. Kulp üzeri boya bezemelidir. Alçak halka kaide kısmına kadar Gövde üzerinde FM 77 nokta bezeği yer almaktadır. Kaide kısmının başlangıç noktasına yakın bir yerde ince bir sıra boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸.

d) FS (?) Kylix

İki tane Kylix ele geçmiştir.

1) Kylix: Ayak kısmının bir bölümü ve disk şeklindeki kaide kısmı hariç korunmuştur. Soluk sarı renkte astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Ağız kenarı üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Kulplar üzerinde boya bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde FM 49 uçları birbirine bağlı spiral motifi uygulanmıştır⁹⁹.

2) Kylix: Sarı hamurlu, soluk sarı renkte astarlı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Kulplar, ayak ve disk şeklindeki kaide hariç gövde kısmı korunmuştur. Ağız kenarı üzerinde boya bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde oluşturulan bezeme alanı içerisinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır¹⁰⁰.

2) Boyasız Miken seramiği

a) FS 263 Goblet

FS 263 Goblet formuna ait tek bir örnek bulunmaktadır.

1) FS 263 Goblet: Tüm olarak ele geçmiştir. Soluk sarı renkte hamurlu ve soluk sarı renkte yüzey rengine sahiptir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Ağız kenarının hemen altından başlayarak düz bir şekilde devam eden gövde yapısı koni biçiminde daralarak kaideye doğru inmektedir. Dışa çekik ağız kenarından başlayan kulplar gövdenin konikleşmeye başladığı noktadan gövde kısmına bağlanmaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹⁰¹.

⁹⁷ Mountjoy 1997c, 289.

⁹⁸ Mountjoy 1997c, 289.

⁹⁹ Mountjoy 1997c, 289.

¹⁰⁰ Mountjoy 1997c, 289.

¹⁰¹ Mountjoy 1997c, 290.

b) FS 266 Kylix

FS 266 Kylix formuna ait tek bir örnek bulunmaktadır.

1) FS 266 Kylix: Ayak ve kaide günümüze ulamamıştır. Soluk sarı hamurlu, aynı renkte yüzey rengine sahip ve perdahlıdır. Sığ gövdelidir¹⁰².

c) FS 295 Omurgalı sığ kase

1) FS 295 Omurgalı sığ kase: Portakal renkte hamurlu, soluk sarı renkte yüzeylidir. İki yatay kulbu bulunmaktadır. Sığ bir gövde yapısı ve düz bir dip kısmına sahiptir¹⁰³.

d) FS 101/103 Akıtacaklı testi

1) FS 101/103 Akıtacaklı testi: Soluk sarı hamurlu ve pembemsi renkte yüzey rengine sahiptir. Oldukça ilginç bir örnektir. İri ve geniş gövdelidir. Düzleştirilmiş ağız kenarına sahiptir. Ağız kısmından başlayan ve karın kısmına kadar uzanan büyük bir akıtacağı bulunmaktadır. İki büyük dikey kulbu vardır. Oldukça alçak bir kaideye sahiptir¹⁰⁴.

D) VI h Yapı katı Miken buluntuları (LH III A:1-LH III A:2-B)

VI h yapı katında ele geçen Miken buluntuları, mezar alanı, sütunlu ev, VI F evi B depoziti, VI E evi ve sur duvarı arasında kalan alan, sur duvarının doğusunda kalan alan, yukarı şehrin batısında kalan bölge 661 z5 evi, yukarı şehrin güneyinde kalan bölge F8-F9 sütunlu ev, G9-H9 anteli ev, yukarı şehrin güneyi VI G evi H7-8, J7-8, VIg evi ve sur duvar arasında kalan alan J7-J8 tabaka 2.2a, VI h savunma kulesi J7-J8 açması, VI f Evi H 6-7, J 6-7, VI f Evi ile sur duvarı arasında kalan alan J7 tabaka 25,26, VI E evi J5-J6, VI E evi ve sur duvarı arasında kalan alan, J6-K6 deprem depoziti, J6-K6 VI h deprem depoziti, K 6 açmasından sur duvarı girişine kadar olan alan Troia IXM, tabaka L, K6-7-8, J8 alanları, aşağı şehir, krematoryum ve mezar alanlarında tespit edilmiştir¹⁰⁵.

Mezar Alanı

Troia VI h yapı katında tespit edilen mezarlık alanında Blegen yönetiminde yapılan kazılarda FS 171 Üzengi kulplu testi, muhtemelen Testi-Hydria-Amphora formlarından birine ait olması gereken ama tam olarak hangi tipe ait olduğu anlaşılamayan parçalar ve bir krater ele geçmiştir¹⁰⁶.

¹⁰² Mountjoy 1997c, 290.

¹⁰³ Mountjoy 1997c, 290.

¹⁰⁴ Mountjoy 1997c, 290.

¹⁰⁵ Mountjoy 1999c, 256-288.

¹⁰⁶ Mountjoy 1999c, 256.

Sütunlu Ev

Bu alanda yapılan kazılarda gün ışığına çıkarılan Miken buluntularını 1 monokrom kase, Boya bant bezemeye sahip konik bir çanak, FM 53 dalgalı çizgi bezemesine sahip bir Kylix ve üzerinde boya bant bezeme bulunan küçük bir fincan oluşturmaktadır¹⁰⁷.

VI f evi B depoziti

VI f evinin üzerinde bulunan B depozitinde bir testi parçası ele geçmiştir. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır. Bu parça LH III C dönemine aittir. Olasılıkla Troia VII döneminde meydana gelen büyük yıkımla birlikte üstteki tabakalardan kaymış bir parça olmalıdır¹⁰⁸.

VI E evi ile sur duvarı arasında kalan alan

VI e döneminde inşa edilen evin VI h döneminde işlevine devam ettiği anlaşılmaktadır. Bu alanda yapılan kazılarda bir Kylix ve bir krater ele geçmiştir. Mountjoy, bu kraterin anakaradan ithal edilmiş olabileceğini belirtmektedir. Bu buluntular VI h tabakasının geç dönemine tarihlenmektedir¹⁰⁹.

Sur duvarının doğusunda kalan alan

Bu alanda yapılan kazılarda üzerinde FM 20 balık figürü bulunan olasılıkla bir kalathos'a ait gövde parçası ele geçmiştir¹¹⁰.

Yukarı şehrin batısında kalan bölge

661 z5 Evi

Sur duvarının batı kapısının kuzey tarafında alanda inşa edilen 661 no.lu evde yapılan kazılarda üzerinde ahtapot bezemeli bir kylix'in de bulunduğu toplam 21 tane gövde parçasından oluşan Miken buluntusu ele geçmiştir. Bu buluntular arasında en ilginç örneği hiç şüphesiz üzerinde FM 21,16 Ahtapot bezemesi bulunan bir Kylix oluşturmaktadır¹¹¹. Diğer parçalar üzerinde ise FM 43 yarım daire bezemesi görülmektedir¹¹².

Yukarı şehrin güneyinde kalan bölge

F8-F9 Sütunlu ev

Güney kapısının batısında sur duvarına yakın bir mesafede tespit edilen F8-F9 sütunlu ev, VI g döneminde inşa edilen yapının üzerinde yükselmektedir.

---

¹⁰⁷ Mountjoy 1999c, 257.

¹⁰⁸ Mountjoy 1999c, 257.

¹⁰⁹ Mountjoy 1999c, 257.

¹¹⁰ Mountjoy 1999c, 258.

¹¹¹ Özgünel 1996, 116.

¹¹² Mountjoy 1999c, 261.

Bu alanda yapılan kazılarda ele geçen seramiğin yalnızca küçük bir kısmı Miken buluntularına aittir. Gün ışığına çıkarılan seramiğin büyük çoğunluğunu gri ve sarımsı-kahverengi mallar oluşturmaktadır¹¹³.

a) FS 219 Kylix

1) FS 219 Kylix: Soluk sarımsı-pembe hamurlu, hamuru kum ve gümüş renkte mika katkılı, soluk sarı renkte astarlı ve parlak portakal renkte boyalıdır. Ağız kenarının hemen üzerinde ince bir boya bant bezeme bulunmaktadır. Parça üzerinde FM 49 birbirine kavisli bir sapla bağlı spiral motifi yer almaktadır¹¹⁴.

b) FS 256/257 Kylix

1) FS 256/257 Kylix: Soluk sarı hamurlu aynı renkte astarlı ve parlak kahverengi renkte boyalıdır. Ağız kısmının üzerinde ince bir boya bant bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde ise bu boya bant bezemenin hemen altından başlayan FM 19 dil bezemesi yer almaktadır¹¹⁵.

2) FS 256/257 Kylix: Tek kulbu ve ayak kısmı hariç tüme yakın durumdadır. Gri hamurlu, hamuru altın renkte mika katkılı, sarımsı-kahverengi renkte astarlı ve perdahlı ve mat portakal renkte boyalıdır. Gövde üzerinde FM 21 ahtapot bezemesi yer almaktadır¹¹⁶.

3) FS 256/257 Kylix: Soluk sarı hamurlu, hamuru gümüş renkte mika katkılı hamur renginde astarlı ve parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 46 birbiri ardına dizilmiş spiral motifi yer almaktadır¹¹⁷.

4) FS 256 Kylix: Pembemsi-kırmızı hamurlu, soluk sarı astarlı ve perdahlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır¹¹⁸.

5) FS 256/257 Kylix: Kum renginde hamurlu, sarımsı-kahverengi renkte astarlı ve kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı yer almaktadır¹¹⁹.

6) FS 256/257 Kylix: Pembemsi-kırmızı hamurlu, soluk sarı renkte astarlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı ya da FM 45 “U” bezemesi yer almaktadır¹²⁰.

---

¹¹³ Mountjoy 1999c, 261-263.

¹¹⁴ Mountjoy 1999c, 261.

¹¹⁵ Mountjoy 1999c, 263.

¹¹⁶ Mountjoy 1999c, 263.

¹¹⁷ Mountjoy 1999c, 263.

¹¹⁸ Mountjoy 1999c, 263.

¹¹⁹ Mountjoy 1999c, 263.

¹²⁰ Mountjoy 1999c, 263.

b) FS 45 Armut biçimli testi

1) FS 45 Armut biçimli testi: Soluk sarı hamurlu ve aynı renkte astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerindeki ana bezeme ögesini FM 57 ağ motifi oluşturmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmında boya bant bezeme bulunmaktadır¹²¹.

c) FS 53 Amphoroid krater

1) FS 53 Amphoroid krater: Koyu pembe hamurlu, hamuru altın renkte mika katkılı, sarımsı-kahverengi renkte astarlı ve perdahlı, parlak koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 43 yarım daire bezemesi yer almaktadır¹²².

d) FS 175 Dar boyunlu küçük yassı şişecik

1) FS 175 Dar boyunlu küçük yassı şişecik: Gri hamurlu, beyaz astarlı, mat kahverengi boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi bulunmaktadır¹²³.

e) FS 8 Krater

1) FS 8 Krater: Soluk sarı hamurlu, hamuru altın ve gümüş renkte mika katkılı, hamur renginde astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde konsantrik yay motifi yer almaktadır¹²⁴.

f) FS 225 Maşrapa

1) FS 225 Maşrapa: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹²⁵.

G9-H9 Anteli Ev

Sur duvarının doğusunda güney kapısının batı paralelinde yer almaktadır. Üzerinde Hellenistik-Roma dönemine ait yapılar bulunmaktadır. Doğu kısmı Bouleterion yapısının duvarı tarafından kesilmektedir. Bu alanda saptanan gri ve sarımsı-kahverengi mal grupları içerisinde 6 parça Miken çanak-çömleği ele geçmiştir¹²⁶.

Yukarı şehrin güneyi

VIG evi H7-8, J7-8

Bu alan sur duvarının alt terasında bulunmaktadır. Schliemann tarafından yapılan kazılarda büyük ölçüde tahrip edilmiştir. Bu alanda 48 parça Miken seramiği tespit edilmiştir. Büyük çoğunluğu gövde parçalarıdır. 21 tanesini LH III A:2 dönemine tarihlenen Kylix parçaları oluşturur bunlardan iki tanesi sağlam durumda ele geçmiştir¹²⁷.

---

¹²¹ Mountjoy 1999c, 263.

¹²² Mountjoy 1999c, 262.

¹²³ Mountjoy 1999c, 263.

¹²⁴ Mountjoy 1999c, 263.

¹²⁵ Mountjoy 1999c, 263.

¹²⁶ Mountjoy 1999c, 266.

¹²⁷ Mountjoy 1999c, 268.

VIg Evi ve sur duvar arasında kalan alan J7-J8 tabaka 2.2a

Bu alan VI h savunma kulesi yakınlarında yer almaktadır. Bu kısımda VI h tabakasına ait 2 ve 2a adı verilen iki ayrı yapı katı tespit edilmiştir. 2a VI h döneminin son evresine tarihlenmektedir. VI h tabakasında yaşanan depremin izleri bu alanda açıkça görülmektedir. Çanak-çömlek buluntuları depremin etkisiyle yola doğru savrulmuş ve oldukça dağınık bir şekilde ele geçmiştir. Sarımsı-kahverengi mallar ile Miken malları bir arada tespit edilmiştir. Bu alanda 20 parça Miken seramiği ele geçmiştir. Bunlar LH III A:2 ile LH III B dönemine tarihlenen kase ve kylix parçalarıdır. Parçalar üzerinde rozet, FM 75 panel ve FM 53 dalgalı çizgi bezemesi ve boya bant bezeme bulunmaktadır¹²⁸.

VI h savunma kulesi J7-J8 açması

VI h kulesi yakınındaki stragrafiyi saptamak amacıyla burada bir kazı çalışması yapılmış ve 3 ayrı yapı katı tespit edilmiştir. Bu kısımda ele geçen seramiğin en büyük bölümünü gri ve sarımsı-kahverengi mallar oluşturmaktadır ayrıca az miktarda Miken seramiği tespit edilmiştir¹²⁹. Bu alanda yapılan kazılarda VI f tabakasına ait LH II B dönemine tarihlenen ve üzerinde ilmek bezemesi bulunan armut biçimli testi parçası en ilgi çekici Miken buluntusudur. Bunun yanı sıra LH III dönemi içerisinde bir tarihe ait olan Kylix ve kulp parçaları da ele geçmiştir¹³⁰.

VI f Evi H 6-7, J 6-7

VI g ve VI e arasında kalan alanda bulunmaktadır. Bu alanda tespit edilen buluntuların deprem felaketi sonucunda birbirine karışmış olduğu görülmektedir. Bu kısımda LH II B döneminde tarihlenen Miken seramikleri de ele geçmiştir¹³¹.

VI f Evi ile sur duvarı arasında kalan alan J7 tabaka 25-26.

Bu kesimde yapılan çalışmalarda deprem sonucu buluntuların geniş bir bölgeye yayıldığı saptanmıştır. Bu alanda 25-26 no.lu iki ayrı yapı katı tespit edilmiştir. 26 VI h tabakasının son evresine deprem felaketinden az önceye tarihlenmektedir. Üzerinde spiral bezemesi bulunan LH III A:2 dönemine tarihlenen bir kylix bu bölümde ele geçen tek Miken buluntusudur. Bununla beraber gri ve sarımsı-kahverengi mal grubuna ait parçalar da ele geçmiştir¹³².

---

¹²⁸ Mountjoy 1999c, 269.

¹²⁹ Mountjoy 1999c, 269.

¹³⁰ Mountjoy 1999c, 269.

¹³¹ Mountjoy 1999c, 269.

¹³² Mountjoy 1999c, 269.

VI E evi J5-J6

VI E evi, VI C evinin güneyinde, VI F evinin kuzeyinde, doğu kapısı yakınlarındadır. Bu alanda yapılan kazılarda LH III A:1 dönemine ait Miken buluntuları ele geçmiştir¹³³.

VI E evi ve sur duvarı arasında kalan alan, J6-K6 deprem depoziti

Bu deprem depoziti Troia VI h, VII a ve VII b dönemini kapsayan buluntular içermektedir. Bu alanda tespit edilen buluntuların %66'lık kısmını gri mal grubuna ait parçalar, %33'ünü sarımsı-kahverengi mallar, %1'lik kısmını 265 parça Miken buluntusu oluşturmaktadır¹³⁴.

J6-K6 VI h Deprem depoziti

a) FS 164 Üzengi kulplu testi

1) FS 164 Üzengi kulplu testi: Soluk sarı hamurlu, hamuru altın ve gümüş mika katkılı, hamur renginde astarlı ve perdahlı ve siyah renkte boyalıdır. Parça üzerinde konsantrik yay bezemesi bulunmaktadır¹³⁵.

2) FS 164 Üzengi kulplu testi: Pembemsi-kırmızı renkte hamurlu, parlak siyahımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı bulunmaktadır¹³⁶.

b) FS 8 Krater

1) FS 8 Krater: Gri hamurlu, hamuru altın ve gümüş renkte mika katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte astarlı ve perdahlı mat morumsu renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi bulunmaktadır¹³⁷.

2) FS 8 Krater: Soluk sarı hamurlu, hamur renginde astarlı, parlak kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 46 art arda spiral motifi yer almaktadır¹³⁸.

c) FS 256 Kylix

1) FS 256 Kylix: Kızılımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamuru altın renginde mika katkılı, parlak portakal renkte boyalıdır¹³⁹.

2) FS 256 Kylix: Kızılımsı renkte hamurlu, soluk sarı renkte astarlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Üzerinde FM 18 çiçek motifi yer almaktadır¹⁴⁰.

3) FS 256 Kylix: Soluk sarımsı-pembe renkte hamurlu, sarı astarlı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 19 dil motifi yer almaktadır¹⁴¹.

---

¹³³ Mountjoy 1999c, 269.

¹³⁴ Mountjoy 1999c, 270.

¹³⁵ Mountjoy 1999c, 271.

¹³⁶ Mountjoy 1999c, 271.

¹³⁷ Mountjoy 1999c, 271.

¹³⁸ Mountjoy 1999c, 271.

¹³⁹ Mountjoy 1999c, 271.

¹⁴⁰ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴¹ Mountjoy 1999c, 274.

4) FS 256 Kylix: Kızılımsı renkte hamurlu, sarı renkte astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 21 ahtapot motifi yer almaktadır¹⁴².

5) FS 256 Kylix: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru bol altın ve gümüş renkte mika katkılı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 23 “şeytan minaresi” deniz kabuklusu motifi yer almaktadır¹⁴³.

6) FS 256 Kylix: Sarı renkte hamurlu, hamuru bol gümüş renkte mika katkılı, parlak kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 23 “şeytan minaresi” deniz kabuklusu motifi yer almaktadır¹⁴⁴.

7) FS 257 Kylix: Kızılımsı renkte hamurlu, soluk sarı astarlı, parlak koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 23 “şeytan minaresi” deniz kabuklusu motifi yer almaktadır¹⁴⁵.

8) Soluk sarı hamurlu, sarı renkte astarlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 49 spiral motifi yer almaktadır¹⁴⁶.

9) Soluk sarı hamurlu, koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır¹⁴⁷.

10) Kızılımsı hamurlu, sarı astarlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 58 şevron motifi bulunmaktadır¹⁴⁸.

d) FS 34,35 Armut biçimli testi

1) FS 34,35 Armut biçimli testi: Koyu pembemsi-kırmızı astarlı ve perdahlı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 18 çiçek motifi yer almaktadır¹⁴⁹.

2) FS 34,35 Armut biçimli testi: Gri hamurlu, hamuru altın renkte mika katkılı ve mat portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 46 artarda dizilmiş spiral motifi bulunmaktadır¹⁵⁰.

e) FS 54 Amphoroid Krater

1) FS 54 Amphoroid Krater: Soluk sarı hamurlu, hamur rengine astarlı, parlak kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 1 insan figürü bulunmaktadır. Bu figüre ait sadece içi nokta bezeklerle doldurulmuş giysi kısmı ele geçmiştir¹⁵¹.

---

¹⁴² Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴³ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁴ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁵ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁶ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁷ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁸ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁴⁹ Mountjoy 1999c, 272.

¹⁵⁰ Mountjoy 1999c, 272.

¹⁵¹ Mountjoy 1999c, 272..

f) FS 94 Pyxis

1) FS 94 Pyxis: Kızılımsı renkte hamurlu, soluk sarı astarlı, parlak koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 45 “U” bezemesi bulunmaktadır¹⁵².

2) FS 94 Pyxis: Pembemsi-kırmızı hamurlu, soluk sarı renkte astarlı, siyahımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı yer almaktadır¹⁵³.

g) FS 199 Konik rython

1) FS 199 Konik rython: Soluk sarımsı pembe hamurlu, soluk sarı astarlı, parlak portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 21 Ahtapot bezemesinin, ahtapotun koluna dair korunmuş bir kısmı yer almaktadır¹⁵⁴.

h) FS 220 Fincan

1) Kızılımsı-sarı hamurlu, hamuru bol mika katkılı ve parlak koyu kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁵⁵.

i) FS 283/304 Kase

1) FS 283 Kase: Kızılımsı hamurlu, hamuru altın renkte mika katkılı ve portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 45 “U” bezemesi yer almaktadır¹⁵⁶.

2) FS 304 Kase: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru bol altın ve gümüş renkte mika katkılıdır. kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır¹⁵⁷.

K 6 Açmasından sur duvarı girişine kadar olan alan Troia IXM, Tabaka L

Bu bölümde yapılan kazılar sonucunda depremle birlikte tabakaların birbirine karıştığını anlaşılmıştır. Troia VI f dönemine ait LH II B seramiği ile LH III A:1-B dönemine tarihlenen Miken seramiği bir arada bulunmuştur. Bu alanda gün ışığına çıkarılan Miken seramiği, LH II B dönemine tarihlenen alabastron parçaları, LH III A:1-2/B dönemine tarihlenen Armut biçimli testi parçaları ve tabaklardan oluşmaktadır¹⁵⁸.

K6-7-8, J8 Alanları

Troia VI h tabakasında kazılan bütün alanlarda tespit edilen Miken seramiği, genel olarak deprem felaketi sonucunda alttaki tabakalarla ya da bir üst tabakadan kayan malzemeye bir arada bulunmuştur. K6-7-8, J8 kısmında yapılan kazılarda LH II B dönemine ait birkaç parça Miken buluntusu ele geçmiştir¹⁵⁹.

¹⁵² Mountjoy 1999c, 272..

¹⁵³ Mountjoy 1999c, 272..

¹⁵⁴ Mountjoy 1999c, 272..

¹⁵⁵ Mountjoy 1999c, 272..

¹⁵⁶ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁵⁷ Mountjoy 1999c, 274.

¹⁵⁸ Mountjoy 1999c, 276.

¹⁵⁹ Mountjoy 1999c, 276.

LH III A:1-2/B dönemine ait buluntular çoğunluğu oluşturmakla birlikte LH III B-C dönemi geçişini yansıtan parçalar da bulunmaktadır¹⁶⁰. Bu alanda ele geçen Miken seramiğini FS 15 kavanoz, FS 20 armut biçimli testi, FS 84/85 alabastron, FS 219 fincan, FS 253 tek kulplu kase, FS 256/257 kylix, FS 284 derin kase örnekleri oluşturmaktadır¹⁶¹.

Aşağı şehir

Krematoryum

Aşağı şehrin güneybatısında Blegen tarafından krematoryum olarak adlandırılan alanda deprem sonucunda iyice karışmış, yanık kemikler ve çoğunluğu gri ve sarımsı-kahverengi mallardan oluşan çanak-çömlek parçaları ele geçmiştir. Bu alanda saptanan az miktarda Miken buluntularını FS 45 armut biçimli testi, FS 94 pyxis, FS 294 kase ve FS 264 kylix formları oluşturmaktadır¹⁶². Ayrıca VII a tabakasından kayan LH III B dönemine ait FS 284 derin kase, FS 305 kase, örnekleri de bulunmaktadır.

Mezar Alanı

Aşağı şehrin 500 m. güneyinde küçük bir mezar alanı tespit edilmiştir. Bu alanda LH II B-LH III B dönemine tarihlenen Miken buluntuları ele geçmiştir. Mezar alanında ele geçen Miken buluntuları arasında FS 248 kase, FS 82 alabastron, FS 219 fincan, FS 254 goblet FS 23 armut biçimli testi, FS 8 krater, FS 53 amphoroid krater, FS 171 üzengi kulplu testi yer almaktadır. Bunların yanı sıra gri ve sarımsı-kahverengi mal grubuna ait çok sayıda parça ele geçmiştir¹⁶³.

E) VIIa Yapı Katı Miken Buluntuları (LH III B:1-2)

Troia VI h yapı katında meydana gelen yıkıcı deprem sonrası VII a yapı katında yeniden inşa faaliyetleri ve onarım çalışmaları başlamıştır. Troia VII a yapı katında üretilen Miken seramiğinin büyük oranda yerel üretim mallardan oluştuğu anlaşılmaktadır. Bunu yanı sıra sevilerek kullanılan Miken formları ve bezemeleri özellikle yerel üretim sarımsı-kahverengi mal gruplarında taklit edilmektedir¹⁶⁴.

Yukarı şehrin batısı

Batı sur duvarı ile VIU kapısı arasında kalan alan

Bu alada yapılan kazılarda yaklaşık 5 parça Miken buluntusu tespit edilmiştir. Ele geçen bu buluntuları Derin kase parçaları oluşturmaktadır¹⁶⁵.

¹⁶⁰ Mountjoy 1999c, 276.

¹⁶¹ Mountjoy 1999c, 277-280.

¹⁶² Mountjoy 1999c, 282.

¹⁶³ Mountjoy 1999c, 282-285.

¹⁶⁴ Mountjoy 1999d, 301.

¹⁶⁵ Mountjoy 1999d, 302.

749-A7 Evi

Sur duvarının 10 m. güneydoğusunda yer alan bu alanda ele geçen az sayıdaki Miken buluntusunu LH III B dönemine tarihlenen bir kylix oluşturmaktadır¹⁶⁶.

Yukarı şehrin güneyi

Cadde 710 G8-9

Bu cadde Güney kapısı yakınlarında yukarı şehrin merkezinde yer almaktadır. Bu alanda yapılan çalışmalarda ele geçen buluntuların az bir kısmını Miken seramiği oluşturmaktadır. Gri ve sarımsı-kahverengi mal grubu bu alanda ele geçen en yoğun çanak-çömlek grubudur. Bu alanda ele geçen Miken buluntularını armut biçimli testiler, amphora ve hydria parçaları, üzengi kulplu testi, ve derin kase formları oluşturmaktadır¹⁶⁷.

Cadde 711 F9

Sütunlu evin güney kısmında yer alan bu alanda yapılan çalışmalarda, sadece bir parça Miken buluntusu ele geçmiştir¹⁶⁸.

Ev 721 E-F9

Sur duvarının doğusunda yer alan 721 no.lu evde yapılan kazılarda ele geçen az miktarda Miken seramiği LH III B: 2-C geçişini yansıtan derin kase parçalarından ibarettir¹⁶⁹.

Ev 705 F-G9

Sur duvarının iç kısmına bakan yüzünde inşa edilen 705 no.lu evde FS69/105 Amphora ya da testi formuna ait olabilecek Miken buluntuları ele geçmiştir¹⁷⁰.

Ev 701 G9

VI i kulesinin batısında kalan eski tahkimat duvarı ile sur duvarı arasında kalan alanda inşa edilen 701 G9 no.lu evde LH IIIB:2 dönemine tarihlenen az miktarda Miken seramiği ele geçmiştir. Burada ele geçen Miken seramiğini çok az sayıda FS (?) krater parçası oluşturmaktadır¹⁷¹.

Ev 700 G8-9

Güney kapısının sağında, sur duvarına bitişik inşa edilen 700 G8-9 no.lu evde ele geçen az sayıdaki Miken seramiğini FS 258 kylix parçaları oluşturmaktadır¹⁷².

---

¹⁶⁶ Mountjoy 1999d, 302.

¹⁶⁷ Mountjoy 1999d, 304 vd.

¹⁶⁸ Mountjoy 1999d, 276.

¹⁶⁹ Mountjoy 1999d, 306.

¹⁷⁰ Mountjoy 1999d, 308.

¹⁷¹ Mountjoy 1999d, 309.

¹⁷² Mountjoy 1999d, 311.

Sütunlu evin kuzeyinde kalan alan

Ev 725

711 no.lu caddenin kuzeyinde yer alan sütunlu alanın batısında inşa edilen 725 no.lu evde az sayıda Miken seramiği ele geçmiştir¹⁷³.

Ev 726

Sütunlu evin yakınlarında yer alan 725 no.lu evde az sayıda Miken buluntusu ele geçmiştir¹⁷⁴.

Ev 703 G8-9

Sütunlu evin doğusunda yer alan 703 no.lu evde az sayıda küçük boyutlu FS (?) kase ele geçmiştir. Bu kaseler üzerinde spiral bezemesi yer almaktadır¹⁷⁵.

Sur duvarının güneyinde kalan alan

Anteli ev G9-H9

Anteli ev yukarı şehre paralel olarak, sur duvarının doğusunda güney kapısı yakınlarında inşa edilmiştir. Bu alanda yapılan kazılarda LH III B:2 ve erken LH III C dönemine ait olabilecek bir FS 86 alabastron ele geçmiştir¹⁷⁶.

Yukarı şehrin doğusunda kalan alan

Ev 730 H-J7-8

Yukarı şehrin doğusunda kalan alanda, sur duvarına bitişik inşa edilen 730 H-J7-8 no.lu evde birkaç parça FS (?) derin kase parçası ele geçmiştir. Bu kısımda ele geçen Miken seramiği LH III C döneminin başlarına tarihlendirilmektedir¹⁷⁷.

Ev 732 H7

VI F evinin güneyinde inşa edilen 732 H7 no.lu evde, FS 98 alabastron ve FS 258 kylix parçaları ele geçmiştir¹⁷⁸.

VIF H-J6-7

Bu alanda yapılan kazılarda birkaç parça FS 226 maşrapa ele geçmiştir¹⁷⁹.

VII z evi J-K6

Bu alanda yapılan kazılarda 10 parça Miken seramiği ele geçmiştir. Bu alanda ele geçen Miken buluntularını krater, fincan ve testi parçaları oluşturmaktadır¹⁸⁰.

---

¹⁷³ Mountjoy 1999d, 311.

¹⁷⁴ Mountjoy 1999d, 311.

¹⁷⁵ Mountjoy 1999d, 311.

¹⁷⁶ Mountjoy 1999d, 313.

¹⁷⁷ Mountjoy 1999d, 314.

¹⁷⁸ Mountjoy 1999d, 316.

¹⁷⁹ Mountjoy 1999d, 316.

¹⁸⁰ Mountjoy 1999d, 317.

VII g evi J-K5

VIS kapısının kuzeyinde yer alan VII g evi J-K5 alanında yapılan kazı çalışmalarında az miktarda LH III B:2 ve erken LH III C dönemine tarihlendirilen FS (?) derin kase ele geçmiştir¹⁸¹.

Ev 741 K7

Sur duvarının kuzeyinde yer alan, Ev 741 K7'de yer alan kazılarda az sayıda Miken seramiği ele geçmiştir. Bu alanda ele geçen Miken buluntularını FS (?) krater parçaları oluşturmaktadır¹⁸².

Sur duvarı K6-7

Bu alanda yapılan kazılarda birkaç parça FS (?) derin kase ele geçmiştir¹⁸³.

F) Troia VIIb1-2 Yapı Katı Miken buluntuları (LH III C)

Troia'da VIIb1-2 evreleri Tunç çağlarının son dönemleri ve demir çağına geçiş evrelerini yansıtmaktadır. Bu dönemde üretilen Miken seramiklerinin hemen hepsi yerel üretimlerdir. Bu dönemde Troia'da en sık bulunan Miken kap formları arasında FS 96 Üzengi kulplu testi, FS 174 derin kase, FS 295 omurgalı çanaklar yer almaktadır¹⁸⁴. VII b2 dönemiyle birlikte Miken buluntuları giderek azalmaktadır. VIIb2 dönemi formları arasında FS 115 testi, FS 174 üzengi kulplu testi ve FS 59 kraterler sayılabilir. Troia'da VIIb2 dönemiyle birlikte Miken buluntuları son bulmaktadır¹⁸⁵.

---

¹⁸¹ Mountjoy 1999d, 319.

¹⁸² Mountjoy 1999d, 319.

¹⁸³ Mountjoy 1999d, 321.

¹⁸⁴ Mountjoy 1999d, 324.

¹⁸⁵ Mountjoy 1999d, 334.

3.1.3 BEŞİK(GE)TEPE (Harita I, 3)

Beşik(ge)tepe, Troia'nın yaklaşık 8 km. güneybatısında, deniz kıyısında, Troia'nın Limanı olarak bilinen Beşik Koyunun kuzeyinde yer almaktadır. 1981 yılında Troia kazı ekibi tarafından başlatılan araştırma ve kazı çalışmaları 1987 yılına kadar sürdürülmüştür. Kazılar 3 ana bölümde gerçekleştirilmiştir. Bunlar; koyun kuzey ucundaki burun üzerinde, ilk kez İTÇ döneminde yerleşilmiş olan Beşik-Yassitepe, Beşik-Yassitepe'nin kuzeydoğusunda yer alan ve Neolitik/Kalkolitik Çağ'a ait bir yerleşme ve bu yerleşim üzerine inşa edilmiş bir tümülüs barındıran Beşik-Sivritepe ve Beşik-Yassitepe'nin güney kısmında yer alan ve M.Ö. II. binyıl ölü gömme adetleri açısından önemli ipuçları barındıran Beşik(ge)tepe Mezarlığından oluşmaktadır¹⁸⁶.

1) Beşik-Yassitepe (Resim 3)

Beşik-Yassitepe'deki en erken yerleşim Troia I dönemi ile çağdaştır. Bu bölümde yapılan kazılara ait en ilginç bulguları, Troia'nın yeterince araştırılmayan Troia I safhasının erken evreleriyle çağdaş buluntular oluşturmaktadır. Ön odalı, büyük, yan yana ve iki sıra halinde yapılardan oluşan bir sistem görülmektedir. Üst tabakalara doğru, ön yapı sırasında tabanlar gayet sık taş sıraları ve kerpiç dolgu ile kaplanmış ve büyük olasılıkla depo odaları olarak kullanılmışlardır. En alttaki yapı katında çit örgü tekniğinde yapılmış duvarlar, üstteki 4-7 yapı katında taş temelli ve çok daha sağlam olarak inşa edilmişlerdir. Damlar gayet ağır toprak örtüyle kaplı olduklarından, kazıklarla desteklenmekteydiler. Evlerin içinde divan sedir görevi görebilecek taş döşeli podestler göze çarpmaktadır. Sert kuzey rüzgarından korunmak için evler killi ana toprak içine biraz gömülü olarak yapılmışlardır. Ancak her höyük yapılaşmasında olduğu gibi, tabanların yenilenmesinden ve eski duvarların üzerine yenilerinin inşa edilmesinden ötürü söz konusu alan gittikçe yükselmiş ve evler bu setti aşarak, sert kuzey rüzgarlarına maruz kalmışlardır¹⁸⁷.

Beşik-Yassitepe Miken buluntuları

Tepe'nin birkaç yerinde açığa çıkarılan bazı buluntular, burada kısa süreli Troia VI ile çağdaş bir yerleşimin bulunduğunu göstermektedir. Bu bölümde açığa çıkarılan bir alanda LH III B-C dönemine ait Miken buluntuları ele geçmiştir. Miken buluntularına ait en önemli parçayı 21 cm. uzunluğunda bir Miken bıçağı oluşturmaktadır¹⁸⁸.

¹⁸⁶ Korfmann 1985, 107; Korfman 1986a, 229; Korfmann 1987a, 2; Korfmann 1987b, 263.

¹⁸⁷ Korfman 1987a, 3.

¹⁸⁸ Korfmann 1985, 109 vd.

2) Beşik-Sivritepe Tümülüsü (Resim 4)

Neolitik ve Kalkolitik Çağ'a tarihlenen bir küçük bir höyük üzerinde bir kat 40 cm. kalınlığında kireçtaşı bir kat 60 cm kalınlığında kil ve toprak tabakaları örtülerek bir Tümülüs inşa edilmiştir. Beşik-Sivritepe'de Kumtepe Ia döneminden başlayarak Troia I ve doğu Akdeniz kökenli açık bezekli mal grubuna ait örnekler saptanmıştır¹⁸⁹.

3) Beşiktepe Mezarlığı

Mezar alanı, Beşik-Yassitepe burnundaki İTÇ yerleşmesinin 200 m. güneydoğusunda yer almaktadır. İ.Kayan tarafından yapılan paleocoğrafik araştırmalarının kapsamında, mezarlığın STÇ dönemindeki deniz kıyı şeridinden 10-15 m. kadar uzakta, aşınmış bir kireç sırtın üzerinde bulunduğu anlaşılmıştır¹⁹⁰. Buradaki arazinin eğimi %10'dan fazladır. Bunun sonucu olarak mezarlığın en çok kullanıldığı evrede erozyonu engellemek için dolgu ve teraslama yapılmıştır. Mezar alanında aralarında 58 tane pithos mezarda bulunan toplam 102 mezar kazılmıştır. Bunlar genelde kötü durumdadır. 35 tane mezarda toplam 95 kişiye ait insan kalıntıları bulunmuştur. Mezar alanı Miken malları sayesinde net olarak tarihlendirilebilmektedir. Mezarlığın ilk kullanım evresi LH III A:2 döneminin erken evrelerine tarihlendirilmiştir ve bu evre 2 taş mezar yapısı ile temsil edilmektedir. İkinci kullanım evresi ise, LH III A:2'den LH III B:1'e geçiş evresine tarihlendirilen ağırlıklı olarak pithos ve mutfak kaplarından oluşan gömütlerdir. Buna göre mezarlık Troia VI sonu ile Troia VII a arasında kullanılmış olmalıdır¹⁹¹.

İlk kullanım evresine ait olan 2 taş mezar yapısı, Kuzeybatı Anadolu'da bilinen en ilginç mezar yapıları arasında yer almaktadır. Bunlar iki odalı yer üstü yapıları şeklindedir. Daha sağlam kalmış mezar yapısının arka odasında, dik duran bir ayaklı kraterin yanında gri maldan büyük bir çömlek içerisinde 2 kişiye ait kremasyon gömüt tespit edilmiştir. Mezar yapısının zemini ölü hediyeleriyle doldurulmuştur. Bunlar arasında bilerek kırılmış bir Miken kylix bulunmuştur. Çömleğinin içinde kısa bir Miken kılıcı ve başka metal objelere ait kısmen erimiş kalıntılar bulunmuştur. İkinci kullanım evresine ait olan pithos mezarlar da tıpkı bu mezar yapısında olduğu için alışılmışın dışında özellikler görülmektedir. Bunlarda doğrudan gömünün yanı sıra kremasyonda uygulanmıştır. Bu mezarlarda çok sayıda ölü hediyesi ele geçmiştir¹⁹².

¹⁸⁹ Korfmann 1986a, 229 vd.

¹⁹⁰ Kayan 1988, vd; Kayan 1991, 79 vd; Kayan 2005, 77.

¹⁹¹ Basedow 2002, 415.

¹⁹² Basedow 2002, 415.

Bunların arasında Miken seramiği, mercimek biçimli mühürler, tunç objeler, akik, cam hamuru ve altın gibi değerli maddelerden boncuk ve asılarak kullanılan ziynet eşyaları yer almaktadır. Kullanılmış pişirme kaplarıyla taş sandukalardaki gömülerin ölü hediyeleri genellikle daha azdır. Bunun nedeni, bu mezarların genelde daha kötü korunmuş olmalarından kaynaklanabilir. Beşiktepe mezarlığında erkek, kadın, ve çocuklar gömülmüştür. Bazı çocuk mezarlarında çok zengin ölü hediyelerinin bulunması sıra dışı bir durumdur. Bu buluntulardan yola çıkarak asil bir sınıfın varlığı düşünülmektedir. Mezarlardan bazıları diğerlerinden daha zengindir. Bu da sahip olunan mallarla kendini gösteren hiyerarşik sınıflara bölünmüş bir toplumun varlığına işaret etmektedir¹⁹³.

a) Beşiktepe Mezar Tipleri

Beşiktepe mezarlığında yukarıda kısaca sözünü ettiğimiz gibi 5 mezar tipi tespit edilmiştir. Bu mezarlar;

- 1) Etrafı Kerpiç çevrili mezar.
- 2) Çömlek mezar.
- 3) Küp mezar.
- 4) Taş sanduka mezar.
- 5) Megaron planlı oda mezar.

1) Etrafı Kerpiç çevrili mezar

Mezarlık alanında YI/28 plan karesinde, içinde kısmen korunmuş iskelet ve küçük bir kabın yarısı bulunan mezarın etrafı kerpiçle yuvarlak bir şekilde belirlenmiştir¹⁹⁴.

2) Çömlek mezar

Beşiktepe'de mezarlık alanında ele geçen çömlek mezarların içerisinde ne tür bir gömme geleneği bulunduğu hakkında ayrıntılı bir bilgi yoktur. Beşiktepe çömlekleri içerisine bebeklerin ceset halinde gömüldüğü Troia çömlek mezarlarıyla benzerlik göstermektedir. Beşiktepe mezarlarında, bir mezar gibi kapatılmış çömleklerin içinin tamamen boş olduğu gözlenmiştir¹⁹⁵. Pişirme işlemi ile ilgili iz taşımayan çömleklerdeki yağ kalıntılarının kimyasal analizi sonucu, bu çömleklerde et saklanmış olduğunun anlaşılmış, ancak etlerin gömülen cesetle mi, yoksa kabın önceki işlevi ile mi ilgili olduğu saptanamamıştır. Korfmann bu sonuca bağlı olarak şu önerileri getirmektedir¹⁹⁶.

---

¹⁹³ Basedow 2002, 416.

¹⁹⁴ Korfmann 1986b, 318; Akyurt 1998, 15.

¹⁹⁵ Korfmann 1986b, 327; Akyurt 1998, 15.

¹⁹⁶ Korfmann 1986b, 327.

Birinci görüşe göre İlyada'da sözü edilen savaşçıların savaştan sonra ölümlerini kendi memleketlerine götürme geleneğine göre, ölümlerin mezardan çıkarıldıktan sonra mezarın yeniden kapatıldığı fikrini doğurduğunu, buna göre de bu bölgede sembolik mezar geleneğinin eski örneklerini oluşturduğunu belirtmektedir¹⁹⁷. İkinci görüşe göre ise Beşiktepe mezarlığının deniz kenarında bulunması nedeniyle, içi boş durumda ele geçen çömlekler denizde ölen kişiler için yapılmış birer sembolik mezar olarak tanımlanmıştır¹⁹⁸.

Mezarlıkla çağdaş iskan yeri henüz bilinmediğinden, bu tür kapların yalnız gömme için mi kullanıldığı bilinmemektedir. Troia mezar çömlüklerinin iskan yerinde bulunanlardan farklı olmaması günlük kullanım kaplarının, defin işlerinde de kullanıldığını göstermektedir. Beşiktepe ve Troia mezar çömlükleri arasındaki benzerlik, Beşiktepe'de de defin sırasında evlerde kullanılan günlük kapların kullanılmış olduğunu akla getirmektedir. Çömlüklerde saptanan yağ kalıntılarının kabın önceki kullanımı ile ilgili olması daha gerçekçi bir yaklaşımdır¹⁹⁹. Yanarlar mezarlarında bulunan kemiklerin çok tahrip olması tüflü toprak ve küplerin içine sızan kireçli su gibi etmenlere bağlanmaktadır²⁰⁰.

Deniz kenarına çok yakın olan Beşiktepe Mezarlığı kumlu bir alanda yer alır. Böyle bir ortamda, suyu ve nemi kolayca geçirme özelliğine sahip çömlüklerin, uzun zaman süreci içerisinde olasılıkla cenin veya yeni doğan bebeklere ait organik bölümlerin tamamen kaybolduğu, birer mezar kabı olabilecekleri düşünülmektedir²⁰¹.

3) Küp Mezarlar

Mezarlık alanında çoğunluğu oluşturan küplerin ağızları iri yassı taşlarla kapatılmış ve etrafı ayrıca daha küçük taşlarla desteklenmiştir. Mezarlar birbirini kesmeden, belirli aralıklarla mezar alanına yayılmışlardır. 1 no.lu oda mezarın kuzeyinde, içinde bir çift bireyin gömüldüğü küp mezarım oturtulduğu geniş çukurun içi özenle kireçle sıvanmış, ayrıca çukurun etrafı geniş halka şeklinde taş dizisiyle çevrelenmiştir²⁰². Beşiktepe mezar küpünün etrafındaki düzgün taş halka, Karataş-Semayük'te İTÇ dönemi mezarlığındaki, küp mezarların üzerine yığılan toprak tepeciğın dağılmaması için tek sıra taş dizisi ile oluşturulan halkaları anımsatmaktadır. Zengin mezar buluntularına göre önemli bir çifte ait olması gereken bu mezara, mezarlık alanındaki diğer küp mezarlara oranla gösterilen özen, gömülenlerin toplumsal statüsü yüksek kişiler olduklarını göstermektedir²⁰³.

---

¹⁹⁷ Korfmann 1986b, 327.

¹⁹⁸ Korfmann 1988, 51.

¹⁹⁹ Akyurt 1998, 16.

²⁰⁰ Emre 1978, 16.

²⁰¹ Akyurt 1998, 16.

²⁰² Korfmann 1986b, 318.

²⁰³ Akyurt 1998, 16.

Mezar bu düzenleme şekli ile M.Ö. II. binyılda Batı Anadolu için bir ilktir. Beşiktepe küp mezarlarının üçü güneybatı-kuzeydoğu, diğer üçü güney-kuzey yönünde, geriye kalan % 90'lık kısmı güneydoğu-kuzeybatı yönünde yerleştirilmişlerdir. Bu durum küp mezarlarda yön birliğinin var olduğunu göstermektedir. Mezar olarak kullanılan iri küpler dar veya geniş ağızlı olup genellikle gövdeleri kabartma bezemelidir. Bireyler küplere, çoğunlukla erkek-kadın, kadın-çocuk ve erkek-çocuk olmak üzere çift olarak gömülmüşlerdir. Yalnız bir mezarda 5 çocuk saptanmıştır. Bazı büyük küplerin içinde, urnelere de rastlanmıştır²⁰⁴.

4) Taş sanduka mezar

Özenli bir şekilde düzeltilmiş dikdörtgen taşlarla yapılmış tek örnek kuzeydoğu-güneybatı, yönündedir. Güney duvarı tahrip olan mezarda dorsal²⁰⁵ durumda yatırılmış bir kadının başı kuzeydoğu yönünde olup, cesedin etrafı küçük bir taş dizisi ile çevrilmiştir. Mezarda bir sığır dişi bulunmuştur²⁰⁶.

5) Megaron planlı oda mezarlar

Mezarlık alanının orta kesiminde iki oda mezar bulunmuştur. Megaron planlı oda mezarlardan biri güneydoğu-kuzeybatı, diğeri kuzeydoğu-güneybatı yönündedir. 1 no.lu oda mezar 3,30 x 2,70 m. boyutlarındadır. Duvarları en fazla 48 cm. yüksekliğinde korunmuştur. Odanın içi ve ön avlu küçük taşlarla döşenmiştir. Ante duvarları arasına sonradan bir mezar küpü yerleştirilerek bu bölüm bir duvarla kapatılmıştır. ZI/29 plan karesinde yer alan duvarda, üstten 2 taş sırasına ve etrafa dağılmış taşalar göre mezarın üst bölümünün, zamanında yüzeyden görünür konumda bulunduğu belirtilmektedir. Odada bir çömlek içinde ayrı ayrı yakılarak gömülen 3 kremasyon gömüt saptanmıştır²⁰⁷.

b) Beşiktepe Mezarlığı ölü gömme tipleri

1) Ceset halinde gömme

Ölüler küp mezarlara, başları küp dibinde veya küpün ağız kenarında olacak durumda hoker şeklinde, sanduka mezara ise dorsal şekilde yatırılmıştır. 1-3 yaşındaki çocuklar, ya grup halinde ya da yetişkinlerle beraber gömülmüşlerdir. Beşiktepe mezarlarındaki ceset gömmeler üzerinde yapılan paleoantropolojik incelemelere göre, bunlardan altısının erkek, dördünün kadın, birisinin genç-yetişkin, üçünün yaşlı ve sekizinin çocuk olduğu saptanmıştır. Bireyler morfolojik özellikleri hakkında detaylı bilgi yoktur²⁰⁸.

²⁰⁴ Korfmann 1986b, 320 vd; Akyurt 1998, 17.

²⁰⁵ Cesedin mezara sırt üstü yatırıldığı konum.

²⁰⁶ Korfmann 1985, 138; Akyurt 1998, 17.

²⁰⁷ Korfmann 1986a, 22; Korfmann 1986b, 30; Akyurt 1998, 17.

²⁰⁸ Daha fazla bilgi için bkz. V.Dresely-J. Wahl, "Die Menschenknochenfunde der Grabungen 1983 und 1984 (Beşiktepe)", AA, 1986.

2) Kremasyon gömüler

Beşiktepe mezarlığında 12 kremasyon gömüt saptanmıştır. Yakılmış ceset kalıntılarının konulduğu urneler toprağa veya büyük boy küplerin içine gömülmektedir. 1 no.lu megaron planlı oda mezarda üç birey aynı kaba gömülmüştür. Beş yaşlarında bir çocuğa ait yanık kemikler, bir bebeğe ait yanmamış kemiklerle beraber aynı mezar çömleğine konulmuştur. 3. no.lu küp mezarda, iki ayrı kap içindeki yanık kemik kalıntıları, yapılan paleoantropolojik incelemeye göre, bir erkeğe aittir. Bu veriler, gövdenin alt ve üst bölümlerine ait ve üst bölümünün, ceset yakma yerinden ayrı ayrı toplanarak tek küp içine gömüldüğüne işaret etmektedir. Yakma sırasında kemikler tahrip olduğundan morfolojik yapıları saptanamamıştır²⁰⁹.

c) Beşiktepe Mezarlığı Miken Buluntuları (Resim 20-23)

Troia'da tespit edilen mezarlık iyi korunamadığı halde, Beşiktepe ile benzer özellikler taşımaktadır. Her iki mezarlık da aralarında mühür, altın, akik de yer alan bir dizi ithal malzemeyle yerli veya ithal olarak gelmiş olması muhtemel bir dizi buluntu ele geçmiştir. Beşiktepe Mezarlığındaki Miken seramiği yerel üretimdir. Beşiktepe'deki Miken etkili seramiğin Troia buluntularından fazla oluşu dikkat çekicidir. Beşiktepe mezarlığındaki ince seramiğin %28'inin Miken mallarının yerel taklitlerinin iki tipinden biriyle temsil edilmesi şaşırtıcı bir durumdur. Bunlar kalite açısından genellikle mükemmeldir ve iyi bilinen Miken kap biçimi ve bezemeleriyle sıkı bir ilişki içindedir. Ayrıca mezarlıkta bulunan gri mal ile sarımsı-kahverengi mal grubuna ait kapların bir kısmı Miken taklididir. Beşiktepe mezarlığındaki mezarların yarısından çoğunda Miken örneklerini biçim ve mal olarak taklit eden en azından bir kabın bulunduğu anlaşılmaktadır. Beşiktepe'de ele geçen boyalı Miken örnekleri arasında, alabastron, pyxis, kylix, testi ve çanak gibi örnekler yer almaktadır. Bunların yanı sıra derin kase, sığ kase, kylix kaide parçalarına ait çok sayıda örnek ele geçmiştir. Ancak bunlarla ilgili ayrıntılı bir yayın henüz yapılmamıştır. Mezar alanında saptanmış ilginç Miken buluntularından biri LH III A:2-LH III B:1 dönemine tarihlendirilen taş bir mühürdür. Mezar alanında tespit edilen en önemli Miken buluntusu hiç şüphesiz Doğu Ege'de oldukça yaygın bir tip olup Anadolu'da çok az merkezde tespit edilen Siana tipi bronz bir bıçaktır. Bu tip bıçakların çoğunlukla yerel üretim olduğu düşünülmektedir²¹⁰.

---

²⁰⁹ Akyurt 1998, 18.

²¹⁰ Mountjoy 1998, 35

4. BATI ANADOLUDA MİKEN BULUNTU MERKEZLERİ (Şekil 5)

Batı Anadolu kültür bölgesi, tüm Anadolu coğrafyası incelendiğinde Miken buluntularının en yoğun saptandığı yerlerin başında gelmektedir. Batı Anadolu'da özellikle sahil şeridine yakın noktalarda Miken buluntu merkezlerinin oldukça yoğun olduğu gözlenmektedir. Batı Anadolu'nun iç kısımlarına doğru buluntu yoğunluğunun giderek azalmakta olduğu görülmektedir. Batı Anadolu'da Miken buluntusu barındıran yerleşimler, İzmir, Manisa, Aydın, Muğla ve Denizli illerinde yer almaktadır. Bununla birlikte Burdur ili İç Batı Anadolu kültür bölgesi kapsamında ele alınacak olursa Batı Anadolu'nun en iç kesiminde yer alan Miken buluntuları Burdur'da ele geçmiştir. Batı Anadolu'da en önemli Miken buluntu merkezlerinin başında İzmir ve çevresi gelmektedir. 19. yy'da Hamdi Bey'in Çandarlı'da yaptığı kazılarda gün ışığına çıkardığı bir mezarda Miken buluntuları tespit edilmiştir. Elaia ve Larissa antik kentlerinde yapılan yüzey araştırmalarında az miktarda Miken buluntusu saptanmıştır. Phokaia antik kentinde ise Miken buluntularının varlığı 1920'li yıllardan beri bilinmektedir. Son yıllarda yapılan kazılarda Phokaia'da Miken dönemine ait buluntular ele geçmektedir. Buluntu yeri Kalem Burnu olarak bilinen bir grup Miken seramiğinin Germiyan Yalısı-Küçük adada bulunduğu yine son yüzey araştırmaları sırasında anlaşılmıştır. Kumtepe ve Nemrut Höyük'te Meriç tarafından gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Miken buluntuları tespit edilmiştir. Panaztepe ve Limantepe ise İzmir yöresinde Miken dönemine ait sistematik kazıların yapıldığı önemli merkezlerdir. Bayraklı Höyüğü'nde yapılan kazılarda az miktarda Miken buluntusu ele geçmiştir. İzmir Roma Agorasında ise 1940'lı yıllarda yapılan kazılarda herhangi bir tabakaya ait olmaksızın bir Miken kılıcı bulunmuştur. İzmir Müzesi tarafından Sarımeşe Tepe'de yapılan sondaj kazısında tespit edilen bir mezarda bronz Miken eserleri ele geçmiştir. Tahtalı Baraj Gölü sahası içinde kalan Baklatepe'de yapılan kazılarda Miken buluntuları gün ışığına çıkarılmıştır. Son yıllarda kazılarına başlanan Çeşme-Bağlararası kazısı henüz yeni bir kazı olmasına karşın önemli miktarda Miken buluntusu tespit edilmiştir. Kolophon'da 1920'li yıllarda önemli bir Miken mezarı bulunmuştur. Selçuk, Ayasuluk Tepesi ve Halkapınar önemli Miken buluntu merkezleridir. Torbalı yakınlarındaki Bademgediği Tepe'de yapılan kazılarda önemli miktarda Miken buluntusu ele geçmiştir.

Manisa ve çevresinde Miken buluntusunun saptandığı merkezler ise Sardeis, Büyük Sümbüller Köyü, ilk olarak French tarafından saptanan Eğriköy ve Meriç tarafından yapılan kazı ve yüzey araştırmalarında Miken buluntuları saptanan Gavurtepedir.

Büyük Sümbüller Köyü'nde 1967 yılında köy merkezine oldukça yakın kayalık bir alanda köylüler tarafından kireç kuyusu kazılırken tesadüfen ortaya çıkarılan bir küp mezarda Miken buluntuları ele geçmiş yeterince araştırılmadığı ya da köylülerin yanlış beyanı sonucunda bu buluntu topluluğu arkeolojik literatüre Çerkezsultaniye mezar grubu olarak girmiştir. Doç.Dr. Engin AKDENİZ başkanlığında yürütülen, Prehistorik-Protohistorik Çağlarda Manisa ve Çevresi, TÜBİTAK Projesi, yüzey araştırması kapsamında yaptığımız çalışmalarda 2007 yılında kireç kuyusunun yerini Büyük Sümbüller Köyü'nde saptayarak mezarın buluntu noktasını tespit ettik. French tarafından bölgede yürütülen yüzey araştırmalarında tespit edilen Eğriköy'de İki parça Miken seramiği ele geçmiştir. Sardeis'de Hanfmann başkanlığında yapılan kazı çalışmaları sırasında Bronz ev sektörü adı verilen alanda Miken buluntuları saptanmıştır. Miken buluntularının saptandığı bir diğer merkez olan Gavurtepe'de yaptığımız yüzey taramalarında da Miken buluntusu ele geçmemiştir.

Aydın ve çevresinde son yıllarda yapılan kazı ve yüzey araştırmalarında yeni Miken buluntu merkezleri ortaya çıkmıştır. Aydın ve çevresinde Miken buluntusu veren en önemli merkez hiç kuşkusuz Anadolu'da varlığı kabul gören tek Miken yerleşimi olan Miletos'tur. Son yıllarda Kadıkalesi'nde yapılan kazılarda önemli miktarda Miken buluntusu gün ışığına çıkarılmıştır. Didim, Yılcı Burnu ve Aphrodisias varlığı çok öncelerden bilinen Miken buluntu merkezleridir. Son yıllarda kazılarına başlanan Çine-Tepecik Höyüğü'nde önemli miktarda Miken buluntusu ele geçmiştir. Tül, tarafından yürütülen yüzey araştırmasında Dedekuyusu ve Kavaklıkahve Höyüklerinde Miken buluntuları saptanmıştır. Akdeniz tarafından yapılan yüzey araştırmalarında ise Kuletepe'de Miken buluntuları tespit edilmiştir.

Muğla ve çevresinde ise Anadolu'da şimdiye kadar saptanmış en büyük Miken mezarlıkları olan Müskebi ve Çömlekçi 1960'lı yıllarda Boysal tarafından gün ışığına çıkarılmıştır. Iasos, Stratonikeia, Assarlık, Milas, Myndos, Halikarnassos, Telmessos ve son yıllarda yapılan kazılarda Bodrum Kalesinde Miken buluntuları ele geçmiştir. Diler tarafından yürütülen yüzey araştırmaları sırasında saptanan Pilavtepe son yıllarda keşfedilen bir diğer Miken buluntu merkezidir.

Daha iç kısımlarda ise Miken buluntularının çok sınırlı olduğu görülmektedir. Denizli ve çevresinde yalnızca 2 Miken buluntu merkezi bulunmaktadır. 1950'li yıllarda Mellaart tarafından kazılmış olan Beycesultan'da yalnızca 1 parça Miken buluntusu ele geçmiştir. Yüzey araştırmaları sırasında Sarayköy Höyük'te az sayıda Miken buluntusu olduğu tespit edilmiştir. Daha iç kesimlerde Burdur'da ise Dereköy II ve Düver'de Miken buluntuları ele geçmiştir. Bu merkezlerde ele geçen Miken seramiğinin mezar buluntuları olduğu tahmin edilmektedir.

4.1 İzmir ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler

4.1.4 PİTANE/ÇANDARLI (Harita I,4)

İzmir İl merkezinin kuzeyinde, Dikili'nin 19 km. güneyinde, Bakırçay ovasının ağzında 19. yüzyılda Osman Hamdi Bey tarafından yürütülen kazılarda bir mezarlık alanı saptanmıştır. Bu alanda tespit edilen bir pithos mezar içerisinde yerel üretim seramiklerle beraber üzengi kulplu bir Miken testisi de ele geçmiştir²¹¹.

Pitane/Çandarlı Miken buluntuları (Resim 5)

Çandarlı'da tespit edilen mezarlık alanı içerisinde Miken dönemine ait tek buluntu sağlam durumda ele geçmiş üzengi kulplu bir Miken testisidir. (Resim 29)

4.1.5 ELAİA/KAZIKBAĞLARI (Harita I, 5)

İzmir-Bergama karayolunda, Gryneion'un 6,5 km. kadar kuzeyinde Kazıkbağlar'ın 1 km. uzağında yer alan Elaia, bir Aiol yerleşimidir²¹².

Elaia/Kazıkbağları Miken buluntuları

Elaia antik kentinde, Mellaart, Miken dönemine ait parçalar bulunduğunu bildirmekte, ancak parçalar hakkında ayrıntılı bilgi vermemektedir²¹³.

4.1.6 PHOKAİA/FOÇA (Harita I, 6)

İzmir İli'nin, Foça ilçesinde yer alan Phokaia antik kentinde 1920'li yıllarda yapılan kazılarda, Miken mallarının bulunduğu eski yayınlarda bildirilmekteydi²¹⁴, ancak bu buluntuların kesinliği uzun süre tartışma konusu olmuştur²¹⁵. Ancak son yıllarda Foça'da yapılan kazılarda bugüne kadar yerleşimde saptanan en erken buluntular ortaya çıkmaya başlamıştır. Foça'da ilk yerleşimin İTÇ dönemine kadar uzandığı ortaya çıkmıştır. OTÇ dönemine ait az da olsa mimari kalıntıya rastlanılmıştır. OTÇ dönemine ait bu tabakalarda Minyas seramiğine ait parçalar ele geçmiştir²¹⁶.

²¹¹ Mee 1978, 143; Özgünel 1983, 705 vd; Özgünel 1996, 136; Akyurt 1998, 19; Mountjoy 1998, 60.

²¹² Bean 2001, 92 vd.

²¹³ Mellaart 1968, 188; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 707.

²¹⁴ Mee 1978, 143.

²¹⁵ Özgünel 1983, 708.

²¹⁶ Özyiğit 2005, 43 vd.

Phokaia/Foça Miken buluntuları

Foça'da son dönem kazılarda, Miken dönemine ait buluntular yavaş yavaş gün ışığına çıkmaya başlamıştır. STÇ dönemine ait buluntuların büyük bir çoğunluğunun Miken etkili yerel üretim taklit kaplar olduğu gözlenmektedir. Açıklı gri mal grubuna ait parçaların hepsinin STÇ döneminin sevilen Miken formlarını taklit ettiği görülmektedir. STÇ döneminin erken evrelerine ait oval bir ev gün ışığına çıkarılmıştır. Bu dönemle beraber Foça'da Miken seramiği artarak görülmeye başlanır. Şuan ki verilere göre Foça'da ele geçen en erken Miken seramiğinin LH III A:2 dönemine ait olduğu belirtilmektedir. Foça'da özellikle LH III A:2 döneminden itibaren Miken dönemine ait açık kap formlarının daha çok tercih edildiği anlaşılmaktadır. LH III C döneminde skyphos'lar ve kaseler en çok rastlanılan kap formlarıdır. Foça'da ele geçen Miken formları ise maşrapa ve lekane benzeri kaplara ait parçalardır. Kap formları üzerinde bezeme olarak kalın ve ince gruplar halinde boya bant bezeme görülmektedir²¹⁷.

4.1.7 LARISSA/BURUNCUK (Harita I, 7)

İzmir İli, Menemen İlçesi sınırları içerisinde yer alan Buruncuk köyü bitişiğinde yer almaktadır. Larissa'da ele geçen M.Ö. II. binyıla ait buluntuların arasında bir parça Miken seramiği bulunmaktadır²¹⁸.

Larissa/Buruncuk Miken buluntuları

Olasılıkla kapalı bir kabın omuz kısmına ait olan parça üzerinde FM 50 spiral bezemesi yer almaktadır.

Dönemi: LH III C.

4.1.8 KUMTEPE (Harita I, 8)

İzmir İli, Menemen İlçesine bağlı Yahşelli köyünün güneyinde, Gediz Irmağına yakın bir yerde bulunan Kumtepe üzerinde Meriç tarafından yapılan yüzey araştırmalarında yerleşim üzerinde M.Ö. II. binyıla ait seramik buluntuları ele geçmiştir.

Kumtepe Miken Buluntuları

Kumtepe'de ele geçen M.Ö. II. binyıla ait parçalar içerisinde en ilginç buluntuyu 2 parça Miken seramiği oluşturmaktadır. Kumtepe'de ele geçen bu Miken seramiklerine yönelik ayrıntılı bir bilgi bulunmamaktadır²¹⁹.

---

²¹⁷ Özyiğit 2005, 44.

²¹⁸ Özgünel 1983, 709; Mee 1978, 132.

²¹⁹ Meriç 1985, 199.

4.1.9 PANAZTEPE (Harita I, 9)

Panaztepe, İzmir İli, Menemen İlçe'sinin 13 km. batısında, Gediz Nehrinin getirdiği alüvyonlarla tamamen dolmuş düz bir ovanın ortasında yer alan Yeditepeler adıyla anılan irili ufaklı bir tepeler topluluğunun kuzeydoğu ucunda yer alan doğal bir tepenin üzerinde veyamaçlarında bulunmaktadır. Panaztepe deniz seviyesinden 71 m. yükseklikte olup etekleriyle birlikte 2 km.lik bir alana yayılmış durumdadır. Panaztepe'nin erken dönemlerde bir ada ya da yarım ada görünümünde bir liman kenti olduğu anlaşılmaktadır²²⁰. Ege Denizinin M.Ö III-II. binyılda bugünkü kıyı çizgisinden farklı olarak Batı Anadolu içlerine kadar sokulduğu kesindir. Zamanla nehirlerin taşıdığı alüvyonlarla kıyı çizgisi gerilemiş, Panaztepe gibi ada veyarımada görünümünde yer alan yerleşimler bugünkü karasal görünümüne kavuşmuşlardır. (Resim 6)

Panaztepe'nin önemi ilk olarak 1982 yılında, bir Miken mezarından geldiği anlaşılan bir grup eserin Manisa Müzesince satın alınmasıyla anlaşılmıştır. 1983 yılında Panaztepe'de yapılan yüzey araştırmaları sonucunda bu eserlerin buluntu yerinin Panaztepe olduğu teyit edilmiştir²²¹. Panaztepe'de 1985 yılında Erkanal başkanlığında bir heyet tarafından başlatılan kazılar günümüzde de devam etmektedir. Batı Anadolu'da önemli bir Miken buluntu merkezi olan Panaztepe, aynı zamanda Miken dönemine ait sistematik kazıların yürütüldüğü önemli bir merkezdir. Yapılan kazılar sonucunda yerleşimin İTÇ döneminden başlayarak Bizans döneminin sonuna kadar iskan gördüğü anlaşılmıştır²²². Panaztepe'de kazı çalışmaları doğu kesimi, akropol alanı, kuzey ve güney kesimi olmak üzere dört ana bölgede sürdürülmektedir. Tepenin doğu yamacında ve eteklerinde yapılan kazılarda saptanan en erken dönem M.Ö. III. binden M.Ö. II.bine geçiş dönemini yansıtan uzun ev tipinde önemli bir yapı ile temsil edilmektedir. Yine bu yapı kalıntılarının üzerinde M.Ö. 2 bin sonu M.Ö I. binyıl başlarına tarihlenen büyük bir yapıya ait mekanlar açığa çıkarılmıştır. Ayrıca Panaztepe'nin doğu yamacı kazılarında M.S. 7-11. yy'lar arasına tarihlenen Bizans Dönemine ait yapı kalıntıları da tespit edilmiştir²²³.

²²⁰ Erkanal 1986 253 vd; Erkanal 1990, 444-449; Günel 1999, 16; Erkanal-Öktü 2002, 190; Erkanal-Erkanal 2004, 90; Erkanal-Öktü 2005, 53.

²²¹ Erkanal 1986, 253.

²²² Erkanal-Öktü 2005, 53.

²²³ Erkanal-Öktü 2002, 190.

Akropol alanında yürütülen kazı çalışmalarında ise bu alandaki yerleşimin M.Ö. III. binyıla kadar uzandığı tespit edilmiştir. Bu alanda saptanan mimari kalıntıların en eski örnekleri, Akropol'ün kuzey kesimindeki açmalarda saptanan büyük bir yapı kompleksidir. En az iki evresi saptanan bu yapı kompleksi büyük oranda tahrip olmuştur. Akropol'de ayrıca Arkaik ve Klasik döneme tarihlenen yapılar da tespit edilmiştir²²⁴.

Güney kazı alanında saptanan ve M.Ö. II. bin başlarına tarihlendirilen bir seramik fırını ise büyük bir önem arz etmektedir. Panaztepe'de sürdürülen kazı çalışmaları sırasında saptanan Kuzey ve batı mezarlık alanları, Panaztepe'nin M.Ö. II. binyıl döneminin anlaşılmasında büyük önem taşımaktadır²²⁵. Özellikle batı mezarlık alanı 3 800 km²'lik geniş bir alanda tespit edilmiş ve detaylı bir biçimde araştırılmıştır. Panaztepe'nin batı mezarlığında iki ana mezar evresi saptanmıştır. I. mezarlık alanı pithos ve çömlek mezarların baskın olduğu, ancak taş örgü oda mezarlarla taş sanduka mezarların da görülebildiği bir evredir. Bu alanda ayrıca kompozit mezar tipleri de görülür. Bu alanda 2002 yılı kazıları sırasında taş örgülü bir oda mezar saptanmıştır. Bu evre içerdiği buluntulara göre M.Ö. II. binyıl sonu I. binyıl başına tarihlendirilmektedir. Bu mezarlık evresinin en büyük özelliği mezarların bir taş platformla birbirine bağlanmış olmaları ve tek tek mezarların, ya da mezar gruplarının taş platformun içerisinde gene taş kullanılarak parsellere ayrılmış olmasıdır²²⁶.

Bu evrenin en iyi korunmuş bölgesindeki araştırmalar sırasında ana kurgunun taş platform olduğu tespit edilmiştir. Bu platformla daha eski olan İkinci mezarlık evresi tesviye edilerek ortadan kaldırılmıştır. Bu tür bir oluşumun örneğine Batı Anadolu'da bugüne değin rastlanmamıştır. Bu evrede 66 adet pithos ya da çömlek mezar açığa çıkarılmıştır. Bunlardan 50 tanesi ya soyulmuş ya da çeşitli nedenlerle tahrip olmuştur²²⁷. Bu mezarlardan çok fazla buluntu ele geçmemiştir. Bu dönemde ölümler genelde hoker, ya da yarı hoker durumunda gömülürken inhumasyon gömütlerin egemen olduğu görülmektedir. Bunun yanı sıra kremasyon gömütleri de saptanmıştır. II. Mezarlık alanı daha eski olup, genel olarak kısa bir dromosu olan yuvarlak planlı taş örgü oda ve taş sanduka mezarlardan oluşmaktadır. Bu tür mezarlar boyalı Miken seramiğine dayanılarak M.Ö. 14-13 yy'a, LH III A:2 ile LH III C dönemine tarihlendirilmektedir. Bu dönem Ege ve Akdeniz'de Miken etkisinin yoğun olarak görüldüğü bir zaman dilimidir²²⁸.

---

²²⁴ Erkanal-Öktü 2005, 54.

²²⁵ Erkanal-Öktü 2005, 54.

²²⁶ Erkanal-Öktü 2005, 55.

²²⁷ Erkanal-Öktü 2005, 55.

²²⁸ Erkanal-Öktü 2005, 56 vd.

II. Mezarlık alanında ana mezar biçimini oluşturan oda mezarlardan 14 adet saptanmış olup bunlardan yalnızca 8 tanesi günümüze kadar korunabilmiştir. Bunlar planları açısından alt gruplara ayrılırlar. Bu mezarların ampul biçiminde oval, bir tarafı basık dairesel veyaklaşık daire biçiminde örnekleri saptanmıştır. Bu dönemde genel olarak inhumasyon yönteminin uygulandığı görülmektedir. Ayrıca çömlekler içerisinde kremasyon gömülere de rastlanmıştır. Aile mezarı olarak kullanılan oda mezarlarda ilk gömülen bireylerin kemikleri mezar duvarına doğru itilmiştir²²⁹.

Son birey ya da bireyler ise oda mezarın yaklaşık ortasında ve başları dromos yakınında olmak üzere hoker ya da yarı hoker pozisyonunda bulunmuşlardır. Mezarlarda ele geçen malzemenin büyük çoğunluğunu monokrom yerel kaplar oluştursa da boyalı Miken kapları da mezar buluntuları arasında yer almaktadır. Miken kaplarının büyük çoğunluğu yerel üretim mallardır²³⁰.

Panaztepe Miken Buluntuları (Resim 7-8-9-10 Çizim 24-25-26)

Panaztepe'de sistematik kazı çalışmaları başlamadan önce tepenin öneminin anlaşılmasını sağlayan bir mezardan 28 parça buluntu Manisa müzesine satın alma yoluyla kazandırılmıştır. Bu buluntular arasında 2 pyxis, 2 armut biçimli testi, 2 kylix olmak üzere toplam 6 parça Miken kabı ile 1 kılıç, 1 ustura ve 1 kanatlı ok ucu olmak üzere 3 parça bronz Miken eseri ele geçmiştir²³¹.

1) FS 94 Pyxis: İyi arıtılmış, gözeneksiz ve katkısız, kırmızımsı-sarı hamurlu, kalın, parlak pembe astarlı, koyu kırmızı parlak boyalıdır. Dışa çekik ağız kenarlı bir profile sahiptir. Omuzun gövde ile birleştiği noktadan başlayan kemer şeklinde üç adet dikey kulbu bulunmaktadır. Ağız ve boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bant bezeme bulunmaktadır. Omuz üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 57 ağ bezemesi uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altından başlayarak gövdenin geri kalan kısmı ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezemeye sahiptir²³².

2) FS 94 Pyxis: İyi arıtılmış, gözeneksiz ve katkısız, soluk kahverengi renkte hamurlu, kalın soluk sarı mat astarlı ve mat siyah renkte boyalıdır. Dışa çekik ağız kenarlı bir profile sahiptir. Omuzun gövde ile birleştiği noktadan başlayan kemer şeklinde üç adet dikey kulbu bulunmaktadır. Hafif iç bükey profilli silindirik bir gövde yapısına sahiptir. Ağız ve boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bant bezeme yer almaktadır.

²²⁹ Erkanal-Öktü 2005, 56 vd.

²³⁰ Erkanal-Öktü 2005, 56 vd.

²³¹ Özgünel 1983, 709; Ersoy 1986, 1; Ersoy 1988, 55; Mountjoy 1998, 3; Akyurt 1998, 21; Mee 1998, 138; Streily 2000, 102 vd.

²³² Ersoy 1986, 37; Ersoy 1988, 60

Omuz üzerinde kulplar arasında kalan alanda FM 46 spiral motifi bulunmaktadır. Spirallerin bağlantıları arasında şevron dizisi kulplar üzerinde ve kulplar etrafında düz boya, omuz altında ince boya bant bezeme bulunmaktadır. Taban altında 9 adet konsantrik daire dizisi yer almaktadır²³³.

3) FS 45/46 Armut biçimli testi: Kırmızımsı-sarı renkte hamurlu, koyu kırmızımsı-kahverengi renkte astarlı, mat kırmızı renkte boyalıdır. Keskin profilli dışa çekik dudaklıdır. Kısa, hafif iç bükey profilli düz boyun yapısına sahiptir.

Omuzda en geniş çapa ulaşan armut biçimli gövde, omuz üzerinde daire kesitli, kemer biçimli yatay olarak tutturulmuş üç tek kulba sahiptir. İçte ağız kenarından boyun bitimine kadar düz boya, dışta dudak üzerinde ince boya bant bezeme, boyunda düz boya şeklinde bezeme bulunmaktadır. Boyun-omuz geçişinde iki ince boya bant bezeme, omuzda üç dik kulp ile oluşturulan üç eşit bölüme ayrılan alanda FM 57 ağ motifi, kulplar üzerinde, düz boya bezeme, kulplar çevresinde daire biçimli ince boya bant bezeme yer almaktadır²³⁴.

4) FS 45/46 Armut biçimli testi: Kırmızımsı-sarı hamurlu, hamuru az miktarda kum katkılı, mat pembemsi renkte astarlı, koyu kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı ve iyi derecede fırınlanmıştır. Keskin profilli dışa çekik, eğimli dudaklıdır. Hafif iç bükey ve konik görümlü kısa boyuna sahiptir. Omuz altında en geniş çapa ulaşan armut biçimli gövde, omuz üzerinde daire kesitli, kemer biçiminde yatay olarak tutturulmuş üç dikey kulba sahiptir. İçte ağız kenarından başlayarak boyun bitimine kadar düz boya dışta dudak üzerinde ince rezerve boya bant bezeme bulunmaktadır. Boyunda düz boya bulunmaktadır. Boyun-omuz geçişinde iki ince boya bant bezeme, omuzda üç dikey kulp ile üç eşit bölüme ayrılan alanlarda FM 64 paralel çizgi bandı motifi uygulanmıştır. Kulplarda düz boya bezeme alanı altında 2 kalın 2 yatay boya bant bezeme bulunmaktadır²³⁵.

5) FS 256/257 Kylix: Kırmızı hamurlu, hamuru az mika katkılı ve açık kırmızı renkte astarlıdır. Dışa çekik ağız kenarlı, derin konik gövdeli, enli veyassı kesitli kurdele biçimli iki simetrik kulba sahiptir. İç bükey profilli kısa ayak üstte hafif iç bükey profil taşıyan ayak tablası ile son bulmaktadır. Tek renklidir²³⁶.

6) FS 256/257 Kylix: Soluk sarı hamurlu, hamuru çok iyi arıtılmış, mat beyaz renkte astarlı, mat siyah renkte boyalıdır. Keskin profilli dışa çekik ağız kenarlı, konik gövdeli derin kasesi, enli veyassı kesitli 2 dik kulba ve kısa bir ayağa sahiptir.

---

²³³ Aynı Eser, 38; Ersoy 1988, 60.

²³⁴ Ersoy 1986, 41; Ersoy 1988, 60.

²³⁵ Ersoy 1986, 42; Ersoy 1988, 60.

²³⁶ Ersoy 1986, 46; Ersoy 1988, 60.

İçte ve dışta ağız kenarında boya bant şeklinde bezeme, kulplar üzerinde rezerve bırakılan üçgen şeklindeki bölüm hariç düz boya, kulplar arasında kalan alanda ise bir yüzde 2 diğer yüzde üç adet FM 11 papirüs bezemesi yer almaktadır²³⁷.

b) Bronz Miken Eserleri

1) Bronz kılıç: Tek parça olarak ele geçmiştir. Kabza bölümü eksiktir. Keskin kenarlar yer yer kırılmıştır. Bıçak bölümü her iki yüzde de dışbükey profillidir. Orta çizgide çok ince iki yiv vardır.

Bu iki yiv arasında insize bezeme yer almaktadır. Yatay ve dikey çift çizgiler ile birbirine bağlanan spiraller zinciri, bu spiraller arasında kalan boşluklarda FM 18 çiçek motifleri ve noktalar dizisi, uç kısma doğru orta çizginin daralmasından dolayı bezemede değişik spiraller zinciri FM 46 kullanılmıştır. Panaztepe kılıcı, Girit ve Mykenai'da ele geçen Sandars D tipi kılıçlar ile benzerlik göstermektedir²³⁸.

2) Tek keskin yüzlü bronz ustura: Yoğun bir şekilde korozyona uğramıştır. Keskin kenarı oldukça aşınmış ve yer yer kırılmıştır. Uzun ince görünümlü iç bükey kör kenar profilli kesici bölüm, kesici bölüm ile kaynaşan uzun ince ve kavisli bir tutamak kısmına sahiptir. Langada, Ialysos ve Perati'de mezar buluntuları içerisinde tespit edilen usturalar ile benzerlik göstermektedir. Kos adasındaki bu yerleşimlerde tespit edilen ve Panaztepe usturasıyla aynı tipteki usturalar GH III C:1 dönemine tarihlendirilmektedir. Panaztepe örneği de hemen hemen bu döneme ait olmalıdır²³⁹.

3) Kanatlı bronz okucu: Yoğun bir şekilde korozyona uğramıştır. oldukça uzun ve kare kesitli sap bölümü bulunmaktadır. Sapa göre kısa ve enli delici kısım, sap geçişi ile keskin bir biçimde birleşen kanatlar, alçak ve düz profilli orta çizgiye sahiptir. Her iki kanadın uç bölümleri eksiktir. Mykenai ve Ialysos'da benzer örnekleri ele geçmiştir. Bu örneklere göre GH III A:2 dönemine ait olmalıdır²⁴⁰.

1985 yılından sonra başlayan bilimsel kazılarla beraber Panaztepe'de Miken dönemiyle ilgili oldukça önemli bulgular elde edilmiştir. Özellikle mezarlık alanında çok sayıda boyalı, yerli ve ithal Miken seramiği ele geçmiştir. Panaztepe Miken seramiği, yerli ve ithal olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır. Yerli Miken seramiği ince nitelikli bir seramik türünü oluşturmaktadır. Renkler genelde kırmızı, devetüyü ve sarı tonlardadır.

²³⁷ Ersoy 1986, 47; Ersoy 1988, 60.

²³⁸ Ersoy 1986, 6-11; Ersoy 1988, 59-60.

²³⁹ Ersoy 1986, 27-31; Ersoy 1988, 59-60.

²⁴⁰ Ersoy 1986, 33-35; Ersoy 1988, 59-60.

Hamur içindeki katkı maddeleri ince zerrecikler halinde olup kuvars ve mika yoğun miktarda, ince kalker ve taşçık ise çok azdır. Bu minerallerin hamur içindeki katkı ve boyutlarına bağlı olarak cidar kalınlıkları 0,3-05 cm. arasında değişmektedir²⁴¹.

İthal Miken seramiği, seramik grupları içerisinde çok ince nitelikli bir hamura sahiptir. İyi arıtılmış ve oldukça kaliteli bir kilden yapılmıştır. Renkler, bej/krem, pembe, pembemsi devetüyü, sarı ve yeşilimsi sarı olmak üzere farklı tonlardadır. Genellikle bu gruptaki kaplar ince cidarlıdır. Yerli ve ithal Miken seramiği hızlı çarkta biçimlendirilmiştir. Pişme dereceleri yüksektir. Yaklaşık olarak 1000-1200 c° fırınlandığı anlaşılmaktadır²⁴².

Pişme sonrasında oluşan seramik çok sert olup kırıkları düzgün renk tonlarını göstermektedir. Daha çok pembe, sarı ve yeşilin değişik tonları dikkat çekmektedir. Kırıklar, düzgün ve keskin köşeler oluşturmaktadır. Gözeneksiz bir hamur yapısı görülmektedir. Kapların tamamına yakını astarlı ve perdahlıdır. Genelde parlak perdah uygulanmıştır. Özellikle yerli Miken seramiğinde kap yüzeyinde herhangi bir gözenek ya da pürüz kalmayacak tarzda özenle uygulanmıştır²⁴³.

Panaztepe Miken seramiğinde bezeme türünü boya bezeme oluşturmaktadır. Boya bezemede görülen renkler, kırmızı, koyu kiremit, kahverengi, ve siyaha yakın koyu griden oluşmaktadır. Boyalı Miken kaplarında süslemeler kapalı kapların omuz kısmında yoğunlaşmaktadır. Genelde bezemeler, yatay düzenlenmiş bant bezemelerle sınırlanır. Panaztepe boyalı Miken seramikleri ise motif açısından oldukça çeşitlilik göstermektedir. Çizgisel bezemenin hakim olduğu motifler dikey yerleştirilmiş birbirine paralel sık çizgilerin oluşturduğu çizi tarama ve iç içe yerleştirilmiş ışın demetleridir. Bunun yanı sıra tek ya da çift sıra halinde yapılmış birbirine paralel spiraller birbirini takip eden kavisli çizgilerle beraber düzenlenmiş iç içe açılı ve noktalardan oluşan bezeme ve konsantrik daireler boyalı kaplarda görülen farklı motifleri oluşturmaktadır. Bunların yanı sıra daha çok gövde üzerinde yoğunlaşmış birbirine paralel şerit bezeme ise, tüm gövdeyi sarmaktadır²⁴⁴.

Panaztepe Miken seramiğinde görülen başlıca kap tipleri

a) Bardaklar: Bardak formuna sahip seramikler düz diplidir. Aşağıdan yukarıya doğru genişleyen gövde yapısına sahiptirler. Ağız dışı eğik, ağız kenarı ise, basit ve yuvarlaktır²⁴⁵.

²⁴¹ Günel 1999, 36.

²⁴² Günel 1999, 36.

²⁴³ Günel 1999, 36.

²⁴⁴ Günel 1999, 37.

²⁴⁵ Günel 1999, 56.

b) Kylixler: Kylix formları oldukça kısa denilebilecek pedestal bir dibe sahiptir. Aşağıdan yukarıya doğru genişleyen gövde yarım küre biçimine yakın bir form oluşturmaktadır. Ağız çok hafif içe eğik yapılmıştır; ağız kenarı ise, basit ve yuvarlaktır. Ağız kenarından bağlanan dikey bir kulbu bulunup gövdenin orta noktasıyla birleşip elips şeklinde kesitlidir²⁴⁶.

c) Maşrapalar: Maşrapa formu halka diplidir. Dip hafif bir yüksekliğe sahiptir. Gövde basık ve küresel bir form oluşturmaktadır. Silindir biçimindeki kısa bir boyundan sonra ağız kısmı gelmektedir. Ağız dışa çekik, ağız kenarı basit ve yuvarlaktır²⁴⁷.

d) Vazolar: Düz diplidirler. Dip kısmı özensiz yapılmıştır. Oldukça basık küresel bir gövde yapısı görülmektedir. Silindir biçimindeki boyun kısadır. Ağız dışa çekik olup ağız kenarı ise, içe ve dışa olmak üzere çift kalınlaştırılmıştır. Gövdenin üst kısmında karşılıklı gelecek şekilde yerleştirilmiş yatay iki kulbu yer alır. Kulplar oldukça ufaktır ve yuvarlak kesitlidir²⁴⁸.

e) Yonca ağızlı testiler: Panaztepe yonca ağızlı testileri iki grup altında sınıflandırılmaktadır.

1) Küresel gövdeli yonca ağızlı testi: Halka dipli formların hafif bir dip yüksekliği bulunmaktadır. Gövde küresel bir form yapısına sahiptir. Silindir biçimindeki boyun kısmı ağız kenarına doğru genişlemektedir. Ağız dışa çekik olup ağız kenarı basit ve yuvarlaktır. Ağız kenarından başlayan yuvarlak kesitli kulp, gövdenin üst kısmına bağlanmaktadır. Yonca ağızlı kap formlarında bej renkte astar üzerine yapılmış kahverengi renkte boya bezeme görülür. Ağız kenarı ve boyun kısmı içten olmak üzere omuz hizasına kadar geniş bir şerit bezeme halinde tamamen boyanmıştır. Dışta ise, bu şerit bezemenin sadece ağız kenarını çevrelediği görülmektedir. Boynun alt kısmında ve omuz ile birleştiği hizada oldukça kalın bir şerit bezeme yer almaktadır. Bu bezeme özellikleri, gövde üzerinde de görülür; gövdenin üst kısmından itibaren birbirine paralel gelen kalın şeritler arasına yapılmış daha ince çizgilerin oluşturduğu boya bezeme tüm gövdeyi sararak dibe kadar devam etmektedir²⁴⁹. Dip kısmı ise, gene geniş bir şerit bezemeyle tamamen boyanmıştır. Kaba dikey bağlanan kulbun sadece üst kısmında boya görülmektedir. Özellikle ağız kenarının içinde ve dışındaki boya bezemenin oldukça kötü korunduğu dikkati çekmektedir²⁵⁰.

---

²⁴⁶ Günel 1999, 57.

²⁴⁷ Günel 1999, 57.

²⁴⁸ Günel 1999, 57.

²⁴⁹ Günel 1999, 57.

²⁵⁰ Günel 1995, 159 vd; Günel 1999, 57 vd.

Ayrıca gövde üzerinde görülen bazı şerit bezemelerin de özenilerek yapılmadığı farklı kalınlıklardaki şerit boyamalardan ve düzensiz yapılmış kesik ince çizgilerden anlaşılmaktadır²⁵¹.

2) Hafif halka dipli kürevi gövdeli yonca ağızlı testi: Çok hafif halka dipli kabın gövdesi, küre biçimindedir. Omzun üzerinde, boyuna ait korunabilen çok küçük bir parçadan boyunun silindir biçimli olduğu anlaşılmaktadır. Gövde üzerinde ise, dikey bir kulba ait olabilecek kulp yerinin izi görülmektedir. Bej renkte astar üzerine kırmızı-kiremit renginde boya bezeme görülmektedir. Omuz üzerinde boyuna ait korunmuş kısımdaki şerit boya bezeme tarzı gövde ve dip kısmında da görülmektedir²⁵².

Gövdenin en geniş kısmında birbirine paralel yapılmış iki kalın şerit arasında ince çizgilerin yapıldığı bir düzenleme yer almaktadır. Kabın gövdesinin en alt kısmında ve dipte olmak üzere gene birbirine paralel yapılmış iki şerit bezeme vardır²⁵³.

f) Alabastron/pyxisler: Panaztepe'de Alabastron ya da pyxis formuna ait 6 tip bulunmaktadır. Eski yayınlarda sıklıkla bu iki form birbirine karıştırılmaktadır. Kazı ekibi tarafından bu tipe giren bütün kaplar Alabastron olarak yorumlanmışsa da en az 3 tanesi kesinlikle pyxis formuna ait tiplerdir. Bu yüzden bu formlar Alabastron/pyxis başlığı altında yorumlanacaktır²⁵⁴.

1) FS 94 Alabastron/pyxis: FS 94 örnekleri içerisinde incelenmişse de FS 85 formuna daha yakındır. Yuvarlak diplidir. Gövde üstten ve alttan olmak üzere keskin birer profille sınırlandırılmış ve iç bükey, silindire yakın bir form oluşturulmuştur. Dışa çekik ağız kenarlıdır. Omuz üzerinde karşılıklı yerleştirilmiş ip delikli kulplara sahiptir²⁵⁵.

2) Silindirik gövdeli alabastron/pyxis: Yuvarlak diplidir. Gövde üstten ve alttan olmak üzere keskin bir profille sınırlandırılmış olup silindir biçimine yakın bir forma sahiptir. Dışa çekik ağız kenarı, basit ve yuvarlaktır. Omuz kısmında karşılıklı yerleştirilmiş ip delikli kulpları yer almaktadır²⁵⁶.

3) Uzun boyunlu silindirik gövdeli alabastron/pyxis: Düz diplidir. Üstten ve alttan keskin bir profille sınırlandırılmış gövde silindir biçiminde bir forma sahiptir. Uzun içbükey bir boyun kısmı bulunmaktadır. Omuz kısmında karşılıklı yerleştirilmiş ip delikli kulpları yer almaktadır²⁵⁷.

²⁵¹ Günel 1995, 159 vd; Günel 1999, 57 vd.

²⁵² Günel 1999, 58.

²⁵³ Günel 1999, 58.

²⁵⁴ Günel 1999, 58 vd.

²⁵⁵ Günel 1999, 58 vd.

²⁵⁶ Günel 1999, 58 vd.

²⁵⁷ Günel 1999, 58 vd.

4) Basık gövdeli alabastron/pyxis: Düz ve geniş diplidir. Gövde üzerinde keskin bir profil bulunmaktadır. Gövde oldukça basıktır. Dışa çekik ağız kenarlıdır, ağız kenarı kalınlaştırılmıştır²⁵⁸.

5) FS 85 Alabastron/pyxis: Düz diplidir. Gövde aşağıdan yukarıya doğru daralarak alt ve üst kısımlarda keskin birer profil oluşturmaktadır. Kısa silindirik bir boyun kısmına sahiptir. Omuz üzerinde karşılıklı yerleştirilmiş iki kulbu bulunmaktadır²⁵⁹.

6) FS 93/94 Alabastron/pyxis: Silindirik gövdelidir. Yuvarlak kesitli iki kulp kısmına sahiptir. Ağız kısmı kırık olduğu için niteli tam olarak anlaşılamamaktadır²⁶⁰.

g) Amphoralar: Panaztepe'de gün ışığına çıkarılan amphoralar 5 farklı tipte sınıflandırılmıştır²⁶¹.

1a) FS 45 Armut biçimli amphora: Kap formu halka diplidir. Oldukça belirgin bir dip yüksekliğine sahiptir. Aşağıdan yukarıya doğru genişleyen gövde, omuz hizasının hemen altında oldukça belirgin bir şişkinlik yapmaktadır. Silindir biçimindeki boyun kısa ve ağız kısmına doğru genişleyen bir form göstermektedir. Ağız dışa eğik, ağız kenarı ise, dışa kalınlaştırılmıştır. Omuz hizasında korunamamış olan üç kulba ait iz yerleri görülebilmektedir. Bu kulpların omuz üzerindeki konumlarından belirli aralıklarla yatay bağlanmış ve yuvarlak kesitli oldukları anlaşılmaktadır²⁶².

1b) FS 45 Armut biçimli amphora: Kap formu aşağıdan yukarı doğru genişlemekte ve ovale yakın bir form göstermektedir. Gövde omuz hizasında oldukça şişkindir. Omuz hizasından sonra başlayan boyun, kısa ve silindir biçimindedir. Ağız dışa çekik olup ağız kenarı dışa doğru kalınlaştırılmıştır. Omuz üzerinde ve gövdenin üst kısmına gelecek şekilde belirli aralıklarla düzenlenmiş üç kulptan biri eksiktir. Kulplar yatay ve yuvarlak kesitlidir²⁶³. Bej renkli astar üzerinde kırmızı ve koyu kiremit renkte boya bezeme görülmektedir. Kabın ağız kenarı ve boyun kısmı geniş bir şerit biçiminde boyanmıştır. Aynı şerit boya bezeme, kabın iç kısmında olmak üzere ağız ve boyunda da izlenebilmektedir. Kabın esas bezemesi, omuz kısmında görülmektedir²⁶⁴.

---

²⁵⁸ Günel 1999, 58 vd.

²⁵⁹ Günel 1999, 58 vd.

²⁶⁰ Günel 1999, 58 vd.

²⁶¹ Günel 1999, 59.

²⁶² Günel 1999, 59.

²⁶³ Günel 1999, 59.

²⁶⁴ Günel 1999, 60.

Yatay ve birbirine paralel olarak yapılmış iki kalın şerit arasında yer alan dikey çizgilerden oluşan FM 64 paralel çizgi bandı motifi ana süslemeyi oluşturmaktadır. Bu bezemenin hemen alt kısmında ise yatay, birbirine paralel ancak düzgün yapılmamış şerit boya bezeme devam etmektedir. Aynı tarzda yapılmış bu bezeme, gövdenin alt kısmında da görülmektedir. Bu kısmın geniş bir şerit halinde tamamen boyandığı ve bezemenin dip kısmında devam ettiği anlaşılmaktadır. Kabın omuz hizasında yer alan kulpların üst kısmı ve gövde üzerindeki bağlantı yerleri ise tamamen boyanmıştır. Gerek ağız ve boyun kısmında gerekse gövdede boya bezeme altındaki astarı izlemek mümkündür. Özellikle omuzda ve gövdenin alt kısmında açık koyu renklerin oluşturduğu farklı renk tonları, gövdedeki düzgün olmayan şerit bezemeler ve dikey çizgilerle bezeli alanda görülen koyu renkli boya akıntısı dikkat çekmektedir²⁶⁵.

2) FS 34 Amphora: Halka dipli olan kap formunun gövdesi küresel bir form göstermektedir. Gövdenin özellikle üst kısmı, oldukça şişkin ve düzgün olmayan bir yuvarlak şeklindedir. Silindir biçimindeki boyun kısadır. Ağız dışı çekik olup ağız kenarı basit ve yuvarlaktır. Kabın tek kulbu korunmuştur. Ancak gövde üzerinde kısmen korunmuş olan diğer kulplara bakılarak kabın üç kulplu olduğu anlaşılmaktadır, bağlantılardan biri omuz üzerinde diğeri ise gövdenin üst bölümünde izlenebilmektedir. Omuz hizasından başlayarak gövdenin üst kısmıyla birleşen bu kulplar, dikey ve dikdörtgen kesitlidir²⁶⁶.

Pembemsi bej renkteki astar üzerine yapılmış kırmızı, koyu kiremit, kırmızımsı kahverengi ve kahverengi olmak üzere farklı renk tonlarında boya bezeme görülmektedir. Ağız kenarının iç kısmından itibaren başlayan boya bezeme omuz hizasına kadar geniş bir şerit halinde devam etmektedir. Omuz hizasında ise, gövdenin üst kısmına kadar birbirine paralel yapılmış iki ince şerit boya bezeme yer alır. Kabın üzerinde bulunan esas süsleme alanını gövdenin üst kısmında birbirine paralel yapılmış iki kalın şerit boya ile üstten ve alttan olmak üzere sınırlandırılmıştır. Belirli aralıklarla yerleştirilmiş olan dikey kulplarda bu iki kalın şerit boya ile aynı hizaya gelecek şekilde gövde üzerine bağlanmıştır. Esas süsleme, bu kulplar arasında kalan alanlara yapılmıştır. Buna göre alttaki kalın şerit bezeme üzerinden başlayan birbirine paralel ve sık aralıklarla, sayıları 3-4 arasında değişen ince çizgilerin oluşturduğu iki ayrı kalın bant, karşılıklı gelecek şekilde düzenlenerek bezeme alanının orta hizasına kadar dik bir biçimde uzatılmıştır²⁶⁷.

---

²⁶⁵ Günel 1999, 60.

²⁶⁶ Günel 1999, 60

²⁶⁷ Günel 1999, 61.

Daha sonra bu ince çizgili bantlar keskin bir omuz yaparak üstte birleşecek şekilde yukarıya uzanıp ince uzun bir boyun oluşturur ve üstten sınırlandırılmış olan kalın bir şerit ile birleşir. İnce çizgili bantlar arasında, omuz hizasından başlayıp boyun kısmının içini tamamen doldurulmuş iç içe açılar yer alır. Omuzda en geniş açı ile başlayarak boyun hizasında gittikçe daralan iç içe düzenlenmiş açılar da üstteki kalın şerit ile birleşirler. Bu bezeme tarzı, kulplar arasında bir düz ve bir ters gelecek bir düzenleme ile tekrar etmektedir. Ancak bazılarında iç içe açı ya da nokta bezeklerin yapılmadığı da gözlenmektedir. Özellikle kapların gövde ile birleştiği kısımlarda boşlukları doldurmak için yapılmış izlenimi veren iç içe açı taramaları olan FM 64 motifi dikkat çekmektedir. Gövdenin orta kısmında gene birbirine paralel olan iki kalın şerit boya gövdenin alt kısmında da aynı düzenleme ile tekrarlanmıştır. Dip kısmının ise tamamen boyandığı anlaşılmaktadır. Bunun yanı sıra kulpların ve gövde ile bağlandıkları kısımları da tamamen boyanmıştır²⁶⁸.

3) FS 37 Amphora: Form halka diplidir. Belirgin bir dip yüksekliği vardır. Gövde yumurta görünümünde olup ovale yakın bir formdadır. Omuz hizasından sonra başlayan silindirik biçimindeki boyun, ağız kenarına doğru genişlemektedir. Ağız dışı çekik olup ağız kenarı dışı kalınlaştırılmıştır. Kabın omuz hizasından bağlanan üst kısmıyla birleşen dikey yapılmış üç kulbu vardır. Ancak bu kulplardan bir sağlamdır. Diğer ikisi ise korunamamıştır. Kulpların dikdörtgen kesitli olduğu anlaşılmaktadır. Pembemsi bej astar üzerine kırmızı ve koyu kiremit renkte boya bezeme görülmektedir. Ağız ve boyun içte ve dışta olmak üzere geniş bir şerit halinde tamamen boyanmıştır. Bu bezeme, omuz hizasına kadar devam etmektedir. Omuz üzerinde birbirine paralel olarak yapılmış üç şerit boya bezemem yer almaktadır. Kabın esas bezemesi, gövdenin üst kısmında yapılmış olup kulpların konumuna göre düzenlenmiştir. Buna göre kırık iki kulp arasında kalan arada; üstte birbiri ile bağlantısı olmayan iki iri spiral motifi yer almaktadır. Biri kırık diğeri sağlam olan kulplar arasında kalan alanda ise üst üste yapılmış ve birbirine bağlanmış orta boy spiraller görülmektedir. Bunlardan üstte yer alan spirallerin sayısı üç; alttaki spirallerin sayısı ise dördür²⁶⁹.

Sağlam kulp ile diğer kırık kulp arasında kalan üçüncü alanda gene üst üste düzenlenmiş birbirine bağlı üçer spiral görülmektedir. Bu spirallerden üstteki üç spiral oldukça küçük, alttaki üç spiral ise daha büyük yapılmıştır. Spirallerden oluşan bu bezeme, gövdenin orta kısmında birbirine paralel iki kalın şerit boya ile alttan sınırlandırılmıştır. Alt kısımda ise, iki kalın şerit bezeme belirli aralıklarla dibe kadar tekrar etmektedir.

---

²⁶⁸ Günel 1999, 61.

²⁶⁹ Günel 1999, 60 vd.

Kabın dip kısmı gövdenin en alt hizasında yer alan şerit boya bezemeden hemen sonra başlayarak tamamen boyanmıştır. Gövdenin üst kısmında yer alan spirallerden özellikle birbiri ile bağlantısı olmayan iki spiralın özenilerek yapılmadığı ve bu spiralleri oluşturan kıvrımların da oldukça düzensiz olduğu dikkat çekmektedir. Ayrıca kulpların üst kısımları ile gövdeye bağlandıkları kısımlar tamamen boyalıdır²⁷⁰.

4a) FS 62 Amphora: Form düz diplidir. Gövde aşağıdan yukarı doğru genişlemekte tam gövde ortasında keskin bir profil yaparak üst gövde ile çift koni biçimine yakın bir form oluşturmaktadır. Boyun silindir biçimindedir. Ağız çok hafif dışa çekik olup ağız kenarı dışa doğru kalınlaştırılmıştır. Omuz hizasında omuzun boyunla birleştiği kısım çok hafif bir bant ile sınırlandırılmıştır. Kabın omuz kısmından bağlanan ve gövdenin üst kısmıyla birleşen dikey iki kulbu yer almaktadır. Kulplar elips şeklinde olup orta kısımları hafif yivlidir²⁷¹.

4b) FS 62 Amphora: Form halka diplidir. Çok hafif bir dip yüksekliğine sahiptir. Gövde küresel bir form oluşturmaktadır. Omuz hizasından itibaren kabın boyun ve ağız kısmı korunamamıştır. Ancak omuz üzerinde korunmuş olan çok az bir kısımdan kabın silindir şeklinde bir boynu olduğu anlaşılabilir. Gövdenin üst kısmında karşılıklı gelecek bir düzenleme ile yerleştirilmiş dikey iki kulbu bulunur. Bu kulplar elips kesitli olup üzerlerinde yüzeysel yivler bulunur²⁷².

5) FS 38 Amphora: Form halka diplidir. Gövde aşağıdan yukarıya doğru genişleyerek üst kısımda keskin bir profil yapar, buna göre gövdenin üst kısmı ile çift koni biçimine yakın bir form oluşturmaktadır. Omuz hizasından sonra başlayan boyun silindir biçimindedir. Ağız çok hafif dışa çekik olup ağız kenarı dışa kalınlaştırılmıştır. Kabın omuz hizasında karşılıklı yerleştirilmiş iki kulbu yer alır, kulplar omuza yatay bağlanmış olup yuvarlak kesitlidir²⁷³.

6) FS 58 Amphora: Form halka diplidir. Gövde yumurta şeklinde olup aşağıdan yukarıya doğru genişleyerek orta kısımda bir şişkinlik yapmakta ve üst gövde ile çift koni biçimine yakın bir form oluşturmaktadır. Omuz hizasından başlayan boyun ise silindir biçimindedir. Ağız çok hafif içe eğik olup ağız kenarı, dışa kalınlaştırılmıştır. Kabın omuz üzerine yerleştirilmiş yatay ve yuvarlak kesitli iki kulbu bulunur, ancak kulplardan biri kırıktır²⁷⁴.

---

²⁷⁰ Günel 1999, 61.

²⁷¹ Günel 1999, 61.

²⁷² Günel 1999, 62.

²⁷³ Günel 1999, 61.

²⁷⁴ Günel 1999, 62.

7) Konik gövdeli amphora: Form düz diplidir. Çok hafif bir yüksekliğe sahiptir. Gövde aşağıdan yukarıya doğru genişleyerek orta kısımda çok keskin olmayan bir profil yapmakta ve üst gövde ile çift koni biçimine benzer bir form oluşturmaktadır. Tam omuz hizasında yapılmış olan çok hafif yatay bir bant omzun boyunla birleştiği kısmı sınırlamaktadır. Boynun korunmuş olan kısımlarına göre kabın silindir biçiminde olduğu anlaşılmaktadır. Gövdenin üst kısmında karşılıklı yerleştirilmiş yatay yuvarlak kesitli iki kulp yer almaktadır²⁷⁵.

h) FS 144 Testiler: Düz dipli olup çok hafif bir dip yüksekliğine sahiptir. Gövdeye ait eksik parçaları oldukça fazla olmasına rağmen korunan kısımlar kabın aşağıdan yukarı doğru genişleyen küresel forma yakın bir gövdeye sahip olduğunu gösterir. Omuz üzerinden başlayan ince silindir biçimindeki boyun ağız kısmına doğru genişlemektedir. Ağız gaga biçiminde olup gaga kısmı kesik uçlu yapılmıştır²⁷⁶.

Kabın ağız kenarından bağlanan ve omuz hizasında gövdeyle birleşen dikey bir kulbu vardır. Kulp ince elips şeklinde kesitli ve her iki yüzeyi de yivlidir.²⁷⁷

ı) FS 171 Üzengi kulplu testiler: Dip kısmı korunamamış durumda ele geçen üzengi kulplu kap, küresel gövdelidir. Omuz üzerinde kabın tam ortasından yükselen sahte ağız kısmı, silindir biçiminde yukarıya doğru genişleyen ince ve uzun bir boyundan oluşmaktadır. Bunun tepe kısmında dışa kalınlaştırılmış bir profil izlenebilmektedir. Karşılıklı olmak üzere aynı eksen üzerine yerleştirilmiş iki kulp, tepe kısmında birleşerek dikey bir biçimde omuz kısmına bağlanmıştır. Tümü korunamamış olan bu kulpların dikdörtgen kesitli olduğu anlaşılmaktadır. Omuz hizasında olmak üzere kulpların omuza bağlandıkları kısımla aynı hizada akıtacak bulunmaktadır. İki kulbu ortalayacak şekilde yerleştirilmiş olan akıtacak, silindir biçiminde olup ucuna doğru genişleyen bir form göstermektedir²⁷⁸.

Pembemsi bej renkteki astar üzerine pembe, kırmızı ve kahverenginin farklı tonlarında boya bezeme görülmektedir. Tepe kısmı konsantrik dairelerden oluşan bir süslemeye sahiptir. Bu süslemenin tam ortasında tamamen boyanmış bir daire ve bu daireyi çevreleyen çok ince bir çizgi yer almaktadır. Bu yuvarlak tepe kısmının etrafı ise daha ince bir şerit boya ile sınırlandırıldığı FM 41 kaya motifi yer almaktadır. Boya bezeme tepe kısmıyla birleşmiş kulplar üzerinde de devam etmektedir. Kulpların ise tamamen boyalı olduğu anlaşılmaktadır. Kabın üzerindeki esas bezeme, omuz kısmındadır.

---

²⁷⁵ Günel 1999, 62.

²⁷⁶ Günel 1999, 63.

²⁷⁷ Günel 1999, 63.

²⁷⁸ Günel 1999, 63.

Birbirine paralel olmak üzere yatay iki kalın şerit boya bezeme arasına yapılmış olan iç içe yerleştirilmiş açılardan oluşturduğu bir bezeme tarzıdır. Açılardan sayıları ise beş ile yedi arasında değişmektedir. Bunlar karşılıklı yerleştirilmiş olan kulpların her iki tarafında ayrı metoplar halinde toplam beş tanedir²⁷⁹.

Kulplar ile akıtacak arasında birer tane, kulpların diğer tarafına gelecek şekilde üç tane düzenlenmiştir. Açılardan bir uçları düz ve eğik bir çizgi ile üstten kapatılmıştır. Diğer uçları, omuzdaki esas süsleme alttan sınırlandırılan şerit bezeme ile birleştirilerek FM 19 dil bezemesi oluşturulmuştur. Omuzun alt kısmından başlayan ve dibe kadar devam ettiği anlaşılan şerit boya bezeme ise tüm gövdeyi sarmaktadır. İki kalın şerit arasına yapılmış birbirine paralel dört ince çizginin oluşturduğu süsleme tarzı aynı düzenleme ile dibe kadar tekrar etmektedir. Omuz kısmındaki akıtacakta belirli aralıklarla düzenlenmiş yatay şerit boya bezeme ile dikkat çekmektedir²⁸⁰.

i) FS 186 Mataralar: Tek bir parça halinde yapıldığı anlaşılan kabın gövdesi, küre biçimindedir. Omuz hizasından başlayan uzun ve silindirik biçimindeki boyun ağız kısmına doğru genişlemektedir. Ağız dışı çekik olup ağız kenarı ise basit ve düz bir profil göstermektedir. Kabın boyun kısmının ortasından bağlanmış ve gövdenin üst kısmıyla birleştirilmiş dikey bir kulbu vardır. Kulp ince şerit kesitlidir. Pembemsi devetüyü renkte astar üzerine koyu kiremit, devetüyü, koyu devetüyü renklerin yanı sıra oldukça koyu kahverengimsi gri renklerde boya bezemede bulunmaktadır. Ağız kenarını içten ve dıştan çevreleyen şerit bezeme, aynı zamanda boynun orta kısmı ile boynun omuz ile birleştiği hizada görülmektedir. Kabın esas süslemesi ise, tüm gövde üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Gövdenin her iki yüzündeki bezeme konsantrik dairelerden oluşmaktadır. Orta tamamen boyalı bir yuvarlaklık, bu yuvarlak alanı çevreleyen ince çizgiler ve bu çizgileri sınırlayan daha kalın yapılmış konsantrik daireler tüm gövdeyi sarmaktadır. Ayrıca iki gövde yüzeyi arasında kalan geniş alanda omuz hizasından aşağıya doğru inen dalgalı bir bant yapılmıştır. Kulbun ise sadece üst yüzeyinin tamamen boyandığı görülmektedir²⁸¹.

j) Kap Tipi Saptanamayan Ağız Kenarı Parçaları: Daha çok kylix tipi kaplara benzer bir form gösteren ağız kenarlarına ait parçalarda, ağız dışı eğik ağız kenarı ise basit ve dışı kalınlaştırılmıştır²⁸².

---

²⁷⁹ Günel 1999, 63.

²⁸⁰ Günel 1999, 63.

²⁸¹ Günel 1999, 64.

²⁸² Günel 1999, 64.

k) Dipler: Miken seramik gruplarına ait dip parçaları, halka dip formuna sahiptir²⁸³.

Günel, Panaztepe'de bulunan en erken Miken buluntusunun LH II A dönemine ait olduğunu bildirmektedir. Anadolu'da bu döneme ait Miken buluntusu veren merkez sayısı çok azdır. Panaztepe, bulunduğu konum itibariyle erken dönemlerden itibaren Miken kültürü ile güçlü bağlar kurmuş olmalıdır. Panaztepe'de ele geçen en geç tarihli Miken seramiği ise LH III C:1 dönemine tarihlenmektedir²⁸⁴.

4.1.10 NEMRUT HÖYÜK (Harita I, 10)

İzmir İli, Kemalpaşa İlçesi'nin kuzeydoğusundaki, Çambel Köyü'nün güneyinde yer alır. Meriç'in yayınında kesin yeri belirtilmemekle birlikte, 1:100.000 ölçekli haritada Nif Çayı'nın üzerindeki Nemrut köprüsüne göre höyüğün yeri tahmini olarak belirlenmiştir. Kesin olmamakla birlikte, Son Neolitik Çağ'dan Antik Döneme kadar yerleşildiği söylenmektedir. Hacılar'ın VI. tabakasına ait, Son Neolitik-İlk Kalkolitik Çağ malzemesinin var oluşu dışında bilgi verilmemektedir. Roma Dönemi köprüsünün varlığı yüzünden, bu yerin doğal ticaret yolu üzerinde olduğu iddia edilmektedir²⁸⁵. Yerleşme 2003 yılında Bornova-Kemalpaşa (İzmir) Arkeolojik Envanteri çalışması kapsamında, Derin başkanlığında bir ekip tarafından tekrar incelenmiştir. Neolitik Çağ'a tarihlenen malzemenin tümü el yapımı ve form bakımından homojendir. Hamur rengi açık kırmızımsı kahverengi ya da açık kırmızıdır. Katkı maddesi olarak kum, taşçık ve beyaz mika görülürken, birçok örnekte saman katkısı da saptanmıştır. Pişme çoğunlukla orta ya da kötüdür, ancak iyi pişmiş örneklere de rastlanmıştır. Astarları hamur renginde, yani açık kırmızı ya da açık kırmızımsı kahverengi, bazı örneklerde de krem ve kırmızımsı sarı renktedir, çoğunluğu perdahlanmıştır. Basit ağız kenarlı, dik boyunlu çömlekler, basit ağız kenarlı kaseler kolaylıkla ayırt edilebilirler. Ele geçen parçalar üzerinde boya, kabartma ya da çizi bezemeye rastlanmamıştır²⁸⁶.

Nemrut Höyük Miken Buluntuları

Tepe üzerinde ele geçen en ilginç buluntuyu bir Miken kylix kaide parçası oluşturmaktadır. Sadece disk şeklindeki kaidenin 3/1'lik küçük bir kısmı korunabilmiştir. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır²⁸⁷.

²⁸³ Günel 1999, 64.

²⁸⁴ Günel 1999, 136.

²⁸⁵ Meriç 1989a, 387.

²⁸⁶ www.tayproject.org adresinden Nemrut Höyük maddesinden alınmıştır.

²⁸⁷ Meriç 1989, 387; Bilen 2007, 56.

4.1.11 BAYRAKLI HÖYÜĞÜ (Harita I, 11)

İzmir Körfezi'nin doğu-kuzeydoğu köşesinde yer alan yerleşim 14 m. yüksekliğinde bir tepe görünümündedir. Meles Deresi batısından geçmektedir. Günümüzde körfez kıyısından uzak konumda bulunan bu yerin, yerleşimler sırasında körfezin tam kıyısında, iki tarafında liman olabilecek koylara sahip bir burun olduğu anlaşılmaktadır. Zamanla bataklık alanın yakınında kaldığından dolayı terkedilmiştir. Altındaki kayalık 6.4 m yüksekliktedir. Bayraklı Höyüğü düzlük üzerinde kurulu küçük bir tepe olarak görülmektedir. Yani daha önceden deniz olan alan, Meles ırmağının getirdiği alüvyonlarla örtülmüştür²⁸⁸. (Resim 11)

1948 yılında Ankara Üniversitesi Arkeoloji Enstitüsü ile İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nün ortaklaşa yaptıkları araştırmada gezilen höyük, İzmir'in en eski yerleşimi olması düşüncesi ile kazı yeri olarak tercih edilmiştir. Daha önce 1930'lı yıllarda sondaj çalışması yapılan höyükte sistemli kazılar, 1948 yılında başlamıştır. İlk yıllardaki kazıları Cook, Brock ve Akurgal yönetmiştir. Daha sonra Akurgal tarafından kazılara devam edilmiştir.

Höyüğün çekirdeğini kayalık bir tepe oluşturmakta ve onun üzerinde Troia I tabakası ile çağdaş bir tabaka, onun üzerinde Troia II ve onunda üzerinde Troia VI'nın çağdaşı veyakın benzeri bir yerleşim görülmektedir. Höyük üzerinde en son iskan M.Ö. 4 .yy'a aittir. Höyük üzerinde yapılan kazı çalışmaları Prehistorik-Protohistorik kültür katlarını ortaya çıkarmaktan çok Hellen dönemini anlamaya yönelik olarak yapıldığı için Prehistorik-Protohistorik çağlar çok kısıtlı bir alanda araştırılmıştır. Özellikle "E" açmasında üç yapı katı halinde prehistorik tabakalara inilmiştir. 2. yapı katında, altta taştan üstte kerpiçten yapılmış yapılara ait duvarların ana kaya üzerinde oturtulduğu ortaya çıkarılmıştır Bu yapı duvarlarının ve tabanlarının birkaç cm. kalınlığında ince sıvanmış olduğu belirtilmektedir. Bayraklı'nın bu alt tabakalarında Troya I ve II dönem yerleşmelerinin yalın ve bezemeli parçalarının var olduğu bildirilmektedir²⁸⁹.

Bayraklı'da yapılan kazılarda gün ışığına çıkarılan Prehistorik-Protohistorik çağ buluntuları bugüne kadar hemen hemen hiç yayınlanmıştır. Bayraklı Höyüğünün M.Ö. II. binyıl tabakalarında azda olsa Miken dönemine ait buluntular ele geçmiştir²⁹⁰.

Bayraklı Höyüğü Miken Buluntuları (Resim 12)

Bayraklı'da yapılan kazılarda bugüne kadar yaklaşık 10 parça Miken buluntusu ele geçmiştir. Bayraklıda ele geçen en erken Miken buluntusu LH III A:2-B dönemine aittir. LH III C dönemine tarihlendirilen buluntularda mevcuttur.

²⁸⁸ Akurgal 1997, 13.

²⁸⁹ Akurgal 1950, 3 vd.

²⁹⁰ Mee 1978, 130; Özgünel 1983, 709 vd; Akurgal 1997, 1 vd.

İzmir ve çevresinde birçok Miken buluntu merkezi varken Bayraklı'da Miken etkileşiminin çok az olmasının nedeni Bayraklı'nın STÇ döneminde olasılıkla önemli bir merkez olmamasından kaynaklanmaktadır²⁹¹.

1-2) FS 173 Üzengi kulplu testi omuz veyalancı boyun parçası: Parçalar üzerinde FM 18 çiçek bezemesi yer almaktadır. Dönemi: LH III B²⁹².

3) FS 258/259 Kylix kaide parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2-B²⁹³.

4) Gövde parçası: Gövde kısmına ait küçük bir parçadır. Parça üzerinde FM 46 arka arkaya dizilmiş spiral bezemesi yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2-B²⁹⁴.

5) Gövde parçası: Gövde kısmına ait küçük bir parçadır. Parça üzerinde FM 46 arka arkaya dizilmiş spiral bezemesi yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2-B²⁹⁵.

6) Omuz parçası: Olasılıkla kapalı bir kaba ait omuz parçası, kulp kısmına yakın bir yerden olmalıdır. Kiremit renkte hamurlu, hamuru mika katkılı, pembemsi-krem renkte astarlı ve kiremit kırmızı renkte boyalı, çark yapımıdır. Parça üzerinde yaprak-ışın motifi ya da çiçek motifine benzeyen bezeme bulunmaktadır. Dönemi: LH III C²⁹⁶.

7) Amphora boyun parçası: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru çok az mika katkılı, pembemsi-krem renkte astarlı, kahverengi renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Dönemi: LH III C²⁹⁷.

8) Amphora/oinochoe kulplu boyun parçası: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru mika ve kireç tanesi katkılı, hamur renginde astarlı, kiremit kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Dönemi: LH III C²⁹⁸.

9) Gövde parçası: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru mika ve kireç tanesi katkılı, krem renginde astarlı, kiremit kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Dönemi: LH III C²⁹⁹.

10) Gövde parçası: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru mika ve kireç tanesi katkılı, krem renginde astarlı, kahverengimsi-sarı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Dönemi: LH III C³⁰⁰.

---

²⁹¹ Özgünel 1983, 712

²⁹² Özgünel 1983, 710.

²⁹³ Özgünel 1983, 710.

²⁹⁴ Özgünel 1983, 710.

²⁹⁵ Özgünel 1983, 710.

²⁹⁶ Özgünel 1983, 711.

²⁹⁷ Özgünel 1983, 711.

²⁹⁸ Özgünel 1983, 711.

²⁹⁹ Özgünel 1983, 711.

³⁰⁰ Özgünel 1983, 711.

4.1.12 İZMİR AGORASI (Harita I, 12)

İzmir Agorası Miken Buluntuları (Çizim 27)

İzmir’de, Namazgah-Tilkilik mevkiinde bulunan Roma Agorasında herhangi bir yapı tabakasına bağlı olmaksızın bir Miken kılıcı bulunmuştur. Bittel, bu kılıcın Antikçağlardaki tahribat sonucunda yok olmuş bir Miken mezarına ait olduğunu belirtmektedir. Sandars, “B” grubu örnekleriyle benzeşen bu Miken kılıcı, LH I dönemine tarihlenmektedir³⁰¹. (Resim 38)

4.1.13 SARIMEŞE TEPE (Harita I, 13)

Sarimeşe Tepe, İzmir İli, Menderes İlçe merkezinin 8,5 km. güneydoğusunda ve Tekeli Belde merkezinin sınırları içerisinde yer almaktadır. Cumaovası’nın kuzeydoğusunda yer alan Tokul Tepe ile Sarimeşe Tepe, Cumaovası ile Torbalı Ovası arasında bir çeşit sınır oluşturan doğal yükselti alanı üzerindedir. Rakımları 150-250 m. arasında değişen bu doğal tepeler, ova seviyesinden 50-90 m. kadar yüksekliktedir. Armutlu ve Kona Dereleri başta olmak üzere, bölgede çok sayıda tatlı su kaynağı bulunmaktadır³⁰².

Tokul Tepe’de bir organize sanayi sitesi inşa edilmiş, buna ek olarak Tokul Tepe ile Sarimeşe Tepe arasında gerçekleştirilen yol yapım çalışmaları da çevrede önemli bir tahribata yol açmış, inşaat çalışmaları sırasında açılan temel çukurlarında mimari kalıntı ve arkeolojik eserlerin bulunması üzerine 2002 yılında İzmir Müzesi tarafından Tokul Tepe ve Sarimeşe Tepe çevresinde 36 sondaj kazısı gerçekleştirilmiştir. Tokul Tepe’de toplama taşlarla inşa edilmiş basit yapılardan oluşan bir mimari yapı katı tespit edilmiştir³⁰³. Bu alanda ele geçen çanak-çömlek buluntuları İKÇ dönemine tarihlendirilmektedir³⁰⁴.

Sarimeşe Tepe’de yürütülen yüzey araştırmaları sonucunda en erken iskanın SKÇ dönemi olduğu görülmektedir. Bununla birlikte İTÇ I-OTÇ döneminde de iskan gördüğü anlaşılmaktadır. M.Ö. II. Binyıla tarihlendirilen çok sayıda çanak-çömlek 36 no.lu sondajda ele geçmiştir. Aynı sondajda Batı Anadolu’nun M.Ö. II. Binyılı için oldukça önem taşıyan bir küp mezar tespit edilmiştir. Sarimeşe Tepe’nin kuzey eteklerinde yer alan 36 no.lu sondajın güney kenarında, gövdesi geniş kabartma bantlarla çevrili bir mezar küpü açığa çıkarılmıştır. 1,16 m. x 1 m. boyutlarında olan küp, kabaca armut biçimli ve sivri diplidir. Ağız kısmı orta büyüklükte birkaç taş ile kapatılmıştır. Basınç yüzünden kırıldığı anlaşılan küpün alt kısmı doğrudan ana kaya üzerine oturmaktadır³⁰⁵.

³⁰¹ Bittel-Schneider, 1943, 203 vd; Fig. 3; Sandars 1961, 27 vd; Mee 1978, 130 vd; Özgünel 1983, 714; Akyurt 1998, 24 vd.

³⁰² Genç 2006, 373.

³⁰³ Genç 2006, 373.

³⁰⁴ Genç 2006, 376; dn.2.

³⁰⁵ Genç 2006, 373.

Bu kısım 4 adet orta boy taş ile desteklenmiş ve seviye farkı ortadan kaldırılmıştır. Küp mezar içerisinde cenin pozisyonunda gömülmüş iki erişkine ait iskelet ve mezar armağanları bulunmuştur. Kafatasları küpün ağız kısmına yaslanmış olup yönleri doğuya bakacak şekilde yerleştirilmiştir. İskeletlerin altından; kireçtaşından asa başı ve bir ağırşakla birlikte iki bronz Miken eseri ele geçmiştir. Bu eserleri birer bronz bıçak ve kılıç oluşturmaktadır³⁰⁶.

Sarimeşe Tepe Miken Buluntuları (Çizim 28)

1) Bronz bıçak

Korunan uzunluk: 24,58 cm, Sap uzunluğu: 5,79 cm, Sap genişliği: 1,87-2,10 cm, Perçin çapları: 0,32 cm, 0,37 cm, 0,38 cm, Kesici uzunluğu: 16,79 cm, Kesici genişliği: 1,57 cm, Kesici kalınlığı: 0,13-0,38 cm.

Bıçağın sap kısmının korunan ucu, korozyona bağlı olarak bir miktar tahrip olmuştur. Kesici kısmının ucunda da tahribat vardır. Bu kısım, 1 cm'den daha uzun olmayacak şekilde kırılmıştır. Sap kısmına açılmış üç perçin deliği simetrik değildir. Perçinlerden yalnız biri yerinde korunmuştur. Söz konusu perçin delikleri, olasılıkla ahşap bir kabzanın sap kısmına tutturulması amacıyla kullanılmış olmalıdır. Tek kenarı keskin olan bıçağın hafif içbükey yapıda olan gövdesi orak benzeri bir biçime sahiptir³⁰⁷.

Sarimeşe Tepe bıçağı, sap kısmının çerçevesiz olması bakımından, Sandars Ia tipi³⁰⁸, Biçimsel olarak da Ib tipine benzemektedir³⁰⁹. Bu tür örnekler Batı Anadolu'da Kolophon³¹⁰, Troia³¹¹, Beşiktepe³¹², Müsgebi³¹³, Bodrum³¹⁴ ve Panaztepe'de³¹⁵ de ele geçmiştir. Sandars Ia ve Ib tipi bıçakların Ege Dünyasında yaygın olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Ancak şimdiye kadar ele geçen buluntular arasında Sarimeşe Tepe bıçağı ile tam bir benzerlik gösteren örnek bulunmamaktadır. Sarimeşe Tepe bıçağı en yakın benzerleri olan Beşiktepe ve Müskebi örneklerine göre LH III A 2 dönemine tarihlendirilmektedir³¹⁶.

³⁰⁶ Gençer 2006, 373.

³⁰⁷ Gençer 2006, 374.

³⁰⁸ Sandars 1955, 175.

³⁰⁹ Sandars 1955, 177.

³¹⁰ Bridges 1974, 264.

³¹¹ Blegen-Caskey-Rawson 1953, 270.

³¹² Korfmann 1985a, 109 vd.

³¹³ Akyurt 1998, 33.

³¹⁴ Akyurt 1996, 2.

³¹⁵ Ersoy 1986, 6-11; Ersoy 1988, 59-60.

³¹⁶ Gençer 2006, 375.

2) Bronz kılıç

Uzunluk: 38,96 cm, Sap uzunluğu: 5,01 cm, Sap genişliği: 2,13-2,27 cm, Sap kalınlığı: 0,64 cm, Perçin çapları: 0,69 x 0,83 cm, 0,75 x 0,80 cm, 0,90 x 0,91 cm, 0,73 x 0,73 cm, 0,78 x 0,86 cm, Omuz genişliği: 6,10 cm, Omuz kalınlığı: 0,86 cm, Kesici uzunluğu: 33,95 cm, Kesici genişliği: 0,52 cm, Kesici kalınlığı: 0,34 cm.

Kaliteli bir işçiliğe sahip olan kılıç, yer yer korozyona uğramakla birlikte oldukça iyi korunmuştur. Düze yakın bir hat halinde uzayan kabza kısmı, yarım daire şeklinde içbükey bir eğimle keskin bir omuz yapmaktadır. Kabzanın uç kısmı çerçeveselendirilmiştir.

Bu kısımda alt alta iki, omuz hizasında da birbirine paralel düzenlenmiş üç adet olmak üzere toplam 5 perçin deliği bulunmaktadır. Uzunlukları 1,64-2,43 cm. arasında değişen 3 perçin, mezarın içinde kılıçtan ayrı olarak ele geçmiştir. Kesici kısım, omuzdan sonra çok hafif içbükey bir eğimle başlamakta ve aşağıya doğru düzenli bir şekilde daralarak sivri bir uçla son bulmaktadır. Bu bölümün her iki yüzü de sırtlıdır. Omuz kısmında daha kabarık olan sırt yükseltileri giderek incelmekte ve uç kısmında birleşmektedir³¹⁷.

Sarimeşe Tepe kılıcı bu özellikleri ile Sandars B tipi kılıçları ile benzerlik göstermektedir³¹⁸. İzmir Agorasında herhangi bir tabakaya ait olmaksızın ele geçen kılıçta B tipine aittir ve Sarimeşe Tepe kılıcının en yakın benzeridir³¹⁹. İzmir Agorasında ele geçen kılıç Sarimeşe Tepe kılıcına göre biraz daha büyüktür. İzmir Agorasında ele geçen kılıç LH I dönemine tarihlendirilmektedir. Sarimeşe Tepe örneği ise benzer özellikleri yaklaşık olarak aynı döneme ait olmalıdır. Ancak kazı ekibi kılıcı OTÇ dönemi ile ilişkilendirerek Ege dünyasındaki en eski B tipi kılıç olarak nitelendirmek istemektedir³²⁰, ancak bu duruma şüphe ile yaklaşmak gerekmektedir.

4.1.14 LİMANTEPE (Harita I, 14)

İzmir İli, Urla ilçesi, İskele mahallesi sınırları içerisinde bulunan Liman Tepe, Karantina Adası'nın tam karşısında bulunan bir yarım ada üzerinde kurulmuştur. Antik Klazomenai kenti de aynı alanda ve Karantina Adası'nda yer almaktadır. Bu nedenle Liman Tepe, Prehistorik Klazomenai, olarak tanımlanmaktadır³²¹. (Resim 13-14)

³¹⁷ Gençer 2006, 374 vd.

³¹⁸ Sandars 1961 17 vd.

³¹⁹ Bittel-Schneider, 1943, 203 vd; Fig. 3; Sandars 1961, 27 vd; Mee 1978, 130 vd; Özgünel 1983, 714; Akyurt 1998, 24 vd.

³²⁰ Gençer 2006, 375 vd.

³²¹ Erkanal-Erkanal 1979, Özgünel 1983, 715; Erkanal 1996, Mountjoy 1998, 35; Mee 1998 135; Günel 1999, 7. Erkanal 2002, 221; Erkanal 2005, 62; Şahaoğlu 2005, 339.

Liman Tepe'nin üzerinde bulunduğu koy, bir kum setti ile denizden kopmuş ve zaman içerisinde dolarak alüvyonla kaplı bir birikinti ovası şekline dönüşmüştür. Bu oluşum sırasında deniz içerisindeki bir kaya grubu anakarayla birleşerek bir yarımada görünümü kazanmıştır. Liman Tepe kuzeyinde bulunan yüksek kayalık alandan güneye doğru alçalmakta ve kıyı ovası ile bütünleşmektedir. Liman Tepe günümüzde büyük çapta değişikliğe uğramıştır. Yoğun iskân sonucu yerleşim tahrip olmuş ve yüksekliğini 5 m. yitirmiştir. Liman Tepe'deki Prehistorik yerleşimin varlığı ilk olarak Akurgal tarafından saptanan M.Ö. III. Binyıl çanak-çömleğine ait buluntularla anlaşılmıştır³²².

1979 yılında Klazomenai kenti kazılarında Prehistorik kültürlere ait mimari kalıntılar ve çanak çömlek ortaya çıkarılmıştır³²³. Liman Tepe'de kazı çalışmaları 1992 yılından itibaren Erkanal başkanlığında bir heyet tarafından sürdürülmektedir. Liman Tepe'de bulunan en erken yerleşim herhangi bir tabaka tespit edilemeden saptanan Neolitik Çağ'dır. Liman Tepe'de oldukça yüksek bir seviyede bulunan taban suyu Neolitik ve Kalkolitik Çağ tabakalarını tamamen içine almaktadır. Genel olarak M.Ö. IV. binyıla³²⁴ tarihlendirilen Kalkolitik Çağ tabakalarına Klasik Çağ kuyu tabanları delinerek ulaşılmıştır. Liman Tepe'de İlk Tunç Çağı'nın üç evreli olduğu tespit edilmiştir. İTÇ I dönemi kısıtlı bir alanda araştırılabilmektedir.

Buna rağmen levha halindeki kireç taşlarıyla inşa edilen düz bir savunma sisteminin bir bölümü açığa çıkarılmıştır. Bu sur duvarı yaklaşık olarak 3 m. yüksekliğe kadar korunmuştur. Bu sur duvarına dayanan 4 tane "uzun ev" yapısı tespit edilmiştir. Bu dönemde Liman Tepe'de tarımsal üretimin yanında dokuma ve madencilik alanlarında büyük aşama kaydedilmiştir³²⁵. Liman Tepe'de madencilik aktivitesini gösteren çok sayıda buluntu tespit edilmiştir. Bunlar arasında çeşitli kalıplar, üfleçler, cevher zenginleştirmede kullanılmış el aletleri ve cürufur sayılabilir. Liman Tepe'de İTÇ döneminde bakır minerallerinin baca biçimli açık ocaklarda indirgenmesi yoluyla metalik bakır elde edildiği sonra bu bakırın ergitilerek şekillendirme aşamasına alındığı görülmektedir³²⁶. Bunların yanı sıra bu devrin başlarına yani M.Ö. III. binin başlarına tarihlenen bir evreye ait olduğu anlaşılan altın bir bant Ege Havzasının en eski altın buluntularından biridir ve üzerinde insize bezeme bulunmaktadır³²⁷.

---

³²² Akurgal 1950, 4.

³²³ Bakır-Anlağan 1980, 88; Erkanal-Erkanal 1983, 163-183.

³²⁴ Kuniholm 1997, 3; Yaklaşık 30 halka üzerinden alınan örnekler Kalkolitik çağa tarihlenmiştir. (M.Ö 4511) Limantepe'de Kalkolitik Çağ ile ilgili genel olarak verilen IV. Binyıl tarihi bu analizlerle daha geriye çekilebilir.

³²⁵ Erkanal 2002, 222; Erkanal 2005, 64.

³²⁶ Keskin 2003, 168.

³²⁷ Erkanal 2002, 222; Erkanal 2005, 64; Keskin 2003, 169.

İTÇ II yerleşimi oldukça ayrıntılı bir şekilde ortaya çıkarılmıştır. Bu devirde oldukça gelişmiş bir savunma sistemi görülmektedir. Sur duvarı içerisinde kalan yerleşim alanı iç içe iki kale şeklinde düzenlenmiştir. Kuzey-güney istikametinde oval bir görünüme sahip olan yeni savunma sisteminin güney kesiminde kalan bir bölümü açığa çıkarılmıştır. Açığa çıkan kısımda büyük bir olasılıkla iç kalenin ana giriş kapısının batı tarafı yer almaktadır. Burada ana girişi batıdan sınırlayan büyük bir kule bulunmaktadır. Bu kule kerpiç iç dolguya sahip olup güneye doğru at nalı şeklinde uzamaktadır³²⁸.

İç kalenin ortasında kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanan bir merkezi yapı kısmen açığa çıkarılmıştır. İki uzun yan kenarları koridorlardan oluşan bu tür merkezi yapılara Kıta Yunanistan'da oldukça sık rastlanılmakta ve bu tür yapılara "koridorlu ev" adı verilmektedir. Bu tür yapılarda genellikle yöneten sınıfın ikamet ettiği düşünülmektedir³²⁹. Liman Tepe koridorlu ev yapısında 9 tane phallos ele geçmiştir. Bu örneklerden birinin başı Doğu Akdeniz etkili olup maymun kafası şeklindedir. Bu yüzden Liman Tepe koridorlu ev yapısının dini işlevi olabileceği düşünülmektedir. Limantepe'de 2001 yılı kazı çalışmalarında İTÇ II dönemine ait ikinci bir iç kale tespit edilmiştir³³⁰. Ege Denizi'nin yükselmesi ve çöküntü ve sismik olaylar nedeniyle iç kalenin kuzey kesimi sular altında kalmıştır. Bu kısımda yapılan yüzey araştırmalarında su altında kalan yapılara ait izler ve fay kırıkları gözlenmiştir³³¹.

Ayrıca su altında kalan yapıları ortaya çıkarmak ve Liman sistemini saptamak amacıyla su altı kazıları da sürdürülmektedir. Miken mallarını da barındıran Son Tunç Çağı mimarisi höyükteki tahribat nedeniyle yok olmuştur. Liman Tepe'de ayrıca Geometrik, Arkaik, Helenistik ve Roma dönemine ait buluntular tespit edilmiş ancak höyüğün aşırı tesviye edilmesi bu dönemlere ait mimari kalıntıların büyük ölçüde tahrip olmasına yol açmıştır³³².

Liman Tepe Miken Buluntuları (Çizim 29-30 Resim 15)

Liman Tepe, Anadolu'da en erken Miken buluntularının tespit edildiği önemli merkezlerden birisidir³³³. Liman Tepe'de ele geçen en erken Miken buluntusu LH II B dönemine tarihlendirilmektedir. Liman Tepe'de ele geçen ilk Miken buluntularını, Klazomenai antik kentinde 1921 yılında kazılar yapan Oikonomos gün ışığına çıkarmıştır.

³²⁸ Erkanal 1996, 77; Erkanal 2002, 223; Erkanal 2005, 64.

³²⁹ Özberk 2004, 44; Şahaoğlu 2005, 347, Yiğit 2003, 171.

³³⁰ Erkanal 2005, 66.

³³¹ Müller-Woelz-Jokisch, 2007, 1 vd.

³³² Erkanal 2005, 63.

³³³ Özgünel 1983, 715; Mee 1978; 125; Mee 1986, 301; Mee 1998, 137; Günel 1998, 25; Günel 1999, 7, Özgünel 2006, 594; Demir 2003, 19; Montjoy 1998, 35; Ünal 2002, 117; Erkanal 2002, 226; Erkanal 2004, 93; Erkanal 2005, 63.

Yaklaşık 25 parçadan oluşan Miken buluntuları Atina Ulusal Müzesi’de bulunmaktadır. Bu parçalar arasında en ilginç örneği FM 27 bezemesine benzer biçimde plastik kadın göğsü örneği oluşturmaktadır. Bu parça Mykenai’da ele geçen figürlere çok benzemektedir. Bunların yanı sıra Atina’da bulunan parçalar arasında Kylix, krater, skyphos, fincan, tek kulplu maşrapa ve amphoralar yer almaktadır³³⁴.

Bu parçalar üzerinde FM 17 rozet, FM 46 spiral, FM 45 “U” bezemesi FM 70 pul bezemesi, FM 25 istridye figürü ve baklava dilimi bezemeleri görülmektedir³³⁵. Liman Tepe’de sistematik kazı çalışmalarında ele geçen Miken seramiği Geç Bronz Çağı tabakalarından gelen açık ve kapalı kaplardan oluşmaktadır. Ancak bunlar hakkında şimdiye kadar yapılan çalışmalar çok sınırlıdır. Gün ışığına çıkarılan çanak-çömlek parçalarının Kıta Yunanistan, Argolis kökenli oldukları anlaşılmaktadır. Bunların yanı sıra yerel üretim mallar da vardır. İthal malların çoğunlukta olduğu anlaşılmaktadır³³⁶. Liman Tepe Miken buluntularını açık ve kapalı kaplar olarak iki grup altında incelemek mümkündür.

1) Açık kaplar

a) FS 54 Krater: Miken çömlek ustaları tarafından krater ve derin gövdeli küresel gövdeli kaplar sevilerek üretilmiş ve büyük bir alana dağılmışlardır. Parçalar halinde ele geçen emzik-gaga ağızlı küresel gövdeli, dudaktan çıkan dikey iki kulbu olan krater benzeri kap, büyük bir olasılıkla yerel üretimdir. Yükseklik: 8,9 cm. ağız çapı 31 cm.dir. Korunan yüzeyde tanımlanabilecek bir bezeme yoktur. Ancak emziğin sol altında kalın bir fırçayla çizilmiş “U” bezemesi yer alır. Olasılıkla LH III A:2 evresine ait olmalıdır³³⁷.

b) FS 256/257 kylixler

Liman Tepe kazıları sırasında prehistorik tabakalardan bol miktarda açık kap örneklerinin, özellikle Kylix biçimlerinin çok sayıda ele geçtiği görülmektedir. Biçimsel ve bezeme yönü ile ilk bakışta parçalar halinde korunan örneklerin ithal kaplar olduğunu söylemek mümkündür³³⁸.

1) Kulplu gövde parçası: Gövdenin yarısı ve tek bir kulbu korunabilmiştir. Korunmuş yüksekliği 6 cm. ağız çapı 11,2 cm.dir. Rodos örnekleriyle benzerlik göstermektedir. Kulplar arasında kalan omuz-karın alanında FM 58 paralel iç içe açılı bezemesi bulunmaktadır. Dönemi: LH III A:2³³⁹.

³³⁴ Mee 1978, 125; Özgünel 1983, 717.

³³⁵ Mee 1978, 125; Özgünel 1983, 717.

³³⁶ Özgünel 2006, 594.

³³⁷ Özgünel 2006, 595.

³³⁸ Özgünel 2006, 595.

³³⁹ Özgünel 2006, 595.

2) Ağız ve gövde parçası: Kaide ve kulplar günümüze ulaşamamıştır. Korunan yükseklik 4,6 cm. ağız çapı 15 cm.dir. Korunan yüzey üzerinde FM 62 üçlü kemer bezemesi yer almaktadır. Kulplar arasında kalan alanda uygulanan dörtlü kemer bezemesi arasında ise, doldurma bezemesi olarak ters “U” ve içinde kısa bir çubukçuk betimlenmiştir. Biçim, bezeme ve hamur içeriği ile ithal olduğu anlaşılmaktadır. Dönemi: LH III A:2³⁴⁰.

3) Ağız ve gövde Parçası: Kaide ve kulplar günümüze ulaşamamıştır. Korunan yükseklik 4,3 cm. ağız çapı 14 cm.dir. Kulplar arası alanda olasılıkla yatay bir biçimde betimlenmiş FM 18 volütlü çiçek bezeği yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2³⁴¹.

4) Ağız ve gövde parçası: Kaide ve kulplar günümüze ulaşamamıştır. Korunan yükseklik 6,9 cm. ağız çapı 16,2 cm.dir. Kulplar arasında alanda dikey biçimde betimlenmiş olasılıkla üçlü kümeden oluşan dudak bandından çıkarak ikili kolları karın bandına açılan iç içe açılı motifi yer almaktadır. Bunların arasına baklava dilimleri yerleştirilmiştir. Bu çok ilginç bezeme unsuru ender rastlanılan bir uygulamadır. Dönemi: LH III A:2³⁴².

5) Ağız kenarı parçası: Korunan yükseklik 3,1 cm. ağız çapı 16, cm.dir. Korunan yüzeyde FM 23 “şeytan minaresi” deniz kabuklusu bezeği çok basit ve stilize edilmiş biçimi ile yer almaktadır. İalysos örnekleriyle benzerlikler göstermektedir. Dönemi: LH III B³⁴³.

Liman Tepe’de ayrıca, Kylixlere ait olabilecek ayak ve disk şeklindeki kaide parçaları yapılan kazılar sonucu gün ışığına çıkarılmıştır³⁴⁴.

c) FS 283 Tek kulplu çanaklar

Liman Tepe buluntuları arasında ithal ve yerli olarak tanımlanabilecek tek kulplu çanak ve kase parçaları bol miktarda ele geçmiştir. Ağız ve gövde parçası halinde gün ışığına çıkarılan olasılıkla tek kulplu çanak biçimsel olarak FS 283 bikonik gövdeli grup içerisinde yer almaktadır. Liman Tepe tek kulplu çanak formunu yansıtan örneklerden biri 1994 yılı kazılarında ele geçmiştir. Korunan yüksekliği 5,1 cm. ağız çapı 14,2 cm.dir. Dudağın üzerinde bant şeklinde boya görülmektedir. Gövde üzerinde ise FM 60 “N” bezemesi yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2³⁴⁵.

³⁴⁰ Özgünel 2006, 595.

³⁴¹ Özgünel 2006, 596.

³⁴² Özgünel 2006, 596.

³⁴³ Özgünel 2006, 596.

³⁴⁴ Özgünel 2006, 596.

³⁴⁵ Özgünel 2006, 596.

d) FS 300 Konik gövdeli Kalathos

Bu formdaki basit kaplar daha çok Girit'te Erken Minos Çağı'nda sevilerek kullanılan p.t biçimler olup metal örnekler olarak da üretildikleri bilinmektedir. Liman Tepe kazılarında FS 300 konik biçimine yakın parçalar gün ışığına çıkarılmıştır³⁴⁶.

1) FS 300 Konik gövdeli Kalathos: Parçalar halinde ele geçen kapta, boyun-karın arasına konan ve karşılıklı eklenen yatay iki kulp kırılmış ve günümüze ulaşamamıştır. Dudak kenarından çıkan emzik kırıktır. Korunan bölümü ile yüksekliği 6,8 cm. ağız çapı 15,3 cm. taban çapı 10,4 cm.dir. Dönemi: LH III A:2³⁴⁷.

2) FS 300 Konik gövdeli Kalathos: Parçalar halinde ele geçmiş, kulplar ve gövdenin büyük bir bölümü kayıptır. Dudak kenarından çıkan emzik kırık olarak korunmuştur. Korunan yükseklik 6,1 cm. ağız çapı 10,9 cm. kaide taban çapı 7,8 cm.dir. Dönemi: LH III A:2³⁴⁸.

Her iki örnekte bezeme dudak-karın arasındaki yüzeyde yer alır. Biçimsel olarak Liman Tepe konik gövdeli, kısa boylu kalathoslar ölçüsel olarak benzerlerinden farklıdır. En yakın benzer örnek Müsgebi'de gün ışığına çıkarılmıştır. Liman Tepe kalathosları gövde kısmında çizgisel olarak tanımlanan kümeler halinde kabı çevreleyen FM 19 "uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi" yer alır. Bu bezeme iç içe ağızları sola açık çizilmiş çizgisel açılı saplarından oluşur³⁴⁹.

1) Kapalı kaplar

a) FS 35 Armut biçimli Amphoralar

Liman Tepe 1999 yılı kazılarında ve daha önceki yıllarda prehistorik tabakalarda ele geçen çok sayıdaki ithal Miken malları içerisinde açık kapların yanı sıra, büyük ölçekteki kapalı kaplar özellikle armut biçimli ovoid amphoralar ve onların yerel üretimleri deniz ticareti ve Kıta Yunanistan-Ege adaları ile olan ticari ilişkileri göstermesi bakımından önem arz etmektedir³⁵⁰.

1) FS 35 Armut biçimli Amphora: Omuz ve karın kısmından koruna gelen, omuzdan üç halka kulplu Amphora parçası, kulplar arasında kalan üçlü omuz alanında betimlenen FM 57 "ağ motifi" ile bezenmiştir. Parçanın korunan yüksekliği 8,2 cm. korunan karın çapı 10,8 cm.dir. Biçimsel olarak çok geniş bir alana dağılan örneklerin büyük bir bölümü Mykenai, Asine, Dendra, ile Ialysos ve Kameiros gibi yerleşmelerin mezarlıklarından gelmektedir.

³⁴⁶ Özgünel 2006, 596.

³⁴⁷ Özgünel 2006, 597.

³⁴⁸ Özgünel 2006, 597.

³⁴⁹ Özgünel 2006, 597.

³⁵⁰ Özgünel 2006, 597.

Anadolu'da saptanan örnekler ise Büyük sümbüller Köyü'nde³⁵¹ gün ışığına çıkarılan küp mezardan ve Müsgebi'den ele geçmiştir. Dönemi: LH III A:2³⁵².

2) FS 46 Armut biçimli konik Amphora: 1992 yılında Liman Tepe'de ele geçen küçük boyuttaki bir kap parçasının omuz alanında FM 19 iç içe açılı bezemesi yer almaktadır. Olasılıkla bu kap parçası küçük boyuttaki armut-konikal biçimli bir amphoraya ait olmalıdır. Dönemi: LH III A:2³⁵³.

a) FS 94 Alabastron

Liman Tepe kazıları sırasında kolay tanımlanacak kap dizileri içerisinde yer alan Alabastron biçimindeki örnekler parçalar halinde rastlama olanağı vardır.

1) FS 94 Alabastron: Boyun ve omuz-karın parçası, omuz-karın geçişi hafif oval bir biçimde oluşan ve karın bölümünden başlayıp taban-kaide de içe doğru yumuşak bir kenar profili yapan bir pyxis olmalıdır. Kaide ile ağız-dudak bölümü ele geçmemiştir. Omuz üzerinde yer alan üçlü kulplardan biri yarım olarak korunmaktadır. Korunan parçanın yüksekliği 7,6 cm. ağız çapı 9 cm.dir. Bezeme omuz alanında kulplar arasında dar panel içinde yer alan birbirine paralel, kap yüzeyine eğri olan çizgi kümelerinden oluşan FM 64 paralel çizgi bandı olarak karşımıza çıkmaktadır. Dönemi: LH III A:2³⁵⁴.

b) FS 178 Basık-bodur gövdeli üzengi kulplu testicik

Liman Tepe, Miken çanak-çömlek parçaları içerisinde üzengi kulplu testicikler az miktarda ele geçmiş örnekler içerisinde yer almaktadır. Gün ışığına çıkarılan parçalar arasında bu türe ait olabilecek örnekler vardır. Ancak omuz ve üzengi kulplar ile yalancı meme emzik ağız içerikli bölümlerin ele geçmemesi tanımlamada zorluklar ortaya koymaktadır³⁵⁵.

1) FS 178 Basık-bodur gövdeli üzengi kulplu testicik: Omuzdan iki parça halinde ele geçen bodur, üzengi kulplu koku kabının kulpları, yalancı boynu ele geçmemiştir. Emzik şeklindeki ağız kısmı ise kırık olarak bulunmuştur. Dar omuz alanı ve ölçüsü ile olasılıkla Miken III A:2-B evresi içinden olan FS 178 bodur örneklerimize yakın olan Liman Tepe örneğinin korunmuş yüksekliği 3,5 cm. omuz genişliği 7,8 cm.dir. İki parçadan oluşan omuz alanı üzerinde olasılıkla FM 19 iç içe açılı bezemesi yer almaktadır. Dönemi: LH III A:2³⁵⁶.

³⁵¹ Bkz. Büyük Sümbüller Köyü maddesi, sayfa:

³⁵² Özgünel 2006, 597.

³⁵³ Özgünel 2006, 597.

³⁵⁴ Özgünel 2006, 597.

³⁵⁵ Özgünel 2006, 598.

³⁵⁶ Özgünel 2006, 598.

3) Pişmiş toprak figürin başı

Liman Tepe Miken buluntuları içerisindeki en ilginç örneklerden biriside pişmiş topraktan yapılmış “psi³⁵⁷” tipinde bir figürin başıdır. Kıta Yunanistan ve Ege adalarında bu tür figürinler yoğun bulunmasına rağmen bugüne kadar Anadolu’da çok az merkezde ele geçmiştir. Bu yerleşimler arasında, Troia³⁵⁸, Miletos³⁵⁹, Kadıkalesi³⁶⁰ ve Aphrodisias³⁶¹ yer almaktadır.

Liman Tepe figürini 1993 yılı kazılarında ele geçmiştir. Figürin, Liman Tepe’nin II 1 tabakasında açığa çıkarılmıştır. Bu tabaka yüzeyin hemen altında tahrip olmuş Son Tunç Çağı tabakalarını içermektedir³⁶².

Miken figürin başı katkı maddesi olmayan, arındırılmış, temiz kilden oluşan bir hamur yapısındadır. Hamur rengi koyu pembe, astar rengi bej-krem arasında olup perdelidir. Baş ve yüzdeki detaylar kırmızı boya ile belirtilmiştir. Figürin başı burun kısmının alt hizasına kadar korunmuştur. Kurs biçiminde olan tepe kısmı hafif bir bombe yapmaktadır. Yüz üçgen şekline yakın bir form vermektedir. Gözlerin bulunduğu kısımlar belirgin girintiler oluşturmaktadır. Birbirine yakın olan gözler kırmızı renkte boyalı küçük kil parçalarıyla belirtilmişlerdir. Burun dikey ve düzgün bir kabartı halindedir. Ağız kırıktır. Ancak kırmızı renkte boya ile verilmiş dudak izi çok az korunmuştur³⁶³. Alın kısmında kırmızı renkte verilmiş saç perçemini anımsatan süsleme görülür. Alın hizasından başlayan ve kurs biçimindeki tepe de devam eden kırmızı renkte dalga, başın arkasında enseye doğru uzanmaktadır. Bu özellikleriyle bir kadın başına ait olmalıdır. Figürinin korunan yüksekliği 1,7 cm. tepe kısmının çapı 2,6 cm genişliği ise 2,7 cm.dir³⁶⁴. Dönemi: LH III C:1.

³⁵⁷ Furumark 1941, 86 vd; Miken kadın figürinleri Furumark tarafından Phi, Tau ve Psi olarak 3 gruba ayrılmıştır. Genel olarak figürinlerle ilgili tip ayrımında Phi ve Tau tiplerinin ellerinin kavuşmuş durumda olması, Psi tipinde ise kolların iki yana açık konumda olması göz önüne alınmıştır. Psi tipine ait olan figürinlerin LH III B döneminde görülen tipleri Psi 1 LH III C döneminde görülen tipleri Psi 2 olarak 2 alt gruba ayrılmıştır; French 1971, 106 vd; French, Furumark tarafından Psi 1 ve 2 olarak 2 gruba ayrılan figürinleri, Psi tipi, Hallow Psi tipi, ve Late Psi tipi olarak alt gruplara ayırmıştır. Limantepe figürini bu ayrımında baş tipi ve boya bezeme biçimi açısından Psi tipi içerisine girmektedir.

³⁵⁸ Schmidt 1902, 170.

³⁵⁹ Weickert 1960, 25. Miletos’ta yapılan kazılarda Athena tapınağı civarında phi ve psi tipinde 2 adet figürin ele geçmiştir; Aktaran Akdeniz 2007; 54; Nimeier 1997, 348.

³⁶⁰ Akdeniz 2007, 54 Kadıkalesi’nin Bizans kalesi giriş kapısı yakınlarındaki D 16 1 plan karesinde 2004 yılı kazıları sırasında ele geçmiştir.

³⁶¹ Mellink 1970, 166; Mee 1978, 124; Özgünel 1983, 738.

³⁶² Günel 1998, 25.

³⁶³ Günel 1998, 25.

³⁶⁴ Günel 1998, 25 vd.

4.1.15 ÇEŞME/BAĞLARARASI (Harita I, 15)

Çeşme-Bağlararası, bugünkü Çeşme Limanı'nın 100 m güneyinde bir vadide portakal bahçeleri içinde yer almaktadır. Bugün denizden içeride bulunmakla birlikte, prehistorik dönemde Çeşme Körfezi'ne açılan bir liman görünümündedir. Yerleşim İTÇ II sonu ile STÇ arasına tarihlendirilmektedir. Erkanal tarafından 2002 yılında yerleşim üzerinde kazı çalışmaları başlatılmıştır. İTÇ II-III tabakalarını ortaya çıkarmaya yönelik yapılan çalışmalarda İTÇ II dönemine ait evler ve bu evlerin açıldığı merkezi bir avlu ve iki dar sokak tespit edilmiştir. Bu alanda el yapımı, genellikle siyah veya kahverengi astarlı ve açkılı olmakla birlikte, kırmızı astarlı ve açkılı kaplar ele geçmiştir. İTÇ III dönemine ait tabakalarda birbirine paralel 3 duvar tespit edilmiştir³⁶⁵.

OTÇ dönemine ait tabakalar yerel seramiklere ek olarak Girit, Kyklad Adaları, Yunanistan Anakarası ve Doğu Akdeniz'den ithal kaplar içermektedir. En büyük ithal seramik grubunu Minos kökenli seramik oluşturmaktadır³⁶⁶.

Çeşme/Bağlararası Miken Buluntuları

Bağlararası'nda ele geçen STÇ seramiğini Miken buluntuları oluşturmaktadır. Bir çöp çukuru içerisinde LH III B:2-C dönemine tarihlenen Miken buluntuları ele geçmiştir. Yerel ve ithal olduğu anlaşılan buluntular hakkında henüz ayrıntılı bir yayın yapılmamıştır³⁶⁷.

4.1.16 BAKLATEPE (Harita I, 16)

İzmir ili Gümüldür ilçesi'nin hemen kuzeydoğusunda Tahtalı Çayı vadisi ağzında inşa edilen Tahtalı Barajı 9 km'lik vadide ve vadinin hemen kuzeydoğusunda bulunan Cuma ovasının alçak kesimlerinde büyük çapta bir göl oluşumuna neden olmuştur. Baraj Gölü havzasında yer alan arkeolojik yerleşimlerde kurtarma kazıları gerçekleştirilmiştir. Bu bölgedeki yerleşimlerden biriside Baklatepe'dir³⁶⁸. (Resim 16)

Günümüzde Tahtalı Baraj Gölü sularının altında kalmış olan Baklatepe, bir zamanlar Menderes İlçesine bağlı olan Bulgurca Köyü'nün kuzeyinde, Tahtalı Çayı'nın güney kenarında bulunan bir kalker kaya yükseltisi üzerinde yer almaktadır. Eskiden üzerinde Bakla tarımı yapıldığı için bu isim verilen tepe Prehistorik bir yerleşim içermektedir³⁶⁹.

³⁶⁵ Yıldırım-Gates 2007, 290.

³⁶⁶ Yıldırım-Gates 2007, 290.

³⁶⁷ Yıldırım-Gates 2007, 290.

³⁶⁸ Erkanal-Özkan 1997, 261.

³⁶⁹ Erkanal-Özkan 1999, 12.

Baklatepe deniz seviyesinden 65,50 m, ovoidan ise 20 m. yüksekliktedir. Yerleşim batı ve kuzeybatıya doğru dik yamaçlarla bir kalker kaya kütleşi üzerine kurulmuştur. Tepenin batı ve kuzeybatı kenarında daha fazla mimari tabaka tespit edilmiştir. Bu kesimde kültür tabakalarının yükseltisi daha fazladır. Kültür tabakaları ve yerleşime ait olduğu tespit edilen mezarlık alanları takriben 350 m. uzunluğunda ve 250 m. genişliğinde, kuzey-güney istikametinde uzanan bir alan üzerinde yoğunlaşmaktadır. Baklatepe’de başlıca 5 kültür tabakası bulunmaktadır. Bu tabakaların en geç olanı Bizans ve Roma dönemine aittir. Höyüğün en üst kesiminde bulunan bazı mezar ve duvar kalıntılarının Roma ve Bizans dönemine ait olduğu anlaşılmıştır ancak bu kalıntılar çok tahrip edildiğinden mimari bir bütünlük tespit edilememiştir. Höyüğün kuzey kesimlerinde bu dönemlere ait çok sayıda seramik parçası tespit edilmiştir³⁷⁰.

II. Kültür tabakasını STÇ oluşturmaktadır. Bu tabaka bir oda mezar ve bir küp mezarla tespit edilmektedir. Bazı sondaj çukurlarında tespit edilen seramik örnekler, bu döneme ait diğer buluntuları oluşturmaktadır. Höyüğün güneyinde açığa çıkarılan İTÇ II dönemine ait bir mezarlık alanı ve aynı çağa ait höyüğün doğusunda tespit edilen mimari kalıntılar III. kültür tabakasını oluşturmaktadır³⁷¹. IV. Kültür tabakası İTÇ I özelliklerini yansıtmaktadır. Bu döneme ait bir savunma sistemiyle çevrelenmiş olan yerleşim höyüğün batısında yer almaktadır. Aynı yerleşimin mezarlık alanı hemen doğusunda GKÇ mimari tabakasının üzerinde yer almaktadır. V. Kültür tabakasını oluşturan GKÇ, Baklatepe’nin tümünü kaplamaktadır³⁷².

Baklatepe Miken Buluntuları (Resim 17)

Baklatepe’nin STÇ tabakalarında tespit edilen bir oda mezarda Miken Buluntuları tespit edilmiştir³⁷³. Bu oda mezar Tepenin batısındaki yüksek alanın batısında açığa çıkarılmıştır. Mezar dikdörtgen bir şekle sahip olup kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanmaktadır. İçten uzunluğu 5,15 m, genişliği ise 2,83 m.dir. İki uzun duvarı ve kuzeybatı dar duvarı kör duvar tekniğinde inşa edilmiştir. Duvarlarda taş cinsi olarak şist ve kuvarslı şist kullanılmıştır. Levha halindeki bu taşların mezar odası içine bakan kısımları muntazam bir şekilde işlenmiş, yan kısımları geliş güzel işlenmiş, arka kısımları ise olduğu gibi bırakılmış, yani işlenmemiştir. Ön sırayı teşkil eden taşların arkasında da zaman zaman aynı karakterde taşlar kullanılmıştır³⁷⁴.

³⁷⁰ Erkanal-Özkan 1999, 12 vd..

³⁷¹ Erkanal-Özkan 1999, 12 vd..

³⁷² Erkanal-Özkan 1999, 13.

³⁷³ Erkanal-Özkan 1998, 401; Erkanal-Özkan 1999, 14.

³⁷⁴ Erkanal-Özkan 1999, 14 vd.

Duvarların arka kısımları daha çok yığın halinde ana kaya karakterindeki düzensiz kalker taşlarla doldurulmuştur. Her iki uzun duvarın orta kısımları hafif dışbükey görünümündedir. Bu durum büyük olasılıkla arkadan veya üstten gelen baskı sonucu ortaya çıkmıştır. Mezar odasının kapısı güneydoğu dar kenarı üzerinde bulunmaktadır. Kapı açıklığının güneybatısındaki duvar, diğer duvarlar gibi kör duvar olmayıp her iki yüzüyle birlikte inşa edilmiştir. Hatta dış yüzü mezar odası genişliğinin dışına taşınılarak dıştan mezar odasına bir cephe oluşturulmuştur. Bu duvarın kalınlığı 0,72 m. olup korunan uzunluğu 2, 23 m.dir. Bu duvarın karşısı tahrip olduğundan ele geçmemiştir. Bu kısım korunamadığı için kapı açıklığının genişliği tespit edilememiştir. Bu açıklığın 1,40-1,50 m. arasında olduğu düşünülmektedir. Mezar odasının korunan cephe duvarının ön kısmına dayalı başka bir duvar kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanmaktadır³⁷⁵.

Anakaya karakterinde düzensiz taşlarla örülen bu duvar 2,90 m. uzunluğunda ve 0,70 m. kalınlığındadır. Yer yer 0, 50 m. yüksekliğe kadar korunan duvarlara sahip olan bu oda mezarın tabanı yaklaşık olarak 0, 05 m. kalınlıkta çakıl taşlarıyla özellikle beyaz renkte olmalarına özen gösterilerek döşenmiştir. Dromosun içinde kısmen korunan bir alanda aynı uygulama gözlemlenmiştir³⁷⁶.

Mezar odasının ilginç yönlerinden biride kuzeybatı dar kenarı önüne yerleştirilen iri taş plakadır. Gelişi güzel bir şekilde üst üste konan yassı taşlardan oluşan ayaklar üzerine yerleştirilen bu taş plaka mezar tabanından 0,20-0,25 m. kadar yükseltilmiştir. 2,70 m. uzunluğunda, 1,14 m. genişliğindeki bu plakanın korunan kalınlığı 0,11 m.dir. Tepe yüzeyine çok yakın olduğu için arazi sürümü sırasında pulluk tarafından üst kısmı parça parça sökülerek tahrip edilmiş ve orijinalliğini büyük ölçüde yitirmiştir. Plakanın kuzeybatı kısmı kısmen korunarak üst kısım ile ilgili bazı özellikleri anlamaya yardımcı olmuştur. Bu kısım üzerinde bazı yuvarlak oyukların alt tarafları çok açık bir şekilde görülebilmektedir. Taşın tüm üst yüzeyinin bu tür oyuklarla kaplı olması olasıdır. Bu yassı taş plaka hafirler tarafından sunak olarak değerlendirilmektedir. Mezar odası temizlendiğinde mezar odasının kuzey ve batı köşesinde yığın halinde seramik buluntular tespit edilmiştir. Bu seramik buluntuları 20 tane kap, üzerine kap oturtulan 3 tane kaide ve kapak olarak kullanılan 3 tane çanak tespit edilmiştir³⁷⁷.

---

³⁷⁵ Erkanal-Özkan 1999, 14 vd.

³⁷⁶ Erkanal-Özkan 1999, 14 vd.

³⁷⁷ Erkanal-Özkan 1999, 16.

Mezar odası içinde ele geçen çeşitli kapların içinde bulunması gereken yanık insan ve hayvan kemikleri daha çok orta alanda, taban üzerinde yayılmış vaziyette tespit edilmiştir. Bu yanık kemikler kaplar kırıldığı için taban üzerine yayılmış olmalıdır. Yanık kemikler arasında kremasyon işlemi sırasında ergimeye uğrayan çok sayıda bronz hayvan heykelciği saptanmıştır. Aşırı deformasyon sonucu bu eserler niteliklerini kaybetmiştir ancak bir tanesinin boğa heykelciği olduğu saptanabilmiştir³⁷⁸.

Ceset kremasyon işlemine tabi tutulurken cesetle birlikte hayvan heykelcikleri ve kurban hayvanlarına ait parçalar da ateşe atılmış, işlem sonrasında kremasyon artıkları çömlükler içine konularak mezar odası tabanına yerleştirilmiştir. Mezar odası tabanı üzerinde mezar eşyası olarak daha çok fildişi örnekler tespit edilmiştir. Bunlar arasında üzerinde hasır motifleri bulunan bir tarak, aplik olarak kullanılan rozetler ve zambak şeklinde plakalar, çeşitli kolye taneleri ve bir ağırşak dikkati çeker. Ayrıca altından yapılmış bir başlı iğne ve istiridye şeklinde kolye taneleri de taban üzerinde mezar eşyası olarak bulunmuştur³⁷⁹.

Dromos içinde korunan çakıl döşeme taban parçası üzerinde de seramik parçalarından oluşan bir yığın tespit edilmiştir. Bu yığın içinde bulunan bazı parçalar mezar odası içerisinde bulunan kapları tümlemiştir³⁸⁰. Mezar odasının antikçağlarda kurcalandığı ve bir ölçüde yağmalandığı anlaşılmaktadır. Baklatepe oda mezarı mevcut özellikleriyle Anadolu'daki ünik örneklerden biridir. Mezar içerisinde çok sayıda seramik buluntu ele geçmiştir. Bu buluntuların %75'i lokal özellikler taşımaktadır. Bunların yanı sıra ithal ve yerli Miken seramik örnekleri tespit edilmiştir. Baklatepe Miken buluntuları genel olarak ithal Miken seramiği, yerli Miken seramiği, Miken tarzında işlenen boya bezemeli yerel seramik ve yerel seramik şeklinde 4 grup halinde değerlendirilmektedir. İthal Miken örneklerinden özellikle bir tanesi tarihleme açısından önem taşımaktadır. LH III B özelliklerine sahip olan bu örnek M.Ö. 13. yy'ın 2. yarısına aittir. Baklatepe oda mezarında seramik dışında da Miken örneklerini yansıtan ve Miken etkili bazı mezar armağanları da tespit edilmiştir. Zambak şeklindeki fildişi plakalar batıda daha çok altın kolye şeklinde görülmektedir³⁸¹.

Altın buluntular arasında görülen istiridye benzeri kolye taneleri de yine Miken dünyasında motif olarak da çok yaygındır. Mezarın uzun bir süre boyunca kullanıldığı urne sayısının fazlalığından anlaşılmaktadır³⁸².

---

³⁷⁸ Erkanal-Özkan 1999, 16.

³⁷⁹ Erkanal-Özkan 1999, 16.

³⁸⁰ Erkanal-Özkan 1999, 15.

³⁸¹ Erkanal-Özkan 1999, 16.

³⁸² Erkanal-Özkan 1998, 402.

Mezar eşyaları arasında bulunan mercek biçimli bir mermer Miken damga mührünün yüzü kireçlenme sonucunda bozulmuştur. Mühür üzerinde bir aslanın boğaya saldırısı betimlenmiştir³⁸³. Baklatepe Miken buluntularının henüz ayrıntılı bir yayını yapılmamıştır. Baklatepe’de gün ışığına çıkarılan bu mezar ve mezarda ele geçen buluntular LH III B dönemine tarihlendirilmektedir.

4.1.17 GERMİYAN YALISI-KÜÇÜK ADA (Harita I, 17)

Germiyan Yalısı, Urla Yarımadası’nın kuzeybatı kesiminde Ildırı Körfezi’nde küçük Germiyan Körfezi sahilinde yer almaktadır. Önceleri Germiyan ve Reisdere yerleşimlerinin müşterek iskelesi olan yalı, bugün Reisdere beldesinin mahallesi konumunda olup Yalı mahallesi olarak adlandırılmaktadır. Yerleşim yeri kuzeydoğuda Ildırı’ya 9 km, güneydoğudaki Germiyan köyüne 7 km, güneybatıda Reisdere’ye 2,5 km, batıdaki Çeşme merkezine ise 15 km. uzaklıktadır³⁸⁴.

Bölgede yapılan ilk araştırmalar E.Akurgal tarafından Erythrai (Ildırı) kazıları çerçevesinde yapılan yüzey araştırmaları kapsamında gerçekleştirilmiştir. 1966 yılında gerçekleştirilen araştırmalarda körfezi kuzeyden kapatan yarımada içinde Miken seramiği tespit edilmiştir³⁸⁵. Yalnız Miken mallarının ele geçtiği yer net olarak tanımlanmadığı için buluntu yeri Kalem Burnu olarak yorumlanmıştır³⁸⁶.

Son yıllarda yapılan çalışmalar çerçevesinde bu buluntu yerinin Germiyan Yalısı’nda Küçük Ada olarak bilinen küçük bir yarım ada olduğu anlaşılmıştır. Küçük Ada olarak adlandırılan yarımada en dar yerinde 100 m. genişliğe sahip bir boyunla anakaraya bağlanmaktadır. Yarımada kuzey-güney doğrultusunda armudi bir forma sahiptir. Uzunluğu 375 m olup, eni kuzeyde 125 m, güneyde ise 300 m. ölçüye sahiptir. Yarımadanın kuzeybatısında kalan düz arazi yapısına sahip olan en korunaklı olan bölgede gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında STÇ seramiği içeren bir yerleşim yeri tespit edilmiştir. Bu seramik örneklerinin içinde Miken malları da yer almaktadır. Küçük Ada’da STÇ seramik buluntuları, Açık renkli seramik, gri seramik ve Miken seramiği olarak üç grup altında toplanmaktadır. Seramik buluntularının tamamına yakını açık renkli seramik örnekleri oluşturmaktadır³⁸⁷.

---

³⁸³ Erkanal 2004, 92.

³⁸⁴ Caymaz 2006, 206.

³⁸⁵ Özgünel 1983, 718.

³⁸⁶ Özgünel 1983, 718.

³⁸⁷ Caymaz 2006, 207.

Miken seramiği ise açık renkli seramik örneklerinden sonra en fazla buluntu veren grubu oluşturmaktadır. Gri seramik örnekleri ise bu iki tür seramiğe nazaran daha az miktarda ele geçmiştir³⁸⁸.

Germiyan Yalısı-Küçük Ada Miken Buluntuları

Küçük Ada Miken buluntuları 1966 yılında ele geçen parçalar da dahil olmak üzere 3 kylix kaide parçası, 1 kylix (?) ağız kenarı parçası, 1 derin kase parçası, 2 fincan parçası ve 3 gövde parçası olmak üzere toplam 10 parçadan oluşmaktadır. Küçük Ada yüksek dereceli ateşte fırınlanmıştır. Hamur renkleri pembe, kırmızımsı sarı-turuncu ve soluk kahverengimsi sarıdır. Kapların dış ve iç yüzeyinin astarlı ve perdahlı olduğu görülmektedir. Astar rengi genelde pembemsi-krem ve pembedir³⁸⁹.

1) Hafif dışa çekik ağız kenarı (Kylix ?): Pembemsi-krem renkte astarlıdır. Kırmızı renkte boyalıdır. Ağız ve gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁰.

2) Basit ağız kenarlı çanak parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹¹.

3) Kylix kaide parçası: Krem-si-pembe astarlıdır. Açık kırmızımsı-turuncu renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bent şeklinde bezeme yer almaktadır³⁹².

4) Kylix kaide parçası: Koyu grimsi yüzey rengindedir. Açık kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bent şeklinde bezeme yer almaktadır³⁹³.

5) Kylix kaide parçası: Parça üzerinde boya bent şeklinde bezeme yer almaktadır³⁹⁴.

6) Gövde parçası: İçte ve dışta pembe astarlıdır. Kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁵.

7) Gövde parçası: Pembe hamurludur. Kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁶.

8) Gövde parçası: Kahverengimsi-sarı astarlıdır. Sarımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁷.

9) Fincan parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁸.

10) Fincan parçası: Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır³⁹⁹.

³⁸⁸ Caymaz 2006, 207.

³⁸⁹ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁰ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹¹ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹² Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹³ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁴ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁵ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁶ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁷ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

³⁹⁸ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

Küçük Ada Miken seramik buluntuları için LH II B-LH III B⁴⁰⁰ ve LH III A-B⁴⁰¹ tarihleri önerilmektedir. Ancak Küçük Ada Miken seramiği örneklerinin LH III C dönemine ait olması daha mantıklı bir yaklaşım olacaktır.

4.1.18 KOLOPHON/DEĞİRMENDERE (Harita I, 18)

İzmir İli, Torbalı İlçesi'nin 30 km. batısında, Değirmendere köyü yakınındaki antik Kolophon şehrinin batısında kaçak kazılarla tahrip edilen bir oda mezarda Miken buluntuları ele geçmiştir. Sahte kubbeli dairesel planlı dromoslu bu oda mezar kazı öncesi soyulmuştur. 1922 yılında mezarda Goldmann tarafından bir temizleme çalışması yapılmıştır⁴⁰². Mezar 1,90 m. uzunluğunda, 1,50 m. genişliğinde, 1,30 m. yüksekliğindedir⁴⁰³.

Mee, Kolophon, Miken mezarının Çömlekçiköy'de gün ışığına çıkarılan mezarlarla benzerliğine dikkat çekmektedir⁴⁰⁴. Goldmann'ın temizlik çalışmalarında mezardan ele geçen kemik ve seramik parçaları ilerleyen yıllar içerisinde kaybolmuştur⁴⁰⁵.

Kolophon/Değirmendere Miken buluntuları

Kolophon mezarının bulunuşundan önce buluntular ele geçmiştir. Bu buluntular arasında bronz bir bıçak, gümüş bir iğne ve mavi cam hamuru parçası bulunmuştur. Ancak bu buluntuların söz konusu mezardan çıkıp çıkmadığı kesin değildir. Ele geçen Miken buluntuları iri taşlarla çevrili bir mezardan gelmiştir. Mezar'ın Kolophon yakınlarındaki bir tepenin eteklerinde yer aldığı belirtilmektedir⁴⁰⁶. Kolophon'da ele geçen bronz bıçak Sandars tarafından, Siana grubu bıçakların içinde değerlendirilip LH III B-C dönemine tarihlendirilmiştir⁴⁰⁷. Kolophon'da ele geçen diğer Miken buluntularını ise kıvrık başlı iri bir gümüş iğne ve cam hamuru bir boncuk oluşturmaktadır⁴⁰⁸.

---

³⁹⁹ Özgünel 1998, 719; Caymaz 2006, 208 vd.

⁴⁰⁰ Özgünel 1983, 719.

⁴⁰¹ Caymaz 2006, 209.

⁴⁰² Bridges 1974, 264 vd; Mee 1978 125 vd; Özgünel 1983, 720 vd; Akyurt 1998, 25.

⁴⁰³ Bridges 1974, 265.

⁴⁰⁴ Mee 1978, 125 vd.

⁴⁰⁵ Bridges 1974, 265.

⁴⁰⁶ Mee 1978, 125 vd; Özgünel 1983, 721; Akyurt 1998, 26.

⁴⁰⁷ Sandars 1963, 140; Lev. 27:57; Mee 1978, 125 vd; Özgünel 1983, 721; Mountjoy 1999, 37.

⁴⁰⁸ Akyurt 1998, 26.

4.1.19 HALKAPINAR (Harita I, 19)

Ephesos'un 14 km. kuzeybatısında, Belevi-Tire yolu üzerindeki Halkapınar Köyüne 300 m. uzaklıkta, 1973 yılında köylüler tarafından bir Miken pyxisi bulunmuştur. Bunun üzerinde 1975 yılında yörede bir kurtarma kazısı yapılmıştır. Bu kazı sonucunda tahrip olmuş durumda iki mezar gün ışığına çıkarılmıştır. Mezarlarda ele geçen bir seramik parçasının köylülerin bulduğu pyxisin parçası olduğunun anlaşılması buluntu yerine kesinlik kazandırmıştır⁴⁰⁹. Halkapınar'da çömlek ve küp mezar olmak üzere iki tip mezar saptanmıştır. Bu mezarlarda ölü hediyesi olarak sadece bir pyxisin varlığı saptanmıştır⁴¹⁰.

Halkapınar Miken Buluntuları (Çizim 32)

1) FS 94/95 Pyxis: Dışa sarkıtılmış kalın ağız kenarlıdır. Oldukça alçak olan boyun kısmı boya bezelidir. Omuz kısmı üzerinde yer alan bezeme alanı içerisinde küçük dikey çizgilerle yapılmış bir bezeme bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmı ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezemeye sahiptir.

Dönemi: Halkapınar'da ele geçen bu Miken pyxisini, Meriç LH III A:1-2⁴¹¹ dönemine Özgünel ise LH III A:2 dönemine tarihlemektedir.

4.1.20 AYASULUK TEPESİ (Harita I, 20)

İzmir İli, Selçuk ilçe merkezinde yer alan Ayasuluk Tepesi, Ephesos'daki ilk yerleşim çekirdeği olarak da bilinmektedir. Bugün bütün arkeolojik veriler bize Selçuk da ilk yerleşimin Ayasuluk tepesi olduğunu göstermektedir. Ayasuluk Tepesi 75 m. yüksekliğinde, kuzey ve batı kesimi yar konumunda, güney ve doğu kesimleri dereceli olarak azalan eğime sahiptir. Kısaca Ayasuluk Tepesi özellikle güney, kısmen doğu yönünde genişlemektedir. Ayasuluk tepesi düzlük bir alanın ortasında yükselen bir yapıdır⁴¹². (Resim 18)

Burası hem denize, hem de diğer üç yöne hâkim bir yükseldir. Ayasuluk, tamamen gri renkli, yöresel beyazımsı, kalın düzgün katmanlı iri kristalli mermerlerden oluşmuştur. Mermerlerin katman eğimleri genellikle yatay veyataya yakın konumdadır. Tabakalaşmaya dik yönde gelişmiş çatlak sistemleri ile değişik boyutta karstik boşluklar bulunmaktadır. Ayasuluk bu özellikleri nedeniyle toplulukların yerleşme yeri olarak tercih ettikleri bir saha konumunda olmuştur⁴¹³.

⁴⁰⁹ Meriç 1982, 31 vd; Akyurt 1998, 28 vd.

⁴¹⁰ Meriç 1982, 31 vd; Akyurt 1998, 28 vd.

⁴¹¹ Meriç 1982, 31; Özgünel 1987, 547.

⁴¹² Gümüş 1997, 65 vd.

⁴¹³ Gümüş 1997, 65 vd.

Selçuk ve çevresinde yapılan Paleocoğrafya araştırmalarında oldukça önemli veriler elde edilmiştir. Erken Holosen'de yükselen denizin Selçuk ovasında en çok nereye kadar sokulduğunu belirlemek için gerekli olan sondajlar henüz yapılamamıştır. Ancak su temini ve otoyol inşaata ile ilgili sondajların incelenen bulguları denizin Belevi boğazı içlerine, en azından Belevi bataklığına kadar sokulmuş olduğunu göstermektedir. Buna göre Selçuk ovası çevresindeki en erken yerleşimlerin doğuda özellikle Selçuk'un kuzeyindeki eteklerde fakat bugünkü alüvyal dolgunun metrelerce altında bulunabileceği düşünölmektedir⁴¹⁴.

Ayasuluk Tepesine çok yakın bir noktada yer alan Artemision kazı çukurunda yapılan sondajda elde edilen verilerde ise tapınağın ilk olarak kıyı çizgisinde yapıldığı, ancak Hellenistik tapınak yapıldığında kıyının uzaklaşmış olduğu anlaşılmıştır. Panayır dağı ile Artemision arasındaki alanın günümüzden 2500-2000 yıl öncelerde deniz altında bulunmadığı, ancak kıyı çizgisinin de buradan çok uzakta olmadığı anlaşılmıştır. Sediman özelliklerine bakılarak bu kısmın taban suyunun yüksek, yer yer azmak ve bataklıklarla kaplı olduğu söylenebilir. Panayır dağı kuzeybatı köşesinden Artemision güneyine kadar eski kıyı çizgisi bugünkü asfalt yola paralel olarak uzanmaktadır. Panayır dağı kuzeyinde kıyı çizgisinin dağ eteğine iyice yaklaştığı belirlenmiřtir⁴¹⁵.

Böylece Artemis Tapınağının yapıldığı alan karalaşmış ve çekilen denizin kaba taneli kıyı kumları ile kaplanmıştır. Gerçekten Artemis Tapınağı kazı çukurunun Ayasuluk Tepesine olan kenarındaki sondajda denizsel sediman bulunamamış, fakat bugünkü deniz seviyesinde bol kavkılı kıyı kumlarına rastlanılmıştır. Sonuç olarak Artemis tapınağı kuzey ve batısında deniz varken güneyinin kara durumunda bulunduğu anlaşılmaktadır. Hemen tapınağın altında ise doğrudan denizel değil, fakat kıyı ortamını temsil eden sedimanlar bulunmuştur. M.Ö II. binyılda denizin Ayasuluk Tepesinin eteklerine kadar ulaştığı anlařılmaktadır⁴¹⁶.

Ayasuluk tepesi üzerinde yer alan St. Jean Bazilikası ve Bizans-Osmanlı kalesinin altında kalan Prehistorik-Protohistorik tabakaları büyük ölçüde tahrip ettiği anlaşılmaktadır. Ayasuluk'ta ilk olarak 1963 yılında yapılan kazı ve restorasyon çalışmaları sırasında Miken dönemine ait bir mezarın ortaya çıkarılmasıyla Tepenin Prehistorik-Protohistorik çağlara ait bir yerleşim barındırdığı anlařılmıřtır⁴¹⁷. Ayasuluk'ta bulunan erken dönemlere yönelik kazı ve araştırma çalışmaları ise kapsamlı olarak 1990 yılında bařlamıřtır⁴¹⁸.

---

⁴¹⁴ Kayan-Kraft 1997,122.

⁴¹⁵ Kayan 1996, 83.

⁴¹⁶ Kayan -Kraft 1997, 119.

⁴¹⁷ Gültekin-Baran 1964, 122 vd.

⁴¹⁸ Erdemgil-Büyökkolancı 1992, 265.

Ayasuluk'ta 20 S-T-U plan karelerinde açılan iki açmada toplam 6 tabaka tespit edilmiştir. En üstteki tabakada büyük taş bloklarla inşa edilmiş ve genişliği 3 m.yi bulan kalın bir sur duvarının temel kısmı tespit edilmiştir. Yalnızca 3 sırası günümüze ulaşabilen temel bloklarının alt ve üst kısmı düzeltilmiş dış yüzleri ise düzeltilmeden bırakılmıştır. Kazıyı gerçekleştirenler tarafından bu sur duvarı Miken dönemiyle bağdaştırılmak istenmiştir. Bu kısımda Geç Hitit dönemine ait kırmızı astarlı seramik buluntuları ele geçmiştir. Sur duvarının 2 m. altında şiddetli bir yangın geçirdiği anlaşılan in-situ durumda çömlek ve yonca ağızlı kaplar ele geçmiştir. Bu alanda ele geçen buluntuların tümü OTÇ dönemine aittir⁴¹⁹.

Bu çanak-çömleğin benzerleri, Limantepe, Pekmeztepe, Emporio ve Troia III-V. tabakalarında ele geçmiştir. OTÇ tabakalarının 20-30 cm. kadar altında ana kayaya ulaşılmıştır. Bu alanda Troia I, Emporio VII, Limantepe ve Baklatepe'de bulunan SKÇ ve İTÇ seramiklerinin benzerleri ele geçmiştir⁴²⁰.

Ayasuluk Tepesi Miken Buluntuları (Resim 19 Çizim 31)

1963 yılında Ayasuluk Tepesinde yer alan St. Jean Basilikası kazısı sırasında Bizans surunun, takip kapısı olarak adlandırılan girişinin sağındaki düzlükte, sur duvarının 37 m. güneyinde bir Miken mezarı bulunmuştur⁴²¹. Mezarda tespit edilen eserler, etrafa dökülmüş birkaç taş parçası ile çevrilmiş, 25 cm. derinlikten, yumuşak kumlu toprak içinden çıkmışlardır. Mezarın etrafında yer alan birkaç taş parçası ile mezarla ilgili mimari bir yapının varlığını tayin etmek çok zordur. Bu alanda ele geçen Miken kraterinin içinde insan çevresinde ise havyan kemiklerinin bulunması Ayasuluk mezarının çömlek mezar olabileceğini göstermektedir⁴²². Mezar alanında sağlam durumda 6 kap ve bir krater ait parçalar ele geçmiştir. Mezarda ele geçen sağlam kap formları, 2 krater, 1 sivri dipli rython, 2 testi ve 1 matara biçimli kaptan oluşmaktadır.

1) FS 7 Krater: Yükseklik: 32,5 cm. gövde çapı: 39,5 cm. ağız çapı: 34,5 cm.dir. Krem renkte hamurlu ve astarlı, kırmızı renkte boyalıdır. Dışa çekik ağız kenarlıdır. Ağız kenarının hemen altında orta kalınlıkta bir boya bant bezeme vardır. Halka kesitli oval biçimli karşılıklı iki kulbu bulunmaktadır. Kulplar arasında kalan alanda her iki yüzde FM 22,7 Argonot bezemesi bulunmaktadır. Argonot bezemesi bir kökten çıkan üç kollu spiralle oluşur. Köke eklenen dördüncü kol kırık bir biçimde spiral bezeklerini tamamlar. Kraterler üzerinde Argonot bezemesine daha çok Argolis ve Attika örneklerinde rastlanır.

⁴¹⁹ Büyükkolancı 2005, 66 vd.

⁴²⁰ Erdemgil-Büyükkolancı 1992, 262; Büyükkolancı 1997, 36; Büyükkolancı 1998, 70 vd; Büyükkolancı 1999, 361 vd; Büyükkolancı 2001, 1 vd; Büyükkolancı 2005, 66 vd.

⁴²¹ Gültekin-Baran 1964, 122, Mellink 1964, 157; Boysal 1967, 16; Mee 1978, 127, Özgünel 1983, 723 vd;

Özgünel 1996, 64 vd; Mee 1998, 138; Akyurt 1998, 26; Mountjoy 1998, 36.

⁴²² Gültekin-Baran 1964, 123; Akyurt 1998, 27.

Bu bezemenin arasında doldurma motifi olarak üçgenler, ortalarında yay biçimli rozet ve köşelerden çıkan paralel taramalarla doldurulmuştur. Benzeri bir betimleme kabın diğer yüzünde yer almaktadır. Bu kısımdaki en ilginç doldurma motifi FM 11 papirüstür⁴²³.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 199 Konik rython: Anadolu'da şimdiye kadar bulunan Miken seramik formları arasında en ünik buluntulardan birisidir. Bu tür kaplar dinsel törenlerde libasyon amacıyla kullanılmaktadır. Yükseklik: 32 cm. ağız çapı: 10 cm. Krem renkte hamurlu ve astarlı, kırmızımsı-siyah renkte boyalıdır. Kap üzerinde bulunan bezemeler friz sistemiyle oluşturulmuştur. Dudak altından başlayan bezeme, ince ve geniş on frize bölünmüştür. 1-3-5-7 ve 9 no.lu dar frizlerde FM 41 nokta bezeme bulunmaktadır⁴²⁴. 2-6. frizlerde yatay biçimde düzenlenmiş FM 58 şevron bezemesi yer almaktadır. 4. frizde, içleri dolu yatay üçgen zinciri ve 8-10. frizlerde ise parantez veya FM 64 virgül bezeği betimlenmiştir⁴²⁵.

Dönemi: LH III A:2.

3) FS(?) Rython/testi: İnce uzun boynu, nokta-delik kaidesi ve topaç biçimli gövdesi ile Anadolu Miken kap repertuarında ünik bir örnektir. Yükseklik 19 cm. ağız çapı: 5 cm. gövde çapı: 12,8 cm.dir. Krem renkte hamurlu ve astarlı kırmızı renkte boyalıdır. Biçimsel yönden yakın bir benzerine rastlanmayan libasyon (rython ?) kabı, topaç biçimli gövdesi ile, devekuşu biçimli rythonlardan etkilenmiş olmalıdır. Omuz alanında FM 49 birbirini izleyen spiral motifi bulunmaktadır. Spiral motifini birbirine bağlayan kolların altında ve spiral aralarında ikinci bir sap betimlenmiştir. Bu bezeme FM 9 sarmaşık motifine benzemektedir. Gövdenin geriye kalan kısmında boya ve boya bant bezeme görülmektedir. Kulp yoktur⁴²⁶.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 186 Matara-FS 188 Küresel gövdeli şişecik: Yükseklik: 15,8 cm. ağız çapı: 4 cm. gövde çapı:10,5 cm.dir. Yakın bir benzeri Müsgebi'de ele geçmiştir. Bazı yayınlarda matara⁴²⁷ ve amphoriskos⁴²⁸ olarak yorumlansa da, Müsgebi örneğinde Mee'nin⁴²⁹ ve son yayınlarda Özgünel'in⁴³⁰ belirttiği gibi FS 188 Küresel (mercimek) gövdeli şişecik formuna daha yakındır. Krem renkte hamurlu ve astarlı, siyah renkte boyalıdır. Dışa taşkın üçgen biçimli bir ağız kenarına sahiptir.

⁴²³ Gültekin-Baran 1964, 122; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 723; Özgünel 1996, 66.

⁴²⁴ Gültekin-Baran 1964, 123; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 724; Özgünel 1996, 64.

⁴²⁵ Gültekin-Baran 1964, 123; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 724; Özgünel 1996, 64.

⁴²⁶ Gültekin-Baran 1964, 123; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 725; Özgünel 1996, 64 vd.

⁴²⁷ Gültekin-Baran 1964, 123.

⁴²⁸ Özgünel 1983, 726.

⁴²⁹ Mee 1978, 140.

⁴³⁰ Özgünel 1996, 62.

Ağız kenarının hemen altında boyun üzerinde dışa taşkın bir profil yer almaktadır. Bu profilin 1-2 cm. kadar altından başlayan karşılıklı yerleştirilmiş iki dikey kulp omuz kısmı üzerinde gövde ile birleşmektedir. Ağız kısmından kulpların başladığı yere kadar ve kulplar üzerinde boya bezeme bulunmaktadır. Kulpların hemen altında kalan ince uzun boynun diğer yarısında FM 53 dalgalı çizgi bezeme yer almaktadır. Her iki yüzde de bütün gövdeyi kaplayan ince ve kalın bir pergelle oldukça muntazaman bir şekilde uygulanmış içi içe girmiş daire motifleri bulunmaktadır. Bazı yayınlarda bu bezeme spiral olarak yorumlansa da iç içe geçmiş dairelerim net bir şekilde birbirinden bağımsız olduğu görülmektedir. Kulpların gövdeyle birleştiği gövdenin yan kısımlarındaki kalan boş alanda ise doldurma motifi olarak FM 58 şevron bezemesi uygulanmıştır. Konik bir kaide kısmına sahiptir. Kaide üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁴³¹.

5) FS 23 Armut biçimli Amphora: Tüme yakın durumda ele geçmiştir. Yükseklik: 33 cm. gövde çapı: 29 cm.dir. Krem renkte hamurlu ve astarlıdır. Kırmızımsı siyah renkte boyalıdır. Dışa çekik kalın bir ağız kenarına sahiptir.

Ağız kısmı üzerinde FM 19 dil bezemesi yer almaktadır. Boyun kısmında kalın bir boya bant bezeme vardır. Gövde üzerinde ana bezeme olarak kraterde olduğu gibi FM 22,7 Argonot bezemesi bulunmaktadır. Bu bezemenin altında ince orta kalınlıkta gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Kaide üzerinde boya bezeme bulunmaktadır⁴³².

6) FS 112 Testi: Yükseklik: 24 cm. gövde çapı 24,5 cm.dir. Testi üzerinde boya ve astar bulunmamaktadır. Küresel bir gövde yapısına sahiptir. Ağız kenarının hemen altından başlayan kalın bir kulbu bulunmaktadır. Basit düz diptir⁴³³.

Dönemi: LH III A:2

7) Krater parçaları: Geniş ağızlı bir kraterde ait bazı parçalar ele geçmiştir. Krem hamurlu ve astarlı kırmızı renkte boyalı bu parçalar üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁴³⁴.

Bu buluntuların ele geçmesinden uzun yıllar sonra Ayasuluk Tepesi'nde erken dönemleri araştırmak için yapılan kazılar sırasında Özellikle 22/S no.lu açmada krater, derin kase ve skyphos formuna sahip birçok parça ele geçmiştir.

⁴³¹ Gültekin-Baran 1964, no.5.

⁴³² Gültekin-Baran 1964, 123; Bu yayında armut biçimli Mikem Amphorası, krater olarak yorumlanmıştır; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 727; Özgünel 1996, 85.

⁴³³ Gültekin-Baran 1964, 124; Mee 1978, 127; Özgünel 1983, 728.

⁴³⁴ Gültekin-Baran 1964, 124.

Bu parçalar LH III B ile LH III C dönemlerine tarihlendirilmektedir⁴³⁵. Ancak bu parçalar üzerine henüz ayrıntılı bir yayın yapılmamıştır. Bununla beraber Artemision'da yapılan kazılarda LH III B-C dönemine tarihlenen Miken seramiği ve bir Miken figürini de tespit edilmiştir. Artemision'un bulunduğu alanda bu buluntulara dayanarak M.Ö. II. binyılda bir Miken kült merkezi olduğu düşünülmektedir⁴³⁶. Ayasuluk Tepesi'nde ele geçen Hitit kökenli çanak-çömlek, Miken buluntuları, çok küçük bir bölümü açığa çıkarılan sur duvarı ve Apasa(s), Ephesos ses benzerliğine dayanılarak bu yerleşimin Arzawa'nın başkenti Apasa(s) olduğu iddia edilmektedir⁴³⁷. Ancak Ünal'ın belirttiği gibi bugün için bu lokalizasyona işaret eden hiçbir somut veri bulunmamaktadır⁴³⁸.

4.1.21 BADEMGEDİĞİ TEPE (Harita I, 21) (Resim 20)

Bademgediği Tepe, İzmir ili, Torbalı ilçesi sınırları içerisinde, Aydın-İzmir otoyolu Torbalı kavşağı yakınlarında yer almaktadır. Yerleşim, Metropolis'in klasik yerleşiminin birkaç kilometre kuzeyindedir. İlk olarak 1999 yılında Metropolis kazıları çerçevesinde Meriç başkanlığında araştırma ve kazı çalışmalarına başlanmıştır⁴³⁹. Bademgediği Tepe'nin yer aldığı Torbalı Ovası, Batı Anadolu'nun kıyı Ege Bölümünde, Küçük Menderes vadisinin batı kısmında yer almaktadır. Batı Anadolu'nun önemli akarsularından biri olan Küçük Menderes ırmağının ve kuzeyden Fetrek Deresi'nin taşıdığı alüvyonların birikmesiyle vadinin batısında Torbalı Ovası meydana gelmiştir⁴⁴⁰. Bademgediği Tepe'sinin batısı, Küçük Menderes Havzası ile Tahtalı Çayı Havzasını birbirinden ayırmaktadır. Yeraltı suları bakımından zengin olan Tahtalı Havzası, Bademgediği Tepe'nin batısında, Pancar kasabasının batısı boyunca Küçük Menderes Havzasından ayrılmaktadır. Bademgediği Tepe'sinin batı bölümü Torbalı Ovası'ndan farklı özelliklere sahip olduğu için, Pancar ovası adıyla ayrı bir bölümde ele alınmaktadır. Tepenin batısında bulunan Kaplancık ve Hasan Gölleri, Cellat Gölünde olduğu gibi 1960 yılında açılan kurutma kanallarıyla hızla ortadan kalkmışlardır. Bu iki gölün bulunduğu mevkide yapılan DSİ sondajlarında yüzeydeki 20-30 cm. toprağın altında 15 m. derinliğe kadar gölsel çamur katmanı geçilmiştir.

⁴³⁵ Büyükkolancı 1997, 36; Büyükkolancı 1998, 72; Büyükkolancı 1999, 361; Büyükkolancı 2001, 1 vd; Büyükkolancı 2005, 66 vd.

⁴³⁶ Bammer 1990, 141 vd; Forstenpointer-Kerschner-Muss 1996, 33 vd; Mee 1998, 138 vd.

⁴³⁷ Büyükkolancı 1997, 31 vd.

⁴³⁸ Ünal 2003, 22.

⁴³⁹ Meriç 2002, 230 vd.

⁴⁴⁰ Vardar-Sarıöz 2006, 55.

Bunun altında ise Torbalı Ovası ve çevresini Holosen öncesinde kaplayan kırmızımsı kahverengi, sert çamurlu sedimanlara ulaşılmıştır. Yapılan diğer çalışmalarda bu sedimanların Plio-kuaternere ait olduğu ifade edilmektedir⁴⁴¹. Bademgediği Tepesi, Menderes Masifi'nin Paleozoik ve daha yaşlı metamorfik kayaların dokunağında gelişen tektonik lineasyonun üzerinde bulunmaktadır. Bu nedenle Bademgediği Tepe'nin eteklerindeki lineasyonlarda kireç taşlarında düdenler gelişmiştir⁴⁴².

Bademgediği Tepesi'nde yapılan araştırma ve kazılarda şimdiye kadar toplam 6 ayrı tabaka ve 4 yapı katı tespit edilmiş ve yerleşimin etrafının bir sur duvarı ile çevrildiği anlaşılmıştır. Yerleşimin eteklerindeki kaya oyukları Meriç tarafından araba tekerlerinin kaya tabanını aşındırması olarak yorumlanmıştır⁴⁴³. Ancak bu oyukların Roma Dönemine ait su kanalları olduğu anlaşılmaktadır⁴⁴⁴. Yukarıda da belirttiğimiz üzere Tepenin eteklerinde yer alan kireç taşı oluşumlar deformasyona çok müsaittir. Bu kısımlarda eskiden çok sulak olan arazide su aşındırması sonucunda bu kanalların doğal olarak oluşmuş olması da mümkündür.

Bademgediği Tepe I. tabakada Geometrik ve Arkaik malzemenin yanı sıra birçok gri mal ele geçmiştir. Bu buluntular yerleşimin Demir Çağı'nda önemli bir yer olduğuna işaret etmektedir. II. tabakada ise 3 ayrı yapı katı tespit edilmekle beraber erken LH III C ile geç LH III C dönemi arasına tarihlenen çok sayıda Miken seramiği ele geçmiştir. LH III C döneminde Bademgediği yerleşiminin önemli bir merkez olduğu anlaşılmaktadır. Bu tabakada ele geçen diğer mal grupları ise turuncu, kırmızı, gri, krem mallar ile altın daldırmalı boyalı mal örnekleridir. Bunların yanı sıra sarımsı-kahverengi çanak çömlek ve el yapımı perdahlı çanak-çömlek'ten mallar ele geçmiştir. III. tabakada ise şimdiye kadar ele geçen çanak çömlek yerel Anadolu üretimi mallardır. Bu tabakada bulunan bir Minos seramiği parçası M.Ö. 1375-1300 yıllarına tabakayı tarihlemektedir. IV-V. tabakalar kazı ekibi tarafından büyük bir tahrip tabakası olarak yorumlanmaktadır. Bu tabakalarda ele geçen buluntular Batı Anadolu yerel mallarıyla paralellik göstermektedir. VI. tabakada da benzer çanak-çömlek buluntuları gözlemlenmiştir. Bu tabakalar kazı ekibi tarafından Troia VI tabakalarıyla birlikte ele alınmak istenmiştir. Ancak bu buluntuların Troia VI tabakası ile çağdaş olma ihtimali şüphelidir⁴⁴⁵.

---

⁴⁴¹ Kayan 1999, 541 vd.

⁴⁴² Vardar-Sarıöz 2006, 58.

⁴⁴³ Meriç 2002, 231.

⁴⁴⁴ Ünal 2003, 34.

⁴⁴⁵ Ünal 2003, 34.

Meriç, IV-V. tabakalarda görülen tahribatın II. Murşili'nin Arzawa seferi sırasında meydana geldiğini iddia etmekte ve Arzawa seferi sırasında kuşatılan Apasas'dan kaçan halkın sığındığı Puranda kentinin, Bademgediği tepesi olduğunu öne sürmektedir⁴⁴⁶. Ancak bu görüşü doğrulayacak bir veri henüz kazı çalışmaları sırasında ele geçmemiştir. Başta Ünal olmak üzere birçok bilim adamı bu görüşe karşı çıkmaktadır. Ünal'a göre Bademgediği Tepe'si Arinnanda Dağı'ndan çok uzaktır ve Hitit metinlerinde belirtilen coğrafi tanımlamayla bağdaşmamaktadır. Ünal Puranda'nın antik Priene kenti olduğu fikrini savunmaktadır⁴⁴⁷.

Meriç, Apasa ve Arinnanda Dağı'nda ele geçen esirlerin başkent Hattuşa'ya götürüldüğü ve daha sonra II. Murşili'nin Puranda'ya saldırdığını belirtmektedir. Ancak II. Murşili sefere ara verdiğinde Hattuşa'ya geri dönmemiş Hitit tarihinde bir ilk olarak ordugahında kışın bitmesini beklemiş iki yıl süren seferini sadece bahar veyaz mevsimlerinde devam ettirmiştir. Yine bir ilk olarak Murşili, Hititlerin, EZEN.MU.TI adını verdikleri bahar bayramını Hattuşa'dan çok uzakta Astarpa Irmağı civarındaki ordugahında kutlamıştır⁴⁴⁸. Bademgediği-Puranda eşitlemesi savını destekleyecek herhangi bir buluntu şu an için mevcut değildir. Bu tür yaklaşımlarda bulunurken daha objektif davranmak ve dikkatli olmak gerekmektedir.

Bademgediği Tepe Miken Buluntuları (Çizim 33-34)

Bademgediği Tepede 800 parçanın üzerinde Miken seramiği saptanmıştır. Ele geçen bu parçaların çoğu boya bant bezemeli gövde parçalarıdır. Bunlar sadece üstteki I. ve II. tabakalarda ele geçmiştir. LH III C döneminden önceye tarihlenecek buluntu henüz ele geçmemiştir. LH III C döneminin ise bütün dönemleri seramik grupları içerisinde saptanmıştır. Bademgediği Tepe, Batı Anadolu'da LH III C dönemine ait Miken buluntularının en yoğun olarak tespit edildiği tek yerleşimdir. Bademgediği Tepe'de tespit edilen kapalı biçimli⁴⁴⁹ Miken buluntuları, testiler, amphoralar, ve üç kulplu su kapları (hydria), birkaç tane üzengi kulplu testi parçası, yuvarlak gövdeli bir alabastron'a ait olabilecek bir parça, süzme kabı parçası ve bir kraterden oluşmaktadır⁴⁵⁰.

⁴⁴⁶ Meriç 2002, 232; Meriç 2003, 90.

⁴⁴⁷ Ünal 2003, 34.

⁴⁴⁸ Heinholf-Krahmer 1977, 117.

⁴⁴⁹ Ökse 1999, 59; Gövdenin ağız kenarına doğru daralarak biçimlendirildiği, ağız çapı gövde çapının ve yüksekliğinin yarısından fazla olmayan kap tiplerine, yabancı yayınlarda ağız açıklığının tüm gövdeye oranla dar oluşu ve bu açıklıktan içinin çok az bir kısmının görülebilmesi nedeniyle, üzeri kapalı olmamalarına karşın kapalı kap anlamına gelen terimler kullanılmaktadır.

⁴⁵⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 83.

Bademgediği Tepe’de şimdiye kadar düz ağız kenarlı alabastron ve biberon parçası bulunamamıştır. Sadece olasılıkla amphoriskos’a ait olması gereken bir parça ele geçmiştir. Açık biçimli⁴⁵¹ kaplarda ise derin kase, çanak ve halka kaideli kraterden başka, orta ve geç LH III C karakteristik bir biçimi olan FS 242 tek kulplu konik çanağına ait çok sayıda parça vardır. LH III C döneminin karakteristik bir formu olan, FS 295 boya bant bezemeli sığ çanak ve FS 240 fincan örnekleri Bademgediği Tepe’de yoktur. FS 215 derin kupa örneklerine de hiç rastlanılmamıştır; sadece derin kaselere ait olduğu düşünülen bazı ağız kenarı parçaları bu biçime aittir⁴⁵².

Bunun nedeni, Bademgediği Tepe’deki LH III C seramiğinin çoğunun dönemin daha sonraki evrelerine ait olması olabilir. Ayrıca Kalathos parçaları ve Bademgediği Tepe’de ender olarak görülen ve üzerinde spiral motifi bulunan LH III C dönemi Kylix formuna ait kaide örnekleri de vardır. LH III C döneminde çok yaygın olarak görülen bezeme ögesi olan spiral, Bademgediği Tepe’de nadir olarak görülmektedir. Panelli desenlerde çok enderdir. Sadece birkaç krater parçası üzerinde görülmektedir. FM 53 dalgalı çizgi bezemesi hem açık hem de kapalı biçimlerde en yaygın görülen bezemedir. Birçok boya bant bezemeli derin kase örneği vardır. Bademgediği Tepedeki kalathoslar son derecede süslüdür. Kraterler ya FM 53 dalgalı çizgi bezemeli ya da boya bant bezeme veya birbirine zıt olarak yerleştirilmiş ilmekler gibi basit motifli, veya figürlü süslemeler dahil, çok daha süslüdür⁴⁵³.

Kaliteli bir parçada, bir teknedeki kürekçiler tasvir edilmiştir. Bir süzgeç kap parçasında da figürlü süslemeler vardır. 2005 yılında yapılan kazılarda üzerinde insan figürü bulunan bir kraterine ait ağız kenarı parçası ele geçmiştir⁴⁵⁴. Miken seramiğinin tümü yerel ürünlerdir. Kil genellikle turuncu, turuncumsu-devetüyüdür. Astar rengi devetüyü-krem renkte ve beyaz olup, boya ise portakal ve siyah renkte ve genellikle mattır. Hamurda bir miktar sarı mika vardır. Beyaz mika ise boldur⁴⁵⁵.

B) Bademgediği Tepe Miken Seramik Grupları

a) FS 56 Amphoroid Krater

1) FS 56 Amphoroid Krater: Grimsi-turuncu renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, beyaz astarlı ve parlak turuncu renkte boyalıdır. Üzerinde FM 75 panel bezeme ve FM 50 birbirine zıt olarak yerleştirilmiş spiral motifi bulunmaktadır⁴⁵⁶.

⁴⁵¹ Ökse 1999, 53; Dışa doğru açılan kenarlı, ağız çapı gövde çapından dar ve gövde yüksekliğinden fazla olmayan, yayvan kap türleri için yabancı yayınlarda açık kap anlamına gelen terimler kullanılmaktadır.

⁴⁵² Meriç-Mountjoy 2002, 84.

⁴⁵³ Meriç-Mountjoy 2002, 84.

⁴⁵⁴ Meriç-Öz-Meriç-Aybek-Güngör 2007, 244; Res. .3.

⁴⁵⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 84.

⁴⁵⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 84.

Dönemi: Orta LH III C

b) FS 86 Alabastron

1) FS 86 Alabastron: Kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum ve mika katkılı, parlak siyah renkte boyalıdır. Bu parça yuvarlak gövdeli bir alabastrona ait olabilir. Bu biçimin büyük örnekleri, Troia'daki LH III C örneklerinin gösterdiğine göre oldukça kalın cidarlıdır⁴⁵⁷. Yarım daireler ve dikey çizgi gruplarıyla dolgusu yapılmış ince uzun baklava dilimi süslemesi, Troia, Tarsus, Kazanlı ve Kos'taki LH III C kaplarında görülenlere benzer, ama bu örneklerdeki baklava dilimleri spiral motiflerinin arasına yerleştirilmiştir. Bademgediği örneği ise dar bir süsleme alanı içerisindedir. Baklava dilimi içerisindeki dolgu deseni, Kos'taki kuş gövdelerinin iç kısımlarının üstündeki baklava dilimlerinde bir süsleme motifi olarak bulunmaktadır⁴⁵⁸.

c) FS 69/106/110/128 Ampora-Testi-Hydria

Parçalar genellikle, belli bir biçime verilebilecek kadar büyük olmadığından, kalın cidarlı parçaların amphora-testi-hydria parçalarına, incelerin ise FS 110 küçük testiye ait oldukları düşünülmüştür. 2-3 no.lu parçaların geniş çaplı ağzı da, geniş biçimlere ait oldukları fikrini desteklemektedir. Kap ağızları LH III C döneminin karakteristik dudak yapısına sahip değildir. Ancak 2-4 no.lu parçaların uzatılmış dudak yapıları bu dönemin son evrelerine ait olduklarını göstermektedir. 1 no.lu parça ise LH III C döneminin erken evrelerine işaret eden kısa dudak yapısına sahiptir⁴⁵⁹.

Dalgalı çizgi bezemesi yaygın görülen bir süsleme motifidir. Birçok parçanın, olasılıkla spiral veya ilmek parçasına benzeyen bir tür motif ile süslendiği görülür. 7-8 no.lu parça daha kesin bir şekilde bu biçime verilebilir. Bademgediği Tepesinde spiral motifi çok ender olduğundan spirallerden daha çok ilmek motifi kullanılmıştır. İlmeklerin alt uçları var olduğuna göre, 8 no.lu parçada aslında ilmek motifi kullanılmıştır. Spirallerin varlığı LH III B döneminden itibaren bilinmekteyken, ilmek motifi orta LH III C döneminde başlar, bu da eğer gerçekten ilmek motifi kullanılmışsa, bu parçaların bu döneme veya daha sonralara ait olduğunu gösterir. 10-11 no.lu parça LH III C döneminde dikey kulplarda çok bulunan dalga bezemeye sahiptir. 10 no.lu parça LH III B ortalarında başlayan ve tüm LH III C boyunca devam eden ama çok rağbet görmeyen bir özellik olan bir burma kulptur⁴⁶⁰.

---

⁴⁵⁷ Mountjoy 1999, 303.

⁴⁵⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 86.

⁴⁵⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 86.

⁴⁶⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 86.

1) FS 110 Testi: Sarı renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁴⁶¹.

Dönemi: Erken LH III C.

2) Amphora/hydria: Yeşil renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı ve mat kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁴⁶².

Dönemi: Orta LH III C-Geç LH III C.

3) Amphora/hydria: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, mat kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁴⁶³.

Dönemi: Orta LH III C-Geç LH III C.

4) FS 106 Testi: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu ve aynı renkte astarlıdır⁴⁶⁴.

5) Testi: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, sarımsı-devetüyü renkte astarlı ve mat portakal boyalıdır. Üzerinde bezeme olarak FM 50 birbirine zıt olarak yerleştirilmiş spiral motifi bulunmaktadır⁴⁶⁵.

Dönemi: Orta LH III C-geç LH III C.

6) Amphora/hydria: Portakal renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, krem renkte astarlı ve mat portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde bezeme olarak FM 50 birbirine zıt olarak yerleştirilmiş spiral motifi bulunmaktadır⁴⁶⁶.

Dönemi: Orta LH III C-geç LH III C.

7) Amphora/hydria: Portakal renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, krem-sarı renkte astarlı ve mat gölgeli kahverengi renkte boyalıdır. Kulbun alt kısmı pişirme için delinmiştir. Üzerinde bezeme olarak FM 50 spiral motifi bulunmaktadır⁴⁶⁷.

Dönemi: Orta LH III C-geç LH III C.

8) Amphora/hydria: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı devetüyü renkte astarlı ve mat siyah renkte boyalıdır. Parça üzerinde üç sıra FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁴⁶⁸.

9) Yuvarlak burma kulp: Portakal renkte hamurlu, hamuru kum ve beyaz mika katkılı, sarımsı-devetüyü renkte astarlı ve mat portakal renkte boyalıdır.

---

⁴⁶¹ Meriç-Mountjoy 2002, 86.

⁴⁶² Meriç-Mountjoy 2002, 86.

⁴⁶³ Meriç-Mountjoy 2002, 86.

⁴⁶⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁶⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁶⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁶⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁶⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

Kulbun altı pişirme işlemi için delinmiştir. Kulp üstünden aşağıya doğru uzanan FM 53 dalgalı çizgi bezemesine sahiptir⁴⁶⁹.

10) Geniş oval kulp: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru mika katkılı, beyaz renkte astarlı ve parlak kahverengi renkte boyalıdır. Kulp üstünden aşağıya doğru uzanan FM 53 dalgalı çizgi bezemesine sahiptir⁴⁷⁰.

d) FS 155 Süzgeçli Testi: Cidar kalınlığı bu parçanın süzgeçli bir testiye ait olduğunu göstermektedir. Parça üzerinde yer alan kuş figürünün önündeki noktalı çizgi çok yaygın görülen bir bezeme değildir.

Ama Tarsus örnekleriyle paralellik göstermektedir. Boynun her iki yanında noktalı bir çizgi vardır. Parça üzerindeki kuş figürünün boynu karşılaştırma yapmak için yeterince korunamamıştır. Geç LH III B döneminde Tyrins'de noktalı çizgi bezemeli kuş figürleri vardır. Bu kuşların gövdeleri tek renkte boyanmıştır⁴⁷¹. Kuşun badem biçimli gövdesinde alabastron parçası üzerinde görüldüğü gibi baklava dilimindekilere benzer yarım çember dolgular vardır. Kos'ta da benzer gövde süslemeli kuş örnekleri vardır. Anadolu'dan yakın bir örnek ise Kadıkalesi'nde ele geçmiştir⁴⁷². Miken seramiğinde, Yunan anakarası terimleriyle kuşlar, orta LH III C dönemine aittir ama erken LH III C döneminde de kullanılmış olması ihtimal dahilindedir. Ugarit'te bulunan, orta LH III C dönemine ait, olasılıkla bir doğu Ege ihraç ürünü olan, figürlü bir amphoroid krater erken LH III C dönemine ait olabilir⁴⁷³. Bu formun üzerinde FM 7 kuş motifi bulunmaktadır. Erken-orta LH III C dönemine aittir⁴⁷⁴.

e) FS 175-176 Üzengi kulplu testi: Bademgediği Tepe'de bu kaplara ait üç parça tespit edilmiştir. 1 no.lu parçanın üzeri içleri farklı dolgu motifleri ile doldurulmuş göz alıcı üçgenlerle süslenmiştir, omzun altında özensizce çizilmiş dalgalı çizgi bezemesi vardır. 2 no.lu parçada bazı doğu Ege LH III C dönemi FS 176 üzengi kulplu kaplarında olduğu gibi uzun boyun veyalancı ağzın üzerinde şişkin bir disk vardır⁴⁷⁵. 3 no.lu parçada ise orta ve geç LH III C dönemlerinde görülen yalancı ağız üzerinde yüksek konik bir disk vardır. Bu parçada görülen sadece tek sarmallı göz spiral süslemesi çok yaygın bir motif değildir⁴⁷⁶.

1) FS 175/176 Üzengi kulplu testi: Hamuru kum ve mika katkılı, siyahımsı-kahverengi renkte mat boyalıdır.

⁴⁶⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁷⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁷¹ Güntner 2000, 49; 1-2.

⁴⁷² Akdeniz 2007, 50.

⁴⁷³ Courtois-Karageorghis 1972, 156.

⁴⁷⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁴⁷⁵ Iakovidis 1979, 455; 38-39-51.

⁴⁷⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 88.

Üzerinde FM 71 ağ motifi bulunmaktadır. Bu motifin içi üçgenler ile doldurulmuştur. Omuzda konsantrik daireler, omuz altında, FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁴⁷⁷.

Dönemi: Orta-geç LH III C.

2) FS 175/176 Üzengi kulplu testi: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı ve mat siyah renkte boyalıdır. Disk şeklinde yalancı bir ağız yapısına sahiptir. Yalancı ağız üzerinde spiral bezemesi bulunmaktadır⁴⁷⁸.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

3) FS 175/176 Üzengi kulplu testi: Kızılımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamuru kum ve beyaz mika katkılı, beyaz renkte astarlı ve mat kahverengi boyalıdır. Yalancı ağız üzerinde spiral bezemesi bulunmaktadır⁴⁷⁹..

Dönemi: Erken-orta LH III C.

f) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Bu kap formu biçimi orta LH III C:2 ya da LH III C:1b döneminde Lefkandi'de başlar. Bademgediği Tepe'de bu türe giren örneklerden 1-2 no.lu parçalar LH III C ilk dönemlerine işaret eden geniş sığ çanaklardır. Geniş sığ bir gövdeye açılan 3-4 no.lu parçaların alçak halka kaideleri, bu tip çanaklara ait olmalıdır. Tarsus'da da, geniş sığ biçimli ve alçak halka kaideli benzeri kaplar vardır⁴⁸⁰. 5-6 no.lu parçanın derin konik bir gövdesi vardır ve konik kısa gövdeye bağlı yüksek halka kaideye sahiptir⁴⁸¹.

Bu yüksek halka kaideler LH III C döneminin geç evrelerine ait olmalıdırlar. Bademgediği Tepe'de alçak halka kaideli örneklere göre oldukça fazladırlar. 5 no.lu parçanın çok sık görülmeyen bir kulbu vardır. Kaideler, ya spirallerle ya da konsantrik dairelerle süslü olabilmektedir. Konsantrik daire bezemeli 7-8 no.lu parçaların kaidesindeki spiraller, dar tabana sığabilmesi için birkaç sarmallı ve küçüktür. Bununla beraber 3-4 no.lu parçalarda alçak kaidelerin üzerindeki spiraller çok daha büyüktür. Bu kap formunun kaidelerindeki spiraller Yunan anakarasında veya Ege'de pek görülmez⁴⁸². Attika, Chios, Melos ve Rodos'daki vazoların içleri genellikle tek renkli ve bazılarının kaidelerinde, tam veya açık bir çember vardır. Bu biçimin kaidesindeki spiral, bir Anadolu ve doğu özelliği göstermektedir. Kıbrıs'da görülen her tip çanağın kaidesinde spiraller vardır. Bunların anakara örneği FS 242 orada çok enderdir⁴⁸³.

⁴⁷⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 88.

⁴⁷⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 88.

⁴⁷⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 88.

⁴⁸⁰ French 1975, 332.

⁴⁸¹ Meriç-Mountjoy 2002, 88.

⁴⁸² Meriç-Mountjoy 2002, 88.

⁴⁸³ Meriç-Mountjoy 2002, 88 vd.

1) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Hamuru beyaz mika katkılı, mat kahverengimsi-portakal renkte boyalı ve iyi derecede pişirilmiştir. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁴⁸⁴.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

2) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz ve sarı mika katkılı, mat koyu kahverengi boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁴⁸⁵.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

3) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Koyu devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz ve sarı mika katkılı ve mat portakal rengi boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde ise spiral şeklinde bezeme bulunmaktadır⁴⁸⁶.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

4) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru sarı ve beyaz mika katkılı ve mat kırmızı renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde ise spiral bezemesi bulunmaktadır⁴⁸⁷.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

5) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, koyu devetüyü renkte astarlı ve mat portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁴⁸⁸.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

6) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, devetüyü renkte astarlı ve mat portakal boyalıdır. Parça üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁴⁸⁹.

Dönemi: Erken-orta LH III C.

7) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde ise spiral şeklinde bezeme bulunmaktadır⁴⁹⁰.

Dönemi: Geç LH III C.

---

⁴⁸⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 89.

⁴⁸⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 89.

⁴⁸⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 89.

⁴⁸⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 89.

⁴⁸⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 89.

⁴⁸⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 90.

⁴⁹⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 90.

8) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat koyu kahverengi renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde, daire ve kökü bu daire içinde spiral şeklinde bezeme bulunmaktadır⁴⁹¹.

Dönemi: Geç LH III C.

9) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve parlak portakal renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde ise konsantrik daire bezemeleri bulunmaktadır⁴⁹².

Dönemi: Geç LH III C.

10) FS 242 Tek kulplu konik çanak: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru sarı ve beyaz mika katkılı, devetüyü astarlı ve mat morumsu-siyah boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaide üzerinde ise konsantrik daire bezemeleri bulunmaktadır⁴⁹³.

Dönemi: Geç LH III C.

g) **FS 276 Kylix:** Bademgediği Tepe’de bir kylix kulbu ele geçmiştir. Bu kulp üzerinde Yunan anakarasında görülen paralelleri gibi, LH III C özelliği olan, yukarı doğru uzanan bir spiral vardır. Parça çok incedir. Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat kahverengi renkte boyalıdır. Kulp kısmında yukarı doğru uzanan spiral motifi bulunmaktadır⁴⁹⁴.

h) **FS 282 Krater:** Bademgediği Tepe’de ele geçen kraterler çok kalın cidarlıdır. Parçaların büyük bir çoğunluğu öylesine aşınmıştır ki, bazı parçalarda bunların, bir halka kaideli kraterin astarlı içi mi yoksa bir amphoroid kraterin ham içi mi olduğunu tespit etmek çok zorlaşmaktadır. En çok görülen ağız tipi, hafif dışa çekik düz ağız kenarlıdır. Çoğu kez parçaların üzerinde çapraz çizgi grupları vardır; ama ağız biçimleri, yuvarlak ağız yapısından düz ağız yapısına kadar çeşitlilik göstermektedir. 4-10 no.lu parçaların bezemeleri oldukça aşınmıştır. 4 no.lu parçanın içi tek renkte boyalıdır, ama Bademgediği Tepe’de tam olarak bulunan kraterlerin içi boya bant bezemelidir. Bezeme, ince fırçayla özenle uygulanmıştır. 10 no.lu parçanın gövdesindeki süslemeler toprak asitlerinin büyük etkisi sonucunda büyük bir lekeyle kesilmiştir. Ağız kenarı boyunca yer alan “şevron (V)” bezemesi burada bulunması pek beklenmeyen bir süslemedir. 3 no.lu parçada spiralleri sapa bağlayan konsantrik daireler vardır. Bunlar Chios, Kos ve Troia örnekleri ile paralellik gösteren dolgu motifleridir⁴⁹⁵.

---

⁴⁹¹ Meriç-Mountjoy 2002, 90.

⁴⁹² Meriç-Mountjoy 2002, 90.

⁴⁹³ Meriç-Mountjoy 2002, 90.

⁴⁹⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 90.

⁴⁹⁵ Mountjoy 1997, 270.

2 no.lu parçadaki kuşun çizgili bir kuyruğu vardır, ancak gövde kısmı kayıptır. 7-8 no.lu parçalar orta LH III C döneminde çok popüler bir motif olan konsantrik dairelerle doldurulmuş panellerle süslenmiştir. 6 no.lu parçada ise Bademgediği Tepe'de çok yaygın bir motif olan dalgalı çizgi bezemesi vardır. 5 no.lu parçada da aynı bezeme görülür. 4 no.lu parçada ise birbirine zıt ilmek motifleri bulunmaktadır. 9 no.lu parçada dikey zig zag bant şeklinde bezeme bulunmaktadır. Kaideler alçak ve halka şeklindedir. 1 no.lu parçada Sağa dönük bir geminin bir bölümü, güvertede bir kişi ve güverte altında bir dizi kürekçi tasvir edilmiştir. Sağ tarafta görülen bir figür gibi, kürekçilerin her iki eli küreğin üzerindedir⁴⁹⁶.

Kürekler, kürekçilerin ellerinden anormal bir şekilde uzanmakta, sanki bir kayık sırtığı gibi durmaktadır. Bu pozisyonda kürek tutan tek bronz çağı paraleli, Kos'da bulunan bir krater üstünde bulunmuştur. Buradaki kürekçiler kürekleri her iki elleriyle tutarken resmedilmişlerdir. İlk ikisi küreği normal bir biçimde tutmaktadır. Arkalarındaki üçüncüsünün küreği 1 no.lu parçada olduğu gibi yukarı doğru uzanmaktadır. Bu teknede sağa bakmaktadır. 1 no.lu parçadaki her kürekçinin yukarı kalkmış sağ omzu küreğin çekildiğini vurgulamaktadır. Başın arkasında bulunan kalın dikey çizgi, alttaki kürekçilerin küreğini gösteriyor olabilir. Bununla birlikte üstteki güvertenin desteğini de gösteriyor olabilir. Abartılmış burun ve ağızsız yüz yapısının LH III B döneminde paralelleri vardır. Ancak Bademgediği Tepe'de bu döneme ait buluntu ele geçmediği için bu parçanın LH III C döneminin başlangıç evrelerine tarihlenmesi gerekmektedir⁴⁹⁷.

1) FS 282 Krater: Koyu pembemsi-kızıl devetüyü renkte hamurlu, hamuru çok ince mika katkılı, ince kremi-beyaz renkte astarlı ve mat kızıl kahverengi boyalıdır. Parça üzerinde FM 1 insan figürü bulunmaktadır⁴⁹⁸.

Dönemi: LH III B 2-LH III C geçiş dönemine aittir.

2) FS 282 Krater: Portakal renkte hamurlu, hamuru sarı ve çok ince beyaz mika katkılı, devetüyü-krem astarlı ve parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 7 kuş figürü bulunmaktadır⁴⁹⁹.

Dönemi: LH III C.

3) FS 282 Krater: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, açık sarı renkte astarlı ve mat siyah boyalıdır. Üzerinde FM 46, bağlantılarında konsantrik daireler olan spiral motifi bulunmaktadır⁵⁰⁰.

⁴⁹⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 92 vd.

⁴⁹⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 92.

⁴⁹⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 92.

⁴⁹⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 92.

⁵⁰⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 92.

Dönemi: LH III C.

4) FS 282 Krater: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, mat portakalımsı-kahverengi renkte boyanmıştır. Boya çok aşınmıştır. Parça üzerinde FM 50 birbirine zıt olarak yerleştirilmiş spiral motifi bulunmaktadır⁵⁰¹.

Dönemi: LH III C.

5) FS 282 Krater: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat portakal renkte boyanmıştır. Parça üzerinde FM 50 birbirine zıt olarak yerleştirilmiş spiral motifi bulunmaktadır⁵⁰².

Dönemi: LH III C.

6) FS 282 Krater: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat portakalımsı-kahverengi renkte boyanmıştır. Üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵⁰³.

Dönemi: LH III C.

7) FS 282 Krater: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, aşınmış mat siyah renkte boyalıdır. Üzerinde FM 75, konsantrik dairelerle doldurulmuş paneller ve ağız üzerinde kesilen bir dizi çizgi grubu şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵⁰⁴.

Dönemi: LH III C.

8) FS 282 Krater: Portakalımsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, devetüyü renkte astarlı ve mat gölgeli kahverengi renkte boyalıdır. Üzerinde FM 75, konsantrik dairelerle doldurulmuş paneller şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵⁰⁵.

Dönemi: LH III C dönemine aittir.

9) FS 282 Krater: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, beyaz astarlı ve mat portakalımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Üzerinde FM 75, konsantrik dairelerle doldurulmuş paneller şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵⁰⁶.

Dönemi: LH III C dönemine aittir.

10) FS 282 Krater: Koyu devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, ince beyaz astarlı, çok aşınmış, mat siyahımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Ağız üzerinde şevron motifleri ve gövdesinde tanımlanamayan süslemeler bulunmaktadır⁵⁰⁷.

---

⁵⁰¹ Meriç-Mountjoy 2002, 92.

⁵⁰² Meriç-Mountjoy 2002, 92.

⁵⁰³ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵⁰⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵⁰⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵⁰⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵⁰⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

11) FS 282 Krater: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, mat kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵⁰⁸.

12) FS 282 Krater: Grimsi-kızıl portakal renkte hamurlu, hamuru bol beyaz mika katkılı, devetüyü renkte astarlı veyarı parlak kahverengimsi-portakal renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, iç tabanda ise konsantrik daire şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵⁰⁹.

13) FS 282 Krater: Hamuru bol beyaz mika katkılı ve mat portakal boyalıdır. Üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵¹⁰.

ı) FS 284-285 Derin kase: Derin kaselerde, dışa dönük ağızlı 19 no.lu parça veyanları düze yakın şekle sahip olan 4 no.lu parça hariç, Ağızdan başlayarak oldukça düz bir şekilde kaideye doğru inen ve kaideye yakın bir yerde kavislenen üst gövdeli ve basit düz dudak yapısına sahip bir ağız olan formlar söz konusudur. Kaseler genellikle alçak halka kaidelidir. Kulplar, gövdenin yukarı kısmına veya normalde olduğu gibi kabın ortasının hemen üstüne monte edilmişlerdir. Hemen hemen kullanılan tek motif, ya kalın ya da ince dalgalı çizgi bezemesidir. 2-3 no.lu parçaların her ikisinde de, yaygın düz ağız yapısına sahip LH III C çan biçimi değil de, Düz gövde yapısı bulunmaktadır. 2 no.lu parçanın ortasında LH III B 2-LH III C geçişi örneklerinininkine benzer bir bezeme vardır. Hafif dışa çekik dudaklı ve kalın dalga bezemeli 6 no.lu parça da bu döneme ait olabilir. Erken LH III C derin kaseleri başta olmak üzere, erken-orta LH III C seramiğinde en çok görülen motif olan spiral motifi olağandışı bir biçimde çok ender görülmektedir. 1 no.lu parça bulunan tek örnektir. Bu durum derin kaselerin çoğunun erken LH III C dönemine ait olmadığına bir göstergesidir. 8 no.lu parça LH III C dönemine ait olmalıdır. 7-8 no.lu parça kalın cidarlıdır. Troia'da da benzer kaplardan bulunmuştur. Derin kaselerin içi genellikle tek renklidir, bazıları ise boya bant bezemelidir. Derin kase parçalarının çoğu boya bant bezemeli kaplara aittir. Bunların içleri boya bant bezemeli ya da tek renkli olabilir. Küçük bir ağız çapına sahip 11 no.lu parça, sadece dudağı üzerinde bir bant bulunan bir kupaya ait olmalıdır. Korunmuş ağızlarının üzerinde bant bezeme bulunan ve içi tek renk olan sadece iki örnek vardır bunlar 9 ve 22 no.lu parçalardır⁵¹¹.

1) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, mat portakal renkte boyalıdır. Üzerinde FM 46 spiral motifi bulunmaktadır⁵¹².

⁵⁰⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵⁰⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵¹⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 93.

⁵¹¹ Meriç-Mountjoy 2002, 93-96.

⁵¹² Meriç-Mountjoy 2002, 96.

2) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru sarı ve beyaz mika katkılı, portakalimsı-devetüyü astarlıdır. Üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹³.

Dönemi: LH III C.

3) FS 284/285 Derin kase: Kum renginde hamurlu, hamuru mika katkılı, koyu devetüyü renkte astarlı, parlak kahverengi renkte boyalıdır. Üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹⁴.

Dönemi: LH III B 2-LH III C.

4) FS 284/285 Derin kase: Hamuru bol beyaz mika katkılı, ince beyazimsı-sarı astarlı ve parlak kahverengi renkte boyalıdır. Üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹⁵.

5) FS 284/285 Derin kase: Hamuru beyaz mika katkılı, beyaz astarlı ve mat portakalimsı-kahverengi renkte boyalıdır. Üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹⁶.

6) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat gölgeli kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹⁷.

7) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, sarımsı-devetüyü renkte astarlı ve mat kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır⁵¹⁸.

8) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, portakalimsı-devetüyü renkte astarlı ve mat kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 72 püskül bezemesi vardır⁵¹⁹.

Dönemi: Geç LH III C.

9) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru sarı ve beyaz mika katkılı, koyu devetüyü astarlı veyarı parlak portakal renginde boyalıdır⁵²⁰.

Dönemi: LH III C dönemine aittir.

10) FS 284/285 Derin kase: Portakalimsı-devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵²¹.

---

⁵¹³ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵¹⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵²⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

11) FS 284/285 Derin kase: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru sarı ve beyaz mika katkıdır. Parça üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵²².

12) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkı ve parlak kahverengi renkte boyalıdır. Kulp üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵²³.

13) FS 284/285 Derin kase: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru bol ve küçük beyaz mika katkı, kalın devetüyü astarlı, parlak-kırmızımsı kahverengi renkte boyalıdır⁵²⁴.

14) FS 284/285 Derin kase: Parlak koyu kahverengi boyalı, fazla pişmiş (yanık), parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵²⁵.

15) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz ve sarı mika katkı, limon sarısı astarlı ve parlak portakal boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaidesi üzerinde ise spiral motifi vardır⁵²⁶.

16) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru bol küçük beyaz mika katkı ve mat portakal renkte boyalıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, kaidesi üzerinde ise spiral motifi vardır⁵²⁷.

17) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru bol küçük beyaz mika katkı, beyazımsı-krem renkte astarlı ve mat gölgeli kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bezeme bulunmaktadır⁵²⁸.

18) FS 284/285 Derin kase: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru bol küçük beyaz mika katkı, devetüyü renkte astarlı ve parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵²⁹.

19) FS 284/285 Derin kase: Kızılımsı renkte hamurlu, hamuru bol küçük beyaz mika katkı, parlak portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵³⁰.

20) FS 284/285 Derin kase: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkı ve mat kahverengi renkte boyalıdır⁵³¹.

21) FS 284/285 Derin kase: Kumlu soluk portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkı ve parlak kahverengi renkte boyalıdır⁵³².

---

⁵²¹ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵²² Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵²³ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵²⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 96.

⁵²⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵²⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵²⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵²⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵²⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³¹ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³² Meriç-Mountjoy 2002, 97.

22) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve parlak siyah boyalıdır. Ağız kenarı üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵³³.

Dönemi: LH III C.

23) FS 284/285 Derin kase: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz ve sarı mika katkılı, siyah renkte boyalıdır. Kaidesi üzerinde daire şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵³⁴.

i) **Çanak:** Çanaklarda daha çok boya bant bezeme görülmektedir. İç kısımlarında ise oldukça kalın bant şeklinde bezemeler göze çarpmaktadır⁵³⁵.

1) Çanak: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz ve sarı mika katkılı ve mat açık kahverengi boyalıdır. Üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵³⁶.

2) Çanak: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve devetüyü astarlı ve parlak portakal boyalıdır. Üzerinde boya bant bezeme bulunmaktadır⁵³⁷.

3) Çanak: Kızılımsı hamurlu, hamuru bol ve küçük beyaz mika katkılı ve parlak kırmızı-portakal renkte boyalıdır. Üzerinde boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵³⁸.

k) FS 291 Kalathos

Küçük geniş bir ağız çapına sahip kalathos'a ait parçalar tanımlanabilmektedir. 1 no.lu parça ele geçen tek ağız kenarıdır. Dış kısımlarında boya bant şeklinde iç kısımlarında oldukça süslü bezemeler kullanılmıştır. 3 no.lu parçada görülen balık motifi bu tip kaplarda çok sık rağbet gören bir bezeme unsurudur⁵³⁹.

1) FS 291 Kalathos: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 43 yarım daire bezemesi ve iç kısımda ağzın hemen üzerinde boya bant gruplarının oluşturduğu bezeme vardır⁵⁴⁰.

2) FS 291 Kalathos: Devetüyü renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı ve mat koyu kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 43 yarım daire bezemesi ve iç kısımda ağzın hemen üzerinde boya bant gruplarının oluşturduğu bezeme vardır⁵⁴¹.

3) FS 291 Kalathos: Portakal renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, devetüyü renkte astarlı ve mat portakal renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 20 balık figürü bulunmaktadır⁵⁴².

---

⁵³³ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁴ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁵ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁶ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁷ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁸ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵³⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 97.

⁵⁴⁰ Meriç-Mountjoy 2002, 98.

⁵⁴¹ Meriç-Mountjoy 2002, 98.

⁵⁴² Meriç-Mountjoy 2002, 98.

4) FS 291 Kalathos: Portakal renkte hamurlu, hamuru beyaz mika katkılı, krem astarlı ve mat kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 75, çizgisel bezemelerle doldurulmuş panel şeklinde bezeme bulunmaktadır⁵⁴³.

4.2 Manisa ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler

4.2.22 EĞRİKÖY (Harita I, 22)

Manisa'ya bağlı Gülbahçe'nin 2 km. güney-güneydoğusunda, Eğriköy'ün 4 km.güney doğusunda yer almaktadır. İlk olarak French tarafından yürütülen yüzey araştırmaları sırasında tespit edilmiştir. Çevresinde tatlı su kaynağı bulunmamaktadır. Yüzeyinden kırmızı açkılı, gri-siyah açkılı, kırmızı astarlı ve gri mallardan oluşan İTÇ çanak çömlek parçaları toplanmıştır. M.Ö II. binyıl malzemesi de görülmektedir⁵⁴⁴.

Eğriköy Miken Buluntuları

French'in araştırmaları sırasında yerleşim üzerinde 2 parça Miken buluntusu tespit edilmiştir⁵⁴⁵.

1) Dışa çekik ağız kenarlı kase: Kırmızı astarlı ve boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

2) Sepet kulplu testi parçası: Kırmızı astarlı ve boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

4.2.23 BÜYÜK SÜMBÜLLER KÖYÜ⁵⁴⁶ (Harita I, 23)

Manisa İlinde, Gediz vadisindeki Çerkezsultaniye'ye bağlı eski adı Eğriköy yeni adı Bağyolu olan köyde bir Miken mezarı bulunduğu eski yayınlarda bildirilmektedir⁵⁴⁷.1967 yılında köylüler tarafından kireç kuyusu açılırken tesadüfen bulunan mezarın köylülerin verdiği ifadeler doğrultusunda bir küp mezar olabileceği düşünülmektedir ancak bu konuyla ilgili ayrıntılı bilgi yoktur. Ölü gömme şekli hakkında ayrıntılı bilgi olmasa da küp mezarın varlığı Anadolu'daki diğer örneklerden bilinen ceset halinde ölü gömme geleneği düşüncesini akla getirmektedir⁵⁴⁸.

⁵⁴³ Meriç-Mountjoy 2002, 98.

⁵⁴⁴ French 1969, 52.

⁵⁴⁵ French 1969, 88; F.g. 19, 18-19; Mee 1978, 127.

⁵⁴⁶ Büyük Sümbüller Köyü'nde yapılan araştırmaların sonuçlarını yayınlamama izin veren araştırma başkanımız değerli hocam Doç.Dr. Engin Akdeniz'e teşekkür ederim.

⁵⁴⁷ Boysal 1967, 19; Hanfmann-Waldbaum 1968, 52 vd; French 1969, 52; Mee 1978, 125; Mee 1998, 138;

Özgünel 1983, 738 vd; Özgünel 1996, 45; Akyurt 1998, 20.

⁵⁴⁸ Akyurt 1998, 20.

Bugüne kadar bu mezarın bulunduğu yerin tam olarak tespit edilmesine yönelik herhangi bir çalışma yapılmamıştır. 2007 yılında, Doç Dr. Engin Akdeniz başkanlığında yürütülen Prehistorik-Protohistorik Çağlarda Manisa ve Çevresi adlı TÜBİTAK Projesi kapsamında bölgede yürüttüğümüz yüzey araştırmaları sırasında Bağyolu'da dahil olmak üzere civardaki tüm köyler mezarın çıktığı kireç ocağının tespit edilmesi için araştırılmış özellikle yörede bulunan yaşlı vatandaşlarımızla yapılan görüşmeler sonrasında, belirtilen tarihlerde yörede sadece Büyük Sümbüller köyünde kireç ocağı bulunduğu eserlerinde bu kireç ocağından çıktığının söylenmesi üzerine köye ulaşılmış ve eserlerin çıktığı kireç ocağı bulunmuştur. Böylece bu önemli buluntu topluluğunun çıkış noktasının Çerkezsultaniye-Bağyolu değil Büyük Sümbüller köyü olduğu anlaşılmıştır. Mezar yerinin tespit edilmesinde TÜBİTAK'ın Projemize vermiş olduğu desteğin rolü büyüktür. Böylece arkeolojik literatüre yanlış olarak girmiş önemli bir buluntu topluluğunun lokalizasyonu net bir biçimde sağlanmıştır. (Resim 21-23)

Kireç ocağının açıldığı nokta köy merkezine oldukça yakın kayalık bir sırt üzerinde yer almaktadır. Mezarın bulunduğu yer kayalık bir arazinin tam ortasında vadiyi, ve vadiye açılan boğazın çok iyi gözlendiği hakim bir noktada bulunmaktadır. Çevrede bulunan kayalık bir yamaçta ana kaya üzerine inşa edilmiş Antik Çağ'a ait bir gözetleme kulesi dikkat çekmektedir. Kireç kuyusunun etrafındaki arazide başka mezarlara ait olabilecek kimi yükseltiler bulunmaktadır.

Büyük Sümbüller Köyü Miken Buluntuları (Çizim 35)

Büyük Sümbüller Miken Amphorası, bulunduğu mezar içerisinde yerel üretim tek renkli seramik ile beraber ele geçmiştir.

1) FS 46 Armut biçimli Miken Amphorası: Yükseklik: 17,3 cm, Ağız çapı: 10,1 cm.dir. Bezeme olarak kulplar arasında ve altında kalan karın alanında FM 57,2 kafes motifi bulunmaktadır. Büyük Sümbüller amphorası, biçim yönünden Kıbrıs'ta bulunan Kourion, Klavdhia, Dhekelia ve Müskebi örnekleriyle benzerlikler gösterir⁵⁴⁹. Bezeme olarak da yakın örnekler, Prosymna, Tiryns ve Akhaia'dan gelen küçük Amphoralardır⁵⁵⁰. Kıbrıs örnekleriyle daha yakın bir benzerlik göstermesine karşın söz konusu Miken Amphorası Rodos'la ilişkilendirilmek istenmiştir⁵⁵¹.

---

⁵⁴⁹ Özgünel 1983, s.739.

⁵⁵⁰ Özgünel 1983, s.739.

⁵⁵¹ Hanfmann-Waldbaum 1968, 52.

Büyük Sümbüller Miken Amphorasını, Mee⁵⁵² LH III A:1, Boysal⁵⁵³ LH III C, Özgünel⁵⁵⁴ LH III A:2, Hanfmann-Waldbaum⁵⁵⁵ ise LH III B dönemine tarihlemektedir.

4.2.24 SARDEİS/SARD/SART (Harita I, 24)

Manisa İli, Salihli İlçesi yakınlarında, İzmir-Ankara karayolu üzerinde, Manisa'ya 70 km. mesafede bulunan Sardeis antik kenti, Lidya bölgesinde Miken dönemine ait buluntuların ele geçtiği merkezlerden birisidir.

Sardeis/Sard/Sart Miken Buluntuları

Sardeis antik kentinde M.Ö. II. binyıl'a ait buluntuları içeren Bronz Ev sektörünün güneyinde yerel üretim çanak-çömlek buluntularının yanı sıra 2 parça Miken buluntusu da ele geçmiştir Bu buluntuları derin kase ve krater formuna sahip parçalar oluşturmaktadır⁵⁵⁶. Mee bu buluntuları LH III B ya da LH III C dönemine tarihlenmesi gerektiğini belirtmektedir⁵⁵⁷. Özgünel ise aynı parçaları Sub-Miken dönemine tarihlendirmektedir⁵⁵⁸.

4.2.25 GAVURTEPE HÖYÜĞÜ (Harita I, 25) (Resim 24)

Manisa İl merkezinin güneydoğusunda, Alaşehir İlçesinin güneybatısında, Gediz Ovası'nda, Sarıkız Çayı'nın batı yakasındaki verimli topraklarda yer almaktadır. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan höyüğün yamaçları oldukça dik ve sarpıtır. Uzunluğu yaklaşık 200 m genişliği ise 90 m kadardır. Deniz seviyesinden yüksekliği 282 m.dir. Gavurtepe'de kazılar 1987-1992 yılları arasında Meriç başkanlığında bir ekip tarafından yürütülmüştür. Gavurtepe, bulunduğu coğrafi konum etkisiyle hem Troia ve Kuzeybatı Anadolu, hem de Beycesultan, Yortan ve Güneybatı Anadolu örnekleri sergileyen ilginç bir merkezdir. Yapılan kazılar sonucunda en erken yerleşimin SKÇ'nin geç safhalarına ait olduğu anlaşılmaktadır⁵⁵⁹.

Bulunan seramikler Kumtepe Ib4 ile benzerlik göstermektedir. Kalkolitik Çağdan sonra yerleşim güçlü bir İTÇ dönemine sahne olmuştur. Gavurtepe'nin en kuvvetli yerleşimi M.Ö II. binyıla aittir. Höyük zirvesinde yer alan megaron bu görüşü destekler niteliktedir⁵⁶⁰. Alaşehir, coğrafi konumu nedeniyle yukarıda belirtilen Troia, Beycesultan, Yortan gibi önemli merkezlerle temas kurabilecek bir niteliğe sahiptir.

⁵⁵² Mee 1978, 125; Mee 1998, 138.

⁵⁵³ Boysal 1967, 19.

⁵⁵⁴ Özgünel 1983, 739; Özgünel 1996, 45.

⁵⁵⁵ Hanfmann-Waldbaum 1968, 52.

⁵⁵⁶ Hanfmann 1967, 31-7.

⁵⁵⁷ Mee 1978, 144.

⁵⁵⁸ Özgünel 1983, 738.

⁵⁵⁹ Meriç 1989b, 157.

⁵⁶⁰ Meriç 1990, 180, Meriç 1992, 227 vd; Meriç 1993, 355 vd.

Bütün bunların yanı sıra Hititlerin batıdaki merkezleriyle de temas kurmuş olması ihtimal dâhilindedir. Sahilden 170 km içeride yukarı Gediz Vadisinde yer alan Alaşehir, coğrafi konumu nedeniyle batı sahillerindeki ovalardan iç bölgenin platosuna geçişte bir durak yeri olma niteliğine sahiptir. Diğer taraftan yer şekilleri itibariyle kuzey-güney yönlü hareketlerin zor olduğu Batı Anadolu'da bu yukarı Gediz vadisi Alaşehir-Akhisar-Balıkesir ve Alaşehir-Buldan-Denizli yönlerindeki hareketlere de imkan sağlar⁵⁶¹.

Gavurtepe Miken Buluntuları (Resim 25)⁵⁶²

Höyük üzerinde ilk olarak Meriç tarafından yapılan gözlemler sırasında iki parça Miken seramiğine rastlanmıştır⁵⁶³. Bunlardan bir tanesi açık bir kaba ait küçük bir parça, diğeri de kapalı bir kaba aittir. Küçük olan parçanın bezemesini tayin etmek güçtür. Bu parçanın ölçüleri 2 x 2,5 cm.dir. Hamur devetüyü, astar açık bej, bezeme koyu kahverengi renktedir⁵⁶⁴. İkinci buluntu şekline ve üzerindeki değişik genişlikteki bezemelere göre üç kulplu bir kabın (Armut biçimli bir testi) omzundan bir parça olmalıdır. Bu parçanın ölçüleri 6,8 x 6 cm.dir. Bu parçanın hamuru kahverengi, astarı biraz açık, bezeme koyu kırmızı renktedir⁵⁶⁵.

İlk örnek Mee tarafından Küçük yassı testicik parçası olarak, ikinci parça ise askos ya da rython olarak yorumlanmıştır⁵⁶⁶. Ele geçen seramik parçaları üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi uygulanmıştır. Söz konusu parçalar LH III A:2 dönemine tarihlenmektedir⁵⁶⁷. Höyük üzerinde sistematik kazılar 1987 yılında başlamıştır. Bu tarihten itibaren yapılan kazılarda az da olsa Miken seramiklerine ait parçalar ele geçmiştir⁵⁶⁸. Ancak bu az sayıdaki seramik buluntusu Gavurtepe-Miken ilişkisini anlama konusunda yeterli değildir. Höyük üzerinde 2007 yılında Doç Dr. Engin Akdeniz başkanlığında yürüttüğümüz yüzey araştırmaları sırasında bol miktarda M.Ö. II. binyıl buluntusu saptanmıştır. Ancak yoğun II. binyıl malzemesinin varlığına karşın yüzeyde Miken buluntusu tespit etmek ne yazık ki mümkün olmamıştır.

---

⁵⁶¹ Boysal 1967, 18.

⁵⁶² Gavurtepe'de yapılan araştırmalarda proje arşivinden resim yayınlamama izin veren değerli hocam Doç.Dr. Engin AKDENİZ'e teşekkür ederim.

⁵⁶³ Boysal 1967, 17; Özgünel 1983, 738; Mee 1978, 128; Mee 1998, 141; Mellink 1988, 115.

⁵⁶⁴ Boysal 1967, 17, dn.24.

⁵⁶⁵ Boysal 1967, 17, dn.25.

⁵⁶⁶ Mee 1978,128.

⁵⁶⁷ Boysal 1967, 17; Mee 1978, 128; Özgünel 1983, 738.

⁵⁶⁸ Meriç 1988, 158; Meriç 1991, 229.

4.3 Aydın ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler

4.3.26 KUŞADASI YILANCI BURNU (Harita I, 26)

İzmir il merkezinin güneyinde, Kuşadası'nın hemen kuzeybatısındadır. Kuşadası Yılandıcı Burnu'nun en belirgin topoğrafik özelliği tarih öncesi çağlardan beri değişmeden aynı kalabilmesidir. Yani M.Ö. 3000 yıllarındaki kıyı çizgisi ile Roma Çağı'ndaki ve günümüzdeki kıyı çizgisi hemen hemen aynıdır. Düzlükteki Kuşadası topoğrafik değişimlere uğramıştır. Güvercinada'nın tam güneyinde denize uzanan bir küçük yarımada görünümündeki Yılandıcı Burnu'ndaki Arkeolojik kalıntılar uzun yıllar boyunca Antik Marathesion ya da Neopolis olarak yorumlanmıştır. Ancak Yılandıcı Burnu denize hakim konumuyla Kuşadası'ndaki Kadikalesi ve Ilcatepeden sonraki en önemli Prehistorik ve Protohistorik yerleşim yeridir. Yerleşim üzerinde 1978 yılında iki ay süren sondaj şeklinde bir kazı yapılmıştır. Bu kazılar sırasında Hellenistik döneme ait çok sayıda Amphora ile Arkaik ve Klasik yapılara ait izler ortaya çıkarılmıştır⁵⁶⁹. Yerleşim üzerinde yapılan incelemelerde İTÇ dönemine tarihlenen seramik buluntularına rastlanmıştır. Kazı ekibi tarafından sadece Demir Çağı sonrasına yönelik yapılan çalışmaların aksine Yılandıcı Burnu çok yakınında yer alan bugün birçok araştırmacının tam olarak algılayamadığı Güvercinada gibi aslında Prehistorik bir yerleşim yeridir

Kuşadası Yılandıcı Burnu Miken Buluntuları

Yılandıcı Burnunda Mellaart, Miken seramiklerine ait parçalar bulunduğunu bildirmektedir⁵⁷⁰. Mellaart'ın bildirdiği bu parçalardan başka Selçuk Arkeoloji Müzesinde bulunan GH III A:2 dönemine ait Üzengi Kulplu Miken testisi müzeye Kuşadalı bir kişi tarafından getirilmiştir. Bu Miken Testisinin Kuşadası Yılandıcı Burnu'ndan bulunduğu düşünülmektedir⁵⁷¹.

FS 171 Üzengi Kulplu Testi: Küresel bir forma sahiptir. Omuz kısmında motif olarak Miken çömlek ustaları tarafından çok kullanılan FM 19 dil motifleri işlenmiştir⁵⁷². Yılandıcı Burnu Samos'a olan konumu ve denizi denetleyen yapısı ile Prehistorik Dönemlerde çok önemli bir yerleşim yeri olmalıdır. Nitekim yakın sayılabilecek bir yerde yer alan Ilcatepe ve Kadikalesi arka arkaya sıralanan konumlarıyla denizi denetleyen yapılarıyla Kuşadası'nda belli bir amaca hizmet ettikleri izlenimini veren yerleşim yerleridir.

⁵⁶⁹ Büyükkolancı 2000, 97-99.

⁵⁷⁰ Mellaart 1968, 188.

⁵⁷¹ Alzinger 1972, 22; Mee 1978, 132; Mee 1998, 138; Özgünel 1983, 728 vd.

⁵⁷² Alzinger 1972, 22, Fig: 10; Mee 1978, 132; Mee 1998, 138; Bammer 1974, 88 vd.

Nitekim sistemli kazılarına yeni başlanmasına ve çok sınırlı bir alanda neredeyse sondaj niteliğinde yapılan kazılara rağmen aynı bölgede bulunan Kadıkalesi Höyüğü bölgenin M.Ö. II. binyılı için çok önemli bir takım sonuçlar vermiştir. SKÇ, İTÇ, OTÇ, STÇ'ye ait tabakalar saptanan Höyükte yoğun miktarda Miken malzemesinin yanında bölgeye özgü Prehistorik-Protohistorik seramik⁵⁷³, ve çok önemli bir buluntu olan Hitit üslubunda bir bronz heykelcik ele geçmiştir⁵⁷⁴. Bu buluntular Kuşadası'nın II. binyıl için çok önemli bir merkez olduğunu ortaya koymaktadır. Kuşadası, M.Ö. II. binyılda Arzawa-Hitit, Arzawa-Ahhiyawa ve Miken ilişkilerinde çok önemli bir merkez olabilir.

4.3.27 ANAİA/KADIKALESİ (Harita I, 27)

Kadıkalesi, Aydın'ın Kuşadası İlçesi'nin yaklaşık 8 km. güneyinde, Davutlar Beldesi'nin kuzeybatısında, Nazilli Sitesi olarak adlandırılan yazlık sitelerin bulunduğu alanda yer almaktadır. Denize doğru doğu-batı doğrultusunda uzanan höyük üzerinde günümüzde büyük ölçüde tahrip olmuş durumda bulunan bir Bizans Kalesi yer almaktadır. Üzerindeki Bizans Kalesi nedeniyle Kadıkalesi'nde ilk yapılan çalışmalarda Höyüğün yükseltisi doğal bir tepe sanılarak sadece kale üzerinde durulmuştur. Kadıkalesi Höyüğü 23 m. yüksekliği ve 250 m.lik çapıyla Batı Anadolu sahilleri için alışılmadık ölçülerde büyük bir höyük yerleşimidir⁵⁷⁵. (Resim 26).

Kadıkalesi ile ilgili kazı öncesi en önemli çalışma Müller-Wiener tarafından yapılmıştır. Bu çalışma sırasında kalenin bir planı çıkarılarak yapının daha iyi anlaşılması sağlanmıştır⁵⁷⁶. Bugün kazı ekibi tarafından aynı plan kullanılmaktadır. Kadıkalesi'nde ilk olarak 2001 yılında Mercangöz başkanlığında bir ekip tarafından kazı çalışmaları başlatılmış, bu çalışmalar kapsamında höyükle ilgili buluntular ortaya çıkmaya başladıkça yerleşimin niteliği netlik kazanmıştır.

Kadıkalesi'nde şimdiye kadar elde edilen verilere göre en erken yerleşim SKÇ'ye tarihlendirilmektedir. SKÇ dönemine tarihlendirilen seramik buluntuları arasında yerel özelliklere sahip parçaların yanı sıra Kumtepe ve Beycesultan benzeri mallara da rastlanmıştır. Yerel mallar kum, mika, taşçık ve az miktarda saman katkılı gri-siyah hamurlu, perdahlanmış gri-siyah astarlı, çanak, kase ve maşrapalardan oluşmaktadır⁵⁷⁷.

⁵⁷³ Akdeniz 2006, 1 vd.

⁵⁷⁴ Akdeniz 2004, 21-57.

⁵⁷⁵ Akdeniz 2006a, 2 vd.

⁵⁷⁶ Müller-Wiener 1961, 66-74.

⁵⁷⁷ Akdeniz 2006b, 6.

SKÇ malları arasında Beycesultan XXX-XXXII tabakaları benzeri, kahverengi siyah ve kırmızı mallar da vardır. Oldukça kaba hamurlu parçalarda hamura kum, mika ve taşçık dışında yer yer samanda eklenmiştir. Parçaların tümü el yapımıdır. Pişme kalitesi orta ile iyi arasında değişmektedir. Genellikle basit ya da hafif dışa çekik ağız kenarlı parçalar arasında ağız kenarının hemen altında çift delik vardır. Bunlar açık kaplardan oluşmaktadır. Beycesultan'la benzer özellikler gösteren bir diğer grup da beyaz boyalı mallardan oluşmaktadır. Beyaz boyanın uygulandığı parçalar çoğunlukla siyah, çok nadir olarak da kahverengi yüzevidir. Siyah parçalardan bazıları son derece arındırılmış, kaliteli hamurlarıyla dikkat çekmektedir. Beycesultan'da SKÇ I-II döneminde yoğun olarak görülen daha sonra azalarak İTÇ'de de devam eden bu mallarda, ağız kenarının iç tarafına beyaz boyayla yapılmış, baklava, taralı dörtgen ve zig zag bezemesi vardır. Bunlar içersinde bir grup çanak ve kaselerde ağız kenarının iç kısmına, maşrapa ve testilerde ise gövde kısmına uygulanmıştır⁵⁷⁸.

Beyaz boyanın uygulandığı bir başka grupta ise boya, maşrapa, kavanoz gibi kapların dış yüzeyindedir. Beycesultan SKÇ II seramiğinde de iki örnekle temsil edilen perdah izi bezemeli parçalara ait iki örnek Kadıkalesi'nde de bulunmuştur. Kadıkalesi İTÇ seramiğinde ise Beycesultan etkileri sınırlı olarak görülmektedir. Bu dönem buluntuları üzerinde Kuzeybatı Anadolu etkisi yoğundur. Beycesultan benzeri seramikler arasında XIV. tabaka için tipik olan çömlekleri hatırlatan bir parça ilginçtir. Beycesultan form 25 ve 26'yı hatırlatan çömlek el yapımı, taşçık ve mika katkılı kahverengi-gri hamurlu, kahverengi astarlı ve perdahlıdır⁵⁷⁹.

Dış yüzeyinde kazıma teknikle yapılmış, ağız kenarının hemen altından başlayıp iki yatay bant şeklinde devam eden eğik çizgi bezeme uygulanmış, bu bezeme alanından sonra bırakılan geniş bir boşluktan sonra yine iki yatay bant şeklinde alan düzenlenerek üstteki bant çentiklerle, alttaki ise iki taraftan gelip ortada birleşen eğik çizgilerle bezenmiştir. Beycesultan'ın İTÇ II'ye tarihlenen XIII. Tabakasında ele geçen dikine ip delikli tutamaklı çanaklara benzer bir örnek Kadıkalesi'nde bulunmuştur. Gri hamurlu, kum, mika katkılı, iyi pişmiş, çark yapımı, gri-siyah astarlı ve perdahlı kabın yüzeyine yatay perdah uygulanmıştır. Kap pişmeden önce hasır benzeri bir zeminin üzerine konulmuş ve bunun yarattığı iz tabanında çıkmıştır⁵⁸⁰.

---

⁵⁷⁸ Akdeniz 2006b, 6.

⁵⁷⁹ Akdeniz 2006b, 6.

⁵⁸⁰ Akdeniz 2006b, 6.

Kuzeybatı Anadolu'da da yoğun olarak görülmekle birlikte Beycesultan kazılarında da bulunan bileşik kaplara ait bir örnek Kadıkalesi'nde de ele geçmiştir. Beycesultan'ın İlk Tunç Çağı'na ait 22 nolu formdan olan bileşik kap parçasının üzerinde kazıma bezeme dikkat çekmektedir. Bezemenin içerisi beyaz macun boya ile doldurulmuştur. Bu form ve bezeme özellikle Balıkesir yöresinde, Yortan'da sevilerek kullanılmıştır. Beycesultan'da SKÇ'de ortaya çıkan ve İTÇ'de de devam eden beyaz boya bezemesine ait bazı örnekler İTÇ Kadıkalesi buluntuları arasında da rastlanmıştır. Benzerleri Beycesultan'ın İTÇ II tabakalarında ele geçmiştir. Kadıkalesi İTÇ buluntuları burada oldukça kuvvetli ve yoğun buluntu veren bir yerleşimle karşı karşıya kalındığını göstermektedir. İTÇ II ve III evresinde son derece yoğun şekilde obsidyen buluntularına rastlanması Ege Denizi'ndeki Giali ya da Melos ile yapılan bir ticareti düşündürmektedir. Bu döneme ait diğer buluntular, tunç nesne, taş mühür, taş baltalar ve sedef nesne parçalarından oluşmaktadır⁵⁸¹.

Kadıkalesi OTÇ çanak çömleğinde daha çok Güney batı Anadolu yerel üretimi kırmızı boyalı mallar görülmektedir. Bu mallar Özellikle Beycesultan V ve IV. tabakalarda görülen çanak çömlek ile benzeşmektedir⁵⁸².

Kadıkalesi M.Ö. II. Binyıl buluntuları içerisinde hiç kuşkusuz en önemli yeri Höyüğün güneybatı kesiminde, 3 ve 4 no.lu burçlar arasındaki kazılarda M.Ö. II binyıl tabakalarının yaklaşık 30 cm. üzerinde, sur duvarına dayanmış tek sıralı bir taş duvarın kenarında bulunan Hitit üslubunda bronz bir heykelcik oluşturmaktadır. Eser sol ayağı önde, adım atar pozisyonda bir erkeği canlandırmaktadır. Korunan kısmıyla 7,8 cm. yüksekliğindedir. Vücut hareketi çok yumuşaktır. Birçok Hitit heykelciğinde bulunan sivri serpuş, kabartma bir bantla çevrilerek baştan ayrılmıştır. Başlıkta tanrısallık sembolü boynuz ya da boynuz türü çıkıntılara rastlanmamaktadır. Bu yüzden daha temkinli bir biçimde heykelciği bir Hitit tanrısı olarak yorumlamaktan ziyade Hitit üslubunda bir heykelcik olarak yorumlamak daha mantıklı olacaktır⁵⁸³. Yuvarlak yüzde kulaklar, burun ve gözler dikkat çekmektedir. Kulakları oldukça büyük ve kepçe şeklinde kıvrıktır. Gözleri iri patlak burun da büyüktür. At kuyruğu şeklinde bele doğru uzanan saçları vardır. Bu özellikleriyle eser saldırır durumda bir Hitit savaşçısını betimlemektedir. Eserin üçgen gövdesinde kısa kollu bir giysi bulunmaktadır. Gövdenin alt kısmında etek gibi devam eden bu giysinin altından görülen bacaklardan soldaki önde, sağdaki ise geride gösterilmiş ve böylece hareket sağlanmıştır⁵⁸⁴.

---

⁵⁸¹ Akdeniz 2006b, 6 vd.

⁵⁸² Akdeniz 2006b, 5 vd.

⁵⁸³ Akdeniz 2004, 25.

⁵⁸⁴ Akdeniz 2004, 26.

Heykelcik adım atarak yürür vaziyettedir. Bacaklar bilek civarından kırık olduğu için ayakların durumu hakkında çıkarım yapmak zordur. Heykelcik sağ eli havada bir mızrak ya da yıldırım demetine benzeyen bir nesne tutuyor olmalıdır. Kadıkalesi heykelciği LH II A ile LH III A:2 arasında bir döneme ait olmalıdır⁵⁸⁵. Kadıkalesi STÇ çanak çömleği arasında, kırmızı, gri ve sarı mallar, perdeli mallar ve Miken malları yer almaktadır. Bunların arasında en kalabalık grubu Miken buluntularının oluşturması oldukça dikkat çekicidir.

Şimdiye kadar elde edilen veriler ışığında Kadıkalesi'nde 6 tabakanın varlığı tespit edilmiş olup kronolojik açıdan sıralanışı şu şekildedir⁵⁸⁶.

I- Osmanlı (Anya)-Bizans (Anaia)

II- Roma-AntikÇağ (Anaia)

III- STÇ (üç evreli ? Arzawa ülkesi(leri)ne bağlı bir kent ?)

IV- OTÇ

Va- İTÇ I

Vb- İTÇ II

Vc- İTÇ III

VI- SKÇ

Kadıkalesi'nin bulunduğu coğrafya denizyolu taşımacılığı için büyük avantajlara sahiptir. Batı Anadolu sahillerindeki deniz ticareti düştüğünde en kestirme ve düzenli güzergah Batı Anadolu kıyılarına yakından devam eden kuzeye-güneye ve batıya uzanan deniz yoludur. Bu yolun Samos adası civarında farklı rotalarla kesişmesi muhtemeldir. Güzergah, Samos'dan sonra batıya devam eder. Kuzeye doğru Batı Anadolu sahillerini takip ederek Khios adasıyla Karaburun yarımadası arasından daha kuzeye, güneyde ise Samos Boğazı ve Dilek Yarımadasını geçtikten sonra Kos yönüne uzanır. Yine aynı şekilde Samos adası, Doğu Ege Havzası'ndaki olası doğu-batı deniz ticaretindeki rota üzerinde gösterilmiştir. Dolayısıyla Kadıkalesi'nin coğrafi konumunun ve buraya yerleşilmesinin geç dönemlerde olduğu gibi oldukça erken dönemlerden itibaren de ticaretle ilişkili olması kaçınılmazdır. Kalenin konumu, Samos Boğazı'nın denetlenmesi için büyük avantajlar sağlamaktadır⁵⁸⁷.

---

⁵⁸⁵ Akdeniz 2004, 26.

⁵⁸⁶ Akdeniz 2007, 36.

⁵⁸⁷ Akdeniz 2004, 23 vd; Akdeniz 2006a, 3 vd.

Kadıkalesi M.Ö. II. Binyıl Batı Anadolu'su için çok önemli bir coğrafyada yer almaktadır. Bölgede Millawanda ile bir tutulan Miletos ve Arzawa başkenti Apasa(s) ile bir tutulmak istenilen Ayasuluk tepesi arasında kalan coğrafyada kazısı yapılmakta olan tek M.Ö. II. binyıl yerleşimidir. Davutların hemen güneyindeki Samsun dağının Hitit metinlerinde geçen Arinnanda dağı olduğu bugün tartışma götürmez bir gerçektir⁵⁸⁸.

II. Murşili'nin Arzawa seferi sırasında Apasa'dan kaçan Arzawalılar Arinnanda dağına sığınmışlardır. Apasa, Ephesos (Ayasuluk Tepesi) eşitlendiğinde, bu kadar geniş bir mesafeyi Arzawalıların nasıl alarak Arinnanda dağına sığındıkları konusunda ayrıntılı bir bilgi yoktur. Arinnanda dağı'na çok yakın bir mesafede yer alan Batı Anadolu sahilinin en büyük höyük yerleşimi Kadıkalesi'nin bu kaçış sırasındaki işlevi, üzerinde durulması gereken ilginç bir noktadır. Dağı kuşatan Hititler, Arinnanda dağıyla ilgili ayrıntılı bilgiler verdikleri halde dağın bu kadar yakınındaki Kadıkalesi hakkında Hitit metinlerinde belirgin bir ipucu yoktur.

Ayasuluk Tepesi, bu tezi kanıtlayacak net buluntulara sahip olmadığı halde yalnızca ses benzerliğinden yola çıkılan popüler bir söylemle Apasa'ya lokalize edilmektedir. Kadıkalesi, son yıllarda elde edilen, özellikle Hitit heykelciği gibi buluntularıyla, Apasa'nın daha güneyde aranması gerektiğini göstermiştir.

Samos boğazını denetleyen önemli konumu ve doğal limanı ve M.Ö. II. binyıla ait önemli buluntularıyla Kadıkalesi'nin, Arzawa başkenti Apasas'a lokalizasyonu yabana atılmayacak bir görüştür. II. Murşili'nin yıllıklarının kırık olan bir bölümünde Lipa adlı başka bir yerde adı geçmeyen bir yerleşimden söz edilmektedir. Ünal, Lipa'nın Efes, Kuşadası ve Milet civarında aranması gerektiğini belirtmektedir⁵⁸⁹. Kadıkalesi'nin Lipa olabileceği de düşünülmektedir⁵⁹⁰. İlerleyen yıllarda Kadıkalesi'nde elde edilecek buluntular M.Ö. II. binyıl tarihi coğrafyasına ışık tutacak nitelikte olacaktır.

Anaia/Kadıkalesi Miken Buluntuları⁵⁹¹ (Resim 27-28-29 Çizim 36-37)

Kadıkalesi, Batı Anadolu'da Miken buluntularının saptandığı en yeni kazılardan birisidir. Kadıkalesi STÇ tabakalarında tespit edilen seramiğin en önemli bölümünü Miken seramiği oluşturmaktadır. Kadıkalesi'nde ele geçen Miken seramiği ithal ve yerli üretim olmak üzere iki gruptur. Ancak İthal Miken seramiğinin yerel üretilere olan oranı % 10'dan daha azdır. Kadıkalesi ithal Miken seramiğini oluşturan parçalar oldukça kaliteli bir hamur yapısına sahiptir⁵⁹².

⁵⁸⁸ Ünal 2003, 32.

⁵⁸⁹ Ünal 2003, 35.

⁵⁹⁰ Akdeniz 2007, 57.

⁵⁹¹ Kazı buluntularını yayınlamam a izin veren değerli hocam Doç.Dr. Engin Akdeniz'e teşekkür ederim.

⁵⁹² Akdeniz 2007, 36.

Hamur içerisinde mika ve kuvars olmasına karşın, kaba katkılara rastlamak mümkün değildir. İthal seramikte gri, bej, devetüyü, açık sarı, bej-pembemsi bej renklerinin yanı sıra bu tür seramikte daha çok bej-pembemsi bej renk hakimdir. Hamur ince ya da çok az gözeneklidir. Kadıkalesi ithal Miken seramiği hızlı dönen çarkta çekilmiş ve düzenli ısıveren fırınlarda üretilmiştir. Hem yerli hem ithal mallarda pişme derecesi yüksek olduğundan oluşan seramik serttir. Yerli mallarda olduğu gibi ithal mallarda da astar ve perdah bulunmaktadır⁵⁹³.

Astar rengi dışta krem, sarı, pembe, açık kırmızı, kırmızı, bej, içte ise devetüyü, kiremit ve krem renktedir. Perdah uygulamasından dolayı kap yüzeyleri pürüzsüz bir niteliktedir. Bu pürüzsüz yüzey üzerinde genellikle gövdenin üst yarısında kırmızı, patlıcan moru, koyu kahverengi, siyah ve koyu kiremit renk boya bezeme uygulanmıştır. Yerli Miken seramiği de ithal Miken seramiği gibi oldukça kaliteli bir hamura sahiptir. İyi arındırılmış bu hamur içerisinde mika, kuvars ve az miktarda kireç taşı taşıyıcı katkısına rastlanmaktadır. Hamur rengi kırmızı, kiremit kırmızısı, devetüyü, açık sarı, sarı-sarımsı devetüyüdür. En çok uygulanan hamur rengi kiremit kırmızısıdır⁵⁹⁴.

Yoğun mika ve kuvars, nadiren ince kireç taşı ve küçük taşıyıcı katkıdır. Hamur ince ya da çok az gözeneklidir. Son derece hızlı dönen çark kullanılmıştır. Parçaların kalitesinden yüksek ısıveren fırında pişirildikleri anlaşılmaktadır. Astar rengi dışta kırmızı, pembe, açık kırmızı, içte genellikle devetüyü, kiremit rengindedir. Astar da yoğun mika ve kuvars olduğu gözlenmektedir⁵⁹⁵. Perdahlı yüzey oldukça kaliteli bir görünüme sahiptir. Kahverengi, kahverengimsi turuncu, vişneçürüğü, kırmızı ve siyah renkte, tekli boya bant bezeme, birden fazla boya bant bezeme, panellerden oluşan alanda iç içe geçmiş dairelerden oluşan bezeme, birbirine paralel yatay ve dikey ya da her ikisinin birlikte uygulandığı çizgilerden oluşan bezeme şekli, dalgalı çizgi bezeme, yaprak motifi bezeme, karışık bitkisel bezeme, tekerlek motifi uygulanmıştır⁵⁹⁶.

Miken buluntuları toplam 137 parça eserden oluşmaktadır. Bu eserleri; kaseler, çanak, çömlek, tabak, Amphoroid krater, Amphoriskos, kavanoz, kylix, kalathos, ve testilere ait ağız kenarı parçaları, dip, kulp ve gövde parçaları oluşturmaktadır. İncelenen bu parçalar arasında LH III A dönemi öncesine tarihlendirilebilecek bir eser bulunmamaktadır. Eserlerin büyük bir kısmının LH III C dönemine ait olduğu anlaşılmaktadır⁵⁹⁷.

---

⁵⁹³ Akdeniz 2007, 37.

⁵⁹⁴ Akdeniz 2007, 37.

⁵⁹⁵ Akdeniz 2007, 37.

⁵⁹⁶ Akdeniz 2007, 37.

⁵⁹⁷ Akdeniz 2007, 55.

a) Kaseler

Kadıkalesi Miken buluntuları içerisinde önemli bir kısmı kase formu oluşturmaktadır. Kadıkalesi'nde ele geçen kaseler, basit ağız kenarlı derin kaseler, iç içe çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli kaseler, dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu kaseler olmak üzere üç alt gruba ayrılmaktadır⁵⁹⁸.

1) Basit ağız kenarlı derin kaseler

Bu tipi oluşturan kase örneklerinde, ağız kenarının hem iç hem de dış kısmında bir ya da birden fazla boya bant bezeme vardır.

Basit ağız kenarlı derin kase: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılıdır. İçte ve dışta devetüyü renkte astarlıdır. İyi derecede fırınlanmıştır. Ağız kenarından başlayarak iç kısmın doğru uzanan vişneçürüğü-siyah astar boyalıdır⁵⁹⁹.

2) FS 206 İçe çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli kaseler

Bu form yapısına sahip kaseler içe çekik ağız kenarından gövdeye doğru uzanan yuvarlatılmış profile sahiptir. Kırmızı, kahverengi kırmızı ya da kahverengimsi-turuncu boya bezemeye sahiplerdir⁶⁰⁰.

1) FS 206 İçe çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli kase: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılı, hızlı dönen çark yapımı, iyi fırınlanmış, içi ve dışı devetüyü astarlı, ağız kısmından başlayıp iç kısma doğru uzanan kahverengimsi-kırmızı renkte boyalıdır. Aynı boya iç kısımda bir kuşak halinde kabı sarmaktadır⁶⁰¹.

2) FS 206 İçe çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli kase: Gri hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı hızlı dönen çark yapımıdır. İyi derecede fırınlanmıştır. Dışta kaliteli sarımsı-kahverengi, içte ise koyu kahverengi renkte astarlıdır. Ağız kenarı üzerinde kırmızı renkte boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁰².

3) FS 206 İçe çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli kase: Kahverengi renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve az taşçık katkılıdır. Aynı renkte astarlı, çark yapımı, ağız kenarından başlayıp içte ve dışta devam eden kırmızı boya bezemeye sahiptir⁶⁰³.

---

⁵⁹⁸ Akdeniz 2007, 38.

⁵⁹⁹ Akdeniz 2007, 38.

⁶⁰⁰ Akdeniz 2007, 38.

⁶⁰¹ Akdeniz 2007, 38.

⁶⁰² Akdeniz 2007, 38.

⁶⁰³ Akdeniz 2007, 38.

3) FS 206/284/285 Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu derin kaseler

Bu tip form yapısı gösteren kaselerde hafif dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu bir profil vardır. Bir önceki grupta olduğu gibi kabın ağız kenarının hemen dışından başlayan boya bant bezeme bu örneklerde iç kısımda daha geniş bir alana yayılarak devam etmektedir. Parçalar kahverengi, siyah, vişneçürüğü-siyah renklerde boyalıdır⁶⁰⁴.

1) FS 206/284/285 Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu derin kase: Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşıçık katkılı, kahverengi boyalı, hızlı dönen çark yapımıdır. İyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde ağız kısmının dışından başlayan boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁶⁰⁵.

2) FS 206/284/285 Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu derin kase: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşıçık katkılı, sarı astarlı, hızlı dönen çark yapımıdır. İyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde ağız kısmının dışından başlayan boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁶⁰⁶.

3) FS 206/284/285 Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu derin kase: Sarı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, siyah renkte boyalı, çok hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde ağız kısmının dışından başlayan boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁶⁰⁷.

4) FS 206/284/285 Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu derin kase: Gri hamurlu, hamuru, kum, mika, kuvars, taşıçık katkılı ve devetüyü-kirli beyaz astarlı, koyu vişneçürüğü-siyah renkte boyalıdır. Parça üzerinde ağız kısmının dışından başlayan boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁶⁰⁸.

b) Çanaklar

Kadikalesi kazılarında bulunan çanak formuna sahip parçalar ağız kenarlarına göre 6 grup altında incelenmektedir. Bunlar arasında, İçe kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu çanaklar, dışa çekik ağızlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanaklar, dışa çekik ağızlı çanaklar, yuvarlatılmış geniş gövdeli çanaklar, kulplu derin çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanaklar ve içe çekik ağız kenarlı basit çanaklar yer almaktadır⁶⁰⁹.

⁶⁰⁴ Akdeniz 2007, 38.

⁶⁰⁵ Akdeniz 2007, 39.

⁶⁰⁶ Akdeniz 2007, 39.

⁶⁰⁷ Akdeniz 2007, 39.

⁶⁰⁸ Akdeniz 2007, 39.

⁶⁰⁹ Akdeniz 2007, 39.

1) İe kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar

Bu form yapısına sahip yalnızca tek bir örnek ele geçmiştir.

İe kalınlaştırılmış ağız kenarlı anak: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, açık kahverengi renkte astarlı, vişneuriüğü-koyu kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Ağız kenarının iç kısmında 2 sıra halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde ağız kısmına doğru 2 sıra halinde dalgalı bezeme bulunmaktadır⁶¹⁰.

2) Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu çanaklar

Bu çanaklar ağız kısmının hemen dışından omuza yakın bir kesimden başlayıp iç kısma doğru uzanan boya bezemelidir. Boya bezeme kırmızı ve kırmızı-portakal renkte alacalıdır⁶¹¹.

1) Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu anak: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılı, içte ve dışta devetüyü renkte astarlı, kırmızı renkte boyalı, hızlı dönen çark yapımı, orta derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde ağız kısmının hemen üzerinden başlayan boya bant bezeme yer almaktadır⁶¹².

2) Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu anak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızımsı-portakal renkte alacalı boyalıdır. Parça üzerinde ağız kenarının hemen dışından başlayıp gövdenin iç kısmının tamamını kapsayacak şekilde devam eden boya bezeme yer almaktadır⁶¹³.

3) Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu anak: Diğer rneklerle kıyasla daha geniş cidarlı bir kaba aittir. Gri hamurlu, kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, parlak kırmızı renkte boyalı, hızlı dönen çark yapımı ve iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde zik zak bezeme yer almaktadır⁶¹⁴.

3) FS 295 Dışa çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanaklar

Bu forma sahip 2 parça ele geçmiştir. Parçalardan birisinde panel şeklinde kırmızı boya uygulanmış, diğer i se boyasız bırakılmıştır.

1) FS 295 Dışa çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ anak: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, dışta devetüyü içte ise kırmızı renkte astarlı, kırmızı renkte boyalıdır.

⁶¹⁰ Akdeniz 2007, 39.

⁶¹¹ Akdeniz 2007, 39.

⁶¹² Akdeniz 2007, 39.

⁶¹³ Akdeniz 2007, 40.

⁶¹⁴ Akdeniz 2007, 40.

Hızlı dönen çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır. Dış kısımda gövdenin daraldığı noktada boya bant bezeme yer almaktadır⁶¹⁵.

2) FS 295 Dışa çekik ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, hızlı dönen çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır⁶¹⁶.

4) FS 284 Dışa çekik ağız kenarlı, yuvarlatılmış geniş gövdeli, kulplu derin çanaklar

Bu tipe giren çanaklarda omuza ya da omuza yakın bir yere yerleştirilmiş çift kulp ya da tutamak vardır. Dışta kaliteli sarımsı-kahverengi ya da kahverengi içte ise kırmızı boyalıdır⁶¹⁷.

1) FS 284 Dışa çekik ağız kenarlı, yuvarlatılmış geniş gövdeli, kulplu derin çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, dışta kaliteli sarımsı-kahverengi içte ise kırmızı renkte astarlı, hızlı dönen çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır⁶¹⁸.

2) FS 284 Dışa çekik ağız kenarlı, yuvarlatılmış geniş gövdeli, kulplu derin çanak: Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika kuvars katkılı, kahverengi astarlı ve aynı renkte boyalı, hızlı dönen çark yapımıdır⁶¹⁹.

5) FS 291 Dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanaklar

Bu grupta yer alan çanakların genellikle ağız kenarının hemen altından başlayıp gövdenin iç kısmında da geniş bir bölümü alacak şekilde değişik renklerde boya bant bezeme yer almaktadır. Astar genellikle kırmızı, portakal, vişne ve siyah alacalıdır. Boya bezemede kullanılan renkler kırmızı, kahverengi ve kırmızımsı kahverengidir⁶²⁰.

1) FS 291 Dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılı, kırmızı renkte astarlı ve boyalı, çark yapımı ve iyi derecede fırınlanmıştır. Kabın dış kısmında ağız kenarının hemen altından başlayıp gövdenin iç kısmında da geniş bir bölümü alacak şekilde devam eden boya bant bezeme yer almaktadır. Dudak kısmı üzerinde dalga bezeme bulunmaktadır. İç kısmında 2 tane boya bant bezeme uygulanmıştır⁶²¹.

---

⁶¹⁵ Akdeniz 2007, 40.

⁶¹⁶ Akdeniz 2007, 40.

⁶¹⁷ Akdeniz 2007, 40.

⁶¹⁸ Akdeniz 2007, 40.

⁶¹⁹ Akdeniz 2007, 41.

⁶²⁰ Akdeniz 2007, 40.

⁶²¹ Akdeniz 2007, 41

2) FS 291 Dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, kum, mika ve taşçık katkı, kahverengi, kahverengimsi-turuncu renkte boyalı, çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parçanın dış yüzeyinde ağızın hemen altından başlayan dalga bezeme ve onun altında ikinci bir boya bant bezeme yer almaktadır⁶²².

3) FS 291 Dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli sığ çanak: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, kırmızısı-kahverengi renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde ağız kenarının hemen altından başlayan boya bant bezeme yer almaktadır⁶²³.

6) FS 242 İçe çekik ağız kenarlı basit çanaklar

Bu tipe giren çanaklarda boyasız olanların yanı sıra sadece azın dışından başlayıp gövdenin iç kısımlarına kadar uzanan boya bezeme de bulunmaktadır. Kullanılan boya kaliteli olup, kırmızı, kırmızı-vişneçürüğü ve portakal renktedir. Kum, mika ve kuvars katkıları görülmektedir⁶²⁴.

1) FS 242 İçe çekik ağız kenarlı basit çanak: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, içte ve dışta devetüyü renkte astarlı, hızlı dönen çark yapımı, orta derecede fırınlanmıştır⁶²⁵.

2) FS 242 İçe çekik ağız kenarlı basit çanak: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, içte ve dışta devetüyü renkte astarlı, kırmızı boyalı, hızlı dönen çark yapımı, orta derecede fırınlanmıştır. Ağız kısmının hemen üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶²⁶.

3) FS 242 İçe çekik ağız kenarlı basit çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, içte ve dışta devetüyü renkte astarlı, kırmızı boyalı, hızlı dönen çark yapımı, orta derecede fırınlanmıştır. Ağız kısmının hemen üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶²⁷.

4) FS 242 İçe çekik ağız kenarlı basit çanak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, içte ve dışta devetüyü renkte astarlı, kırmızı boyalı, hızlı dönen çark yapımı, orta derecede fırınlanmıştır. Ağız kısmının hemen üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶²⁸.

---

⁶²² Akdeniz 2007, 41

⁶²³ Akdeniz 2007, 41

⁶²⁴ Akdeniz 2007, 41

⁶²⁵ Akdeniz 2007, 41

⁶²⁶ Akdeniz 2007, 41

⁶²⁷ Akdeniz 2007, 41

⁶²⁸ Akdeniz 2007, 41

5) FS 242 İe çekik ağız kenarlı basit anak: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, hamur renginde boyalı, çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır. Dudağın hemen altında ince bir boya bant bezeme yer almaktadır⁶²⁹.

c) Tabaklar

Kadıkalesi'nde tabak formuna sahip yalnızca 1 parça ele geçmiştir.

Dışa çekik ağız kenarlı tabak: Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, açık kahverengi astarlı, çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya ve perdah bulunmamaktadır⁶³⁰.

d) ömlekler

Kadıkalesi'nde 2 grup çömlek ele geçmiştir. Bunlar; düz basit ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli çömlekler ve dışa sarkıtılmış ağız kenarlı dar ağızlı ömleklerdir⁶³¹.

1) FS 284 Düz basit ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli çömlekler

Bu form yapısına sahip parçalarda genellikle ağız kenarının hemen altından başlayıp dış kısmında 1-2, gövdenin iç kısmında geniş bir alanda devam eden değişik renklerde boya bant bezeme uygulanmıştır. Boya olarak genellikle kırmızı, portakal, vişne ve siyah kullanılmıştır⁶³².

1) FS 284 Düz basit ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli ömlek: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, oldukça ince cidarlı, açık kahverengimsi sarı boyalı, çark yapımı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde 2 sıra halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶³³.

2) FS 284 Düz basit ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli ömlek: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, kahverengimsi-sarı, siyah renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶³⁴.

3) FS 284 Düz basit ağız kenarlı yuvarlatılmış gövdeli ömlek: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, kahverengimsi-sarı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶³⁵.

---

⁶²⁹ Akdeniz 2007, 41

⁶³⁰ Akdeniz 2007, 41.

⁶³¹ Akdeniz 2007, 41.

⁶³² Akdeniz 2007, 41.

⁶³³ Akdeniz 2007, 41.

⁶³⁴ Akdeniz 2007, 41.

⁶³⁵ Akdeniz 2007, 42.

2) Dışa sarkıtılmış ağız kenarlı, dar ağızlı çömlek

Bu tipe giren sadece bir parça ele geçmiştir.

Dışa sarkıtılmış ağız kenarlı, dar ağızlı çömlek: Kahverengi renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, kahverengi renkte astarlı ve boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶³⁶.

e) FS 282 Kraterler

Kadıkalesi'nde FS 282 Krater formuna sahip 7 parça gün ışığına çıkarılmıştır.

1) FS 282 Krater: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kiremit kırmızı renkte astarlı, portakal renkte boyalı, orta derecede fırınlanmış çark yapımıdır. Dudak kısmı üzerinde tırnak şeklinde bezeme yer almaktadır⁶³⁷.

2) FS 282 Krater: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, açık sarı renkte astarlı, kırmızımsı-vişneçürüğü renkte boyalı iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Dudak kısmında dalgalı bezeme yer almaktadır⁶³⁸.

3) FS 282 Krater: Kiremit kırmızısı hamurlu, kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kiremit kırmızısı renkte astarlı, kırmızı renkte boyalı, orta derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Dudak kısmı üzerinde dalga bezeme, ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme yer almaktadır⁶³⁹.

4) FS 282 Krater: Kiremit kırmızısı hamurlu, kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁴⁰.

5) FS 282 Krater: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars, taşçık katkılı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Gövde üzerinde boya bant bezeme, ağız kenarı üzerinde dalga bezeme yer almaktadır⁶⁴¹.

6) FS 282 Krater: Kırmızı hamurlu, hamuru, kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızı boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁴².

7) FS 282 Krater: Dışa uzatılmış ağız kenarlı, kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılıdır⁶⁴³.

---

⁶³⁶ Akdeniz 2007, 42.

⁶³⁷ Akdeniz 2007, 42.

⁶³⁸ Akdeniz 2007, 42.

⁶³⁹ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁰ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴¹ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴² Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴³ Akdeniz 2007, 43.

f) FS 70 Amphoralar

Samos boğazını denetleyen ve doğal bir limana sahip olan Kadıkalesi'nde Amphora formuna sahip yalnızca 3 parça ele geçmiş olması şaşırtıcıdır. Ancak şimdiye kadar yapılan kazılar çok sınırlı bir alanda yürütülmüştür. Amphora formuna sahip parça dışa doğru kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. 1 no.lu parçanın ağız kenarında kulplu olmaması nedeniyle omuzdan kulplu Amphora olduğu düşünülmektedir⁶⁴⁴.

1) FS 70 Amphora: Sarı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, iyi derecede fırınlanmış çok hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya yoktur⁶⁴⁵.

2) FS 70 Amphora: Dışarı yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, vişneçürüğü-kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁴⁶.

3) FS 70 Amphora: Dışarı yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, vişneçürüğü-kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁴⁷.

g) FS 61 Amphoriskos

Kadıkalesi'nde amphoriskos formuna sahip yalnızca tek bir örnek vardır.

FS 61 Amphoriskos: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, yoğun kuvars ve az taşçık katkılı, kahverengimsi kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır⁶⁴⁸.

h) FS 188 Matara

Kadıkalesi Miken buluntuları içerisinde FS 188 matara formuna yakın tek bir örnek bulunmaktadır.

FS 188 Matara: Sarı hamurlu, hamuru kum ve çok küçük taşçık katkılı, sarı renkte astarlı, vişne-siyah renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Gövde üzerinde alt kısmı düzleştirilmiş bir daire içerisinde FM 68 tekerlek motifi yer almaktadır⁶⁴⁹.

Ancak bu bezeme değişik yayınlarda yıldız, spiral, ve rozet başlığı olarak da yorumlanmaktadır. Mykenai'da ele geçen ve LH I dönemine tarihlenen mezar steli, LH III B:2 dönemine tarihlenen megaron frizi⁶⁵⁰, LH III C dönemine tarihlenen bir krater parçası üzerinde, LH III B dönemine tarihlenen pithoslu alanda bulunan at eğitimi freskinde, Tryins'de LH III B:2 dönemine tarihlenen domuz avı freskinde,

---

⁶⁴⁴ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁵ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁶ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁷ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁸ Akdeniz 2007, 43.

⁶⁴⁹ Akdeniz 2007, 43-44.

⁶⁵⁰ Castleden 2005, fig. 6.10.

LH III C dönemine tarihlenen krater parçaları üzerinde, Enkomi'de LH III A:1 dönemine tarihlenen Amphoroid krater üzerinde⁶⁵¹, Pylos'da LH III B dönemine tarihlenen bir araba freski üzerinde, Vapheio'da LH I dönemine ait bir mühür üzerinde bulunan araba motiflerinin tekerleklerinin 4 ispitli olduğu görülmektedir⁶⁵². Ebu Simbel tapınağının rölyeflerinde Kadeş savaşındaki Hitit savaş arabaları resmedilmiştir. Bu arabaların tekerleklerinin 6 ispitli olduğu görülmektedir⁶⁵³. Kavaklıkahve Höyüğünde ele geçen bir gövde parçası üzerinde 6 ispitli bir tekerlek motifi⁶⁵⁴, Tarsus'da ele geçen bir Amphoroid krater üzerinde 4 ispitli bir tekerlek motifine benzer bir bezeme bulunmaktadır. Ancak bu bezeme FM 18 çiçek bezemesi olarak tanımlanmaktadır⁶⁵⁵.

j) Kavanoz

Kadıkalesi'nde kavanoz formuna ait bir ağız kenarı parçası ele geçmiştir. Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, hamur renginde astarlı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır⁶⁵⁶.

k) Kulplar

1) Oval kesitli kulplar

1) Oval kesitli kulp: Gri hamurlu, hamuru, kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi renkte astarlı, perdahlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁵⁷.

2) Oval kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde kalın bir şerit halinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁵⁸.

3) Oval kesitli kulp: Gri hamurlu, hamuru kum, mika kuvars ve az taşçık katkılı, açık kahverengi astarlı, kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış çark yapımıdır. Kulbun gövdeyle birleştiği kısımda boya bezeme uygulanmıştır⁶⁵⁹.

4) Oval kesitli kulp: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde dikey dalga bezeme yer almaktadır⁶⁶⁰.

⁶⁵¹ Higgins 2001, 115; fig. 133.

⁶⁵² Conter 2003, 75 vd.

⁶⁵³ Conter 2003, 86; fig. 21.

⁶⁵⁴ Tül 1981, 24-28; Lev.XIX-3/1-12.

⁶⁵⁵ French 1975, 60; Mountjoy 2005, 105 vd.

⁶⁵⁶ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁵⁷ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁵⁸ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁵⁹ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶⁰ Akdeniz 2007, 44.

5) Oval kesitli kulp: Sarımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, sarı astarlı, siyah boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde dikey dalga bezeme yer almaktadır⁶⁶¹.

6) Oval kesitli kulp: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve oldukça fazla taşçık katkı, kırmızı astarlı ve boyalı iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde dikey dalga bezeme yer almaktadır⁶⁶².

7) Oval kesitli kulp: Kalın cidarlı bir testiye aittir. Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, sarı astarlı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, orta derecede fırınlanmıştır. Kulbun üst kısmında bir delik bulunmaktadır. Parça üzerinde 2 kalın boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁶³.

2) Şerit kesitli kulplar

1) Şerit kesitli kulp: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁴.

2) Şerit kesitli kulp: Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kahverengi tonunda kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁵.

3) Şerit kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁶.

4) Şerit kesitli kulp: Kalın cidarlı bir testiye aittir. Gri hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, sarı astarlı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, orta derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁷.

5) Şerit kesitli kulp: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, koyu kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁸.

---

⁶⁶¹ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶² Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶³ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶⁴ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶⁵ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶⁶ Akdeniz 2007, 44.

⁶⁶⁷ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁶⁸ Akdeniz 2007, 45.

3) Yuvarlak kesitli kulplar

1) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁶⁹.

2) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızımsı-kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kahverengimsi sarı renkte astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷⁰.

3) Yuvarlak kesitli kulp: Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı kahverengimsi-sarı astarlı, vişneçürüğü-siyah renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷¹.

4) Yuvarlak kesitli kulp: Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kahverengi astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷².

5) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kahverengimsi sarı astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷³.

6) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷⁴.

7) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷⁵.

8) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kahverengimsi sarı astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁷⁶.

9) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, kırmızı renkte astarlı, kahverengi renkte boyalıdır. İyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁷⁷.

---

⁶⁶⁹ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁰ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷¹ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷² Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷³ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁴ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁵ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁶ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁷ Akdeniz 2007, 45.

10) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kahverengimsi sarı boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁷⁸.

11) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁷⁹.

12) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızımsı-sarı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, koyu kırmızımsı-vişne boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁰.

13) Yuvarlak kesitli kulp: Açık kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, sarı astarlı, koyu kahverengimsi-kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸¹.

14) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kahverengimsi sarı astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁸².

15) Yuvarlak kesitli kulp: Gri hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, kırmızı astarlı, kırmızımsı-kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸³.

16) Yuvarlak kesitli kulp: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızımsı-siyah alacalı ve koyu kahverengimsi-siyah boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁴.

17) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızımsı-sarı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁵.

18) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızımsı-sarı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁶.

---

⁶⁷⁸ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁷⁹ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁸⁰ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁸¹ Akdeniz 2007, 45.

⁶⁸² Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸³ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸⁴ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸⁵ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸⁶ Akdeniz 2007, 46.

19) Yuvarlak kesitli kulp: Koyu kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁸⁷.

4) Skyphos kulp parçası

Skyphos ya da benzeri bir kaba ait olabilecek bir kulp parçası bulunmaktadır.

Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkı, kırmızı renkte astarlı, kahverengi renkte boyalıdır. İyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁸.

5) Tutamak Kulp

Gri hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁶⁸⁹.

1) Boyun Parçaları

1) Testi-Oinochoe boyun parçası Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkı, siyah-alacalı vişne renginde astarlı, astar renginde boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır⁶⁹⁰.

m) Gövde Parçaları

1) Tek boya bant bezemeli gövde parçaları

1) Kiremit hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkı, kırmızı astarlı, perdahlı, astar renginde boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹¹.

2) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık katkı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹².

3) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹³.

4) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, portakal renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹⁴.

---

⁶⁸⁷ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸⁸ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁸⁹ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁰ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹¹ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹² Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹³ Akdeniz 2007, 46.

5) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, vişneçürüğü renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹⁵.

6) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, kahverengi astarlı, perdahlı, vişneçürüğü renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹⁶.

7) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹⁷.

8) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁶⁹⁸.

9) Açık kahverengimsi-sarı hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkılı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezemeye ait izler yer almaktadır⁶⁹⁹.

2) Birden fazla boya bant bezemeli gövdeli parçaları

1) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde üçlü grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁰.

2) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parçanın iç kısmı tamamen kırmızı boyalı, dış kısmında ise ikili grup halinde boya bant bezemelidir⁷⁰¹.

3) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰².

---

⁶⁹⁴ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁵ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁶ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁷ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁸ Akdeniz 2007, 46.

⁶⁹⁹ Akdeniz 2007, 46.

⁷⁰⁰ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰¹ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰² Akdeniz 2007, 47.

4) Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, (Miken buluntuları için oldukça fazla taşçık katkı) açık kahverengi renkte astarlı, kırmızı boyalıdır⁷⁰³.

5) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde üçlü grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁴.

6) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁵.

7) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde oldukça kalın boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁶.

8) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, katkı, sarı astarlı, kırmızısı-kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁷.

9) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, katkı, sarı astarlı, kırmızısı-kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁰⁸.

3) FM 43/45/46 İç içe geçmiş yarım daire motifine sahip gövde parçaları

1) Oldukça geniş gövde yapısına sahip bir kaba ait olmalıdır. Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, hamur renginde astarlı, kırmızısı-kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Gövde üzerinde iki ince boya bant bezeme ile çevrelenmiş alanının üzerinde FM 43 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷⁰⁹.

2) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, portakalimsı-kırmızı renkte hamurlu, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde birbirine paralel üç boya bant bezeme ve FM 43 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷¹⁰.

---

⁷⁰³ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁴ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁵ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁶ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁷ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁸ Akdeniz 2007, 47.

⁷⁰⁹ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁰ Akdeniz 2007, 48.

3) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, portakalımsı-kırmızı renkte hamurlu, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde birbirine paralel üç boya bant bezeme ve FM 43 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷¹¹.

4) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde birbirine paralel dört boya bant bezeme ve FM 43 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷¹².

5) Açık kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, kırmızı astarlı ve boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme ve FM 43 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷¹³.

6) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılı, krem astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde etrafı karışık motiflerle çevrili, FM 43, 45, 46 iç içe yarım daire motifi yer almaktadır⁷¹⁴.

4) FM 48 İç içe daire motifine sahip gövde parçaları

Bu motife sahip yalnızca tek bir örnek ele geçmiştir.

Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, kahverengi astarlı, oldukça kaliteli bir şekilde perdahlanmış, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 48 iç içe daire motifi yer almaktadır⁷¹⁵.

5) Birbirine paralel yatay veya dikey ya da her ikisinin ve dalgalı çizgilerin birlikte kullanıldığı çizgilerden oluşan bezemeye sahip gövde parçaları

1) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kırmızı boyalı, orta-iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 170 birbirine paralel çizgi bezemesi yer almaktadır⁷¹⁶.

2) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, perdahlı, kahverengi boyalı, orta-iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 170 birbirine paralel çizgi bezemesi yer almaktadır⁷¹⁷.

3) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, sarı astarlı, kırmızısı-kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 170 birbirine paralel çizgi bezemesi yer almaktadır⁷¹⁸.

---

⁷¹¹ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹² Akdeniz 2007, 48.

⁷¹³ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁴ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁵ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁶ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁷ Akdeniz 2007, 48.

⁷¹⁸ Akdeniz 2007, 49.

4) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, sarı-açık kahverengi astarlı, kırmızımsı-vişneçürüğü boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır⁷¹⁹.

5) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır⁷²⁰.

6) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır⁷²¹.

6) FM 42-FM 75 Üç dikey çizginin etrafındaki üçgen ve zigzaglardan oluşan bezemeye sahip gövde parçaları

Bu grup altında incelenebilecek tek bir örnek bulunmaktadır.

Portakalımsı-kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, portakal renkte astarlı, vişne kırmızısı-siyah renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 42/75 üç dikey çizginin etrafındaki üçgen ve zigzaglardan oluşan bezeme yer almaktadır⁷²².

7) FM 53 Dalgalı çizgi bezemesine sahip gövde parçaları

1) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, açık kiremit renkte astarlı ve perdahlı, soluk kırmızı ve kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır⁷²³.

2) Gri hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık ve kuvars katkılı, açık kiremit astarlı, perdahlı, soluk kırmızı ve kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, hızlı dönen çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır⁷²⁴.

3) Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkılı, açık kahverengi astarlı, kırmızı renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır⁷²⁵.

8) Yaprak-ışın motifi bezemesine sahip gövde parçaları

1) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkılı, sarı astarlı, vişneçürüğü boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme ve yaprak-ışın motifi yer almaktadır⁷²⁶.

---

⁷¹⁹ Akdeniz 2007, 49.

⁷²⁰ Akdeniz 2007, 49.

⁷²¹ Akdeniz 2007, 49.

⁷²² Akdeniz 2007, 49.

⁷²³ Akdeniz 2007, 49.

⁷²⁴ Akdeniz 2007, 49.

⁷²⁵ Akdeniz 2007, 49.

⁷²⁶ Akdeniz 2007, 49.

2) Kiremit kırmızısı renkte hamurlu, kum, mika, kuvars ve çok az taşçık katkı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde birden fazla boya bant ve yaprak bezemesi yer almaktadır⁷²⁷.

9) FM 73 İlmek içinde iç içe baklava dizisi bezemesine sahip gövde parçaları

Bu grup altında incelenebilecek tek bir örnek bulunmaktadır.

Gri hamurlu, hamuru kum, mika ve kuvars katkı, açık kahverengi-sarı astarlı, vişneçürüğü boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde FM 73 İlmek içinde iç içe baklava dizisi bezemesi ve alt kısmında birbirine paralel boya bezeme yer almaktadır⁷²⁸.

10) Figürlü bezemeye sahip gövde parçaları

Kadıkalesi Miken buluntuları içerisinde figürlü bezeme kapsamında incelenebilecek iki örnek bulunmaktadır. Bunlardan ilkinde ne tür bir figürün yer aldığını söylemek zordur. İkincisinde ise FM 7 kuş motifi bulunmaktadır. Benzer şekilde kuş figürüne sahip parçalar Bademgediği Tepe'de de ele geçmiştir⁷²⁹.

1) Kırmızı hamurlu, hamuru taşçık, kuvars ve mika katkı, kırmızı astarlı, koyu kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde bir hayvanın baş kısmına ait olduğu anlaşılan bir figür yer almaktadır⁷³⁰.

2) Portakal rengi astar üzerine vişneçürüğü renginde yapılmış boya bezemelidir. Parça üzerinde birbirine paralel çizgilerin üst kısmında, uçmaya hazırlanan durumda bir kuş figürü yer almaktadır. Bu kuşun arkasında gövdesinin yarısı gözüken onunda uçmaya hazırlandığı anlaşılan bir başka kuş figürü vardır. Kuşun başı yukarı kalkık, gagası açık, gövdesi dikine, dalgalı çizgilerle bezenmiş, sadece tek kanat benzer eserlerde olduğu gibi açılarak havalanma öncesi hareketi yansıtılmaya çalışılmıştır⁷³¹.

n) Dipler ve Kaideler

1) Düz dipler

1) Düz dip: Kırmızı hamurlu, taşçıktan arındırılmış, kum, mika, kuvars katkı, kırmızı kiremit astarlı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır⁷³².

2) Düz dip: Kırmızı hamurlu, taşçıktan arındırılmış, kum, mika, kuvars katkı, kırmızı astarlı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır⁷³³.

⁷²⁷ Akdeniz 2007, 49.

⁷²⁸ Akdeniz 2007, 50.

⁷²⁹ Meriç-Mountjoy 2002, 87.

⁷³⁰ Akdeniz 2007, 51.

⁷³¹ Akdeniz 2007, 51.

⁷³² Akdeniz 2007, 51.

⁷³³ Akdeniz 2007, 51.

3) Düz dip: Gri-siyah hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve taşçık katkı, kırmızı astarlı, orta-iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır⁷³⁴.

4) Düz dip: Kırmızı hamurlu, hamuru taşçık ve mika katkı, hamur renginde astarlı, orta-iyi derecede fırınlanmıştır⁷³⁵.

2) Dolgun düz dipler

1) Dolgun düz dip: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷³⁶.

2) Dolgun düz dip: Kiremit kırmızısı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷³⁷.

3) Geniş halka kaideler

1) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷³⁸.

2) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kahverengi astarlı, kahverengimsi-turuncu renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷³⁹.

3) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkı, kırmızı astarlı, siyah boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴⁰.

4) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika katkı, kahverengimsi-siyah alacalı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴¹.

5) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika katkı, kahverengimsi-siyah alacalı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴².

---

⁷³⁴ Akdeniz 2007, 51.

⁷³⁵ Akdeniz 2007, 51.

⁷³⁶ Akdeniz 2007, 51.

⁷³⁷ Akdeniz 2007, 51.

⁷³⁸ Akdeniz 2007, 51.

⁷³⁹ Akdeniz 2007, 51.

⁷⁴⁰ Akdeniz 2007, 51.

⁷⁴¹ Akdeniz 2007, 51.

⁷⁴² Akdeniz 2007, 51.

6) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkılı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴³.

7) Geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars ve az taşçık katkılı, kırmızımsı-kahverengi boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴⁴.

4) Dar-basık halka kaideler

1) Dar-basık halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, hamur renginde astarlı, kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴⁵.

2) Dar-basık halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, kahverengimsi-turuncu renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme iç kısmında ise çember şeklinde bezeme yer almaktadır⁷⁴⁶.

3) Dar-basık halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, hamur renginde astarlı, kırmızımsı-turuncu renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁴⁷.

4) Dar-basık halka kaide: Kiremit kırmızı renkte hamurlu, hamuru kum, mika katkılı, kiremit kırmızı renkte astarlı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. İç kısmında iç içe geçmiş daire bezemesi, dış yüzünde ise kalın bir boya bezeme yer almaktadır⁷⁴⁸.

5) Dar-Yüksek halka kaideler

1) Kırmızımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamuru kum, kuvars ve az taşçık katkılı, hamur renginde astarlı, kırmızı boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁴⁹.

6) Basık-geniş halka kaideler

1) Basık-geniş halka kaide: Kırmızı hamurlu, hamuru kum, mika ve taşçık katkılı, hamur renginde astarlı, boyasız ve çark yapımıdır⁷⁵⁰.

---

⁷⁴³ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁴ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁵ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁶ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁷ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁸ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁴⁹ Akdeniz 2007, 52.

⁷⁵⁰ Akdeniz 2007, 52.

o) Tüm kaplar

Kadıkalesi'nde gün ışığına çıkarılan Miken buluntuları içerisinde sadece FS 284/285 formuna sahip bir derin kase, restore edilerek tümlenmiştir. FS 284/285 Derin kase: Kahverengi-sarı hamurlu, hamuru kum, mika, taşçık katkılı, açık kahverengi sarı astarlı, kahverengimsi turuncu renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmıştır. Çift kulplu yuvarlatılmış gövdeli ve alçak halka kaidelidir. Ağız kenarının hemen altında bırakılan 1 cm. kadar bir boşluktan sonra orta kalınlıkta bir boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında, kulpların gövdeyle birleştiği hizada FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır. Bu bezeme uygulanırken kulpların gövdeyle birleştiği noktaya yakın bir alanda ya boya akmış ya da uygulama sırasında fırça kaymış ve gövde üzerinde boya lekeleri oluşmuştur. Bu bezemenin hemen altında ikili grup halinde ince bir boya bant bezeme yer almaktadır. Alçak halka kaide kalın bir boya bezemeye sahiptir. Kasenin iç kısmında ise spiral motifiyle süsleme yapılmıştır⁷⁵¹.

p) Figürin başı

Kadıkalesi'nin Bizans kalesi giriş kapısı yakınlarında tabaka saptanmaksızın ele geçmiştir. Kahverengi hamurlu, hamuru kum, mika, kuvars katkılı, açık kahverengimsi-sarı astarlı, perdahlı, koyu kahverengi renkte boyalı, iyi derecede fırınlanmış, çark yapımıdır. Eserin korunan yüksekliği 3,7 cm. çapı ise 2,2 cm.dir. Eserde gözler iç içe geçmiş dairelerle, burun ve kaşlar kabartma-boyama yöntemiyle işlenmiştir. Kaşları belirten boya, başın arka kesimine doğru uzanarak diğer çizgilerle birlikte saçları oluşturmaktadır⁷⁵². Anadolu'da yapılan kazılarda bugüne kadar Troia, Limantepe, Miletos ve Aphrodisias'da Miken figürinleri tespit edilmiştir. Kadıkalesi Miken figürini Anadolu'da ele geçmiş olan beşinci örnektir⁷⁵³.

---

⁷⁵¹ Akdeniz 2007, 52 vd.

⁷⁵² Akdeniz 2007, 54.

⁷⁵³ Akdeniz 2007, 54.

4.3.28 DEDEKUYUSU HÖYÜK (Harita I, 28) (Resim 30)

Büyük Menderes Ovası'nda günümüze kadar ulaşabilen en geniş ve yüksek höyük yerleşimi olarak bilinmektedir. Tralleis'in yaklaşık 1 km. güneybatısındadır. Aydın kent merkezinin yaklaşık 1.5 km. batısında yer almasına karşın son yıllarda hızla artan imar faaliyetleri sebebiyle etrafı çok sayıda apartman tarafından kuşatılmıştır. Höyük ismini kuzeybatısında yer alan ve aynı adla anılan secdegahtan alır. Bu secdegahtan, eski İzmir-Aydın karayolunun hemen kuzeyindedir. Höyük ova seviyesinden yaklaşık 10 m yüksekliktedir⁷⁵⁴.

Höyükle ilgili yayınlarda geçen ilk bilgi Mellaart ve Llyod'un ETÇ kültürlerinin yayılım alanını gösteren haritasıdır⁷⁵⁵. Höyük üzerinde yapılan daha sonraki çalışmalar ise Tül tarafından hazırlanan Lisans Tezi⁷⁵⁶, Marchese⁷⁵⁷, Akdeniz⁷⁵⁸ ve Günel'in⁷⁵⁹ araştırmalarıdır. Höyüğün yaklaşık olarak 1 km. kuzeydoğusunda Tralleis antik kenti yer almaktadır. Tralleis, Strabon'un da belirttiği Menderes ırmağı kuzey güzergahı üzerinde uzanan ünlü Smyrna - Ephesos-Magnesia-Nysa ve Laodikeia yolu üzerinde bulunmaktadır⁷⁶⁰. Bu ünlü yol şebekesi M.Ö. II. binyılda da kullanılmış olmalıdır. Dedekuyusu, Haşattepe'den sonra bu batı-doğu güzergâhında saptanan ikinci höyüktür. Aynı zamanda Tralleis'in sırtını dayadığı Akropol Tepesi ve çevresindeki dağlarla güçlü bir tahkimat meydana getirmiş, Hatta Çine Çayı Vadisi'nin girişini bile belli oranda denetlemiştir.

Tralleis'in kuzeyinde bulunan doğu-batı doğrultusundaki Aydın Dağları birkaç noktada aşılarak Küçük Menderes Havzasına ulaşabilmektedir. Höyük üzerinde 1980'de TEK tarafından elektrik direği dikmek amacıyla zirve kesiminden içeriye doğru 2-3 m kazılmıştır. Bu kazı esnasında hiçbir mimari buluntuya ya da kültür tabakasına rastlanılmaması ilginçtir. Bu durumdan yola çıkarak Dedekuyusu'nun zirve kısmının Batı Anadolu'da birçok höyükte bildiğimiz gibi tepe üzeri Tümülüs olarak kullanıldığı düşünülebilir. Ayrıca höyüğün kuzey yamaçlarındaki köy evi yapımı sırasında ya da yakın zamanlarda yapılan ve günümüzde de devam eden kaçak kazı çukurlarına bakıldığında kültür tabakalanmasına ya da mimari kalıntılara rastlanmamaktadır⁷⁶¹.

⁷⁵⁴ Akdeniz 2002, 5.

⁷⁵⁵ Llyod-Mellaart 1962, 196, Harita: VI.

⁷⁵⁶ Tül 1981, 7-10.

⁷⁵⁷ Marchese 1976, 64.

⁷⁵⁸ Akdeniz 1997, 236 vd.

⁷⁵⁹ Günel 2003, 7-59.

⁷⁶⁰ Strabon XIV,647.

⁷⁶¹ Akdeniz 2002, 6.

Bu durum Dedekuyusu'na Tümülsü yapılması amacıyla başka bir höyüğün toprağının çekilerek buraya yığıldığı düşüncesini akla getirmektedir⁷⁶². Höyüğün niteliğinin tam olarak anlaşılabilmesi için en azından bir sondaja ihtiyaç vardır.

Höyükle ilgili yüzey araştırmaları kuzey-güney doğrultusunda tepe ve yamaç kesimlerinin, ayrıca höyük çevresinin ayrı taranmasıyla gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmalarda buluntulara özellikle höyüğün güney-güneydoğu ve güneybatı kesimlerinde daha yoğun rastlanmıştır⁷⁶³. Tepe üzerinde en erkene tarihlendirilebilecek buluntu SKÇ'a aittir⁷⁶⁴. Bu grupta yer alan seramik kaba nitelikli, taşçık ve mika katkılı hamur yapısında olup, sarımsı-devetüyü renginde ve oldukça kalın cidarlı parçalar yer almaktadır. Öte yandan diğer çanak-çömlek buluntuları arasında yer alan orta nitelikte, taşçık ve bol miktarda mika katkılı kırmızı ya da grimsi-devetüyü renginde astarlı seramik parçaları İTÇ ve OTÇ buluntularına aittir. Benzer hamur yapısında siyah astarlı ve parlak perdahlı kap parçaları, Batı Anadolu İTÇ seramik gelişiminden bilinen karakteristik yüzey işlenişleriyle dikkat çekmektedir. Bu buluntular arasında yuvarlak gövde formuna sahip, hafif içe eğik, basit ağız kenarlı çanak parçaları ve aynı gruba ait yine basit ağız kenarlı oldukça sığ bir çanak parçası malzeme, teknik ve form açısından İTÇ seramiğini temsil eder. Bu örnekler, siyah astarlı ve parlak perdahlı yüzey işlenişleri açısından Çatalkaya akropolünde görülen çanak parçalarıyla da benzerlik gösterir⁷⁶⁵. Güçlü bir ETÇ yerleşimini bulunan yoğun buluntular işaret etmektedir⁷⁶⁶.

Höyüğün güney ve güneydoğusunda yüzeyden ele geçen seramik buluntuları yerleşim sürecinin M.Ö. II. bine değin uzandığını göstermiştir. Orta nitelikli kum ve mika katkılı, devetüyü astarlı seramik grubuna ait parçalar arasında, çark tekniğinde, konik gövdeli ve dışa kalınlaştırılmış kase parçaları Batı Anadolu'nun özellikle OTÇ'den itibaren kırmızı ve devetüyünün farklı renk tonlarında olmak üzere yoğun bir şekilde saptanan kap türlerinden birini oluşturmaktadır⁷⁶⁷. Yüzeyde çanak çömlek parçaları dışında değişik taş aletlere de rastlanmaktadır⁷⁶⁸. Höyük üzerinde henüz sistematik bir kazı yapılmadığı için yerleşimde tabakalaşmayı sağlıklı olarak teyit etmek mümkün değildir. Şu an için mevcut yüzey araştırması verilerine dayanarak Höyük üzerindeki tabakalaşma şu şekilde yapılabilir:

---

⁷⁶² Akdeniz 2002, 6.

⁷⁶³ Günel 2003, 58.

⁷⁶⁴ Akdeniz 2002, 6.

⁷⁶⁵ Günel 2003, 58.

⁷⁶⁶ Akdeniz 2002, 6.

⁷⁶⁷ Günel 1999, 123 vd.

⁷⁶⁸ Akdeniz 2002, 6; Akdeniz 1997, 233-254.

Tabaka I: Geç Kalkolitik Çağ.

Tabaka II: Erken Tunç Çağı.

Tabaka III: Orta Tunç Çağı.

Tabaka IV: Geç Tunç Çağı.

Dedekuyusu Höyüğü, antik çağlardan beri kullanılan bir yol güzergahı üzerinde yer almaktadır. Büyük Menderes üzerindeki Antik yol Ephesos'dan başladıktan sonra olasılıkla Ortaklar-Çamlık arasındaki dağlık araziye henüz tam olarak bilinmeyen bir noktadan aşmakta ve Magnesia üzerinden doğuya devam etmekteydi. Sırasıyla Tralleis, Nysa, Mastaura ve Laodikeia gibi kentler bu yolun güzergahında bulunmaktaydı⁷⁶⁹. Bu yol güzergahı Prehistorik ve Protohistorik Çağlarda da oldukça önem taşımaktadır.

Dedekuyusu Höyüğü, bir taraftan doğu yönünde Batı Anadolu'nun iç kesimleri, diğer taraftan da batı doğrultusunda Ege dünyasıyla bağlantı kurabilecek bu konumuyla, -yerleşim üzerinde saptanan diğer örneklerle göre çok ünik bir buluntu olmasına karşın- Miken seramiğinin bulunmuş olması sıradan bir tesadüf olmasa gerektir. M.Ö. II. binyılda Ege denizinin en geniş konumuna ulaştığı ve maksimum olarak tam Aydın'ın güneyine kadar geldiği, sınırın Morali-Turanlar-Osmanbükü üzerinden uzandığı yani Çine çayı ile Büyük Menderes'in birleştiği coğrafyanın sınır olduğu Bilal Bayın çalışmaları sonucunda ortaya çıkmıştır⁷⁷⁰. Dedekuyusu Höyüğü incelenirken Jeoarkeolojik verilerde göz önüne alınmalıdır⁷⁷¹.

Dedekuyusu Höyük Miken Buluntuları (Çizim 38)

Bugüne kadar Höyük üzerinde yapılan çalışmalarda sadece olasılıkla bir kaseye ait gövde parçası saptanmıştır. Parça Tül'ün araştırmaları sırasında toparlanan malzeme arasındadır⁷⁷².

1) Gövde parçası: Kırmızımsı-sarı renkte hamurlu, parlak kahverengi renkte astarlı, kırmızımsı-gri renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde 2 ince boya bant bezeme arasında FM 53 dalgali çizgi bezemesi uygulanmıştır.

Dönemi: LH III C.

⁷⁶⁹ Akdeniz 2001,1.

⁷⁷⁰ B.Bilal Bay, *Geoarchaeology, Anthropogenic Soil Erosion and Delta Progradation in the Büyük Menderes Delta (SW-Turkey)*, 190 pp, 1999 (GCA-Verlag).

⁷⁷¹ Aşağı Büyük Menderes Havzası'nda Jeoarkeolojik veriler için bkz. Engin Akdeniz, *Aşağı Büyük Menderes Havzası'nda Jeoarkeolojik Değişimler*, Aydın Kültür Sanat Bülteni, (İl Kültür Müdürlüğü Yayını) ,Nisan-Mayıs 2001, 12-14, 2001.

⁷⁷² Tül 1981, 7-10; Lev.XVI-I/12.

4.3.29 KAVAKLIKAHVE HÖYÜĞÜ (Harita I, 29) (Resim 31)

Nazilli-Bozdoğan karayolu üzerinde, yolun hemen doğusunda “Kavaklı Kahveleri” olarak adlandırılan mevkiinin 800 m kuzeyinde bulunmaktadır. Yaklaşık 5-6 m yüksekliğinde orta boy-yayvan bir höyüktür. En yüksek noktalar kuzey ve doğusundadır⁷⁷³. 40 m. x 30 m. boyutlarında olan höyük üzerinde eski bir evin yıkıntıları bulunmaktadır. Tepenin kuzey ve batı profilleri tarla açmak amacıyla tahrip edilmiştir. Kavaklıkahve höyüğü ilk olarak Llyod ve Mellaart’ın hazırladığı haritayla arkeoloji literatürüne girmiştir⁷⁷⁴. Sonraki yıllarda bölgede araştırmalar yapan Marchese, yerleşim üzerinde İTÇ döneminin sonuna ait, Beycesultan benzeri seramik parçalarının bulunduğunu belirtmektedir. Bunların yanı sıra Höyük üzerinde gözlemediği OTÇ malları, tip ve form olarak Miletos’un Prehistorik tabakalarında ve Beycesultan’da görülen çanak çömlek ile benzer şekildedir⁷⁷⁵.

Höyük üzerinde çok büyük bir tahribat gözlenmektedir. Höyük 1960-1970 yılları arasında üzerinde Tümülüs olduğu düşüncesiyle kazılmıştır. Bu kazı çukurları Höyük üzerindeki mimari kalıntıları da ortaya çıkarmıştır. Tepe noktasındaki çukur alanda 1976 yılında duvar izleri ve taş döküntüler görülmüş bu çukur daha sonra tarla sahibi tarafından kapatılmıştır⁷⁷⁶. Höyüğün batı kesitinde de temel kalıntıları yanında taban izi seçilebilmektedir. Höyük üzerinde yıllar geçtikçe daha yoğun bir tahribat oluşmaktadır. Tarımsal faaliyetler ve defincilerin tahribatı sonucu inanılmaz boyutlarda hasara uğramıştır. Höyük üzerinde yapılan araştırmalar da Neolitik, İTÇ, OTÇ, STÇ ve Klasik döneme ait parçalar olduğu tespit edilmiştir.⁷⁷⁷

Kavaklıkahve Miken Buluntuları⁷⁷⁸ (Çizim 39)

Höyük üzerinde Şükrü Tül’ün araştırmaları sırasında STÇ dönemi malları arasında yaklaşık 8 parça Miken buluntusu toplanmıştır⁷⁷⁹. Bu buluntuları 2 tane kase ağız kenarı parçası, 1 tane tabak ağız kenarı parçası, 3 gövde parçası ve 1 dip parçası oluşturmaktadır.

⁷⁷³ Akdeniz 1997, 239.

⁷⁷⁴ Llyod-Mellaart 1962, 196; Map VI.

⁷⁷⁵ Marchese 1976, 64.

⁷⁷⁶ Tül 1981,23.

⁷⁷⁷ *Höyük üzerinde yaptığımız gözlemlerde, Neolitik, Kalkolitik, İTÇ, OTÇ, STÇ mallarının yanı sıra birkaç parça oldukça kaliteli boyalı Miken seramiği ve Protogeometrik, Geometrik, Arkaik ve Klasik dönem malları olduğunu gördük, Höyük tarımsal faaliyetler nedeniyle oldukça fazla tahrip edilmiştir, ve arazi sahibi tarafından her geçen gün daha fazla tahrip edilmektedir. Höyüğün bir kısmı dozerle düzlenerek yok edilmiştir. Dozerin faaliyet gösterdiği alanda temel kalıntıları ve duvarlar görülmektedir. Höyüğün acilen koruma altına alınması gerekmektedir. Yüzeyden seramik toplamaya ve bunları yayınlamaya iznimiz olmadığı için burada sadece Höyük üzerinde bu dönemlere ait buluntuların varlığını belirtmekle yetiniyoruz.

⁷⁷⁸ Kavaklıkahve Miken buluntuları, bugüne kadar yapılan hiçbir yayında Miken seramiği olarak ele alınıp ayrıntılı bir şekilde yayınlanmamıştır, Buluntuların bezeme özellikleri ve tarihlendirilmesi Tül’ün yayınında verilen resim ve çizimlere bakılarak tarafımızdan yapılmıştır.

⁷⁷⁹ Tül 1981,24-28, Lev.XIX-3/1-12, Lev.XX-2/1-5; Tül 1986, 720 vd; Fig. 514; Özgünel 1987, 546.

Ele geçen parçaların bazılarının ithal olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle üzerinde figürlü bezeme bulunan gövde parçası ilgi çekicidir. Kesin olmamakla birlikte Kavaklıkahve'de ele geçen en erken Miken buluntusunu LH III A:2 dönemine tarihlendirebiliriz. Höyük üzerindeki en geç Miken buluntuları LH III C dönemine aittir. Bu az sayıdaki örnekten yola çıkarak LH III A:2 döneminden LH III C dönemine kadar olan süreçte Kavaklıkahve Höyüğü ve Miken kültürü arasında bir ticari ilişkinin varlığından söz edilebilir. Yerleşimin bu ilişki için çok uygun bir coğrafyada yer aldığı görülmektedir.

1) Hafif dışa çekik ağız kenarlı kase: Kahverengimsi-gri hamurlu, sarımsı kırmızı astarlı, açık kırmızı renkte boyalı, çark yapımıdır. Parça üzerinde ağız kısmının hemen altından başlayan bir boya bant bezeme görülmektedir. Bu bezemenin hemen altında ise dalga şeklinde ikinci bir boya bezeme yer almaktadır⁷⁸⁰.

Dönemi: LH III C (?).

2) Dışa çekik ağız kenarlı kase parçası: Kırmızımsı-sarı hamurlu, koyu kırmızımsı-kahverengi astarlı, pembemsi-beyaz renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde ağız kenarının hemen üzerinden başlayan boya bant bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde FM 53 dalgali çizgi bezemesi yer almaktadır⁷⁸¹.

Dönemi: LH III B (?)- LH III C.

3) Dışa uzatılmış ağız kenarlı tabak: Parlak kırmızı renkte hamurlu, hamur renginde astarlı, gri renkte boyalı ve çark yapımıdır. Ağız kısmının hemen altından başlayan FM 43,26 iç içe geçmiş-sınırlandırılmış yarım dairelerden oluşan bezeme yer almaktadır⁷⁸².

Dönemi: LH III B.

4) Gövde Parçası: Kırmızımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamur renginde astarlı, kırmızı renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde niteliği tam olarak anlaşılamayan bir figür bulunmaktadır. Bu özelliği ile yerleşimde ele geçen en ilgi çekici Miken buluntusudur. Parça üzerinde büyük bir olasılıkla FM 21 at figürü bulunmaktadır. Figürün sadece iki bacağı ve gövdenin çok küçük bir kısmı ile boyun yükseltisinin bir bölümü korunabilmiştir⁷⁸³.

Dönemi: LH III A:2.

5) Gövde Parçası: Pembe hamurlu, hamur renginde astarlı, kırmızı renkte boyalı ve çark yapımıdır. Gövde üzerinde FM 68 tekerlek motifi bulunmaktadır. Ancak bu bezeme değişik yayınlarda yıldız, spiral, ve rozet başlığı olarak da yorumlanmaktadır.

---

⁷⁸⁰ Tül 1986, 721; fig:514, 12.

⁷⁸¹ Tül 1986, 721; fig:514, 14.

⁷⁸² Tül 1986, 721; fig:514, 15

⁷⁸³ Tül 1986, 721; fig:514, 33

Kavaklıkahve parçası üzerinde altı ispitli bir tekerleğin etrafının nokta şeklinde bezeklerle süslendiği görülmektedir. Bu motifin hemen yanında aynı motifin tekrar uygulandığı çok az bir kısmı korunabilmiş nokta bezeme ve tekerlek motifine ait kalıntılardan anlaşılmaktadır⁷⁸⁴.

Mykenai'da ele geçen ve LH I dönemine tarihlenen mezar steli, LH III B:2 dönemine tarihlenen megaron frizi⁷⁸⁵, LH III C dönemine tarihlenen bir krater parçası üzerinde, LH III B dönemine tarihlenen pithoslu alanda bulunan at eğitimi freskinde, Tryins'de LH III B:2 dönemine tarihlenen domuz avı freskinde, LH III C dönemine tarihlenen krater parçaları üzerinde, Enkomi'de LH III A:1 dönemine tarihlenen Amphoroid krater üzerinde⁷⁸⁶, Pylos'da LH III B dönemine tarihlenen bir araba freski üzerinde, Vapheio'da LH I dönemine ait bir mühür üzerinde bulunan araba motiflerinin tekerleklerinin 4 ispitli olduğu görülmektedir⁷⁸⁷. Ebu Simbel tapınağının rölyeflerinde Kadeş savaşındaki Hitit savaş arabaları resmedilmiştir. Bu arabaların tekerleklerinin 6 ispitli olduğu görülmektedir⁷⁸⁸. Kadıkalesinde ele geçen matara formu bir kap üzerinde 8 ispitli⁷⁸⁹, Tarsus'da ele geçen bir Amphoroid krater üzerinde 4 ispitli tekerlek motifine benzer bir bezeme bulunmaktadır. Ancak bu bezeme FM 18 çiçek bezemesi olarak tanımlanmaktadır⁷⁹⁰.

Dönemi: LH III C (?).

6) Kulplu gövde parçası (Skyphos ?): Pembemsi-gri hamurlu, siyah astarlı, parlak gri boyalı ve çark yapımıdır. Kulbun çok küçük bir bölümü korunmuştur. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁷⁹¹.

Dönemi: LH III C.

7) Yuvarlak kesitli kulp: Kırmızımsı-sarı hamurlu, pembe astarlı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalı ve çark yapımıdır. Parça üzerinde boya bezeme yer almaktadır⁷⁹².

Dönemi: LH III C.

8) Alçak Halka kaide parçası: Kırmızımsı-sarı hamurlu, kahverengi astarlı ve kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde tek bir basit boya bant bezeme ve bunun altında kalın bir boya bezeme görülmektedir⁷⁹³. Dönemi: (?)

---

⁷⁸⁴ Tül 1986, 721; fig:514, 36.

⁷⁸⁵ Castleden 2005, fig. 6.10.

⁷⁸⁶ Higgins 2001, 115; fig. 133.

⁷⁸⁷ Conter 2003, 75 vd.

⁷⁸⁸ Conter 2003, 86; fig. 21.

⁷⁸⁹ Akdeniz 2007, 43.

⁷⁹⁰ French 1975, 60; Mountjoy 2005, 105 vd.

⁷⁹¹ Tül 1986, 721, fig:514, 35.

⁷⁹² Tül 1986, 721, fig:514, 34.

⁷⁹³ Tül 1986, 721, fig:514, 18.

4.3.30 KULETEPE (ASARTEPE) (Harita I, 30)

Aydın İli, Çine İlçesi'ne bağlı Altınova Köyü'nün doğusunda Topçam Barajı'nın kuzeyinde yer almaktadır. Asartepe adıyla da bilinmektedir. Tepenin üzerinde bir Bizans Kalesi yükselmektedir. Tepe üzerinde zirveye yakın noktalarda yapılan araştırmalarda Antik çağa ait duvar kalıntıları ve seramik örnekleri tespit edilmiştir. Tepenin eteklerinde ise İTÇ dönemine ait seramik parçaları bulunmuştur⁷⁹⁴.

Kuletepe/Asartepe Miken Buluntuları

Kuletepe'de çok az sayıda Miken seramiği olduğu saptanmıştır. Ancak ele geçen Miken seramiğinin niteliği hakkında ayrıntılı bir bilgi bulunmamaktadır⁷⁹⁵.

4.3.31 ÇİNE-TEPECİK HÖYÜĞÜ (Harita I, 33) (Resim 32)

Aydın'ın Çine İlçesine bağlı Karakollar Köyü'nün 3 km. güneybatısında Kahramanlar Köyünün 2,5 km kuzeybatısında, Çine Çayının 1 km. doğusunda özellikle ekili arazilerin yoğun olduğu ovalık alanda bulunmaktadır. Kuzey-güney doğrultusunda oval bir yapıya sahip olan höyük, kuzeyden güneye doğru genişleyerek ova seviyesine yakın düz bir arazi oluşturmaktadır. Kuzey ve doğu kesimlerinde 4 ila 6 m. arasında değişen yüksekliğe sahip olan höyük, güney-güneydoğu ve batı kesimlerinde, ova seviyesinde düzgün bir arazi görünümünü almaktadır. Höyük kuzeybatı kısmında ise iyice alçalmakta ve yeniden oldukça hafif bir yükselti yapmaktadır. Bu yükselti üzerinde yapılan araştırmada semerdam biçimli, 70 x 170 cm. boyutlarında bir lahit kapağına rastlanması bu alanın höyüğe ait bir mezarlık alanı olduğu fikrini ortaya çıkarmıştır⁷⁹⁶. Ayrıca tepenin 100 m güneybatısındaki yol kenarında yer alan çeşmenin yalağı da bir lahittir. Höyük çevresindeki boş arazide ve etraftaki evlerde bol miktarda antik yapı elemanlarına rastlanılmaktadır.

Höyüğün özgün yapısı ve konumu gerek zaman içinde süregelen tarımsal faaliyetler gerekse yoğun kaçak kazı tahribatları nedeniyle bozulmuştur. Höyük yaklaşık olarak 120 m. x 40 m. boyutlarındadır⁷⁹⁷. Yerleşim ilk olarak Akdeniz tarafından yapılan yüzey araştırmaları sırasında 1995 yılında ziyaret edilmiş⁷⁹⁸, daha sonra Günel'in araştırmaları kapsamında incelenmiş⁷⁹⁹ ve 2004 yılında Günel tarafından höyük üzerindeki ilk kazı çalışmaları başlatılmıştır⁸⁰⁰.

⁷⁹⁴ Akdeniz 1997, 241.

⁷⁹⁵ Bilen 2008, 47.

⁷⁹⁶ Akdeniz 1997, 239.

⁷⁹⁷ Akdeniz 1997, 239.

⁷⁹⁸ Akdeniz 1997, 236 vd.

⁷⁹⁹ Günel 2004, 183-192; Günel 2003, 113-126.

⁸⁰⁰ Günel 2006, 19 vd.

2004 yılından beri yapılan kazıların gösterdiğine göre Tepecik Höyük’de saptanan ilk yerleşim İlk Kalkolitik Çağa kadar uzanmaktadır. Höyük üzerinde İlk Kalkolitik Çağ’dan Demir Çağına kadar uzanan buluntular ele geçmiştir⁸⁰¹.

Çine-Tepecik Höyük Miken Buluntuları (Resim 33-34)

Tepecik Höyük’de, I/13 ve N/13 no.lu açmalarda Miken buluntuları ele geçmiştir. I/13 no.lu açmada az sayıda ele geçen Miken buluntuları arasında tüme yakın durumda bir Miken derin kasesi ele geçmiştir. Kasenin ağız kenarı üzerinde ince bir boya bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde ise çok sık olmayan aralıklarla ince dikey bantlar arasında zik zak bezeme ile süsleme yapılmıştır. Bu bezeme kaideye yakın bir noktada sonlanmaktadır. Bu motifin hemen altında ise ince bir boya bant bezeme yer almaktadır. Alçak halka kaide üzerinde ise boya bezeme mevcuttur⁸⁰².

Dönemi: LH III B:2-C.

N/13 no.lu açmada ise LH III B-C dönemine ait derin kase formuna sahip yatay kulplu Miken malları ele geçmiştir. Bu buluntular arasında bej/krem renkte astar üzerine boya bezemeli grupta, ağız kenarının hemen alt kısmında boya bant bezeme ile sınırlandırılmış, FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır. Bu gruba ait diğer parçalarda ise, FM 43 içi boyalı yarım daireler tek ya da çift sıra boya bant bezeme ile sınırlandırıldığı bezeme görülmektedir. Bunun yanı sıra FM 42 birbirine bir sapla bağlı yarım daire motifi de Tepecik’de görülen diğer bir bezeme tarzıdır⁸⁰³. Bazı parçaların üzerinde ise FM 61 üçgen motifi bulunmaktadır. Özellikle dikkati çeken bir gövde parçası üzerinde FM 43, 18 sınırlandırılmış yarım daire motifi oluşturulmuş bir panelin içindeki FM 7 kuş figürüdür.. Parça üzerinde yer alan kuşun ayakları ve gövdesinin bir kısmı korunabilmiştir⁸⁰⁴.

---

⁸⁰¹ Günel 2007, 241.

⁸⁰² Günel 2006, 22.

⁸⁰³ Günel 2007, 237.

⁸⁰⁴ Günel 2007, 245; Res. 5.

4.3.32 APHRODİSİAS/PEKMEZTEPE HÖYÜĞÜ (Harita I, 32) (Resim 35)

Pekmeztepe Höyüğü, Aydın İli, Karacasu İlçesi, Geyre Köyü sınırları içerisinde yer almaktadır. Yerleşim, Aphrodisias Antik kenti içerisinde, kentin güneydoğusundadır. Höyüğün bir kısmı üzerinde antik kentin tiyatrosu yükselmektedir. Pekmeztepe Höyüğü yaklaşık 13 m. yükseklikte ve 250 m. çapındadır⁸⁰⁵.

Pekmeztepe’de yapılan kazılarda saptanan en erken yerleşim Son Neolitik Çağ’a tarihlendirilmektedir Son Neolitik döneme ait buluntu veren tek alan, 2 no.lu açma adı verilen kısımda tespit edilen VIII C tabakasıdır. Bu alanda 1599e ve 1599d adı verilen iki ünite de 2.00 x 2.00 m.lik küçük açmada yaklaşık 10.00 m derinliğe inilmiştir. Bu kısımda yapılmış olan çalışmalar sondaj niteliğinde oldukça sınırlı bir biçimde gerçekleştiği için ele geçen buluntularla ilgili pek çok sorun cevapsız kalmıştır⁸⁰⁶. Son Neolitik Çağ’a ait yaklaşık olarak 471 parça buluntu saptanmıştır. Buluntular arasında en yoğun kap formunu kaseler oluşturmaktadır. Bunların yanı sıra, iki adet pitos, çeşitli kaplara ait dipler, tutamak ve kulp parçaları, tam olarak tanımlanamayan iki objede yer almaktadır⁸⁰⁷. Ele geçen parçaların büyük bir kısmı astarlıdır. Astar rengi olarak en fazla kırmızı ve kahverengi kullanılmıştır, bunu siyah renk takip etmektedir. Parçaların yarısına yakın bir bölümü de astarlanmamıştır⁸⁰⁸. Pekmeztepe’de yer alan bu Son Neolitik Çağ yerleşimi nedeni bilinmeyen bir tahribat tabakasıyla son bulmaktadır. Yerleşim, SKÇ’ye kadar 1000 yıllık bir süreç içerisinde bir daha iskan görmemiştir.

SKÇ ile birlikte Aphrodisias tekrar iskan görmeye başlamıştır. SKÇ yerleşimi Pekmeztepe 2 no.lu açmada saptanmıştır⁸⁰⁹. Aphrodisias’da SKÇ tabakalarının derinliği 5 m.dir. SKÇ I-II evrelerinde siyah astarlı ačkılı, beyaz boyalı mal grubu basit, kaba çizgilerden oluşan bir bezemeye sahiptir. Daha çok kase formuna sahip eserler ele geçmiştir. SKÇ IV döneminde beyaz boyalı ortadan kalkar, bunun yanı sıra, ağırşaklar, kolye uçları, konik biçimli kil nesnelere ele geçmiştir⁸¹⁰. SKÇ ile İTÇ dönemi arasında kesintisiz bir yerleşim vardır. Özellikle, İTÇ II ve İTÇ III döneminde Pekmeztepe’de oldukça güçlü bir iskan vardır. Bu dönemde Beycesultan benzeri çanak-çömlek buluntuları bol miktarda ele geçmiştir. İTÇ II döneminde Pekmeztepe’de Yortan benzeri kaplar dikkat çekicidir. İTÇ III döneminde ise yerleşimde Troia etkili çanak-çömlek buluntuları görülmektedir.

⁸⁰⁵ Kadish 1971, 25 vd; Marchese 1976, 393 vd; Joukowsky 1986a, 19

⁸⁰⁶ Joukowsky 1986a, 59; Joukowsky 1987; 32 vd.

⁸⁰⁷ Joukowsky 1986b, 316; tab 98.

⁸⁰⁸ Joukowsky 1986b, 307; tab 92.

⁸⁰⁹ Joukowsky 1987, 32.

⁸¹⁰ Joukowsky 1986a, 227 vd.

Bu dönemde yerleşimde 7-8 m. uzunluğunda bir megaron tespit edilmiştir⁸¹¹. OTÇ döneminde yerleşimde ele geçen kırmızı haçlı kaseler ilgi çekici buluntular arasındadır. Bu dönemde yerleşimin kuzeybatı Anadolu karakterine sahip olduğu görülmektedir. STÇ'de ise bazı mal grupları ve formlarında değişiklikler gözlenmektedir. Bu dönemde Beycesultan ve Aphrodisias arasındaki kap formları arasında büyük benzerlikler bulunmaktadır. Kırmızı, portakal kırmızısı, devetüyü, gri ve beyaz tonlarda mal grupları bulunmaktadır⁸¹².

Aphrodisias/Pekmeztepe Miken Buluntuları (Resim 40-41)

Aphrodisias/Pekmeztepe'de gün ışığına çıkarılan Miken buluntularını 1 adet dışa uzatılmış ağız kenarlı tabak, 2 adet keskin omurgalı çanak ağız kenarı, 1 adet dışa çekik düzleştirilmiş ağız kenarlı kase, 2 adet hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı kase, 1 adet dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu kase, 25 adet gövde parçası, 4 adet emzik parçası, 1 adet sepet kulplu emzik parçası oluşturmaktadır. Aphrodisias Miken buluntuları LH III C dönemine tarihlendirilmektedir. Ancak bu buluntular içerisinde birkaç örnek LH III B dönemine ait olabilir. Aphrodisias Miken buluntuları genel olarak yerel üretim mallardan oluşmaktadır⁸¹³.

a) Ağız kenarı parçaları

1) Dışa uzatılmış ağız kenarlı tabak: Soluk sarı hamurlu, hamuru az miktarda taşçık ve mika katkılı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. İyi derecede fırınlanmıştır. Dışarıya uzatılmış ağız kenarının üzeri boyasız bırakılmış, ağız kenarının alt kısmından başlayarak gövdeyle birleştiği noktaya kadar boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altından başlayarak FM 43 sınırlanmış yarım daire motifi uygulanmıştır⁸¹⁴.

2) Omurgalı çanak dışa çekik ağız kenarı: Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında FM 64 paralel çizgi bezemesi yer almaktadır. Gövdenin omurgalı kısmının altında üçlü grup halinde orta kalınlıkta boya bant bezeme bulunmaktadır⁸¹⁵.

3) Omurgalı çanak: Açık kırmızı hamurlu, az taşçık katkılı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Dip kısmı hariç sağlam durumda ele geçmiştir. Ağız kenarı üzerinde orta kalınlıkta boya bant bezeme bulunmaktadır.

⁸¹¹ Joukowsky 1989, 231.

⁸¹² Akdeniz 1999 234 vd.

⁸¹³ Marchese 1978, 16 vd; Mee 1978, 124; Özgünel 1983, 738.

⁸¹⁴ Marchese 1978, 24.

⁸¹⁵ Marchese 1978, 24.

Bu bezemenin hemen altından başlayarak FM 53 dalgalı çizgi bezemesi ve bu bezemeyi sınırlayan tek bir boya bant bezeme gövde üzerinde yer almaktadır.⁸¹⁶

4) Dışa çekik düzleştirilmiş ağız kenarlı kase parçası: Soluk sarımsı-kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altından başlayarak FM 43 sınırlandırılmış yarım daire motifi uygulanmıştır.⁸¹⁷

5) Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı kase: Soluk sarımsı-kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında FM 64 paralel çizgi bezemesi yer almaktadır.⁸¹⁸

6) Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı kase: Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Ağız kenarının üzerinde boya bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında birbiri üzerine binmiş 2 yarım motif yer almaktadır.⁸¹⁹

7) Dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu kase: Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı kase: Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin hemen altında birbiri üzerine binmiş 2 yarım motif yer almaktadır.⁸²⁰

b) Gövde parçaları

1) Spiral bezemeli gövde parçaları

1) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır.⁸²¹

2) Soluk sarı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkılı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır.⁸²²

3) Soluk sarımsı-kahverengi hamurlu, hamuru az taşçık katkılı ve kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır.⁸²³

4) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkılı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır.⁸²⁴

---

⁸¹⁶ Marchese 1978, 24.

⁸¹⁷ Marchese 1978, 24.

⁸¹⁸ Marchese 1978, 24.

⁸¹⁹ Marchese 1978, 24.

⁸²⁰ Marchese 1978, 24.

⁸²¹ Marchese 1978, 24.

⁸²² Marchese 1978, 24.

⁸²³ Marchese 1978, 24.

⁸²⁴ Marchese 1978, 24.

5) Soluk sarı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır⁸²⁵.

6) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır⁸²⁶.

7) Soluk sarımsı-kahverengi hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı ve kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır⁸²⁷.

8) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı, kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde spiral motifi yer almaktadır⁸²⁸.

2) FM 53 Dalgalı çizgi ve çoklu boya bant bezemeli gövde parçaları

1) Soluk sarı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme ve FM 53 dalgalı çizgi bezemesinin yanı sıra FM 43 iç içe geçmiş yarım daire bezemesi de yer almaktadır⁸²⁹.

2) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru mika ve az taşıyıcı katkı, soluk sarımsı-kahverengi renkte astarlı, mat kırmızımsı-siyah alacalı boyalıdır. Parça üzerinde ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸³⁰.

3) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı, kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde çoklu boya bant bezeme grupları yer almaktadır⁸³¹.

4) Soluk sarı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde üçlü grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸³².

5) Koyu kırmızı renkte hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı, kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde çoklu boya bant bezeme ve bu bezemelerin arasında kalan alan içerisinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır⁸³³.

3) FM 57 Ağ bezemeli gövde parçaları

1) Soluk sarımsı-kahverengi hamurlu, hamuru az taşıyıcı ve mika katkı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 57 ağ bezemesi yer almaktadır⁸³⁴.

2) Soluk sarımsı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşıyıcı katkı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 57 ağ bezemesi yer almaktadır⁸³⁵.

---

⁸²⁵ Marchese 1978, 25.

⁸²⁶ Marchese 1978, 25.

⁸²⁷ Marchese 1978, 25.

⁸²⁸ Marchese 1978, 25.

⁸²⁹ Marchese 1978, 25.

⁸³⁰ Marchese 1978, 25.

⁸³¹ Marchese 1978, 25.

⁸³² Marchese 1978, 25.

⁸³³ Marchese 1978, 25.

⁸³⁴ Marchese 1978, 25.

⁸³⁵ Marchese 1978, 25.

3) Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 57 ağ bezemesi ve FM 43 iç içe geçmiş oldukça zarif bir şekilde işlenmiş yarım daire bezemesi yer almaktadır⁸³⁶.

4) Kırmızımsı-kahverengi renkte hamurlu, hamuru az taşçık katkı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 57 ağ bezemesi yer almaktadır⁸³⁷.

5) Soluk sarımsı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı, parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 57 ağ bezemesi yer almaktadır⁸³⁸.

4) FM 43 İç içe geçmiş yarım daire bezemeli gövde parçaları

Aphrodisias/Pekmeztepe’de bu bezemeye sahip tek bir örnek ele geçmiştir.

1) Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 43 iç içe geçmiş, oldukça zarif bir şekilde işlenmiş yarım daire bezemesi yer almaktadır⁸³⁹.

5) FM 59 “V” Bezemesine sahip gövde parçaları

1) Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 59 “V” bezemesi yer almaktadır⁸⁴⁰.

2) Soluk sarımsı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı, parlak kırmızımsı-kahverengi renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 59 “V” bezemesi yer almaktadır⁸⁴¹.

6) FM 64 Paralel çizgi bandı bezemesine sahip gövde parçaları

1) Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı bezemesi ve bu bezemenin hemen altında ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸⁴².

2) Soluk sarımsı-kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı bezemesi ve bu bezemenin hemen altında ikili grup halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸⁴³.

3) Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bandı bezemesi ve bu bezemenin hemen altında ve üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸⁴⁴.

---

⁸³⁶ Marchese 1978, 26.

⁸³⁷ Marchese 1978, 26.

⁸³⁸ Marchese 1978, 26.

⁸³⁹ Marchese 1978, 26.

⁸⁴⁰ Marchese 1978, 26.

⁸⁴¹ Marchese 1978, 26.

⁸⁴² Marchese 1978, 26.

⁸⁴³ Marchese 1978, 26.

⁸⁴⁴ Marchese 1978, 26.

7) Işın motifli gövde parçası

Aphrodisias/Pekmeztepe’de bu bezemeye sahip tek bir örnek ele geçmiştir.

Koyu kırmızı hamurlu, hamuru az taşçık katkılı ve parlak kırmızı renkte boyalıdır. Parça üzerinde ışın bezemesi yer almaktadır⁸⁴⁵.

c) Emzik parçaları

1) İyi arındırılmış kırmızı hamurlu ve kırmızı boyalıdır. Parça üzerinde dalgalı boya bezeme yer almaktadır⁸⁴⁶.

2) İyi arındırılmış kırmızı hamurlu ve kırmızı boyalıdır. Parça üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸⁴⁷.

3) İyi arındırılmış kırmızı hamurlu ve kırmızı boyalıdır. Parça üzerinde FM 64 paralel çizgi bantı bezemesi yer almaktadır⁸⁴⁸.

4) İyi arındırılmış kırmızı hamurlu ve kırmızı boyalıdır. Parça üzerinde FM 43 iç içe geçmiş yarım daire bezemesi ve boya bezeme yer almaktadır⁸⁴⁹.

d) Sepet kulplu emzik parçası

Aphrodisias/Pekmeztepe’de bu bezemeye sahip tek bir örnek ele geçmiştir.

Kırmızı hamurlu, hamuru taşçık katkılı ve kırmızı boyalıdır. Emzik üzerinde birbirine paralel eğik çizgi gruplarıyla oluşturulmuş bezeme yer almaktadır. Kulp üzerinde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁸⁵⁰.

e) Miken figürini

Aphrodisias’da yerel üretim bir Miken figürini ele geçmiştir. “Psi” biçiminde olan bu figürin hakkında ayrıntılı bir bilgi yoktur⁸⁵¹. Anadolu’da şimdiye kadar toplam 5 adet Miken figürini gün ışığına çıkarılmıştır. Bunlar Troia⁸⁵² Miletos⁸⁵³, Kadıkalesi⁸⁵⁴ ve Limantepe’de⁸⁵⁵ bulunmuştur.

---

⁸⁴⁵ Marchese 1978, 26.

⁸⁴⁶ Marchese 1978, 28.

⁸⁴⁷ Marchese 1978, 28.

⁸⁴⁸ Marchese 1978, 29.

⁸⁴⁹ Marchese 1978, 29.

⁸⁵⁰ Marchese 1978, 29..

⁸⁵¹ Mellink 1970, 24; Mee 1978, 24; Özgünel 1983, 738.

⁸⁵² Schmidt 1902, 170.

⁸⁵³ Weickert 1960, 25-30; Taf. 18/1-2; Kilian 1988: pl.19; aktaran Akdeniz 2007, 54.

⁸⁵⁴ Akdeniz 2007, 54.

⁸⁵⁵ Günel 1998, 25 vd.

4.3.33 MİLETOS/MİLET (Harita I, 33)

Aydın İli, Söke İlçesi, Balat köyü yakınlarında yer alan Miletos'da yapılan kazı ve araştırmalar kentin sadece Antik çağda değil, Prehistorik-Protohistorik çağlarda da önemli bir merkez olduğunu göstermiştir. Miletos'da henüz Neolitik Çağ'a ait bir yerleşim saptanamamıştır. Ancak Miletos ve çevresinde yapılan kazı ve yüzey araştırmalarında Son Neolitik ve Kalkolitik Çağ'a ait 7 yerleşim yeri saptanmıştır⁸⁵⁶. Bu yerleşimlerden en önemlisi hiç kuşkusuz Killiktepe'dir. Killiktepe'de yapılan kazılarda, Neolitik Çağ'a tarihlenen bir duvar, çanak-çömlek buluntuları ve taş aletler ele geçmiştir. Killiktepe'de son yıllarda yapılan yüzey araştırmalarında Neolitik Çağ buluntularının varlığı bir kez daha saptanmıştır⁸⁵⁷. Miletos'da şimdiye kadar saptanan en erken buluntular Kalkolitik Çağ'a tarihlendirilmektedir. Kalkolitik Çağ buluntuları, Bouleterion'un batısında, Kaletepe'nin doğusunda, Heroon III'ün altında tespit edilmiştir. En yoğun buluntu grubu ise Athena tapınağının güneyinde tespit edilmiştir. Bu alanda yapılan kazılarda çok sayıda çanak-çömlek, Obsidyen ve taş aletler ile ağırşak gün ışığına çıkarılmıştır⁸⁵⁸.

Miletos'da İTÇ dönemine ait buluntular yine Athena tapınağı civarından gelmektedir. Burada çanak-çömlek ve üzerinde bezeme bulunan ağırşaklar dışında, 8 formlu bir idol ve bir kyklad tipinde idolün baş kısmı bulunmuştur. OTÇ dönemi ile birlikte Miletos'un Minos kültürüyle yoğun bir iletişime girmiş olduğu görülmektedir. Bu dönemde MM IB ve MM II'ye tarihlenen çanak-çömlek ve tezgah ağırlıkları mühürler ve mühür baskıları bulunmuştur⁸⁵⁹. OTÇ dönemi Miletos'un oldukça önemli fakat henüz tam olarak anlaşılammış bir dönemidir. Miletos, coğrafi konumu ve maden ticareti ile Minos için bir cazibe merkezi olmuş olmalıdır.

Miletos'un STÇ döneminin üç evreli ve ilk evresinin 2 tane alt evresi olduğu anlaşılmaktadır. Bu dönemler IV-V-VI olarak adlandırılmaktadır. STÇ yapı dönemlerinin üçü de Athena tapınağı ve tiyatro limanında, bu alan dışında güney kent duvarının yakınlarında gün ışığına çıkarılmıştır. Miletos'da stadium tepesinde megaron planlı bir yapının ortaya çıkarılması burada bir Miken sarayı ya da idari binası olduğu yönünde yorumlanmıştır⁸⁶⁰.

⁸⁵⁶ Greaves 2003, 61; Lohmann 1995, 293 vd; Lohmann 1997, 285 vd; Lohmann 1999, 439 vd.

⁸⁵⁷ Voigtlander 1985, 11 vd.

⁸⁵⁸ Voigtlander 1982, 30 vd; Greaves 2003, 62.

⁸⁵⁹ Greaves 2003, 67.

⁸⁶⁰ Mee 1978, 136.

Son yıllarda yapılan araştırmalarda bu yapının Arkaik döneme ait olduğu anlaşılmıştır. STÇ döneminde Miletos'un yaklaşık 50.000 m² olduğu tahmin edilmektedir. Bu alanın yaklaşık 1.500 m²'si kazılmıştır. Miletos'da IV-V döneminde Miletos'un tahkim edilmediği VI döneminde ise bir sur duvarı ile çevrildiği anlařılmaktadır⁸⁶¹. Miletos IV döneminde önemli bir Minos iskanın var olduğu anlaşılmaktadır. Miletos, Anadolu'da bugüne kadar varlığı kabul edilen tek Miken kolonisi olduğu gibi yine gerçek anlamda tek Minos yerleşimidir. Miletos'da çok sayıda Minos üslubunda duvar resmi ele geçmiştir. Bu dönemde Miletos'da 3 tür Minos mal grubu olduğu düşünölmektedir. İthal Minos malları, Minos motiflerini taklit eden yerel bezemeli seramik, Minos formlarını yerel olarak taklit eden bezemesiz seramik. Ayrıca çok sayıda günlük kullanım kapları ele geçmiřtir⁸⁶².

Miletos'da ele geçen bir kap parçası üzerinde Linear A yazısı tespit edilmiştir. Bu yazıt üç işaretten oluřmaktadır⁸⁶³. MM II B de yıkılan Minos iskanı LM I A'da yeniden gelişmiştir. LM I A döneminin Thera patlaması ile birlikte tetiklenen bir deprem sonucu yıkıldığı anlaşılmıştır. LM II döneminde tekrar iskan edilen Minos yerleşimi LM II B döneminde yıkılıncaya kadar varlığını sürdürmüřtür⁸⁶⁴.

Miletos Miken Buluntuları (Çizim 42)

Miletos, Anadolu'da şimdiye kadar tespit edilmiş gerçek anlamda tek Miken yerleşimi ve en önemli Miken buluntu merkezlerden birisidir⁸⁶⁵. Özgünel, Miletos'da LH I döneminden itibaren Miken mallarının bulunduğu bildirilmektedir⁸⁶⁶. Mee ise Miletos'daki en erken Miken buluntusunun LH II B dönemine ait olduğunu ve Özgünel'in tarihlediği bu parçaların Minos kökenli seramik olabileceğini belirtmektedir⁸⁶⁷. Mountjoy kil analizlerine göre Miletos'da LH II A döneminde Minos seramiği ile birlikte Miken seramiğinin yerel olarak üretildiğini belirtmektedir⁸⁶⁸. Miletos'da 1973 yılında yapılan kazılarda Miken megaronu olduğu düşünölen bir yapının kalıntıları gün işığına çıkarılmıştır. Merkezi bir avluya sahip bu konut kompleksi, muhtemel bir saray yapısı olarak yorumlanmış ve Miken yerleşiminin odak noktası olarak düşünölmüřtür⁸⁶⁹. Son yıllarda yapılan kazılarda bu alanın M.Ö.494 yılında yaşanan Pers yağmasından sonra başlatılan yeni iskan faaliyetinin bir parçası olduğu anlaşılmıştır.

⁸⁶¹ Greaves 2003, 68 vd.

⁸⁶² Schiering 1975, 9 vd; Aynı eser, 72 vd.

⁸⁶³ Niemeier, 1997, 74; Gorman 2004, 21.

⁸⁶⁴ Greaves, 2003, 76.

⁸⁶⁵ Mee 1978, 133 vd; Özgünel 1983, 729 vd; Gödecken 1988, 307 vd; Mee 1998, 138 vd.

⁸⁶⁶ Özgünel 1996, 10-12; Bu parçalar arasında Amphora, fincan ve maşrapalar bulunmaktadır.

⁸⁶⁷ Mee 1998, 138.

⁸⁶⁸ Mountjoy 1998, 34.

⁸⁶⁹ Mee 1978, 136.

Miletos'un ikinci STÇ tabakası olan V döneminde, Miken kültürünün Minos kültürüne baskın geldiği görülmektedir. Miletos'da LH III A:1 döneminden itibaren Miken seramiği ithal edilmeye başlanmıştır⁸⁷⁰. Bununla birlikte bu dönemde Minos kültürünün büyük bir yangın tabakasıyla yok edildiği tespit edilmiştir. Kazı ekibi bu duruma istilacı Mikenler'in yol açtığını düşünmektedir⁸⁷¹. Miletos'da bu döneme ilişkin iki ev yapısı tespit edilmiştir. Bunlar A-B evi olarak adlandırılmaktadır. Yerleşimin genel planı henüz bilinmese de tek bir geniş evin açığa çıkarıldığı bir önceki döneme göre farklılıklar gösterdiği açıktır. A evi "Anteli ev" olarak isimlendirilen yapı tipindedir. Benzer örnekleri Troia VI h tabakasında da görülmektedir⁸⁷². B evi ise Oikos 2 tipinin özelliklerini göstermektedir. Bu ev bazı yayınlarda megaron olarak kabul görmektedir⁸⁷³. Bu tip evler Miken kültür gelişiminden bilirse de benzer örnekleri Troia, Aphrodisias ve Beycesultan'da görülmektedir. Miletos'da Miken döneminin önemi hakkında değişik fikirler öne sürülmektedir. Ancak en yaygın kanı Miletos'un Miken tipi konut ve gömütleriyle Anadolu'da bulunan tek Miken yerleşimi (koloni ?) olduğudur. Ünal, Miken seramiğinin Anadolu kökenli seramiğe oranını %5'e %95 olarak hesaplamıştır. Bu dönemde Miletos'un önemli bir Miken seramik üretim merkezi olduğu anlaşılmaktadır. Bugüne kadar yapılan kazılarda 7 çömlekçi fırını tespit edilmiştir⁸⁷⁴. Bu sayı Ege'de birkaç merkez dışında tüm STÇ yerleşimlerinden daha fazladır. Fırınların hepsi kerpiçten yapılmıştır ve üç farklı tiptedir.

Miletos 1. tip fırını yuvarlak ya da ovaldir ve merkezi bir dikmesi ya da basamağı bulunur. Bu tipe giren 4 örnek vardır. Bu dört fırın, a-b-d-f olarak adlandırılmaktadır. Boyutları yaklaşık 0,90 cm. x 1,10 cm.dir. Bu tip fırınlar OTÇ döneminden itibaren Kıta Yunanistan'da yer alan merkezlerde görülmektedir. Bu tip fırınlara ait korunmuş örnekler, Belvedere, Pylos, Berbati ve Asine'de görülmektedir. Bu tip fırınlarda daha çok pitos ve silindirik gövdeli kapların fırınladığı bilinmektedir⁸⁷⁵. 2. tipe ait fırın yapısı 1. tipte olduğu gibi yuvarlaktır fakat dikme ya da basamak yerine 2 duvarı vardır. Bu fırın yapısı "e" olarak adlandırılmıştır. Boyutları 80 cm. x 1,30 cm.dir. 2. tipe giren fırının yakın bir benzeri Girit'te bulunmuştur⁸⁷⁶. (Resim 36)

---

⁸⁷⁰ Mountjoy 1993, 170

⁸⁷¹ Greaves 2003, 80.

⁸⁷² Mountjoy 1999, 266.

⁸⁷³ Schiering 1975, 10.

⁸⁷⁴ Greaves 2003, 81.

⁸⁷⁵ Niemeier 1997, 349.

⁸⁷⁶ Aynı Eser, 349 vd.

3. tipe giren c ve g fırınları, diğer fırın yapılarına göre 3, 30 cm x 3,20 cm. ebatlarıyla daha büyüktür. Bu tip fırınların alt tarafı dikdörtgendir ve içinde bir dizi paralel baca deliği bulunmaktadır. Bu fırın yapıları klasik Minos özelliği göstermektedir. Benzerleri, Phaistos, Kato, Zakros, Knossos, Vathypetro ve Agia Triada ve Kommos'da görülmektedir⁸⁷⁷.

Miletos'da bu dönemde üretilen Miken seramiğinin diğer seramik türlerine göre daha baskın olduğu görülmektedir. Üretilen seramiğin %98'ini boyalı Miken malları oluşturmaktadır. Bununla birlikte şaşırtıcı bir şekilde Minos bezemeli mallarına ait parçalar da tespit edilmiştir. Athena tapınağı civarında Phi tipinde bir Miken figürini ele geçmiştir⁸⁷⁸. Sur duvarı bulunmayan ikinci yapı dönemi LH III A:2'de ya da LH III A2-B:1 geçişinde henüz bilinmeyen bir nedenle yıkılmıştır. Kazı ekibi bu durumu II. Murşili'nin Arzawa seferine bağlamaktadır⁸⁷⁹.

STÇ döneminin son yapı evresinde Miletos VI döneminde Değirmentepe'de geç dönem bir Miken Mezarlığı gün ışığına çıkarılmıştır. Tiyatro limanı yakınlarındaki yerleşim erken LH III B'de yeniden kurulmuştur. Bu kez yerleşimde 4,25-4,4 m. genişliğinde, yüksekliği bilinmeyen ve dış tarafında 15 m.lik aralıklarla dik açılı bastionları bulunan bir savunma duvarı bulunmaktadır. Bu duvarın yapım tekniği, Miken dönemi Yunanistan'ı için tipik olan kyklopien duvarlardan çok, örneklerine Boğazköy'de rastlanan kazamat tekniğiyle yapılmış duvar tiplerine benzemektedir⁸⁸⁰. Bu dönemde bir kent surunun yapılması yerleşimin boyutlarını sınırlandırmıştır. Prehistorik savunma güzergahı tamamıyla gün ışığına çıkarılamamış olsa da duvarının uzunluğunun 1100 m. olduğu tahmin edilmektedir. Bugüne kadar Athena tapınağı alanının VI. yapı katında sadece tek bir evin planı tam olarak saptanabilmiştir. Bu evin ortada bir koridor ve her iki yanda odalardan oluşan ve geç Miken dönemine özgü bir mimari form olarak bilinen "koridorlu ev" tipinde olduğu anlaşılmıştır. Birbirinden ayrı ve müstakil yapılar olan bu dönem evleri, savunma duvarına uygun şekilde inşa edilmiş görünmektedir. Benzer yapılar Troia VI'nın yeni duvarlarının içine de yapılmıştır. Merkeze doğru yönelmiş olmaları belli bir dereceye kadar kamusal bir kent planlamasının varlığına işaret etmektedir. Bu durum Miletos içinde geçerli olabilir. Miletos'ta bir yolun varlığını gösteren kanıtlar bulunmuştur⁸⁸¹. (Resim 65)

⁸⁷⁷ Aynı Eser, 350.

⁸⁷⁸ Weickert 1960, 25; Aktaran Akdeniz 2007, 54; French 1971, 126 vd; Nimeier 1997, 347; Gorman 2004, 25.

⁸⁷⁹ Greaves 2003, 82; Mountjoy 1993, 172.

⁸⁸⁰ Kleiner 1970, 114; Voigtlander 1975, 25; Abb:1; Schiering 1975, 12 vd; Bei.1; Naumann 1998, ek.1; Greaves 2003, 83.

⁸⁸¹ Greaves 2003, 86.

Bu yolun, yerleşimin içinden geçerek henüz bulunamamış varsayımsal bir “liman kapısına” doğru gittiği düşünülmektedir. İkinci yapı döneminde çömlekçi mahallesinde yapılan seramik üretimi, bu dönemde büyük bir ihtimalle sur duvarı ile yeni çevrilmiş kentin yangın riskini azaltmak amacıyla, kent duvarlarının dışına, güneydeki alana taşınmıştır. Üçüncü yapı katı Miken seramiği önemli miktarda LH III B-C dönemi mallarından oluşmaktadır. Bu dönemde Argolis’ten Miletos’a seramik ithal edildiği gibi Miletos kendi seramiğini Tiryns’e ihraç etmiştir. Athena tapınağının 500 m. güneyinde iki çömlekçi fırını bulunmuştur. Bu fırınların alt tarafı dörtgen planlı olup kerpiç duvarlarla ayrılmış kanalları bulunan Miletos 3. tipindedir. Bu dönemde Miletos kökenli seramik, Anadolu’daki değişik merkezlerden Tiryns hatta Ugarit’e kadar olan geniş bir coğrafyaya ihraç edilmiştir⁸⁸². Miletos’daki Miken seramiği üzerinde yapılan kil analizleri sonucunda, Miletos’ta bulunan Miken seramiğinin büyük oranda yerel üretim olduğu anlaşılacakla beraber bu sonuçlar kesin değildir⁸⁸³. Athena tapınağı civarında STÇ V.evrede olduğu gibi –ve bu evreden farklı olarak Psi tipinde bir figürin⁸⁸⁴ ve ayrıca 3 tane hayvan figürünü yapılan kazılar sonucu gün ışığına çıkarılmıştır⁸⁸⁵. Miken dönemine ait hayvan figürinleri Kıbrıs’tan, Ugarit’e kadar geniş bir coğrafyaya yayılım göstermektedir⁸⁸⁶. Bu figürinlerin varlığı Kazı ekibi tarafından Miletos’da Miken dini ayinlerinin yapıldığı şeklinde yorumlanmaktadır. Ancak Mountjoy bu görüşe karşı çıkmaktadır⁸⁸⁷.

LH III B:2-C dönemine tarihlenen bir krater parçası üzerinde olasılıkla bir Hitit tanrısı sivri serpuşuyla tasvir edilmiştir. Bu önemli buluntu yerleşim üzerinde bir Hitit etkisinin varlığını düşündürmektedir. Miletos’da yerel üretim iki pitos üzerinde, fırınlamadan önce Linear B yazısı olabilecek hece işaretler kazanmıştır. Bu iki parça üzerindeki işaretlerde tam değildir ve anlaşılacak bir durumdadır⁸⁸⁸. Miletos’da Miken kültürünün açıkça benimsendiğinin en açık göstergelerinden birisini Athena tapınağı alanının 1,5 km. güneybatısında Kalabaktepe’nin batısında bulunan Değirmentepe mezarlığıdır. Değirmentepe’de dromoslu, stomionlu karakteristik Miken kaya mezarları bulunmaktadır⁸⁸⁹.

---

⁸⁸² Kleiner 1970, 118.

⁸⁸³ Gödecken 1988, 309 vd.

⁸⁸⁴ Weickert 1960, 25; Aktaran Akdeniz 2007, 54; French 1971, 126 vd; Nimeier 1997, 347; Gorman 2004, 25.

⁸⁸⁵ French 1971, 157 vd; Gorman 2004, 25.

⁸⁸⁶ Petrovic 2004, 53; Tab.1.

⁸⁸⁷ Mountjoy 1999, 36.

⁸⁸⁸ Greaves 2003, 87.

⁸⁸⁹ Mee 1978, 133, Özgünel 1983, 730; Mee 1998, 139, Akyurt 1998, 29; Greaves 2003, 88.

Bu mezarlar içerisinde bireylerin ceset halinde gömüldüğü sanılmaktadır. Mezarlarda bulunan seramikler II. Dünya savaşı sırasında kaybolmuştur⁸⁹⁰. Seramikler kaybolmadan önce Furumark tarafından görülmüş ve LH III B-C dönemine tarihlendirilmiştir⁸⁹¹. Mezarlarda bir kılıç, iki adet delikli mızrak ucu, iki at gemi, kylix ve kraterlerinde aralarında bulunduğu tipik Miken formlarını içeren çanak-çömlek ve üç tane Ege tipinde olmayan bronz kılıç ele geçmiştir. Bunlardan birisinin Hitit üslubunda olduğu belirtilmektedir⁸⁹².

Miletos'da yapılan kazılar sonucunda gün ışığına çıkarılan kap formları arasında, amphora, armut biçimli testi, üzengi kulplu testi, tek kulplu testi, hydria, Derin kase, çanak, maşrapa, fincan, kylix, goblet, alabastron, pyxis gibi Anadolu Miken seramiğinde görülen başlıca kap tipleri yer almaktadır.

Miletos'un STÇ tabakalarının Hitit metinlerin adı geçen Millawanda kenti olduğu düşünülmektedir. Miletos-Millawanda eşitlemesi kabul edilirken daha çok ses benzerliği esas alınmaktadır. Aslında Millawanda'nın lokalizasyonu çok tartışmalı bir konu olmasına rağmen kazı ekibi tarafından tartışmasız bir şekilde Miletos-Millawanda eşitliği kabul edilmektedir. Hatta Miletos V döneminde tespit edilen yangın tabakasının Hitit ordularının kenti istila etmesi sonucunda oluştuğu bile iddia edilmektedir⁸⁹³. Millawanda, bazı dönemlerde Ahhiyawa ülkesine bağlı bir kent, bazı dönemlerde Arzawa ülkesine bağlı bir şehir, bazen de bağımsız bir ülke olarak geçmektedir ve Hitit-Ahhiyawa-Arzawa ilişkilerinde kilit bir öneme sahiptir. Ahhiyawa ülkelerinin lokalizasyonu tam olarak saptanamadığı için Millawanda'nın yeri bu lokalizasyonu sağlam temellere oturtmak için büyük önem taşımaktadır. Ancak bu tip eşitlemelerde az sayıdaki arkeolojik veriye rağmen kesin yargılara varmak için gereğinden fazla çaba sarf edilmektedir. Miletos, LH III C döneminde Miken dünyasında bulunan birçok kent gibi yıkılmıştır. Miletos'da bulunan en geç Miken seramiği LH III C dönemine tarihlendirilmektedir.

---

⁸⁹⁰ Mee 1978, 133, Özgünel 1983, 730; Mee 1998, 139, Akyurt 1998, 29; Greaves 2003, 88.

⁸⁹¹ Frumark 1950, 202.

⁸⁹² Greaves 2003, 88.

⁸⁹³ Greaves 2003, 94 vd.

4.3.34 DİDYMA/DİDİM (Harita I, 34)

Milet yarımadası üzerinde yer alan kutsal bir alan ve yerleşim olan Didyma, İzmir'in yaklaşık olarak 130 km güneyinde, Aydın İlinin 80 km güneybatısında Didim ilçesi içerisinde yer almaktadır. R. Naumann döneminde yapılan eski kazılarda Hellenistik Didymaion'un güneybatı köşesindeki açmada Minos dönemine ait seramik parçaları bulunduğu bildirilmektedir⁸⁹⁴.

Didyma/Didim Miken Buluntuları

Didyma'da erken döneme ait araştırmalar sınırlıdır. Burada çok az miktarda saptanan Miken seramiği GH III A:2 dönemine aittir⁸⁹⁵, yerleşim yeri ise henüz saptanamamıştır. Pausanias Didyma'daki Apollon kutsal alanının ilk İon yerleşiminden çok daha önce kurulduğunu belirtmektedir⁸⁹⁶. Strabon, Girit'teki Miletos şehrinden gelip, Miletos'u kuran göçmenlerin adalardan Minoslular tarafından gönderilmiş olduğunu belirtir⁸⁹⁷. Miletos kentini kuranların Girit'teki Milatos kentinden geldikleri yaygın olarak kabul edilen bir görüştür. Strabon, Miletos'u ilk kuranların Minos güdümünde Karlar ve Lelegler olduklarını belirtmektedir⁸⁹⁸. Herodotos'a göre Karlar ile Lelegler aynı halktır⁸⁹⁹. Didyma'nın Miletos'un kutsal alanı olduğu bilinmektedir. Eğer M.Ö II. binyılda da aynı durum söz konusu ise Didyma'nın Mikenlere ait kutsal bir alan olduğu düşünülebilir. Didyma'da ne yazık ki erken dönemlere ait çalışmalar çok sınırlıdır. Bu yüzden ele geçen Miken parçaları çok azdır. Ancak Didyma'nın Miletos'a bağlı kutsal bir yerleşim olduğu göz önüne alınacak olursa Bu yerleşimde büyük bir olasılıkla daha çok sayıda Miken buluntularının varlığından söz etmek mümkündür. Bilindiği üzere Miletos, Anadolu'da varlığı gerçek anlamda kabul gören tek Miken yerleşimidir. Didyma'da önümüzdeki yıllarda yapılacak olan kazıların sonuçları bu soruna bir anlamda katkı sağlayacaktır.

---

⁸⁹⁴ Naumann 1963, s.24.

⁸⁹⁵ Schattner 1992, s.369-372.

⁸⁹⁶ Pausanias, 7,2,6.

⁸⁹⁷ Strabon XIV, 635.

⁸⁹⁸ Strabon XII, 573.

⁸⁹⁹ Herodotos, I,171.

4.4 Muğla ve Çevresinde Miken Buluntusu Saptanan Merkezler

4.4.35 IASOS/KÜREN (Harita I, 35) (Resim 42)

Muğla il merkezinin batı-kuzeybatısında, Milas'ın 31 km batısında, Kıyıkışlacık Köyü'nün yakınında yer almaktadır. Iasos'da yapılan kazılarda antikçağ yerleşiminin yanı sıra M.Ö. III. Binyıla kadar uzanan Prehistorik bir yerleşimin varlığı da saptanmıştır. Devlet Agorasının güneyinde, Artemis Astias stoasının temellerinin altında yer alan 3 adet mezarın İTÇ dönemine ait olduğu düşünülmektedir. Ayrıca antik nekropol alanı içerisinde 90'ın üzerinde İTÇ II dönemine ait mezar bulunmuştur⁹⁰⁰.

Devlet Agorasında yapılan kazılarda OTÇ dönemine ait buluntuların ele geçmesi M.Ö. II. binyılda yerleşimin aralıksız devam ettiğini göstermektedir. Ele geçen çanak çömlek, MM II evresini içermekte, Anadolu kökenli malzeme yanında yerli üretim ile, çok renkli Kamares stili Minos malları da ele geçmiştir⁹⁰¹.

Iasos Miken Buluntuları (Resim 43)

Iasos'da Miken buluntuları Basilika ve Artemis Astias kutsal alanında gün ışığına çıkarılmıştır. Yaklaşık 1 m. kalınlığındaki Miken dönemine ait kültür dolgusuna ait duvar kalıntıları ve çanak-çömlek örneklerine Basilika'nın doğusundaki mekanda da rastlanılmıştır⁹⁰². Iasos, Anadolu'da en erken Miken buluntularının saptandığı merkezlerden birisidir. Iasos'da LH I-II dönemine tarihlendirilen Miken seramikleri dışında ele geçen seramiklerin büyük bir bölümü LH III A:2-LH III C dönemine tarihlendirilmektedir⁹⁰³. İasos Miken seramiği stil yönünden Argolis'den ithal edilmiş gibi durmaktadır. Zaman içinde ithal malların yerini yerel üretimler almış olmalıdır. İthal mallar iyi arındırılmış hamurlu ve oldukça kaliteli bir şekilde üretilmişlerdir. Yerli malların hamurları kum katkılı ve kırmızı, kahverengi ve siyah renkte boyalıdır. Iasos'da ele geçen Miken buluntuları arasında, Kylix, derin kase, krater, Amphoroid krater, maşrapa ve dar boyunlu yassı testicikler yer almaktadır. Genel olarak boyalı Miken malları üzerinde FM 11 Papirüs, FM 18 çiçek, FM 21 ahtapot ve ahtapotun kolları arasında yer alan alanda tasvir edilmiş değişik deniz canlıları, FM 50 spiral, FM 53 dalgalı çizgi bezemesi, FM 62 iç içe üçgen motifleri bulunmaktadır⁹⁰⁴.

⁹⁰⁰ Mee 1978, 129; Pecorella 1984, 81 vd; Günel 1999, 10.

⁹⁰¹ Levi 1972, 462 vd; Mee 1978, 129 vd; Özgünel 1983, 731

⁹⁰² Mee 1978, 129 vd; Özgünel 1983, 731; Özgünel 1996, 110, Günel 1999, 10.

⁹⁰³ Mee 1978, 129 vd; Özgünel 1983, 731.

⁹⁰⁴ Mee 1978, 130; Benzi 1992, 30 vd.

4.4.36 MYLASA/ MİLAS (Harita I, 36)

Muğla İli, Milas İlçesinde, Mee ve Özgünel'in bildirdiğine göre, 19. yy'da yörede geziler yapan Winter tarafından görülen ve çizimi yapılan bir Miken vazosu bulunmaktadır. İzmir'de Protestan okulunda korunan vazo 1922 yılında çıkan bir yangında kaybolmuştur⁹⁰⁵.

Mylasa/Milas Miken buluntuları

FS 72 Armut biçimli testi: Omuz kısmı üzerinde 3 dikey kulbu bulunmaktadır. Omuz üzerinde kulplar arasında kalan bezeme alanı içerisinde FM 49 saplı spiral motifi uygulanmıştır. Gövdenin geriye kalan kısmı üzerinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁰⁶.

Bunun yanı sıra Milas Ovası'nda, Yusufça Deresi civarında yer alan Genciktepe'de LH II-III dönemine tarihlenen Miken seramiğinin ele geçtiği bildirilmektedir⁹⁰⁷. Eğer bu bilgi gerçekten doğruysa bu buluntular iç Karia bölgesinde tespit edilmiş olan en erken Miken buluntularıdır. Mee, Milas yakınlarındaki Labraunda antik kentinde kazı buluntusu olmaksızın saptanan Minos ve Miken dönemine ait buluntuların varlığından söz etmektedir⁹⁰⁸. Ancak bu duruma şüphe ile yaklaşmak gerekmektedir.

4.4.37 PİLAVTEPE (Harita I, 37)

Muğla İli'nde Milas-Bodrum karayolu kenarında, Sarıçay yatağının güney tarafında yer almaktadır. Tepe üzerinde yapılan yüzey araştırmaları, tepenin defineciler tarafından sistemli bir şekilde yağmalandığını göstermektedir. Pilavtepe üzerinde 4-5 m. çapında, 6 m. derinliğinde bir kaçak kazı çukuru tespit edilmiştir. Yerleşimde pithos gömütlerden oluşan bir mezar alanının var olduğu düşünülmektedir. Bu mezar alanında defineciler tarafından talan edildiği yüzeyde etrafa yayılmış pithos parçalarından anlaşılmaktadır Pilavtepe'de İTÇ ve Bizans dönemine ait sırlı seramikler ele geçmiştir⁹⁰⁹.

Pilavtepe Miken Buluntuları

Pilavtepe'de LH III C dönemine tarihlendirilen Miken seramiği ele geçmiştir. Ancak bu seramiklere ilişkin ayrıntılı bir bilgi bulunmamaktadır⁹¹⁰.

⁹⁰⁵ Mee 1978, 142; Özgünel 1983, 737.

⁹⁰⁶ Mee 1978, 142; Özgünel 1983, 737 vd.

⁹⁰⁷ Özgünel 1983, 738.

⁹⁰⁸ Mee 1978, 142.

⁹⁰⁹ Diler 2005, 140 vd; Diler 2007, 484.

⁹¹⁰ Diler 2005, 140-141; Bilen 2008, 50.

4.4.38 STRATONİKEİA/ESKİHİSAR (Harita I,38)

Muğla'nın Yatağın İlçesinin 6-7 km batısında, Yatağan-Milas Karayolu çıkışından 1 km. mesafede yer alan Eskihisar köyü sınırları içerisinde yer almaktadır. Stratonikeia antik kentinin tiyatrosu yakınında gün ışığına çıkarılan bir mezarda Miken buluntuları ele geçmiştir. Bu buluntuları üzengi kulplu bir testi ve bir çanak oluşturmaktadır⁹¹¹.

Stratonikeia Miken Buluntuları (Resim 44 Çizim 58-59)

Stratonikeia'da ele geçen her iki buluntuda, Anadolu'da Miken kültür tarihinin son evresi olan Sub-Miken dönemine tarihlendirilmektedir⁹¹².

1) FS 176 Üzengi kulplu testi: Kulplar, boyun ve emzik günümüze ulaşmamıştır. Küresel bir gövde yapısına sahiptir. Küresel gövde yapısı kaideye geçişte, konik bir profil ve halka bir kaide ile son bulmaktadır.

Üzengi kulpların omuza, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktadan başlayarak oluşturulan bezeme alanı içerisinde dikey FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalanı boya bant bezeme ile süslenmiştir. Ancak bu bezemeler aşınmadan dolayı oldukça silikleşmiştir⁹¹³.

2) FS 295 Yatay kulplu çanak: Dışa çekik dudaklı ağız kenarlıdır. Ağız kenarı üzerinde çok ince bir boya bezeme yer almaktadır. Kulpların hemen altından başlayarak iki ince boya bant bezeme belirli bir aralıkla yapılarak sınırlanmış bir bezeme alanı oluşturulmuş bu alan içerisine FM 53 dalgalı çizgi bezemesi uygulanmıştır. Bu bezemenin altında ise halka kaideye kadar uzanan kalın bir boya bezeme yer almaktadır⁹¹⁴.

⁹¹¹ Hanfmann-Waldbaum 1968, 51 vd; Mee 1978, 144; Özgünel 1983 736; Özgünel 1996, 149.

⁹¹² Hanfmann-Waldbaum 1968, 51 vd.

⁹¹³ Hanfmann-Waldbaum 1968, P.25; 1.

⁹¹⁴ Hanfmann-Waldbaum 1968, P.25, 2b.

4.4.39 MÜSKEBİ/MÜSGEBİ (Harita I, 39)

Muğla il merkezi'nin güney-güneybatısında, Bodrum ilçe merkezinin 9 km kuzeybatısında Kerme Körfezi'nin kuzeybatı kesiminde küçük bir koyun içerisinde yer alan ve eskiden balıkçı barınağı olarak kullanılan Müskebi köyü, Batı Anadolu'daki en önemli Miken buluntu merkezlerinden birisidir⁹¹⁵.

1962 yılında yöredeki devciler tarafından bölgedeki yapı işlerinde kullanılan kum ocaklarında, oda mezarlar ve bu mezarlara ait bir grup Miken eseri bulunmuştur⁹¹⁶. Bu buluntuların yayınlanmasından sonra Müskebi'de 1963-1966 yılları arasında Boysal başkanlığındaki bir ekip tarafından kazı çalışmaları yürütülmüştür. Bu çalışmalar sonucunda Müskebi'de Miken dönemine ait bir mezarlık alanı saptanmıştır⁹¹⁷.

Müskebi'de yapılan kazı çalışmaları daha çok köylülerden H.A'nın bahçesi ile H.C'nin palamutluğunda ve bu iki yerin arasından geçen yolda sürdürülmüştür. Bu kesim köyün merkezinden yaklaşık olarak 1 km kadar kuzeyde, Pazar dağı'nın eteğinde ve bir vadi içerisinde bulunmaktadır. Vadi güneye doğru genişleyerek denize kadar devam etmektedir. Bodrum-Yalıkavak yolu çalışma sahasının 150 m kadar kuzey-doğusundan geçmektedir. Bu kesimde yapılan çalışmalarda, mezarlar için bu bölgedeki eğimli yerlerin seçilmiş olduğu görülmüştür⁹¹⁸.

⁹¹⁵ Müskebi, her ne kadar arkeolojik literatüre Anadolu'da şimdiye kadar tespit edilmiş en büyük Miken Mezarlığı ile girmişse de yörede İTÇ, Arkaik ve Selçuklu dönemine ait kalıntıların varlığı da bilinmektedir. Köyün kuzeyinde yer alan dar vadide akan küçük dere çevrenin ağaçtan yoksun olmasından dolayı yarattığı erozyonla bütün vadiyi doldurmuştur. İTÇ yerleşiminin bu vadi altında kaldığı belirtilmektedir. Köydeki tüm arkeolojik kalıntıların tespit edilmesi amacıyla 1963 yılında Vermeule, tarafından bir araştırma gerçekleştirilmiştir. İTÇ dönemine ait buluntular 1961-63 yılları arasında su kuyusu açılırken 9-10 m. derinlikten gelmiştir. Bunlar çanak-çömlek parçaları ve 5 adet tüm kaptan oluşmaktadır. El yapımı, siyah alacalı, kırmızı yüzey renkli, çok kaba, açkısız mal ile yine siyah alacalı, gri mala ait kaplar bulunmuştur. Vermeule, siyah alacalı yüzeyin kabın pişirilmesi sırasında oluştuğunu, bezeme olmadığını belirtmektedir. Bu kaplara ait biçimleri, üç adet gaga ağızlı testi, bir adet halka tutamaklı kap ile üstünde dört adet boynuz şeklinde çıkıntı olan küçük çömlek ve çok sayıda küp parçası oluşturmaktadır. Vermeule, kuyuların açılımı sırasında çanak çömlekleri değerlendirerek ve su kuyularının dağılım sınırlarını göz önüne alarak, yerleşimin günümüz kıyısından yaklaşık 200 m içerde ve 300 m çapında bir İTÇ yerleşimi olabileceğini savunmaktadır. Buluntular bu kuyulardan 8-10 m derinde bulunmakta buna karşılık vadi taban suyunun 4-5 m derinden çıkması burada kazı yapmanın imkansızlığını da beraberinde getirmektedir. İTÇ köyünün, çevredeki adalarla ilişkili, basit bir balıkçı köyü olduğu ileri sürülebilir. İlginç olan kuyularda taş, kemik ve obsidyen buluntuların olduğunun belirlenmemesidir. Buna karşılık küplerin varlığı, akla bir küp mezarlık ile karşı karşıya kaldığımızı getirmektedir. Çevrede yürütülen sınırlı araştırmalar kesin yorumlar yapmayı zorlaştırırsa da eğer Müskebi'de gerçekten bir İTÇ yerleşimi yerine bir İTÇ Mezarlığı varsa ilginç bir şekilde bölgenin İTÇ çağından Miken dönemine değin mezar alanı olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Müskebi mezarlığının bölgede kalıcı bir yerleşim kurmaktansa, geçici yazlık barınaklardan kurulan bu yüzden günümüze kadar ulaşamayan bir Miken yerleşimine ait olduğu düşünülmektedir. Eğer gerçekten Müskebi'de böyle bir yerleşim varsa, Müskebi ile adalar arasındaki ticaretin İTÇ döneminden itibaren var olduğu anlaşılmaktadır. Daha ayrıntılı bilgi için bkz: E. Vermeule: "The Early Bronze Age in Caria", *Archaeology*, vol: 47, no:4, 1964.

⁹¹⁶ Bass 1963, s.353.

⁹¹⁷ Boysal 1964, 81; Boysal 1967a, 67; Boysal 1967b, 1; Boysal 1969 3-32; Mee 1978, 137; Mee 1998, 138; Özgünel 1983, 732; Akyurt 1998, 29; Mountjoy 1998, 38.

⁹¹⁸ Boysal 1967, 2.

Bu bakımdan H.C'nin palamutluğunun doğu ve batı tarafları ile H.A'nın bahçesinin kuzeybatı kısmında evinin bulunduğu yüksek yerin eğimli olan kısımları mezarlar için iyi birer zemin teşkil etmişlerdir. Ancak bu iki şahsa ait arazilerin arasındaki yolun bulunduğu kısımda eğimin ve bununla ilgili olarak mezarların herhangi bir düzen içinde bulunup bulunmadıklarını tespit etmek mümkün olmamıştır. Bu kesimde Köylülerin sürekli olarak toprak çekmesi sonucu karışık bir durum meydana gelmiştir. Bu nedenle buradaki mezarların bir kısmının şekil ve seviyeleri de tespit edilememiştir⁹¹⁹.

Bu üç mezar bölgesi birbirinden ayırt edilmek için her biri harfler ile adlandırılmıştır. **A Bölgesi** yolun bulunduğu yer, **B Bölgesi** H.A'nın Bahçesi, **C Bölgesi** de H.C'nin palamutluğunun batı kesimidir.

a) Müskebi Mezarlık Alanı (Resim 37-38)

A Bölgesi: Bu kesim Müskebi Köyü'nden kuzeybatıya doğru, bahçe ve tarlalara giden yolun üzerindedir. Tahribat nedeniyle çok karışmış, bazı mezarlar açılmış, çökmüş ve kısmen de tahrip olmuştur. Açılan çukurlar yan tarafları incelendiği zaman, kısmen tahrip olmuş mezarları içlerine dolan renkli yüzey toprağından dolayı beyaz olan ana topraktan ayırt etmek oldukça kolay olmuştur. Bazı mezarlar kesite bakılınca armut veya tandıra benzeyen şekilleriyle kolayca görülmektedir. Bu bölgede 1, 2, 3, 4, 5, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40 ve 41 no.lu mezarlar tespit edilmiştir⁹²⁰.

B Bölgesi: Bu bölgedeki mezarlar bahçenin kuzeybatı kısmındaki yüksek yerin doğu ve güney taraflarında eğimli yerlerde tek sıra halinde ele geçmiştir. Bu mezarlar arazinin eğimine uydukları için doğu taraftakilerin girişleri doğu tarafa, güney taraftakilerin de güney tarafa gelmiştir. Bu duruma göre, mezarların yönlerinin, giriş yerlerinin belirli bir tarafa gelmesi için herhangi bir geleneğin mevcut olmadığı, mezar inşasında arazinin eğimine ve şekline uyulduğu anlaşılmıştır. Bu kısımdaki arazi yüzeyi fazla aşınmadığından bazı mezarları çökmemiş olarak tespit etmek mümkün olmuştur. Mezarların genellikle 2-3 m arasında değişen aralıklarla yan yana sıralandıkları bu bölgede 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 43, 44, 45, 46 ve 47 no.lu mezarlar tespit edilmiştir⁹²¹.

C Bölgesi: Bu bölgedeki mezarlar, yukarıda bahsedilen palamutluğun batı tarafındaki eğimli kısımda yer almışlardır. Bunlar da B bölgesinde olduğu gibi arazinin eğimine göre istikamet almışlar ve belirli aralıklarla yan yana sıralanmışlardır.

⁹¹⁹ Boysal 1964, 81; Boysal 1967a, 68; Boysal 1967b, 2.

⁹²⁰ Boysal 1967, 69; Boysal 1967b, 2.

⁹²¹ Boysal 1967b, 3.

Ancak buradaki arazi yüzeyinin aşınma ve kayması fazla olduğundan mezarların çoğunun üst kısımları tahrip olmuştur. Bu nedenle, yapılan çalışmalar sırasında mezarların sadece alt kısımları tespit edilmiştir. Ayrıca palamutluğun batı kısımlarında bulunan ağaçların kökleri bazı mezarları tahrip ederek hem mezarların bozulmasına hem de mezar armağanı kapların kırılmasına neden olmuştur. Bu nedenlerle burada mezar ve dromosların taban ölçüleri de pek tespit edilememiştir. Ayrıca bu bölgenin kuzey kısmında yapılan çalışmalarda mezar tespit edilememiştir. Mezar tespit edilemeyen bu alanda bazı seramik parçaları ve kemikler ele geçmiştir. Bu alanda ele geçen buluntulardan yola çıkarak kazı ekibi tarafından şu yorumlar yapılmıştır: Bu alanda mezarlar aslında bilinen şekilde mevcuttur ancak; yıllar geçtikçe büyük bir tahribata uğramışlardır. Bu alanda değişik bir tarzda gömüt yapılmıştır. Mezarlar tekrar kullanıldıklarında, daha önceki gömütlere ait bazı kemik ve kırık kaplar alınarak buraya gömülmüş veya atılmıştır. Bu bölgede 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 38 ve 42 no.lu mezarlar bulunmuştur⁹²².

b) Mezar Türü (Çizim 43)

Müskebi Miken mezarları dromos ve mezar odası olmak üzere esas itibariyle iki kısımdan ibarettir. Bunlar arasında ayrıca birde giriş bulunmaktadır. Müskebi mezarlarında dromos, ince uzun ve mezar odasına doğru derinleşen bir çukurdan ibarettir. Fakat bazı hallerde, arazinin eğimli olmadığı yerlerde dromoslar, Mezar 39'da olduğu gibi uzunluğu ile genişliği arasında fazla fark bulunmayan çukurlar halinde olabilmektedir. Eğimli arazideki dromoslar, örneğin A ve B bölgelerinde bulunanlar, mezar odasına doğru derinleşirler ve bu derinliği, arazinin eğimli olmasından dolayı kolayca kazanırlar.

Müskebi'deki çeşitli mezarlarda dromos ölçüleri şöyledir: Mezar 16'da dromosun uzunluğu 2,35 m.dir. Mezar 39'un dromosunda uzunluk 2,05 m genişlik 1,53 m kapı yanında yükseklik 3,30 m.dir. Mezar 43'de dromosun uzunluğu 3,30 m genişliği 0,90 m yüksekliği kapı yanında 1,50 m.dir. 44 no.lu mezarda ise dromos 4,10 m uzunluğunda 0,80 m genişliğinde, kapı yanında yüksekliği de 1,55 m.dir⁹²³. Dromos'dan mezar odasına geçişi kapı diyebileceğimiz derince bir delik sağlamaktadır. Girişin dromos tarafında genel olarak genişliği 50-70 cm, yüksekliği 70-90 cm arasında değişmektedir. Fakat bazı mezarlarda ölçüler daha küçük veya daha büyük olabilmektedir. Kapı genişliği çoğu zaman yukarı doğru biraz daralmakta ve her iki genişlik arasında 10-20 cm.lik bir fark meydana gelmektedir⁹²⁴.

⁹²² Boysal 1967a 69; Boysal 1967b, 5.

⁹²³ Boysal 1967a, 69 vd; Boysal 1967b, 5.

⁹²⁴ Boysal 1967a, 69 vd; Boysal 1967b, 6.

Dromos ile mezar odası arasındaki mesafe 50-70 cm arasında değişmekte ve bazı mezarlarda girişin bu derinliği daha da artmaktadır. Mezara ceset konulduktan sonra bu giriş taşlarla örülerek kapatılmaktadır. Uzun ve geniş olmayan girişler tek sıra halinde üst üste konulan taşlarla kapatılabilmekte ise de, daha derin ve geniş olanlar, özellikle alt kısımlarda derinliğine birkaç sıra halinde konulan taşlarla örülmektedir. Kapının kapatılmasında kullanılan bu taşlar özel suretle yapılmış ve kesilmiş olmayıp civardan toparlanan taşlardır⁹²⁵.

Orta büyüklükte olan bir taşın ölçüsü 20 x 25 x 35 cm.dir. Giriş de mezar odası ve dromos gibi sıvanmıştır. Bazı hallerde kapı denilen bu açıklığın örülmesinde harç kullanılmış olduğu tespit edilmiş ve bunun sıva için yapılan harçla aynı olduğu anlaşılmıştır. Mezar odası toprak içine oyulan, üzeri kapalı bir boşluktan ibaret olup, bu boşluğun tabanı bazen dikdörtgen bazen de daireye yakın, tavanı ise genellikle kubbe şeklindedir. Taban yüzeyi dikdörtgen olduğu zaman, mezarın dört yanı taban yüzeyine dikey olmak üzere özel bir seviyeye kadar yükselmekte, sonra dikey yapı bir şekilde kaybolarak basık olan kubbe meydana gelmektedir. Taban yüzeyi daire veya elips biçiminde olursa, o zaman mezar odası bir fırın, tandır şeklini almaktadır⁹²⁶.

Müskebi mezarlarının bazılarının genişliği ve yüksekliği şöyledir: A Bölgesinde yer alan Mezar 5'in yüksekliği 1,80 m dairevi olan tabanın yarıçapı 1,75 m.dir. Aynı bölgedeki mezar 39'un yüksekliği 2,50 m taban genişliği doğuda 2,30 m batıda 2,60 m kuzeyde 2,47 m ve güney tarafta 3,00 m.dir. B Bölgesinde bulunan Mezar 43'ün yüksekliği 1,25m taban ölçüsü 1,30 x 1,40 m.dir. Tespit edilen en küçük mezarlardan bir olan Mezar 46'da B Bölgesinde bulunup yüksekliği 0,85 m tabanı 0,75 x 0,65 m.dir. C Bölgesinde bulunan Mezar 38'in üstten bir kısmı yıkılış olduğu için, odanın yüksekliği 2,50 m.dir. Daireye yakın olan tabanın çapı yaklaşık olarak 3,40 m.dir⁹²⁷.

Genellikle mezarların tabanın sert olduğu görülmüştür, hatta bazılarında sıvada tespit edilmiştir. Bu sert kısmın üzerinde çoğu zaman yüksekliği 10-15 cm arasında değişen yumuşak bir kısmın bulunduğu ve cesedin bunun üzerine konulduğu anlaşılmıştır. Bu yumuşak toprak renk bakımından mezarın bulunduğu yerin toprağından fark edilmemekle beraber, ince kuma benzeyen taneleriyle ondan ayrılmaktadır. Ayrıca mezar odasında, özellikle yanlardaki yüzeylerde sıva tespit edilmiştir. Dromos ve girişin sıvanmış olduğu birçok mezarda görülmüştür⁹²⁸.

---

⁹²⁵ Boysal 1967b, 6.

⁹²⁶ Boysal 1967b, 6.

⁹²⁷ Boysal 1967b, 6.

⁹²⁸ Boysal 1967b, 6.

Sıva buradaki toprak ve suyun karıştırılmasıyla kolayca yapılabilen ve mevcut kalıntılara göre içine herhangi bir şey katılmamaktadır. Bu toprak su ile karıştığında zerrecikler birbirine kolayca ve iyi bir şekilde kaynaşmaktadır. Bu gün civar köylerde aynı toprak sıva yapım amacıyla halen kullanılmaktadır⁹²⁹.

c) Müskebi Mezarlığı Ölü Gömme Biçimleri (Resim 39)

Müskebi mezarlığında tespit edilen mezarlarda ceset halinde gömme ve yakma gömme olmak üzere iki çeşit ölü gömme geleneği saptanmıştır.

1) Doğrudan Gömme: Mezarlarda kemikler dağınık durumda olduğundan ve çok az ele geçtiğinden ötürü, ceset gömmenin yatış şekli hakkında belirgin bir geleneğin varlığı bilinmemekle beraber sırt üstü yatırılmış ceset halinde bir gömmenin varlığı bilinmektedir⁹³⁰. Müskebi’de ele geçen insan kemikleri üzerinde yapılan araştırmalarda beşinin erişkin olduğu belirlenmiştir. 33 no.lu mezarda ele geçen iskeletler bir çocuğa, 31 no.lu mezardaki iskeletler bir erkeğe, 37 no.lu mezardaki iskelet kalıntıları ise bir kadına aittir. İskeletlerin morfolojik yapılarının brakisefal ve dolikosefal⁹³¹ oldukları saptanmıştır⁹³².

Buluntulara göre, mezarların uzun kullanım süresi göz önüne alındığında en azından 1-5, 9-10, 14, 19-21, 23, 25, 27, 29, 33, 40, 41 ve 43 no.lu mezarlarda birden fazla gömüt yapılmış olmalıdır⁹³³.

2) Yakma Gömme: Müskebi mezarlığında kaç adet yakma gömme bulunduğu tam olarak anlaşılamamaktadır. 3 no.lu mezarda büyük bir kap içinde yanık insan kemiklerinin olduğu belirtilmektedir⁹³⁴. Ancak 3 no.lu mezar envanterinde yakma gömme ile ilgili olabilecek bir kap formu yoktur. 15 no.lu mezarda kapı önünde bir kafatası ile doğu-batı yönünde yayılmış kemiklerin çoğunda siyahlık olduğu, bazılarının ise kömürleştiği, 39 no.lu mezarda da kuzeybatı yönünde bulunan insan kemiklerinin yanık olduğu ve iskeletlerin taban seviyesinde ele geçtiği belirlenmiştir⁹³⁵.

⁹²⁹ Boysal 1967b, 7.

⁹³⁰ Boysal 1964, 81; Akyurt 1998, 31.

⁹³¹ Kafatası ölçümü yöntemi, bir kulağın üst bitiminden diğer kulağın üst bitimine kadar olan mesafenin burun deliklerinden kafatasının arkasına kadar olan mesafeye bölümü sonucunda ortaya çıkan sayının 100 ile çarpımı sonucunda bulunan kafatası indisi temel alınarak yapılır. Kafatası indisi 76’nın altında ise kafatası dolikosefal, 76 ve 81 arasında ise kafatası mezosefal, 81’den büyükse brakisefal olarak sınıflandırılmaktadır.

⁹³² Çiner 1964, 57. “Çalışmamızın kapsamı içinde Müskebi’de ele geçen iskeletlerin Antropolojik özelliklerine detaylı bir şekilde değinmek istemiyoruz. Müskebi Mezarlarında ele geçen söz konusu iskeletlerin fiziksel özellikleri için bkz. Refakat Ciner, *Müskebi Kazısı İskelet Tetkikleri*, Antropoloji 1 (2) Ankara, 1967.

⁹³³ Akyurt 1998, 31.

⁹³⁴ Boysal 1967a, 70; Çiner 1964, 57.

⁹³⁵ Boysal 1967b, 8.

d) Müskebi Miken Buluntuları (Çizim 44-54)

Müskebi'de tespit edilen 50' ye yakın mezardan 180 civarında çanak-çömlek ele geçmiştir. Bu çanak-çömlek buluntularını, 23 armut biçimli testi, 35 üzengi kulplu testi, 4 amphoriskos, 27 tek kulplu testi, 1 alabastron, 16 pyxis, 5 küçük şişecik, 1 askos, 4 mangal biçimli kap, 1 sepet kulplu vazo, 24 kylix, 5 derin kase, 6 çanak, 1 kalathos, 26 fincan ve maşrapa oluşturmaktadır⁹³⁶. Mezar armağanı olarak bulunan metal eserler arasında tunç bıçak, hançer, mızrak ucu, ustura ve dikiş iğnesi yer almaktadır⁹³⁷. Bunlarla birlikte pişmiş toprak ağırşak, cam hamuru ve fayans boncuk ve tepesi kesik koni biçiminde altın bir halka bulunmuştur⁹³⁸.

Mountjoy, Müskebi mezarlığının ilk olarak LH III A:1 döneminde inşa edildiğini ileri sürmektedir⁹³⁹. Özgünel ise şimdye kadar ele geçen buluntulardan yola çıkarak Müskebi'de LH III A:1 dönemine ait bir buluntunun ele geçmediğini belirtmektedir⁹⁴⁰. Mee, buluntuları LH III A:2- LH III C:1 arasına tarihlemektedir⁹⁴¹. Boysal ise mezarlığın LH II B döneminden LH III C:1 dönemine kadar kullanıldığını ve deniz kavimleri göçü ile mezarlığın işlevinin sona erdiğini belirtmektedir⁹⁴². Bulunan çanak-çömlekte aynı şekillerin kullanılmış olması, iki yerel Rodos biçimli kap, bir sepet kulplu kap ve dört mangala dayanarak Mee çanak çömlek üzerinde güçlü bir Rodos etkisinin varlığına dikkat çekmektedir⁹⁴³. Miletos ve Seraglio'daki yerleşim yerlerinde bulunan LH III A:2 çanak-çömleklere ile ilgili olarak çok az yayın vardır. Miletos ve Kos'da saptanacak daha çok LH III A:2 çanak çömleği Rodos bağlantısının varlığının kesin olup olmadığını ortaya çıkarabilir. Müskebi'de ele geçen çanak-çömleğin büyük çoğunluğu ya yerel üretim ya da Miletos'dan ithal edilmiş gibi görünmektedir.

Yerleşim Kos'a ve Miletos'a Rodos'tan daha yakındır. Bu nedenle bağlantıları buralarda aramak daha olasıdır. Mee, Müskebi'de LH III B'de kullanılan mezar sayısının çok az oluşunun, Ialysos'dakine benzerliğini ileri sürerek, Rodos'la bağların sadece ticari olmadığı savını desteklemeye çalışmaktadır; ancak, bu iddiayı doğrulamak için, Anadolu kıyılarındaki komşu yerleşim yerlerindeki durumları da bilmek zorundayız. Eğer Müskebi kapları Rodos'tan geldilerse, o zaman bir güney Rodos kökeni aramak gerekir; çünkü Ialysos'taki kil, içersindeki beyaz mika nedeniyle boz renklidir, oysa güney Rodos kili kırmızımsıdır.

⁹³⁶ Boysal 1969, 3-32; Mee 1978, 137-142.

⁹³⁷ Boysal 1967a, 70; Akyurt 1998, 32.

⁹³⁸ Bass 1963, 356.

⁹³⁹ Mountjoy 1998, 36.

⁹⁴⁰ Özgünel 1983, 732.

⁹⁴¹ Mee 1978, 137; Mee 1998, 138.

⁹⁴² Boysal 1967, 25.

⁹⁴³ Mee 1978, 137.

Yine de unutmamak gerekir ki, Müskebi kapları güney Rodos atölyelerinin kullandıkları bezemelere sahip değildir⁹⁴⁴. Müskebi buluntuları içerisinde az da olsa Girit ve Attika etkilerini barındıran kimi kaplar ele geçmiştir. Bunların yanı sıra Kıbrıs ve Levant etkili kimi kapların varlığı da ileri sürülmektedir. Üzengi kulplu bir testi üzerinde Gezer etkisi olduğu belirtilmektedir⁹⁴⁵.

1) Müskebi Miken Seramiği

a) FS 35/37/45 Armut Biçimli Testiler

1) FS 35 Armut biçimli testi: 11 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 37 cm. gövde çapı 32 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplarının arasında kalan bölümde FM 62 iç içe üç kavisli yay motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde Miken seramiğinde oldukça rağbet gören boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁴⁶.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 35 Armut biçimli testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 40,5 cm, gövde çapı 26 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁴⁷.

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 35 Armut biçimli testi: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği: 35 cm. gövde çapı 30 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁴⁸.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 35 Armut biçimli testi: 36 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 35 cm. gövde çapı 29,5 cm. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 70 balık pulu motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁴⁹.

Dönemi: LH III A:2.

---

⁹⁴⁴ Mountjoy 1998, 36.

⁹⁴⁵ Özgünel 1983, 734.

⁹⁴⁶ Boysal 1969, 3; Taf: I, 1.

⁹⁴⁷ Boysal 1969, 3; Taf: I, 2.

⁹⁴⁸ Boysal 1969, 3; Taf: I, 3.

⁹⁴⁹ Boysal 1969, 3; Taf: I, 4.

5) FS 35 Armut biçimli testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği: 41 cm. gövde çapı 33,5 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 44 eşmerkezli yay motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁵⁰.

Dönemi: LH III A:2

6) FS 35 Armut biçimli testi: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 36,3 m. gövde çapı 30,5 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulpların arasında kalan bölümde FM 62 iç içe üç kavisli yay motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁵¹.

Dönemi: LH III A:2.

7) FS 37 Oval armut biçimli testi: 27 no.lu mezarda ele geçmiştir. Gövde çapı 13 cm.dir. Bu kap formu Boysal tarafından pithos olarak yorumlanmaktadır. Ancak form FS 37 oval armut biçimli testi formuna sahiptir. Omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan alanda FM 18 çiçek motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁵².

Dönemi: LH III B.

8) FS 37 Oval armut biçimli testi: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Gövde çapı: 13,5 cm.dir. 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Bu kapta yukarıdaki örnekte olduğu gibi Boysal tarafından pithos olarak yorumlanmıştır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi formun FS 37 oval armut biçimli testi grubuna dahil edilmesi daha mantıklıdır. Kabın omuz kısmı üzerinde FM 51 saplı spiral motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde alt alta bir sıra halinde üç tane kalın bir şekilde uygulanmış boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁵³.

Dönemi LH III B.

9) FS 35 Armut biçimli testi: Müskebi'de Yusuf Boysal tarafından yürütülen sistemli kazılardan önce yöre halkı tarafından yapı işlerinde kullanılmak amacıyla açılan kum ocaklarında ele geçmiştir. Ele geçtiği mezar hakkında ayrıntılı bir bilgi bulunmamaktadır⁹⁵⁴. Yüksekliği 32 cm.dir.

---

⁹⁵⁰ Boysal 1969, 3; Taf: II, 1.

⁹⁵¹ Boysal 1969, 4; Taf: II, 2.

⁹⁵² Boysal 1969, 4; Taf: II, 3.

⁹⁵³ Boysal 1969, 4; Taf: II, 4.

⁹⁵⁴ Boysal 1969, 4; Taf: III, 1.

Omuz üzerinde kulplar arasında kalan alanda FM 11 papirüs ya da FM 25 midye motifi bulunmaktadır. Bu bezeme Mee tarafından FM 11 papirüs olarak yorumlanırken⁹⁵⁵, Bass tarafından FM 25 midye motifi olarak yorumlanmıştır⁹⁵⁶. FM 25 midye motifleri arasında Müskebi örneğine en yakın olan motif FM 25,17 dir. Ancak bu gruba giren hiçbir örnekte FM 51 saplı spiral motifinde olduğu gibi midye bezemesinin bir sapla bezeme alanına bağlanmış olduğu görülmemektedir. Ayrıca omuz üzerinde bu bezemenin yanı sıra karşılıklı birbirine bakan eğik dört adet çizgisel bezemenin varlığı dikkat çekicidir. Bu bezemenin en üst kısmında bezeme alanın konturlarını oluşturan orta kalınlıkta üçlü boya bant şeklinde bezemeye bir sapla bağlanmış olan motif FM 25 midye motifi değil bitkisel bir süsleme olan FM 11 papirüs motifi olmalıdır. Ayrıca gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır.

Dönemi: LH III A:2-B.

10) FS 37 Armut biçimli testi: 39 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 32,8 cm. gövde çapı 25,5 cm.dir. Omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁵⁷.

Dönemi: LH III B.

11) FS 35 Armut biçimli testi: 35 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 36,7 cm. gövde çapı 31,6 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 44 eşmerkezli yay motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁵⁸.

Dönemi: LH III A:2

12) FS 37 Oval armut biçimli testi: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 29,5 cm. gövde çapı 24,5 cm.dir. Kabın Omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 61,14 zikzak motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁵⁹.

Dönemi: LH III A:2.

13) FS 37 Oval armut biçimli testi: Müskebi'de 1966 yılında ele geçmiştir. Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Yüksekliği 37,8 cm. gövde çapı 30,2 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 46 üst üste spiral motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁶⁰.

Dönemi: LH III B.

---

⁹⁵⁵ Mee 1978, 138.

⁹⁵⁶ Bass 1963, 355.

⁹⁵⁷ Boysal 1969, 3; Taf: III, 2.

⁹⁵⁸ Boysal 1969, 3; Taf: III, 3.

⁹⁵⁹ Boysal 1969, 3; Taf: III, 4.

⁹⁶⁰ Boysal 1969, 5; Taf: IV, 1.

14) FS 37 Oval armut biçimli testi: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 41 cm. gövde çapı 32 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 61,14 zikzak motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁶¹.

Dönemi: LH III B.

15) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 34 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 13,8 cm. genişliği 12, 6 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶².

Dönemi: LH III A:2.

16) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 16,8 cm. gövde çapı 11 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶³.

Dönemi: LH III A:2.

17) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 16,5 cm. gövde çapı 13,5 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 42 birleşik yarım daire motifi yer almaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶⁴.

Dönemi: LH III A:2.

18) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 11 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 14,5 cm. gövde çapı 12,1 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶⁵.

Dönemi: LH III A:2.

19) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 20 cm. gövde çapı 10,8 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 49 üst üste binmiş kavisli spiral motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶⁶.

Dönemi: LH III A:2.

---

⁹⁶¹ Boysal 1969, 5; Taf: IV, 2.

⁹⁶² Boysal 1969, 5; Taf: IV, 3.

⁹⁶³ Boysal 1969, 5; Taf: IV, 4.

⁹⁶⁴ Boysal 1969, 6; Taf: V, 1.

⁹⁶⁵ Boysal 1969, 6; Taf: V, 2.

⁹⁶⁶ Boysal 1969, 6; Taf: V, 3.

20) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yüksekliği 20,7 cm. gövde çapı 11,7 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁶⁷.

Dönemi: LH III A:2.

21) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 9 cm.dir. Kabın Omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 61 zikzak motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶⁸.

Dönemi: LH III A:2.

22) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 41 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,5 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Kabın omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde leke şeklinde noktalı bezeme yer almaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁶⁹.

Dönemi: LH III A:2-B.

23) FS 45 Gelişmiş armut biçimli testi: 1962 yılında yöre halkı tarafından 9 no.lu eserde olduğu gibi müzeye teslim edilmiştir. Yükseklik 9,7 cm. gövde çapı 8,9 cm.dir. Kabın Omuz kısmı üzerinde kulplar arasında kalan bölümde FM 61 zikzak motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷⁰.

Dönemi: LH III A:2.

b) FS 164/166/167/171/173/178/180/185 Üzengi Kulplu Testiler

1) FS 167 Hafif armut gövdeli üzengi kulplu testi: 1962 yılında yörede yaşayan vatandaşlarımız tarafından bulunarak müzeye teslim edilmiştir. Yükseklik 13,5 cm. gövde çapı 11,2 cm.dir. Uzun ve oldukça dik bir emziğe sahiptir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 18 çiçek motifi bulunmaktadır. Bu bezemenin hemen altında ise üzengi kulpların gövdeye birleştiği alandan başlayarak gövde üzerinde kalın boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷¹.

Dönemi LH III B.

---

⁹⁶⁷ Boysal 1969, 6; Taf: V, 4.

⁹⁶⁸ Boysal 1969, 7; Taf: VI, 1.

⁹⁶⁹ Boysal 1969, 7; Taf: VI, 2.

⁹⁷⁰ Boysal 1969, 7; Taf: VI, 3.

⁹⁷¹ Boysal 1969, 7; Taf: VII, 4.

2) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 24 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 14,1 cm. gövde çapı 11,3 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 57 çapraz taralı ağ motifi bulunmaktadır. Bu bezemenin hemen alt kısmında başlayarak üzengi kulplu testilerde en sık uygulanan bezeme olan ince ve kalın gruplar halinde kabın tamamını saran boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷².

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 19,5 cm. gövde çapı 15,3 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 43 birbirinden bağımsız yarım daireler ya da birbirine bağlı helezon ve deniz kabukluları olarak yorumlanan FM 24 motifine benzeyen bezeme uygulanmıştır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷³.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 16,8 cm gövde çapı 12,8 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi uygulanmıştır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷⁴.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18 cm gövde çapı 13,4 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 25 midye kabuğu bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁷⁵.

Dönemi: LH III A:2.

6) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12,8 gövde çapı 10,2 cm.dir. . Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 45 “U” motifi bulunmaktadır.

---

⁹⁷² Boysal 1969, 8; Taf: VIII, 1.

⁹⁷³ Boysal 1969, 8; Taf: VIII, 2.

⁹⁷⁴ Boysal 1969, 8; Taf: VIII, 3.

⁹⁷⁵ Boysal 1969, 8; Taf: IX, 1.

Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷⁶.

Dönemi: LH III A:2.

7) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,7 cm. gövde çapı 14 cm.dir. . Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁷⁷.

Dönemi: LH III A:2.

8) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 20,4 cm. gövde çapı 15,9 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 45 “U” motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷⁸.

Dönemi: LH III A:2.

9) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 47 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 17,8 cm. gövde çapı 13,8 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 51 saplı spiral motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁷⁹.

Dönemi: LH III A:2.

10) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 36 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 19,2 cm gövde çapı 13,6 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 43 bağımsız daire motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁰.

Dönemi: LH III A:2.

11) FS 166 Konik armut gövdeli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12,6 cm gövde çapı 9,6 cm.dir.

---

⁹⁷⁶ Boysal 1969, 8; Taf: IX, 2.

⁹⁷⁷ Boysal 1969, 8; Taf: IX, 3.

⁹⁷⁸ Boysal 1969, 9; Taf: X, 1.

⁹⁷⁹ Boysal 1969, 9; Taf: X, 2.

⁹⁸⁰ Boysal 1969, 9; Taf: X, 3.

Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 76 alacalı desen bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁸¹.

Dönemi: LH III A:2.

12) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 38 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,9 cm. gövde çapı 8,6 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 25 midye kabuğu motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁸².

Dönemi: LH III A:2-B.

13) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 34 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,5 cm. gövde çapı 10,7 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 45 “U” motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁸³.

Dönemi: LH III A:2.

14) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 11 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁴.

Dönemi: LH III A:2.

15) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 39 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,1 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 18 çiçek motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁵.

Dönemi: LH III A:2.

---

⁹⁸¹ Boysal 1969, 9; Taf: XI, 1.

⁹⁸² Boysal 1969, 9; Taf: XI, 2.

⁹⁸³ Boysal 1969, 9; Taf: XI, 3.

⁹⁸⁴ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 4.

⁹⁸⁵ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 5.

16) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,2 cm. gövde çapı 11,5 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 43 birbirinden bağımsız yarım daire motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁶.

Dönemi: LH III A:2.

17) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 34 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,2 cm. gövde çapı 11,6 cm.dir. Bezemeleri oldukça aşınmıştır. Testi üzerinde, üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktadan başlayarak kaideye kadar bütün gövdeyi saran ince ve kalın çizgi gruplarıyla oluşturulmuş boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır⁹⁸⁷.

Dönemi: LH III A:2.

18) FS 178 Bodur küre biçimli üzengi kulplu testi: Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 11,3 cm.dir. Testi üzerinde, üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktadan başlayarak kaideye kadar bütün gövdeyi saran ince ve kalın çizgi gruplarıyla oluşturulmuş boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁸.

Dönemi: LH III A:2.

19) FS 180 Basık küresel gövdeli üzengi kulplu testi: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,3 cm. gövde çapı 12,4 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁸⁹.

Dönemi: LH III B.

20) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 9,9 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁰.

Dönemi: LH III A:2.

---

⁹⁸⁶ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 6.

⁹⁸⁷ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 7.

⁹⁸⁸ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 8.

⁹⁸⁹ Boysal 1969, 10; Taf: XI, 9.

⁹⁹⁰ Boysal 1969, 10; Taf: XII, 1.

21) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 14,7 cm gövde çapı 15,3 cm.dir. üzengi kulplu testi: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 19,5 cm. gövde çapı 15,3 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 43 birbirinden bağımsız yarım daireler ya da birbirine bağlı helezon ve deniz kabukluları olarak yorumlanan FM 24 motifine benzeyen bezeme bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹¹.

Dönemi: LH III A:2.

22) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,4 cm gövde çapı 10,2 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 58 iç içe paralel açılı motifi ya da FM 64 paralel çizgi bandı motifine benzeyen bezeme bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹².

Dönemi: LH III A:2.

23) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 23 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,6 cm gövde çapı 10,4 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹³.

Dönemi: LH III A:2.

24) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,4 cm. gövde çapı 9 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 51 saplı spiral motifi bulunmaktadır.

Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁴.

Dönemi: LH III A:2.

25) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,3 cm gövde çapı 10,2 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır.

---

⁹⁹¹ Boysal 1969, 11; Taf: XII, 2.

⁹⁹² Boysal 1969, 11; Taf: XII, 3.

⁹⁹³ Boysal 1969, 11; Taf: XIII, 1.

⁹⁹⁴ Boysal 1969, 11; Taf: XIII, 2.

Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁵.

Dönemi: LH III A:2.

26) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 21 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,8 cm gövde çapı 11 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁶.

Dönemi: LH III A:2.

27) FS 185 Üzengi kulplu testi: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,8 cm gövde çapı 10 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 71 karmaşık üçgen motifi ya da FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁷.

Dönemi: LH III A:2.

28) FS 180 Basık küresel gövdeli üzengi kulplu testi: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,4 cm gövde çapı 13,1 cm.dir. Kap üzerinde bütün gövdeyi saran kalın boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁸.

Dönemi: LH III B.

29) FS 180 Basık küresel gövdeli üzengi kulplu testi: 28 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm gövde çapı 13,7 cm.dir. Kap üzerinde bütün gövdeyi saran ince ve kalın boya bant bezeme yer almaktadır⁹⁹⁹.

Dönemi: LH III B.

30) FS 173 Küresel gövdeli üzengi kulplu testi: 28 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,5 cm. gövde çapı 10,5 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 18 çiçek motifi bulunmaktadır. Bu bezemenin hemen altında ise üzengi kulpların gövdeye ile birleştiği alandan başlayarak gövde üzerinde kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁰.

Dönemi LH III B.

---

⁹⁹⁵ Boysal 1969, 11; Taf: XIII, 3.

⁹⁹⁶ Boysal 1969, 12; Taf: XIV, 1.

⁹⁹⁷ Boysal 1969, 12; Taf: XIV, 2.

⁹⁹⁸ Boysal 1969, 12; Taf: XIV, 3a-b.

⁹⁹⁹ Boysal 1969, 12; Taf: XV, 1.

¹⁰⁰⁰ Boysal 1969, 12; Taf: XV, 2.

31) FS 180 Basık küresel gövdeli üzengi kulplu testi: 28 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,6 cm. gövde çapı 11,9 cm.dir. Kap üzerinde kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰¹.

Dönemi: LH III B

32) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,6 cm. gövde çapı 11,1 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 58 iç içe paralel açılı motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰².

Dönemi: LH III B.

33) FS 171 Küre biçimli üzengi kulplu testi: 29 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12,2 cm. gövde çapı 10,9 cm.dir. Üzengi kulbun omuz, emziğin boyun kısmına bağlandığı noktada oluşturulmuş olan bezeme alanı içerisinde FM 42 birleşik yarım daire motifi bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan bölümünde ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰³.

Dönemi: LH III A:2-B.

34) Oval karınlı üzengi kulplu testi: 28 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 41 cm. gövde çapı 36,8 cm.dir. Oldukça kaba bir form gösteren testi keskin dışbükey açılara sahiptir. Oldukça özensiz bir yerel üretim olduğu anlaşılmaktadır. Kap üzerinde kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁴.

Dönemi: LH III A:2-B.

35) Üzengi kulplu testi: 35 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 23 cm. gövde çapı 20,8 cm.dir. Kap üzerinde kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁵.

Dönemi: LH III C ?

---

¹⁰⁰¹ Boysal 1969, 12; Taf: XV, 3.

¹⁰⁰² Boysal 1969, 13; Taf: XVI, 1.

¹⁰⁰³ Boysal 1969, 13; Taf: XVI, 2.

¹⁰⁰⁴ Boysal 1969, 13; Taf: XVI, 3.

¹⁰⁰⁵ Boysal 1969, 13; Taf: XVI, 4.

c) FS 58/59 Amphoriskos

1) FS 58 Oval karınlı amphoriskos: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 37 cm. gövde çapı 32 cm.dir. Oval bir forma sahiptir. Kabın alçak boyun ve ağız kısmı kalın bir boya bant ile bezelidir. Dik kulpludur. Omuz kısmında oluşturulan bezeme alanı içersinde FM 53 dalgalı çizgi motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ince ve kalın çizgi gruplarıyla boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁶.

Dönemi: LH III C:1.

2) FS 59 Küre biçimli amphoriskos: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,6 cm. gövde çapı 15,8 cm.dir. Kabın boyun ve ağız kısmı kalın bir boya bant ile bezelidir. Dik kulpludur. Omuz kısmında oluşturulan bezeme alanı içersinde FM 53 dalgalı çizgi motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ince ve kalın çizgi gruplarıyla boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁷.

Dönemi: LH III C:1.

3) FS 59 Küre biçimli amphoriskos: Yükseklik 22,7 cm. gövde çapı 19,1 cm.dir. 1962 yılında bulunmuştur. Dik kulplara sahiptir. Boyun kısmı üzerindeki kalın boya bant bezeme ortası boş bir panelle ayrılmış ve bu panel içersinde FM 53 dalgalı çizgi bezemesi oluşturulmuştur. Kabın omuz kısmında ise FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövdenin geri kalan bölümünde ise boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁸.

Dönemi: LH III C:1.

4) FS 59 Küre biçimli amphoriskos: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,6 cm. gövde çapı 15,8 cm.dir. Dik kulplara sahiptir. Boyun kısmı üzerindeki kalın boya bant bezeme bulunmaktadır. Omuz üzerinde oluşturulan bezeme alanı içersinde FM 42 birleşik yarım daire motifi uygulanmıştır. Gövdenin geri kalan bölümünde ise boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁰⁹.

Dönemi: LH III C:1.

d) FS 102/109/114/133/145/161 Testi

1) FS 114 Küresel konik testi: 1962 yılında bulunmuştur. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 10,4 cm.dir. Kap yüzeyi aşırı derecede aşınmıştır. Astar büyük ölçüde dökülmüştür. Kap yüzeyinde boya bant bezemenin bulunduğunu anlaşılmaktadır¹⁰¹⁰.

Dönemi LH III A:2-B.

¹⁰⁰⁶ Boysal 1969, 7; Taf: VI, 4.

¹⁰⁰⁷ Boysal 1969, 7; Taf: VII, 1.

¹⁰⁰⁸ Boysal 1969, 7; Taf: VII, 2.

¹⁰⁰⁹ Boysal 1969, 7; Taf: VII, 3.

¹⁰¹⁰ Boysal 1969, 13; Taf: XVII, 1.

2) FS 114 Küresel konik testi: 27 no.lu mezarda bulunmuştur. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Tek kulplu olan testinin boyun kısmı üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde ise FM 32 kayalık motifi bulunmaktadır¹⁰¹¹.

Dönemi: LH A:2-B.

3) FS 114 Küresel konik testi: 18 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12 cm. gövde çapı 10,6 cm.dir. Tek kulplu olan testinin gövde kısmında FM 75 panel bezemesi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ayrıca boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹².

Dönemi: LH III B-C:1.

4) FS 114 Küresel konik testi: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,1 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Tek kulplu olan testinin gövde kısmında FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Gövdenin geri kalan kısmında ise boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹³.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 114 Küresel konik testi: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 7,2 cm.dir. Yonca ağzılıdır. Tek kulplu olan testinin üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹⁴.

Dönemi: LH III A:2.

6) FS 114 Küresel konik testi: 42 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,9 cm gövde çapı 7,7 cm.dir. Tek kulplu olan testinin üzerinde oldukça özensiz bir şekilde yapılmış kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹⁵.

Dönemi: Boysal, bu testi için LH III A:2/B dönemini önermektedir¹⁰¹⁶. Ancak kap formunun benzer örnekleri hem LH III B hem de LH III C döneminde görülmektedir. Ancak iki dönemin özelliklerini de net olarak yansıttığı söylenemez. Bu form büyük ihtimalle her iki dönem arasında bir geçişi yansıtmaktadır. LH III B sonu LH III C başlarına ait olmalıdır.

7) FS 114 Küresel konik testi: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,7 cm. gövde çapı 7,5 cm.dir. Tek kulplu olan testide ana bezeme olarak FM 61 zikzak motifi bulunmaktadır. Bunun dışında gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹⁷.

Dönemi: LH III A:2.

---

¹⁰¹¹ Boysal 1969, 13; Taf: XVII, 2.

¹⁰¹² Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 3.

¹⁰¹³ Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 4.

¹⁰¹⁴ Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 5.

¹⁰¹⁵ Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 6.

¹⁰¹⁶ Boysal 1969, 14.

¹⁰¹⁷ Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 7.

8) FS 114 Küresel konik testi: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,6 cm. gövde çapı 7,2 cm.dir. Tek kulplu olan testide ana bezeme olarak FM 61 zikzak motifi bulunmaktadır. Bunun dışında gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹⁸.

Dönemi: LH III A:2.

9) FS 114 Küresel konik testi: 10 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 8,3 cm.dir. Tek kulplu olan testi üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰¹⁹.

Dönemi: LH III A:2-B.

10) FS 114 Küresel konik testi: 4 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13,9 cm. gövde çapı 13,1 cm.dir. Tek kulplu olan testinin üzerindeki bezemeler aşırı derecede aşınmıştır. Testi üzerinde boya bant bezemeye ilişkin izler bulunmaktadır¹⁰²⁰.

Dönemi: LH III A:2-B.

11) FS 114 Küresel konik testi: 9 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12,5 cm. gövde çapı 12,7 cm.dir. Tek kulpludur. Üzerindeki bezemeler aşırı dökülmüştür¹⁰²¹.

Dönemi: LH III A:2-B.

12) FS 114 Küresel konik testi: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13,7 cm. gövde çapı 12,6 cm.dir. Tek kulpludur. Testi üzerindeki bezemeler aşınma sonucunda dökülmüştür¹⁰²².

Dönemi: LH III A:2-B.

13) FS 114 Küresel konik testi: 12 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,3 cm. gövde çapı 9 cm.dir. Tek kulpludur. Testi üzerindeki bezemeler aşınma sonucunda dökülmüştür¹⁰²³.

Dönemi: LH III A:2-B.

14) FS 114 Küresel konik testi: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,7 cm. gövde çapı 9,2 cm.dir. Tek kulpludur. Testi üzerindeki bezemeler aşınma sonucunda dökülmüştür¹⁰²⁴.

Dönemi: LH III A:2-B.

---

¹⁰¹⁸ Boysal 1969, 14; Taf: XVII, 9.

¹⁰¹⁹ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 1.

¹⁰²⁰ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 2.

¹⁰²¹ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 3.

¹⁰²² Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 4.

¹⁰²³ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 5.

¹⁰²⁴ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 6.

15) FS 114 Küresel konik testi: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Dar yonca ağızlıdır. Tek kulpludur. Testi üzerinde ana bezeme olarak FM 43 birbirinden bağımsız yarım daire motifi kullanılmıştır. Gövdenin geri kalan bölümü ise ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme ile süslenmiştir¹⁰²⁵.

Dönemi: LH III A:2.

16) FS 114 Küresel konik testi: 28 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,3 cm. gövde çapı 7,3 cm.dir. Tek kulpludur. Testi üzerinde oldukça aşınmış boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰²⁶.

Dönemi: LH III B

17) FS 114 Küresel konik testi: 36 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,7 cm. gövde çapı 8,3 cm.dir. Tek kulpludur. Üzerindeki bezemeler oldukça aşınmıştır. Boyun kısmında FM 53 dalgalı çizgi bezemesi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ise ince ve kalın bant bezeme yer almaktadır¹⁰²⁷.

Dönemi: LH III A:2.

18) FS 114 Küresel konik testi: 29 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,2 cm. gövde çapı 6,6 cm.dir. Tek kulpludur. Üzerinde her hangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰²⁸.

Dönemi: LH III A:2.

19) FS 145 Küresel testi: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 26 cm. gövde çapı 22,7 cm.dir. Dar yonca ağızlıdır. Tek kulpludur. Üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰²⁹.

Dönemi: LH III A:2.

20) FS 109 Oval testi: 18 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 30,8 cm. gövde çapı 25,8 cm.dir. Tek kulpludur. Üzerinde boya bant bezemelere ait izler görülmektedir. Boya ise aşınma sonucunda dökülmüştür¹⁰³⁰.

Dönemi: Tam olarak tespit edilememiştir.

21) FS 133 Küresel bikonik testi: 39 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 32,7 cm. gövde çapı 22 cm.dir. Kesik gaga ağızlıdır. Tek kulpludur. Testi üzerinde FM 67 eğik çizgi bezemesi ve boyunda eğik çizgi bezemesinin başladığı alanda ince bant şeklinde bezeme eğik çizgi motifinin sonlandığı kaide kısmına yakın nokta ince çizgi grupları halinde boya bant şeklinde bezemeye sahiptir.

¹⁰²⁵ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 7.

¹⁰²⁶ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 8.

¹⁰²⁷ Boysal 1969, 15; Taf: XVIII, 9.

¹⁰²⁸ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 1.

¹⁰²⁹ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 2.

¹⁰³⁰ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 3.

Ayrıca ağzın hemen altında boynun yarısına kadar aynı şekilde kaidenin ayak kısmının yarısı kadar kalınlıkta boya bant şeklinde bezeme bulunmaktadır¹⁰³¹.

Dönemi: LH III A:2.

22) FS 109 Oval testi: 20 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 20,8 cm. gövde çapı 18 cm.dir. Tek kulpludur. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰³².

Dönemi: Tam olarak saptanamamıştır.

23) FS 109 Oval testi: 40 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 15,4 cm. gövde çapı 13,3 cm.dir. Tek kulpludur. Boyun üzerinde FM 53 dalgalı çizgi motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ise boya bant bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde boya bant bezemelerin içinde bulunan boşluğa FM 41 çember motifi uygulanmıştır¹⁰³³.

Dönemi: LH III A:2-B.

24) FS 109 Oval testi: 23 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 21 cm. gövde çapı 18,7 cm.dir. Tek kulpludur. Gövde üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰³⁴.

Dönemi: LH III A:2-B.

25) FS 114 Küresel konik testi: 46 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,1 cm. gövde çapı 8,2 cm.dir. Tek kulpludur. Gövde üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰³⁵.

Dönemi: LH III A:2-B.

26) FS 161 Basit küresel sepet kulplu testi: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,8 cm. gövde çapı 8,4 cm.dir. Sepet kulpa sahiptir. Gövde üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰³⁶.

Dönemi: LH III A:2-B.

27) FS 102 Basit küresel testi: 1962 yılında ele geçmiştir. Yükseklik 21,5 cm. gövde çapı 18,5 cm.dir. Kesik gaga şeklinde bir akıtacağa sahiptir. Testinin üzerinde FM 49 üst üste binmiş kavisli spiral motifi bulunmaktadır. Gövde üzerinde ayrıca boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰³⁷.

Dönemi: LH III A:2.

---

¹⁰³¹ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 4.

¹⁰³² Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 5.

¹⁰³³ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 6.

¹⁰³⁴ Boysal 1969, 16; Taf: XX, 1.

¹⁰³⁵ Boysal 1969, 16; Taf: XIX, 1.

¹⁰³⁶ Boysal 1969, 26; Taf: XXX, 3.

¹⁰³⁷ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 6.

e) FS 85 Alabastron

1) FS 85 Alabastron: 24 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,7 cm. gövde çapı 8,2 cm.dir. Konik şişkin gövdelidir. Form üzerinde FM 32 kayalık motifi bulunmaktadır. Boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰³⁸.

f) FS 188/190 Dar boyunlu yassı şişecikler

1) 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,7 cm. gövde çapı 8,2 cm.dir. FM 126 küresel örneklerine yakındır. Ancak bu örneklerle tam olarak uyuşmamaktadır. Bu formun benzer örnekleri Maşathöyük kazılarında ele geçmiştir¹⁰³⁹. Oldukça uzun bir boyun kısmına sahiptir. Boyun kısmında ağzın hemen altından başlayarak gövdeye uzanan içbükey açılı tek bir kulpa sahiptir. Gövde küresel olmasına karşın yanlardan basık gibi durmaktadır. Bütün gövdeyi saran ve karın bölümünün ortasında son bulan büyük bir spiral motifine sahiptir¹⁰⁴⁰.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 190 Geniş karınlı şişecik: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 11 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Keskin dışbükey açılı ve basık gövdelidir. İri dışa çekik dudaklıdır. Ağız kısmının 1-2 cm aşağısından başlayarak gövde ile birleşen dışbükey kulplara sahiptir. Ağız kısmında kulpların başladığı noktaya kadar kalın bir boya bant bezeme bulunmaktadır. Boyun kısmının gövde ile birleştiği noktada yapılan orta kalınlıkta bir boya bant bezeme ile bütün gövdeyi saran ince kalın çizgi gruplarıyla oluşturulmuş boya bant bezemelerin arasında bir boşluk bırakılarak bu alan içerisine FM 45 “U” bezemesi uygulanmıştır¹⁰⁴¹.

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 190 Geniş karınlı şişecik: 24 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 10,5 cm. gövde çapı 8 cm.dir. 2 no.lu şişecik ile aynı özelliklere sahiptir. 2 no.lu şişecikten farklı olarak gövdesi daha oval bir yapıdadır ve bezeme olarak FM 64 paralel çizgi bandı motifi uygulanmıştır¹⁰⁴².

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 188 Küresel gövdeli şişecik: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 14 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Şişkin küresel bir gövdeye sahiptir. Gösterdiği form açısından Anadolu'nun çeşitli yerlerinde ele geçmiş birçok matara ile benzer özellikler göstermektedir. Alçak halka kaidesi ve boyun kısmından başlayarak gövdeye inen iki içbükey kulbuyla bu biçimden ayrılır.

¹⁰³⁸ Boysal 1969, 21; Taf: XXIV, 9.

¹⁰³⁹ Özgüç 1982, 31; lev: 46.

¹⁰⁴⁰ Boysal 1969, 27; Taf: XXXII, 1.

¹⁰⁴¹ Boysal 1969, 27; Taf: XXXII, 4.

¹⁰⁴² Boysal 1969, 27; Taf: XXXII, 6.

Müskebi'de ele geçmiş olan diğer şişeciklerden daha kaliteli bir form yapısına sahiptir. Dışa çekik dudaklıdır. Ağzın 1-2 cm. aşağısından başlayan iki dışbükey kulp şişkin küresel gövdeye bağlanmaktadır. Kulpların boyun kısmına bağlandığı nokta mukavemeti artırmak için kalınlaştırılmıştır. Ağız kısmı kulpların başladığı noktaya kadar kalın bir boya bant bezemeye sahiptir. Kulpların dış yüzeyi boyalıdır. Pergelle oldukça düzgün bir biçimde uygulanmış, formun iki cephesini boylamasına saran iç içe geçmiş daire motifleri bütün gövdeyi kaplamaktadır. Boyun kısmı ve kulplar pergelin bütün gövdeyi sarmasını mümkün kılmadığı için kulpların gövdeye bağlandığı noktadan kaideye kadar boylamasına inen yaklaşık 3 cm. eninde bir boşluk oluşmuştur. Bu kısım alçak halka kaideye kadar inen boya bant bezeme ile süslenmiş, bu bezemeler muntazam aralıklarla düzensiz yuvarlak, bu yuvarlakların uç kısımlarından çıkan çarpı şeklinde bir motifle süslenmiştir. Gövde kısmında yer alan iç içe geçmiş daire motifleri oldukça muntazam aralıklarla dizilmiştir. Kabın üzeri bu motifle boşluk bırakmamacasına doldurulmuştur. Ancak bu motifler merkeze yakın kimi noktalarda birbirini keserek bezemenin kalınlaşmasına neden olmuştur. Bezemenin karın noktasında sona erdiği alanda merkezi kalın bir daire şeklinde, içi küçük yuvarlak bir gözü andıran boş bırakılmış bir motif uygulanmıştır. Alçak halka kaide bütünüyle boya bezelidir¹⁰⁴³.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 125 Silindirik gövdeli şişecik: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 8,3 cm. gövde çapı 5 cm.dir. Silindirik bir gövdeye ve uzun bir boyun kısmına sahiptir. Boyun kısmından başlayarak omuz kısmına bağlanan kalın bir şerit kulba sahiptir¹⁰⁴⁴.

Dönemi: LH III A:2.

g) FS 186 Matara

1) FS 186 Küresel gövdeli mercimek formlu matara: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 28,4 cm gövde çapı 23 cm.dir. Kırmızı renkte hamurlu ve ince kum katkılıdır. Açık bej renkte astarlı ve perdahlıdır. Gövdenin her iki tarafı da açık ve koyu kahverengi arasında sırayla değişen boya ile bezenmiş ince ve kalın bantlardan oluşmuş tek merkezli daire ile bezelidir. Gövde çevresinde dalgalı bant bezeme bulunmaktadır. Ayrıca ağız kenarı, kulbun dış yüzü ve boyun dibi kahverengi bantla bezenmiştir¹⁰⁴⁵.

Dönemi LH III B.

¹⁰⁴³ Boysal 1969, 27; Taf: XXXIII, 1a-b.

¹⁰⁴⁴ Boysal 1969, 27; Taf: XXXIII, 2a-b.

¹⁰⁴⁵ Bilgi 1982, 128.

h) FS 194 Askos

1) FS 194 Küresel bikonik askos: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,8 cm gövde çapı 11,2 cm.dir. Gövde üzerinde üçlü sıra halinde FM 53 dalgalı bezeme yer almaktadır¹⁰⁴⁶.

Dönemi: LH III A:2.

ı) FS 316 Mangal (FS 316 çeşitli formlarda mutfak kapları olarak sınıflandırılmaktadır.)

1) FS 316 Mangal: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,3 cm gövde çapı 8,5 cm.dir. Mangal formundaki kap üzerinde ateşi körüklemek amacıyla çok sayıda delik açılmıştır. Tek, kalın ve oval bir kulba sahiptir. Üç ayak üzerine oturtulmuştur. Kulbun altına denk gelen ayak süsleme amacıyla yüzeye oturduğu kısımdan başlayarak sarmal bir biçimde içeriye doğru kıvrılmıştır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁴⁷.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 316 Mangal: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,1 cm gövde çapı 11,5 cm.dir. Mangal formundaki kap üzerinde ateşi körüklemek amacıyla çok sayıda delik açılmıştır. Tek, kalın ve oval bir kulba sahiptir. Üç ayak üzerine oturtulmuştur. Kulbun altına denk gelen ayak süsleme amacıyla yüzeye oturduğu kısımdan başlayarak sarmal bir biçimde içeriye doğru kıvrılmıştır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁴⁸.

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 316 Mangal: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,7 cm gövde çapı 10 cm.dir. Mangal formundaki kap üzerinde ateşi körüklemek amacıyla çok sayıda delik açılmıştır. Tek, kalın ve oval bir kulba sahiptir. Üç ayak üzerine oturtulmuştur. Kulbun altına denk gelen ayak süsleme amacıyla yüzeye oturduğu kısımdan başlayarak sarmal bir biçimde içeriye doğru kıvrılmıştır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁴⁹.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 316 Mangal: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,12 cm gövde çapı 10,1 cm.dir. Mangal formundaki kap üzerinde ateşi körüklemek amacıyla çok sayıda delik açılmıştır. Tek, kalın ve oval bir kulba sahiptir. Üç ayak üzerine oturtulmuştur. Kulbun altına denk gelen ayak süsleme amacıyla yüzeye oturduğu kısımdan başlayarak sarmal bir biçimde içeriye doğru kıvrılmıştır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁵⁰.

¹⁰⁴⁶ Boysal 1969, 27; Taf: XXXII, 2.

¹⁰⁴⁷ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 1.

¹⁰⁴⁸ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 2.

¹⁰⁴⁹ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 3.

¹⁰⁵⁰ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 4.

Dönemi: LH III A:2-B.

i) FS 94 Pyxis

1) FS 94 Pyxis: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,3 cm. gövde çapı 15 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵¹.

Dönemi: LH III A:2-B.

2) FS 94 Pyxis: 47 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,3 cm. gövde çapı 13,6 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵².

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 94 Pyxis: 31 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 12,5 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵³.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 94 Pyxis: 27 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,9 cm. gövde çapı 12,2 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁴.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 94 Pyxis: 24 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10 cm. gövde çapı 15,3 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır.

¹⁰⁵¹ Boysal 1969, 20; Taf: XXIV, 4.

¹⁰⁵² Boysal 1969, 20; Taf: XXIV, 5.

¹⁰⁵³ Boysal 1969, 21; Taf: XXIV, 6.

¹⁰⁵⁴ Boysal 1969, 21; Taf: XXIV, 7.

Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 45 “U” motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁵.

Dönemi: LH III A:2.

6) FS 94 Pyxis: 37 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,9 cm. gövde çapı 10,7 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 61 üçgen motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁶.

Dönemi: LH III A:2-B.

7) FS 94 Pyxis: 6 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,5 cm. gövde çapı 11 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁷.

Dönemi: LH III A:2.

8) FS 94 Pyxis: 7 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,6 cm. gövde çapı 12,3 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 60 “N” motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁸.

Dönemi: LH III A:2-B.

9) FS 94 Pyxis: 27 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9 cm. gövde çapı 11,6 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁵⁹.

Dönemi: LH III A:2.

---

¹⁰⁵⁵ Boysal 1969, 21; Taf: XXIV, 8.

¹⁰⁵⁶ Boysal 1969, 21; Taf: XXV, 1.

¹⁰⁵⁷ Boysal 1969, 21; Taf: XXV, 2.

¹⁰⁵⁸ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 3.

¹⁰⁵⁹ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 4.

10) FS 94 Pyxis: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,4 cm. gövde çapı 12,4 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶⁰.

Dönemi: LH III A:2.

11) FS 94 Pyxis: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,4 cm. gövde çapı 12,8 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶¹.

Dönemi: LH III A:2.

12) FS 94 Pyxis: 1962 yılında bulunmuştur. Hangi mezarda ele geçtiği konusunda ayrıntılı bir bilgi yoktur. Yükseklik 12,7 cm. gövde çapı 15,6 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶².

Dönemi: LH III A:2-B.

13) FS 94 Pyxis: 14 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,4 cm. gövde çapı 13,6 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 43 yarım daire motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶³.

Dönemi: LH III A:2-B.

14) FS 94 Pyxis: 26 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8,5 cm. gövde çapı 11,5 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 64 paralel çizgi bandı motifi bulunmaktadır.

---

¹⁰⁶⁰ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 5.

¹⁰⁶¹ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 6.

¹⁰⁶² Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 7.

¹⁰⁶³ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 8.

Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶⁴.

Dönemi: LH III A:2.

15) FS 94 Pyxis: 1962 yılında bulunmuştur. Hangi mezarda ele geçtiği konusunda ayrıntılı bir bilgi yoktur. Yükseklik 8 cm. gövde çapı 11,2 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM57 ağ motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶⁵.

Dönemi: LH III A:2-B.

16) FS 94 Düz silindirik Pyxis: 35 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 16 cm. gövde çapı 18,5 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklı ve kısa bir boyun yapısına sahiptir. Dik açılı ters “v” şeklinde üç kulbu bulunmaktadır. Boyun ve dudak kısmı boyalıdır. Gövde üzerinde kulplar arasında kalan alan içerisinde FM 58 iç içe paralel açılı motifi bulunmaktadır. Ayrıca gövdenin geriye kalan bölümünde doldurma motifi olarak boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶⁶.

Dönemi: LH III A:2.

k) FS 319 Sepet kulplu vazo: FS 319 özel formlu çanak-çömlek tipleri arasında yorumlanmaktadır.

1) FS 319 sepet kulplu vazo: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 21,6 cm gövde çapı 13,6 cm.dir. Özel bir form olduğu halde özensiz bir işçilik göstermektedir. Yüksek, sepet bir kulba sahiptir. Kulp gövdenin iki yanında birbirine eşit olmayan iki eksenden gövdeye monte edildiği için gövdenin sol kısmında daha yüksekte kalmıştır. Ayrıca kulp sol tarafta daha kalın bir forma sahiptir ve gövdenin sol tarafına Doğru eğimli bir yapı gösterir. Kulp üzerinde boya bant şeklinde bezeme yer almaktadır. Kap formu sepet kulpa yatay bir kulpla bağlanmış alçak daire şeklinde bir kapağa sahiptir. Kapağın üzerinde yaprak motiflerine benzeyen bir bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde yer alan bezemelerde, form yapısında olduğu gibi özensiz bir işçilik göstermektedir. Bu kap özel bir formun yerel bir varyant üretimi olmalıdır. Gövde üzerinde kapağın hemen altında başlayan ve boya bant bezeme ile süsleme için açılmış panelin iç kısmında FM 58 iç içe paralel açılı motifi yer almaktadır.

¹⁰⁶⁴ Boysal 1969, 22; Taf: XXV, 9.

¹⁰⁶⁵ Boysal 1969, 22; Taf: XXVI, 1.

¹⁰⁶⁶ Boysal 1969, 22; Taf: XXVI, 2.

Bu motifin hemen alt kısmında yine boya bant bezeme ile oluşturulmuş panel içerisinde FM 42 birbirinden bağımsız yarım daire motifi ile bezeme oluşturulmuş yarım dairelerin içleri nokta bezekler ile süslenmiştir. Kap formu üç ayaktan oluşan bir kaideye sahiptir. Ayaklar birbirine tutturulmuş üç parçadan meydana gelmektedir. Bu parçalardan her birinin tabana oturdukları yüzeyleri dışa doğru kıvrılmıştır. Böylece ayaklar hem hoş bir görünüm kazanmış hem de yüzeye oturan kısımları ağırlık merkezini daha dengeli taşıyacak hale getirilmiştir¹⁰⁶⁷.

Dönemi: LH III A:2.

1) FS 283/284/300/305 Derin kaseler

1) FS 284 Derin kase: Bu form Boysal tarafından skyphos¹⁰⁶⁸ olarak yorumlanmışsa da Batı Anadolu'da yapılan kazılarda örneklerine sıkça rastladığımız derin kase formuna daha yakındır. 1962 yılında ele geçmiştir. Bulunduğu mezar hakkında ayrıntılı bir bilgi yoktur. Yükseklik 10,2 cm gövde çapı 15,1 cm.dir. Hafif dışa çekik yuvarlak dudaklıdır. Dudak kısmında ince boya bezeme bulunmaktadır. Kulplar boya bezemelidir. Gövde üzerinde kulpların arasında kalan bölümde fırçayla yapılan nokta vuruşlarla leke şeklinde bezeme uygulanmıştır. Bu bezemenin altında üç sıra birbirine eşit olmayan aralıklarla boya bant bezeme görülmektedir. Gövdenin alçak halka kaideyle birleştiği noktada iki sıra ince boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁶⁹.

Dönemi: LH III B-C1.

2) FS 284 Derin kase: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13 cm. gövde çapı 18,5 cm.dir. Hafif dışa çekik kalın dudaklıdır. Dudak üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Bu bezemenin altına yine kalın bir fırçayla uygulanmış FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır. Kulplar boyalıdır. Bu bezemenin hemen alt kısmında yine kalın fırçayla iki boya bant bezeme bulunmaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir. Kaide üzerinde kalın bir boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁷⁰.

Dönemi: LH III B.

3) FS 283 Bikonik derin kase: 36 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,6 cm. gövde çapı 17,2 cm.dir. Hafif içe çekik bir dudak yapısına sahiptir. Dudak kısmına doğru içe doğru basık bir yapı göstermektedir. Kulplardan bir günümüze ulaşamamıştır. Dudak üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Bu boya bezemenin altında ince bir fırçayla FM 53 dalga bezeme motifi oluşturulmuştur.

¹⁰⁶⁷ Boysal 1969, 28; Taf: XXXII, 5.

¹⁰⁶⁸ Boysal 1969, 16.

¹⁰⁶⁹ Boysal 1969, 16; Taf: XX, 2.

¹⁰⁷⁰ Boysal 1969, 16; Taf: XX, 3.

Kulp kısmının gövdeye bağlandığı noktanın hemen altında ise dört sıra halinde ince boya bant bezeme yer almaktadır. Kulp boyalıdır. Alçak halka kaide de boya bezeme vardır¹⁰⁷¹.

Dönemi: LH III A:2-B.

4) FS 305 Yuvarlak gövdeli derin kase: Buluntu yeri konusunda bir bilgi yoktur. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 11 cm.dir. Boyu ve gövde çapı birbirine eşittir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Derin kase formunun ilginç örneklerinden biridir. Üzerinde bezeme yoktur. Derin kase formu ile kylix formunun melez bir versiyonu gibidir. Şişkin bir gövdeye sahiptir. Kylix gibi bir ayağa ve disk şeklinde bir kaideye sahiptir. Ayak kısmı alçak tutulmuştur¹⁰⁷².

Dönemi: LH III B-C1.

5) FS 304 Akıtacaklı yuvarlak gövdeli derin kase: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 21,7 cm gövde çapı 27 cm.dir. Derin kase formu için oldukça ilginç bir örnektir. Alçak gaga şeklinde bir akıtacak kısmı bulunmaktadır. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka şeklinde bir kaideye sahiptir¹⁰⁷³.

Dönemi: LH III A:2.

m) FS 300 Kalathos

1) FS 300 Akıtacaklı konik kalathos: 14 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12 cm. gövde çapı 22 cm.dir. Mee tarafından derin kase¹⁰⁷⁴ olarak yorumlansa da Özgünel'in belirttiği gibi bu form bir Kalathos olmalıdır¹⁰⁷⁵. Form genel olarak özensiz bir işçilik göstermektedir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Dudak üzeri ince boya bezemelidir. Kulplar arasında kalan bölümde dudak kısmının hemen altında başlayan, kabın yaklaşık olarak tam ortasında yer alan akıtacak kısmı bulunmaktadır. Düze yakın yatay kulplara sahiptir. Kulplar boyalıdır. Kulpların arasında kalan bölüm üzerinde FM 45 "U" bezemesi yer almaktadır. Bu bezemenin alt kısmında ise kalın ve ince gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁷⁶.

Dönemi: LH III B.

¹⁰⁷¹ Boysal 1969, 19; Taf: XXII, 9.

¹⁰⁷² Boysal 1969, 26; Taf: XXX, 4.

¹⁰⁷³ Boysal 1969, 26; Taf: XXX, 5.

¹⁰⁷⁴ Mee 1978, 141.

¹⁰⁷⁵ Özgünel 1996, 78.

¹⁰⁷⁶ Boysal 1969, 27; Taf: XXXI, 5.

n) FS 257/258/264/266/267/269/274 Kylix

1) FS 264 Kylix: 34 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 16 cm. gövde çapı 18,3 cm.dir. Düz kalın dudaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Çok alçak bir ayağa sahiptir. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁷⁷.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 264 Kylix: 39 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13 cm. gövde çapı 14,7 cm.dir. Hafif içe çekik dudaklıdır. Aşırı deformasyon sonucunda üzerindeki boyalar dökülmüş geriye gövde üzerinde boya bant bezemeye ilişkin yer yer kalıntılar kalmıştır. Geniş yuvarlak gövdelidir. Alçak bir ayak kısmına ve disk şeklinde bir kaideye sahiptir¹⁰⁷⁸.

Dönemi: LH III A:2.

3) FS 264 Kylix: 39 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13,5 cm. gövde çapı 14,3 cm.dir. Hafif içe çekik dudaklıdır. Aşırı deformasyon sonucunda üzerindeki boyalar dökülmüş geriye gövde üzerinde boya bant bezemeye ilişkin yer yer kalıntılar kalmıştır. Geniş yuvarlak gövdelidir. Müsgebi FS 264 örnekleri içersinde diğerlerine göre daha yüksek ayak kısmına ve disk şeklinde bir kaideye sahiptir¹⁰⁷⁹.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 264 Kylix: 35 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 13 cm. gövde çapı 14,7 cm.dir. Düz kalın dudaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Çok alçak bir ayağa sahiptir. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁸⁰.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 264 Kylix: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 14 cm. gövde çapı 18 cm.dir. Düz kalın dudaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Çok alçak bir ayağa sahiptir. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁸¹.

Dönemi: LH III A:2.

6) FS 264 Kylix: 16 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 15,9 cm. gövde çapı 17,4 cm.dir. Düz dudaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Çok alçak bir ayağa sahiptir. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁸².

Dönemi: LH III A:2.

¹⁰⁷⁷ Boysal 1969, 23; Taf: XXVI, 3.

¹⁰⁷⁸ Boysal 1969, 23; Taf: XXVI, 4.

¹⁰⁷⁹ Boysal 1969, 23; Taf: XXVI, 5.

¹⁰⁸⁰ Boysal 1969, 23; Taf: XXVI, 6.

¹⁰⁸¹ Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 1.

¹⁰⁸² Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 2.

7) FS 264 Kylix: Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Düz dudaklıdır. Gövde üzerinde kulpların başladığı noktada keskin bir omurga vardır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁸³.

Dönemi: LH III A:2.

8) FS 264 Kylix: 21 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 14,2 cm. gövde çapı 14,2 cm.dir. Düz kalın dudaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Geniş yuvarlak gövdelidir. Disk şeklinde kalın bir kaideye sahiptir¹⁰⁸⁴.

Dönemi: LH III A:2.

9) FS 266 Sığ gövdeli Kylix: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Tam olarak ele geçmediği için yüksekliğini net olarak tespit etmek güçtür. Gövde çapı 13,1 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Gövde üzerinde bezeme olarak FM 49 üst üste binmiş kavisli spiral motifi bulunmaktadır. Uzun ayaklıdır. Disk şeklinde bir kaideye sahiptir¹⁰⁸⁵.

Dönemi: LH III A:2.

10) FS 266 Sığ gövdeli Kylix: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 16,5 cm. gövde çapı 15 cm.dir. Özensiz bir işçiliğe sahiptir. Düz yuvarlak ağızlıdır. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁸⁶.

Dönemi: LH III A:2.

11) FS 264 Kylix: 20 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 14,5 cm. gövde çapı 14,5 cm.dir. Hafif dışa çekik kalın dudaklıdır. Özensiz bir işçiliğe sahiptir. Nispeten kısa sayılabilecek ayak kısmı ve disk şeklindeki kaidede bu durum daha çok ön plana çıkmaktadır. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁸⁷.

Dönemi: LH III A:2.

12) FS 264 Kylix: Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Yükseklik 12 cm. gövde çapı 12,3 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Kaliteli bir işçiliği vardır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁸⁸.

Dönemi: LH III A:2.

---

¹⁰⁸³ Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 3.

¹⁰⁸⁴ Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 4.

¹⁰⁸⁵ Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 5.

¹⁰⁸⁶ Boysal 1969, 24; Taf: XXVII, 6.

¹⁰⁸⁷ Boysal 1969, 24; Taf: XXVIII, 1.

¹⁰⁸⁸ Boysal 1969, 24; Taf: XXVIII, 2.

13) FS 264 Kylix: Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Yükseklik 14 cm. gövde çapı 14 cm.dir. Düz dudaklıdır. Uzun bir ayak kısmına sahiptir. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁸⁹.

Dönemi: LH III A:2.

14) FS 269 Küresel gövdeli Kylix: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 12,2 cm. gövde çapı 11,2 cm.dir. Hafif içe çekik dudaklıdır. Kaliteli bir form yapısına sahiptir. Diğer örneklerin aksine kulplar ağız kısmının 1-2 cm. altından başlamaktadır. Alçak bir ayak kısmı ve kalınlaştırılmış bir kaideye sahiptir¹⁰⁹⁰.

Dönemi: LH III A:2.

15) FS 266 Sığ gövdeli Kylix:13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,2 cm. gövde çapı 17,3 cm.dir. Düz bir dudak yapısına sahiptir. Sığ gövdelidir. Özensiz bir işçilik göstermektedir. Uzun ayaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁹¹.

Dönemi: LH III B.

16) FS 269 Küresel gövdeli Kylix: 21 no.lu mezarda ele geçmiştir. Gövde çapı 16,8 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Kulplar ve dudak boyalıdır. Gövde üzerinde FM 23 helezonlu deniz kabuklusu motifi bulunmaktadır. Bu motifin altında altı sıra ince boya bant bezeme yer almaktadır. Uzun bir ayak kısmına sahiptir. Ayak kısmında ilk sırada üçlü grup halinde ince boya bant bezeme, onun altında ise beş sıra kalın boya bant bezeme yer almaktadır. Kaidenin sadece 3/1'lik kesimi günümüze ulaşabilmiştir. Kaidenin üzerinin boya bant bezeme ile süslendiği anlaşılmaktadır¹⁰⁹².

Dönemi: LH III A:2.

17) FS 269 Küresel gövdeli Kylix: 13 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,5 cm. gövde çapı 17 cm.dir. Çok kaliteli bir işçilik göstermektedir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Dudak üzerinde ince bir boya bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde FM 23 helezonlu deniz kabuklusu motifi görölmektedir. Bu motifin altında altı sıra ince boya bant bezeme uygulanmıştır. Uzun bir ayak kısmına sahiptir. Ayak kısmında ilk sırada üçlü grup halinde ince boya bant bezeme, onun altında ise beş sıra kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁹³.

Dönemi: LH III B.

---

¹⁰⁸⁹ Boysal 1969, 24; Taf: XXVIII, 3.

¹⁰⁹⁰ Boysal 1969, 24; Taf: XXVIII, 4.

¹⁰⁹¹ Boysal 1969, 25; Taf: XXVIII, 5.

¹⁰⁹² Boysal 1969, 25; Taf: XXVIII, 6.

¹⁰⁹³ Boysal 1969, 25; Taf: XIX, 1.

18) FS 269 Küresel gövdeli Kylix: 12 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 17,8 cm. gövde çapı 15 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Dudak üzerinde ince bir boya bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde FM 23 helezonlu deniz kabuklusu motifi görülmektedir. Bu motifin altında altı sıra ince boya bant bezeme bulunmaktadır. Uzun bir ayak kısmına sahiptir. Ayak kısmında ilk sırada üçlü grup halinde ince boya bant bezeme, onun altında ise beş sıra kalın boya bant bezeme yer almaktadır¹⁰⁹⁴.

Dönemi: LH III A:2.

19) FS 267 Dışa çekik ağız kenarlı Kylix: 16 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11,2 cm. gövde çapı 12,6 cm.dir. Basık gövdeli alçak ayaklı kalınlaştırılmış kaidelidir. Gövde üzerinde kulpların başladığı noktada omurgalıdır. Üzerinde boya bant bezemeye ilişkin izler bulunmaktadır¹⁰⁹⁵.

Dönemi: LH III A:2-B.

20) FS 266 Sığ gövdeli Kylix: 18 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 18,5 cm. gövde çapı 16,6 cm.dir. Omurgalı gövde yapısına sahiptir. İnce ve uzun ayaklıdır. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁹⁶.

Dönemi: LH III A:2-B.

21) FS 274 Konik gövdeli Kylix: 42 no.lu mezarda ele geçmiştir. Gövdenin alt kısmı günümüze ulaşmamıştır. Oldukça kötü bir işçiliği vardır olasılıkla üretim hatası olmalıdır. Üzerinde FM 61 üçgen motifi bulunmaktadır¹⁰⁹⁷.

Dönemi: LH III C:1.

22) FS 267 Dışa çekik ağız kenarlı Kylix: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 8 cm. gövde çapı 11 cm.dir. Tek kulbu günümüze ulaşmamıştır. Basık alçak ayaklıdır. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹⁰⁹⁸.

Dönemi: LH III A:2.

23) FS 267 Dışa çekik ağız kenarlı Kylix: 18 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 9,4 cm. gövde çapı 9 cm.dir. Tek kulbu günümüze ulaşmamıştır. Bir üretim hatası olduğu görülmektedir. Sanki form yaşken iki tarafından tutulup çekilmiş bu çekme sonucunda günümüze ulaşan kulbun olduğu kısma doğru eğilmiş gibi durmaktadır. Ayak kısmı oldukça basık durmaktadır. Gövde üzerinde boya bant bezeme izleri bulunmaktadır¹⁰⁹⁹.

Dönemi: LH III C:1.

---

¹⁰⁹⁴ Boysal 1969, 25; Taf: XIX, 2.

¹⁰⁹⁵ Boysal 1969, 25; Taf: XIX, 3.

¹⁰⁹⁶ Boysal 1969, 25; Taf: XIX, 4.

¹⁰⁹⁷ Boysal 1969, 26; Taf: XIX, 5.

¹⁰⁹⁸ Boysal 1969, 26; Taf: XIX, 6.

¹⁰⁹⁹ Boysal 1969, 26; Taf: XXX, 1.

24) FS 267 Dışa çekik ağız kenarlı Kylix: 3 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 11 cm. gövde çapı 11,7 cm.dir. Dışa çekik kalın dudaklıdır. Tek kulbu günümüze ulaşamamıştır. Gövde omurgalıdır. Alçak bir ayağa sahiptir¹¹⁰⁰.

Dönemi: LH III A:2-B.

o) FS 204 Çanak

1) FS 204 Konik çanak: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,4 cm. gövde çapı 15,1 cm.dir. Düz dudaklıdır. Dudak ve gövde üzerinde boya bant bezeme izleri görülmektedir. Düz bir dip kısmına sahiptir¹¹⁰¹.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 204 Konik çanak: 4 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,9 cm. gövde çapı 15 cm.dir. Düz yuvarlak ağızlıdır. Düz bir dip kısmına sahiptir. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır¹¹⁰².

Dönemi: LH III A:2-B.

3) FS 204 Konik çanak: 7 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 7,4 cm. gövde çapı 15 cm.dir. Hafif içe çekik dudaklıdır. Üzerinde boya bezemeye ilişkin izler bulunmaktadır. Alçak halka kaidelidir¹¹⁰³.

Dönemi: LH III A:2-B.

4) FS 204 Konik çanak: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,1 cm. gövde çapı 9,7 cm.dir. Düz yuvarlak ağızlıdır. Gövde üzerinde keskin bir omurga bulunmaktadır. Eser üzerinde bezeme yoktur¹¹⁰⁴.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 204 Konik çanak: 16 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 6,2 cm. gövde çapı 13 cm.dir. Düz yuvarlak ağızlıdır. Düz diplidir. Eser üzerinde bezeme bulunmamaktadır¹¹⁰⁵.

Dönemi: LH III A:2.

ö) FS 214/220/227/231/232/ Fincan ve maşrapalar

1) FS 227 Silindirik maşrapa: 45 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 6,5 cm. gövde çapı 8,2 cm.dir. Silindirik gövde yapısına sahiptir. Kalınlaştırılmış dışa çekik dudaklıdır. Tek kulpludur. Ağız üzerinde, gövdede ve alçak halka kaidede boya bant bezeme yer almaktadır. Kulp boyalıdır¹¹⁰⁶.

¹¹⁰⁰ Boysal 1969, 26; Taf: XXX, 2.

¹¹⁰¹ Boysal 1969, 17; Taf: XX, 4.

¹¹⁰² Boysal 1969, 17; Taf: XX, 5.

¹¹⁰³ Boysal 1969, 17; Taf: XX, 6.

¹¹⁰⁴ Boysal 1969, 17; Taf: XX, 7.

¹¹⁰⁵ Boysal 1969, 17; Taf: XX, 8.

¹¹⁰⁶ Boysal 1969, 17; Taf: XXI, 1.

Dönemi: LH III A:2.

2) FS 231 Silindirik gövdeli maşrapa: Bulunduğu mezar hakkında ayrıntılı bir bilgi yoktur. Yükseklik 5,5 cm. gövde çapı 8,6 cm.dir. Dışa çekik dudaklı ve kalınlaştırılmış tek kulba sahiptir. Alçak ve dar halka kaideye sahiptir. Gövde çok aşınmıştır. Gövde üzerinde FM 53 dalga bezemesi bulunmaktadır¹¹⁰⁷.

Dönemi: LH III B.

3) FS 227 Silindirik maşrapa: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,9 cm. gövde çapı 5,1 cm.dir. Düz ağızlıdır. Ağız kısmının bir bölümü kırıktır. Üzerinde bezeme yoktur. Tek kulpludur. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁰⁸.

Dönemi: LH III A:2.

4) FS 227 Silindirik maşrapa: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,4 cm. gövde çapı 7 cm.dir. Dışa çekik dudaklı ve konik silindirik gövdelidir. Ağız ve dip kısmında boya bezeme bulunmaktadır. Tek kulplu ve düz diplidir¹¹⁰⁹.

Dönemi: LH III A:2.

5) FS 227 Silindirik maşrapa: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 10,8 cm. gövde çapı 15,8 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Dışa çekik açılı iki üçgenin birleşiminden oluşmuş gibidir. Bir İon sütunun yandan görünümünü andıran bir gövde yapısına sahiptir. Tek kulplu ve düz diplidir. Gövde üzerinde ince bir çizgi halinde boya bant bezeme yer almaktadır¹¹¹⁰.

Dönemi: LH III A:2.

6) FS 227 Silindirik maşrapa: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,7 cm. gövde çapı 6,4 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Gövdenin orta kısmı omurgalıdır. Tek kulpludur. Gövde üzerinde ve ağız kısmında boya bant bezeme izleri görülmektedir¹¹¹¹.

Dönemi: LH III A:2

7) FS 231 Silindirik gövdeli maşrapa: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,7 cm. gövde çapı 7,5 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Ağız kısmından başlayarak kaideye kadar inen büyük bir kulba sahiptir. Ağız kısmı ve kulp boyalıdır. Gövde kısmında FM 53 dalga bezeme yer almaktadır. Bu bezemenin alt kısmında ise kalın iki sıra halinde boya bant bezeme görülmektedir. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹¹².

Dönemi: LH III A:2.

---

¹¹⁰⁷ Boysal 1969, 17; Taf: XXI, 2.

¹¹⁰⁸ Boysal 1969, 17; Taf: XXI, 3.

¹¹⁰⁹ Boysal 1969, 17; Taf: XXI, 4.

¹¹¹⁰ Boysal 1969, 17; Taf: XXI, 5.

¹¹¹¹ Boysal 1969, 18; Taf: XXI, 6.

¹¹¹² Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 1.

8) FS 231 Silindirik gövdeli fincan: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 5,1 cm. gövde çapı 11,1 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Dudağın hemen alt kısmında kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Bu bezemenin hemen altından başlayan FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi yer almaktadır. Bu bezemenin hemen altında ise yine bir kalın boya bant bezeme yer almaktadır. Bu bezemenin altında kaideye kadar inen ince bant bezeme onun altında ise kaideye kadar inen kalın bir boya bezeme görülmektedir. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹¹³.

Dönemi: LH III B.

9) FS 230 Silindirik gövdeli fincan: Bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi bulunmamaktadır. Yükseklik 3,7 cm. gövde çapı 9,3 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Dudağın hemen üzerinden başlayan yüksek bir halka kulba sahiptir. Gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹¹⁴.

Dönemi: LH III A:2-B.

10) FS 220 Fincan: 33 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,5 cm. gövde çapı 8,4 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Gövde üzerinde FM 53 dalga bezemesi bulunmaktadır. Geniş yayvan tek kulpludur. Alçak halka kaidelidir¹¹¹⁵.

Dönemi: LH III B.

11) FS 220 Fincan: 41 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,1 cm. gövde çapı 11,5 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Düz yatay bir kulba sahiptir. Oldukça sığdır. Çok alçak bir kaideye sahiptir¹¹¹⁶.

Dönemi: LH III A:2-B.

12) FS 230 Silindirik Gövdeli maşrapa: 46 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,6 cm. gövde çapı 8,5 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Yayvan büyük bir kulba sahiptir. Üzerinde herhangi bir bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹¹⁷.

13) FS 214 Derin Maşrapa: 35 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 6,7 cm. gövde çapı 12,2 cm.dir. Hafif içe çekik dudaklı ve küresel gövdelidir. Ağız kısmında boyalıdır. Kulp ağız kenarından çıkıp gövdeye bağlandığı kısmın kalınlığı bir panel olarak kullanılmış bu panelin içine FM 64 paralel çizgi bandı motifi uygulanmıştır.

---

¹¹¹³ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 2.

¹¹¹⁴ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 3.

¹¹¹⁵ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 4.

¹¹¹⁶ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 5.

¹¹¹⁷ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 6.

Bu bezemenin alt kısmında ise ince çizgi grupları halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Gövdenin kaideyle birleştiği noktadan başlayarak kalın bir boya uygulanmıştır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹¹⁸.

Dönemi: LH III A:2.

14) FS 230 Silindirik gövdeli maşrapa/fincan: bulunduğu mezar hakkında net bir bilgi yoktur. Yükseklik 6,4 cm. gövde çapı 10 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Kulbu günümüze kadar ulaşmamıştır. Ağız üzeri boyalıdır. Gövde üzerinde FM 19 uçları açık, çok saplı iç içe çizgi bezemesi yer almaktadır. Alçak bir kaideye sahiptir kaide üzeri boyalıdır¹¹¹⁹.

Dönemi: LH III A:2.

15) FS 220 Fincan: 15 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,5 cm. gövde çapı 9,7 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan kulplara sahiptir. Özensiz bir işçilik göstermektedir. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka kaidelidir¹¹²⁰.

Dönemi: LH III A:2.

16) FS 220 Fincan: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3 cm. gövde çapı 9,5 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan bir kulba sahiptir. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹²¹.

Dönemi: LH III A:2.

17) FS 220 Fincan: 24 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,7 cm. gövde çapı 12 cm.dir. İçe çekik dudaklı küresel gövdelidir. Yayvan kulplara sahiptir. Ağız üzeri boyalıdır. Gövde üzerinde FM 49 üst üste binmiş kavisli spiral motifi bulunmaktadır. Bu bezemenin altında alçak halka kaideye kadar kalın bir boya görülmektedir¹¹²².

Dönemi: LH III A:2.

18) FS 220 Fincan: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 2,8 cm. gövde çapı 9 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan kulplara sahiptir. Özensiz bir işçilik göstermektedir. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka kaidelidir¹¹²³.

Dönemi: LH III A:2.

19) FS 220 Fincan: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,3 cm. gövde çapı 8,9 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan bir kulba sahiptir. Üzerinde boya bezeme izleri bulunmaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹²⁴.

---

¹¹¹⁸ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 7.

¹¹¹⁹ Boysal 1969, 18; Taf: XXII, 8.

¹¹²⁰ Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 1.

¹¹²¹ Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 2.

¹¹²² Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 3.

¹¹²³ Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 4.

¹¹²⁴ Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 5.

Dönemi: LH III A:2.

20) FS 220 Fincan: 22 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,5 cm. gövde çapı 12,3 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklı ve küresel gövdelidir. Yatay yayvan bir kulba sahiptir. Üzerinde boya bezeme izleri bulunmaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹²⁵.

Dönemi: LH III A:2.

21) FS 230 Silindirik gövdeli maşrapa: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,7 cm. gövde çapı 8 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan bir kulba sahiptir. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹²⁶.

Dönemi: LH III A:2.

22) FS 232 Silindirik maşrapa: 30 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,4 cm. gövde çapı 9,8 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Yatay yayvan bir kulba sahiptir. Gövdesi omurgalıdır. Üzerinde bezeme bulunmamaktadır. Düz diplidir¹¹²⁷.

Dönemi: LH III A:2.

23) FS 230 Silindirik gövdeli maşrapa: 32 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 6,1 cm. gövde çapı 9,3 cm.dir. Bu formun Müsgebi'deki kaliteli örneklerinden birisidir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Ağız kenarı orta kalınlıkta boya bezelidir. Kulp ince, yayvan ve boya bezelidir. Gövde üzerinde FM 11 Papirüs motifi yer almaktadır. Hemen alt kısmında ise ince gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Boya bant bezemenin bittiği noktadan kaideye kadar kalın bir boya bulunmaktadır. Küçük halka bir kaideye sahiptir¹¹²⁸.

Dönemi: LH III A:2.

24) FS 230 Silindirik gövdeli maşrapa: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 3,8 cm. gövde çapı 7,8 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Basık bir gövde yapısına sahiptir. Büyük yayvan bir kulba sahiptir. Gövde üzerinde FM 53 dalga bezeme bulunmaktadır. Alçak halka bir kaideye sahiptir¹¹²⁹.

LH III A:2.

25) FS 220 Fincan: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4 cm. gövde çapı 11,5 cm.dir. Dışa çekik dudaklıdır. Gövde üzerinde FM 77 nokta şeklinde bezeme yer almaktadır. Alçak bir kaideye sahiptir¹¹³⁰.

Dönemi: LH III A:2.

¹¹²⁵ Boysal 1969, 19; Taf: XXIII, 6.

¹¹²⁶ Boysal 1969, 20; Taf: XXIII, 7.

¹¹²⁷ Boysal 1969, 20; Taf: XXIII, 8.

¹¹²⁸ Boysal 1969, 20; Taf: XXIII, 9.

¹¹²⁹ Boysal 1969, 20; Taf: XXIV, 1.

¹¹³⁰ Boysal 1969, 20; Taf: XXIV, 2.

26) FS 220 Fincan: 2 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik 4,9 cm. gövde çapı 12,3 cm.dir. Bu formun oldukça kaliteli örneklerinden biridir. Dudağın üzerinde boya bezeme yer almaktadır. Kaideye yakın bir noktada boya bant bezeme yer almaktadır. Dudağın üzerindeki boya bant bezeme ile kaideye yakın bir noktada yer alan bezeme arasında FM 77 noktalı bezek yer almaktadır. Alçak halka kaidelidir. Kaidesi boyalıdır¹¹³¹.

Dönemi: LH III A:2.

2) Müskebi Bronz Miken Buluntuları

Müskebi’de madeni eserler az sayıda olmakla beraber mezarlara tunç alet ve silah bırakma adetini yansıtmaları açısından önemlidir. Tunç bıçaklardan, sapı perçin delikli olanı “Sandars I b” tipindeki Ta Tzigani örneğinin (LH III A: 2) Anadolu’daki en yakın benzeridir. Diğerleri ise Siana grubu bıçaklarına göre LH III B/C dönemine tarihlendirilmektedir. Bunlar Kolophon ve Panaztepe örneğinin tam benzeridir. Birbirinden tamamen farklı döneme ait 2 bıçak 25 no.lu mezarda çift gömme yapıldığını gösteren kesin bir kanıt olarak ele alınmalıdır. Kabzasındaki boynuz şeklinde çıkıntıları ve gövde üzerindeki yivler ile yüksek bir işçiliği yansıtan hançer LH III B dönemi Siana grubu örneklerindedir¹¹³².

Tunç mızrak uçlarından iki örnek dar gövdeleri ile LH III B dönemine tarihlendirilen Ialysos’dakilere benzemektedir. Diğerlerinin omuz profilleri daha çok Panaztepe’dekine uymaktadır. Saplarından altıgen yüzlü ve sapı üzerindeki 9 kabartma bant bir yenilik olarak göze çarpmaktadır. Panaztepe örneğinde olduğu gibi birer yerel üretim ürünü olduğu düşünülen 5 Müskebi örneği de LH III B dönemine tarihlendirilebilir¹¹³³.

Miken kültür bölgesindeki mezarlarda genelde birer çift bulunan usturalar Müskebi mezarlığında da ele geçmiştir. Geniş kesici yüzlü, kör kenarı düz olan tip LH III A:2 döneminde de Kıta Yunanistan ve Ege adalarında yaygındır. 1 no.lu mezardaki biri dar diğeri geniş yüzlü ve kör kenarları içbükey olan örnekler LH III A döneminde Girit için karakteristiktir¹¹³⁴.

Tek tunç dikiş iğnesi 29 no.lu mezarda bulunmuştur. Ayrıca tepesi kesik koni biçiminde bir altın levhanın kıvrılmasıyla oluşturulmuş bir altın halka bulunmuştur. Bu levhanın alt ve üst kenarları içe doğru kıvrık ve kertiklidir¹¹³⁵.

¹¹³¹ Boysal 1969, 20; Taf: XXIV, 3.

¹¹³² Akyurt 1998, 32.

¹¹³³ Akyurt 1998, 32.

¹¹³⁴ Akyurt 1998, 32.

¹¹³⁵ Akyurt 1998, 32.

3) Diğer Objeler

Müsgebi'de gün ışığına çıkarılan ve Bodrum Müzesinde bulunan cam hamuru, fayans ve pişmiş toprak boncuklar çok iyi bilinen Miken buluntularındandır. Bunların yanı sıra Müsgebi'de yürütülen bilimsel kazılardan önce yöredeki vatandaşlarımız tarafından bulunarak Bodrum Müzesine temsil edilen eserler arasında pişmiş toprak ağırşak ve bir fayans boncuk da yer almaktadır¹¹³⁶.

4.4.40 ÇÖMLEKÇİKÖY (Harita I, 40)

Çömlekçi, Bodrum ile Milas arasında, yaklaşık olarak iki yerleşim birimine de aynı uzaklıkta, bugünkü yolun iki kilometre doğusunda yer alan bir köydür. Bodrum Müzesinde korunan Sub-Miken Dönemine ait buluntuların bu köyden ele geçtiğinin duyulmasıyla birlikte Boysal başkanlığında bir heyet tarafından 1968 yılında kazılarına başlanmıştır¹¹³⁷.

Buluntular, Çömlekçi Köyü'nün yaklaşık olarak 2 km güneyinde, Kadınören Mevkiindeki tarlalarda ele geçmiştir. Bu bölge genel olarak, sert ve beyaz renkte toprağa bir toprağa sahip olup ancak üstteki ekilip biçilebilen arazi 30-40 cm kalınlığındaki kısım değişik renktedir. H.İ adında bir köylüye ait olan tarlada açılmış vaziyette iki, bu tarlanın güneyinde yer alan başka bir tarlada bir mezar tespit edilmiştir. Köylüler tarafından açılan bu kaçak kazı çukurlarında ele geçen Sub- Miken seramikleri, Bodrum Müzesinde yer alan buluntuların Çömlekçi çıkışlı olduğunu bir kere daha kanıtlamıştır. Bu tarlada ele geçen mezarlara hafirler tarafından A, B, C, D adları verilmiştir. B Mezarında yapılan temizlik sonucunda üzengi kulplu, emzikli küçük bir kap ele geçmiştir. Tarlanın güney tarafında yapılan çalışmalarda 9 tane mezar saptanmıştır. Yapılan çalışmalar sonucunda 1, 3, 4, 7, 8 ve 9 no.lu mezarlarda buluntuya rastlanırken 2, 5, 11 no.lu mezarlarda ölü armağanı ele geçmemiştir¹¹³⁸.

Çalışılan bu sahanın batısında yer alan diğer bir tarlada 7 ve 8 no.lu mezarlara 3 m kadar mesafede, kuyu şeklinde diğer bir mezar daha tespit edilerek kazılmıştır. Bu sahada kazılan mezarlar, yukarıda sözü edilen mezarlara göre 1,5 m daha yüksekte yer almaktadır. D mezarından takriben 100 m kuzeyde yer alan bir tarlada daha önce açılmış olan E mezarının yanında yuvarlak şekil gösteren bir mezar tespit edilerek açılmıştır¹¹³⁹.

Mezar Tipleri: Mezarları plan ve şekil bakımından iki genel tipe ayırmak mümkündür. (Resim 40-41 Çizim 55-56)

¹¹³⁶ Bass 1963, 356.

¹¹³⁷ Boysal 1967b, 10 vd.

¹¹³⁸ Boysal 1967b, 11.

¹¹³⁹ Boysal 1967b, 11.

1)Dikdörtgen Mezarlar: Bu mezar tiplerinin en küçükleri (2 ve 11) hariç diğerlerinin duvarları taşlarla örülmüştür. Taşların büyüklüğü, duvar yüzünde takriben 10 cm kalınlık, 30 cm genişlik, duvar içine doğru da ortalama 30 cm derinlik göstermektedir. Duvar kalınlığı 7 no.lu mezarda 35-60 cm, 3 no.lu mezarda 15-40 cm arasında değişmektedir. Aynı ölçüler, duvarlar tek sıra taştan meydana geldikleri için, taşlar içinde kabul edilebilir¹¹⁴⁰. Mezarlar büyüklük bakımından çok çeşitlidir. En büyük mezarın (mezar 9) doğu duvarı içten içe 120 cm, batı duvarı 137 cm, güney duvarı 244 cm ve kuzey 264 cm uzunluğundadır. Kalan kısmın en yüksek yerinin tabana olan mesafesi 123 cm.dir. orta büyüklükte olan bir mezarın (mezar 1) doğu duvarı 92 cm, batı duvarı 98 cm, güney duvarı 102 cm ve kuzey duvarı 111 cm.dir. Duvarın tahrip olmayan kısmının yüksekliği 80 cm kadardır. En küçük mezarlardan birinin (mezar 11) ölçüsü doğuda 45, batıda 46, kuzeyde 36 ve güneyde 34 cm.dir. Duvarın yüksekliği ise 34-40 cm arasında değişmektedir. Bu mezar açılmamış olup kapak taşları in-situ durumda ele geçmiştir. 3, 4, C ve 9 no.lu mezarlarda olduğu gibi bazı mezarların tabanları doğrudan doğruya topraktır. Bu dikdörtgen mezarların bazıları, tabana yakın yerlerinden, yatay konmuş levha taşlarla ikiye bölünmüştür. Mezar buluntuları genellikle alt bölmede ele geçmektedir. 2 ve 11 no.lu mezarların duvarlarını, toprağa dikey olarak yerleştirilmiş birer taş levha oluşturmaktadır. Ancak, 11 no.lu mezarın doğu ve güney blokları üzerinde seviyeyi tamamlamak için, küçük taşlardan ibaret birer sıra daha vardır. 9 no.lu mezarda, iskeletler döşemeyi teşkil eden büyük taş levhalar üzerinde ele geçmiştir. Ancak bu taş döşeme, mezarın sadece üst yarısının zeminini kaplamaktadır¹¹⁴¹.

2) Yuvarlak Mezarlar: Üç tane yuvarlak mezar tespit edilmiştir. Bunların üst kısımları zamanla aşınmış ve çift sürmeden dolayı tahrip olmuştur. Gün ışığına çıkarılan duvarların üst seviyeleri zemine çok yakın olup 30 ila 60 cm arasında değişmektedir. Bu bakımdan bu yuvarlak mezarların yüksekliği hakkında bir fikir vermek mümkün değildir. Ancak genişliklerinin 3 m kadar olduğu anlaşılmaktadır. Bunların duvarları da diğer mezarlarda olduğu gibi kaba bir şekilde yontulmuş taşlarla örtülmüştür. Bunlardan 6 no.lu mezar, buluntu bakımından zengin olup ayaklı kap ile fibula burada ele geçmiştir. Açılmış ve tahrip olmuş diğer iki yuvarlak mezarda buluntu olarak hiçbir şey ele geçmemiştir. Duvarların kalan kısmında, bunların içe doğru meyilli olarak örüldükleri, mezar çapının yukarıya doğru gittikçe daraldığı görülmekte ve böylece mezarların kubbeli mezar tipine girdikleri sanılmaktadır¹¹⁴².

---

¹¹⁴⁰ Boysal 1967b, 11 vd.

¹¹⁴¹ Boysal 1967b, 12.

¹¹⁴² Boysal 1967b, 13.

7 ve 8 no.lu mezarların yaklaşık olarak 3 m batısındaki 10 no.lu mezarın kendisine has özellikleri bulunmaktadır. Yatay kesiti elipse benzer bir şekil gösteren bu mezar, aşağıya doğru genişlemektedir. Altta azami 1,27 m, asgari 1,20 m olan çap, üstte azami 1,12 m, asgari 0,95 m.ye düşmektedir. Mezarın üst kısmında sivri dipli amphora parçaları ele geçmiştir. 1,05 m derinliği olan mezarın ağzından 35 cm aşağısında birkaç küçük kemik parçasına, 90 cm aşağıda ise, mezarın hemen hemen tamamını kaplayan bir taş levhaya rastlamıştır. Buluntular burada da bazı mezarlarda olduğu gibi bu taş levhanın altında ele geçmiştir¹¹⁴³.

Gömmü Şekli: Sadece 9 no.lu mezarda tam olarak iskelet ele geçmiştir. İki kafatası ve görünüşe göre, vücuda ait diğer kemiklerin mevcut oldukları anlaşılmaktadır. Gömme tarzı hakkında kesin bir bilgi vermek mümkün değildir. Diğer mezarlarda çok az miktarda kemik parçalarına rastlanmış, 3, 4 ve 11 no.lu mezarlarda ise hiç kemiğe rastlanmamıştır. 2 no.lu mezarda ise yanmış olması muhtemel küçük kemik parçaları görülmüştür. 5 no.lu mezarın bir mezar mı yoksa ocak mı olduğu henüz açıklık kazanmamıştır¹¹⁴⁴.

Çömlekçi Miken Buluntuları (Çizim 57)

Çömlekçiköy mezarlarında gün ışığına çıkarılan Sub-Miken evresine tarihlenen çanak çömlek LH III C evresine aittir¹¹⁴⁵. Çömlekçiköy, Sub Miken devrinde paralel buluntular veren Stratonikeia (Eskihisar)¹¹⁴⁶ ile birlikte iç Karia bölgesinde yerleşime uğradığı düşünülen merkezlerden biridir. Ancak her iki merkezde de bu savı net olarak teyit edecek tabaka saptanamamıştır¹¹⁴⁷.

a) FS 161 Dar ağızlı sepet kulplu testi

1) FS 161 Dar ağızlı sepet kulplu testi: B mezarında ele geçmiştir. Yükseklik: 11, 6 cm. gövde çapı: 8,1 cm.dir. Dışa çekik ağız kenarlı ve yüksek sayılabilecek bir boyun kısmına sahiptir. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp, yine ağız üzerinde biten, kalın bir sepet kulpa sahiptir. Boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde hafif dikey tek bir büyük kulp bulunmaktadır. Gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Kulbun gövde ile birleştiği noktada FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır¹¹⁴⁸.

¹¹⁴³ Boysal 1967b, 13.

¹¹⁴⁴ Boysal 1967b, 13 vd.

¹¹⁴⁵ Boysal 1967, 10; Özgünel 1983, 735; Özgünel 1996, 147-150; Mee 1998, 140.

¹¹⁴⁶ Hanfmann-Waldbaum 1968, 55-56; Fig.1,2; Boysal 1967, 19; Mee 1978, 144; Özgünel 1983, 736,737; Özgünel 1996, s.149.

¹¹⁴⁷ Özgünel 1983, 735-736.

¹¹⁴⁸ Boysal 1969, 29; Taf: XXXIV, 1.

2) FS 161 Dar ağızlı sepet kulplu testi: 10 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 11, 6 cm. gövde çapı: 8,1 cm.dir. Dışa çekik ağız kenarlı ve yüksek sayılabilecek bir boyun kısmına sahiptir. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp, yine ağız üzerinde biten, kalın bir sepet kulpa sahiptir. Boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bezeme yer almaktadır. Gövde üzerinde hafif dikey tek bir büyük kulp bulunmaktadır. Gövde üzerinde ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Kulbun gövde ile birleştiği noktada FM 53 dalgalı çizgi bezemesi yer almaktadır¹¹⁴⁹.

b) FS 112 Tek kulplu testi

1) FS 112 Tek kulplu testi: 10 no.lu mezarda ele geçmiştir. Yükseklik: 22,5 cm. gövde çapı, 14,2 cm.dir. Ağız kısmı ve kulbu kırıktır. Astarı büyük ölçüde dökülmüştür. Gövde üzerinde boya bant bezeme yer almaktadır. Bu boya bant bezemelerin arasında spiral motifi bulunmaktadır¹¹⁵⁰.

c) FS (?) Kuş rythonu

1) FS (?) Kuş rythonu: Çömlekçi'de ele geçen en ilginç buluntulardan birisidir. Gövdenin alt kısmı kırıktır. Boyun kısmı üzerinden başlayıp gövdenin sonladığı yere kadar uzanan büyük bir sepet kulba sahiptir. Sırt bölgesi üzerinde minyatür bir kase ve testicik bulunmaktadır. Gövde üzerinde boya bezemenin yanı sıra zik zak bezeme ile süsleme yapılmıştır¹¹⁵¹.

d) FS 284/285 Derin kase

1) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 8,5 cm, gövde çapı, 12 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlı ve dikey duruşludur. Tek kulbu kırıktır. Gövde üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmüştür. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmında yine boya ban bezeme uygulanmıştır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵².

2) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 7,5 cm, gövde çapı, 11,1 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Tek kulbu kırıktır. Gövde üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmüştür. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme bulunmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmında yine boya ban bezeme uygulanmıştır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵³.

¹¹⁴⁹ Boysal 1969, 29; Taf: XXXIV, 2.

¹¹⁵⁰ Boysal 1969, 29; Taf: XXXIV, 3.

¹¹⁵¹ Boysal 1969, 29; Taf: XXXIV, 4.

¹¹⁵² Boysal 1969, 29; Taf: XXXV, 1.

¹¹⁵³ Boysal 1969, 29; Taf: XXXV, 2.

3) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 11,1 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde ana süsleme ögesini FM 53 dalgali çizgi bezemesi oluşturmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmında ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵⁴.

4) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 9 cm.dir. Hafif dışa uzatılmış ağız kenarlıdır. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayan yatay kulplara sahiptir. Gövde üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmüştür. Gövde üzerinde boya izlerine ait kalıntılar bulunmaktadır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵⁵.

5) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 10,5 cm, gövde çapı, 15 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Gövde üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmüştür. Üzerinde boya bant bezeme bulunduğu dair izler bulunmaktadır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵⁶.

6) FS 284/285 Derin kase: Yükseklik: 8,7 cm, gövde çapı, 12 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Ağız kenarının hemen altında boya bant bezeme bulunmaktadır. Gövde üzerinde ana süsleme ögesini FM 53 dalgali çizgi bezemesi oluşturmaktadır. Gövdenin geriye kalan kısmında ince ve kalın gruplar halinde boya bant bezeme yer almaktadır. Alçak halka kaideye sahiptir¹¹⁵⁷.

e) FS 107 Oval karınlı testiler

1) FS 107 Oval karınlı testi: Yükseklik: 17, 8 cm. gövde çapı: 14,5 cm.dir. Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. Uzun bir boynu bulunmaktadır. Üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmesine rağmen boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bezeme olduğu belli olmaktadır. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp omuz kısmında gövdeyle birleşen tek bir kulpa sahiptir. Gövde üzerinde ince gruplar halinde boya bant bezeme uygulandığı anlaşılmaktadır. Alçak bir kaide kısmına sahiptir¹¹⁵⁸.

2) FS 107 Oval karınlı testi: Yükseklik: 17, 8 cm. gövde çapı: 14,5 cm.dir. Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. Uzun bir boynu bulunmaktadır. Üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmüştür. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp omuz kısmında gövdeyle birleşen tek bir kulpa sahiptir. Gövde üzerinde boya izleri görülmektedir. Alçak bir kaide kısmına sahiptir¹¹⁵⁹.

¹¹⁵⁴ Boysal 1969, 30; Taf: XXXV, 3.

¹¹⁵⁵ Boysal 1969, 30; Taf: XXXV, 4.

¹¹⁵⁶ Boysal 1969, 30; Taf: XXXV, 5.

¹¹⁵⁷ Boysal 1969, 30; Taf: XXXV, 6.

¹¹⁵⁸ Boysal 1969, 30; Taf: XXXVI, 1.

¹¹⁵⁹ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 2.

3) FS 107 Oval karınlı testi: Yükseklik: 17, 8 cm. gövde çapı: 14,5 cm.dir. Hafif dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlıdır. Uzun bir boynu bulunmaktadır. Üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmesine rağmen boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bezeme olduğu belli olmaktadır. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp omuz kısmında gövdeyle birleşen tek bir kulpa sahiptir. Kulp diğer iki örnekte ağız kenarı hizasını geçmezken, bu testide ağız kısmının biraz üzerinden kavis yaparak omuzla birleştiği görülmektedir. Gövde üzerinde ince gruplar halinde boya bant bezeme uygulandığı anlaşılmaktadır. Alçak bir kaide kısmına sahiptir¹¹⁶⁰.

f) FS 59 Amphoriskos

1) FS 59 Amphoriskos: Yükseklik 12, 5 cm. gövde çapı 12 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlıdır. Boyun kısmı üzerinde kalın bir boya bant bezeme bulunmaktadır. Küresel şişkin gövdelidir. Gövde üzerinde dikey iki kulbu bulunmaktadır. Üzerindeki astar büyük ölçüde dökülmesine rağmen gövde üzerinde ince gruplar halinde boya bant bezeme yer aldığı anlaşılmaktadır¹¹⁶¹.

2) FS 59 Amphoriskos: Yükseklik 12, 5 cm. gövde çapı 12 cm.dir. Dışa çekik ağız kenarlıdır. Boyun kısmı üzerinde boya bezemeye ilişkin izler bulunmaktadır. Küresel şişkin gövdelidir. Gövde üzerinde dikey iki kulbu bulunmaktadır. Üzerindeki astar dökülmüştür. Gövde üzerinde yer yer boya izlerine rastlanmaktadır. Alçak bir kaideye sahiptir¹¹⁶².

3) FS 59 Amphoriskos: Yükseklik 12, 5 cm. gövde çapı 12 cm.dir. Hafif dışa çekik ağız kenarlı dikey duruşlu bir boyun kısmına sahiptir. Gövde üzerinde dikey iki kulbu bulunmaktadır. Üzerindeki astar dökülmüştür. Boya bezemeye ilişkin izler kaybolmuştur¹¹⁶³.

g) FS 111 Tek kulplu geniş ağızlı testi

1) FS 111 Tek kulplu geniş ağızlı testi: Yükseklik 16 cm. gövde çapı: 17 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Geniş bir ağız kısmına sahiptir. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp omuz kısmında gövde ile birleşen kalın bir kulba sahiptir. Kap formu üzerinde boya bulunmamaktadır¹¹⁶⁴.

¹¹⁶⁰ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 3.

¹¹⁶¹ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 4.

¹¹⁶² Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 5.

¹¹⁶³ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 6.

¹¹⁶⁴ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 7.

2) FS 111 Tek kulplu geniş ağızlı testi: Yükseklik 10,2 cm. gövde çapı: 10,4 cm.dir. Hafif dışa çekik dudaklıdır. Geniş bir ağız kısmına sahiptir. Ağız kenarının hemen üzerinden başlayıp omuz kısmında gövde ile birleşen kalın bir kulba sahiptir. Kap formu üzerinde boya bulunmamaktadır¹¹⁶⁵.

h) FS 63 Amphora

1) FS 63 Amphora: Yükseklik 30 cm. gövde çapı 27,5 cm.dir. Kremasyon kabı olarak kullanılmıştır. Ağız kısmının üzerinde özellikle bu iş yapıldığı anlaşılan bir kapak bulunmaktadır. Anadolu'da tespit edilen birçok çömlek mezarın ağzının günlük kullanım kaplarıyla kapatıldığı bilinmektedir. Çömlekçi amphorasının özel bir kremasyon kabı olduğu söylenebilir. Gövde üzerinde dikey iki kulbu bulunmaktadır. Kap üzerinde boya bezeme bulunmamaktadır¹¹⁶⁶.

4.4.41 ASARLIK (Harita I, 41)

Muğla ili, Bodrum İlçesi'nde yer almaktadır. Asarlıkta Sub-Miken döneminden, Geometrik çağa kadar uzanan bir mezarlık alanı tespit edilmiştir. Asarlık'ta tespit edilen mezarlar dikdörtgen ve yuvarlak planlı, bazıları ise dromoslu yapılarıyla birbirlerinden ayrılırlar. Bazıların üzeri tümülüse benzer bir şekilde örtülmüştür¹¹⁶⁷.

Assarlık Miken Buluntuları

Asarlık'ta "O" mezarında Sub-Miken dönemine tarihlenen Üzengi kulp bir testi ele geçmiştir. Ancak kaidesinin konik bir forma sahip oluşu dışında, testi ile ilgili ayrıntılı bir bilgi verilmemektedir¹¹⁶⁸.

4.4.42 MYNDOS/GÜMÜŞLÜK (Harita I, 42)

Myndos kenti, Bodrum yarımadasının ucundaki Gümüşlük'te, Halikarnassos'un 18 km. batısında yer alır. İki limana sahip olan kent çok stratejik bir noktadır.

Myndos/Gümüşlük Miken Buluntuları

Myndos'da Miken dönemine seramik parçalarının varlığı uzun zamandır bilinmektedir¹¹⁶⁹. Yerleşim üzerinde yapılan son araştırmalarda da Miken dönemine ait seramik parçaları tespit edilmiştir¹¹⁷⁰.

¹¹⁶⁵ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 8.

¹¹⁶⁶ Boysal 1969, 29; Taf: XXXVI, 9.

¹¹⁶⁷ Boysal 1967b, 14.

¹¹⁶⁸ Boysal 1967b, 16; Özgünel 1983, 734.

¹¹⁶⁹ Özgünel 1983, 735.

¹¹⁷⁰ Şahin 2004, 171; Şahin 2007, 298.

Ancak bu parçaların niteliği hakkında ayrıntılı bilgi verilmemektedir. Yarım ada üzerinde bulunan Kyklopien tarzda inşa edilmiş sur duvarlarında Miken etkisi olduğu araştırma ekibi tarafından iddia edilmektedir¹¹⁷¹.

---

¹¹⁷¹ Şahin 2007, 298 vd.